

EWANHELIE

DI

SAN MATHEO.

POEBLIKADO ABAU DI DIREKSIJON

DI

Domini C. CONRADI,

Minister di St. Ewanhelis.

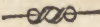
Sl. E44

*Esamina koe kwidao boeki nan di
Eeskritoera; pasoba bosonan ta kor-
da, koe ta nan ta doena bosonan bida
deen eternidad; i ta nan ta doena
testimonio di mi,*

GUAN V. 39,

Gedrukt na Drukkery di A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN *uz.*

——
CURAÇAO 1844.

HEZOEES

HEZOEES

HEZOEES

Ees koe ta di Djoos ta teende Djoos sos palabra.

HEZOEES.

443

*Spiritoe di Djoos ta deen toer e boeki nan di Eeskritoera ;
nan ta boon pa doena sabidoeria na heende, pa klara nan
hwisji, pa hasi nan koerasoon bira mehoor i pa sienja nan
hoestisji.*

PAULUS.

*De wrae liden en vrees van den Heere
is niet te verschoonen. Die wrae liden
en vrees van den Heere is niet te verschoonen.
Die wrae liden en vrees van den Heere
is niet te verschoonen.*

AMSTERDAM
L. BRUNNEN

EWANHELIE

DI

SAN MATHEO.

E boeki di famia di Hezoe Chriestoe joe di David, joe di
2 Abraham. Abraham ta taata di Izaak, Izaak ta taata di
3 Jakob, i Jakob ta taata di Juda i di soe roeman nan; i Juda
ta taata di Fares i di Zara, koe eel a haja di Tamar; i Fa-
4 res ta taata di Esrom, i Esrom ta taata di Aram. I Aram
ta taata di Aminabad, i Aminabad ta taata di Naasson, i
5 Naasson ta taata di Salmon. I Salmon ta taata di Booz,
koe eel a haja di Rahab, i Booz ta taata di Obed, koe eel a
6 a haja di Ruth, i Obed ta taata di Jessé. I Jessé ta taata
di rei David; i rei David ta taata di rei Salomon, koe eel a
7 haja di ees, koe tabata moheer di Uri. I Salomon ta taata
di Roboam, i Roboam ta taata di Abia, i Abia ta taata di
8 Aza, i Aza ta taata di Josafa, i Josafa ta taata di Joram, i
9 Joram ta taata di Hosias, i Hosias ta taata di Joatham, i
10 Joatham ta taata di Akaz, i Akaz ta taata di Ezekias. I
Ezekias ta taata di Manasse, i Manasse ta taata di Amon, i
11 Amon ta taata di Jozias. I Jozias ta taata di Jakim, i Jakim
ta taata di Jekonias i di soe roeman nan, koe eel a haja na
12 e teempoe, koe nan a hiba nan na Babilon. I deespues koe
nan a hiba nan na Babilon, Jekonias a bira taata di Salatiel,
13 i Salatiel a bira taata di Zorobabel. I Zorobabel ta taata
di Abiud, i Abiud ta taata di Eliakim, i Eliakim ta taata di
14 Azor. I Azor ta taata di Sadoc, i Sadoc ta taata di Akim,
15 i Akim ta taata di Eliud. I Eliud ta taata di Eleazar, i E-
16 leazar ta taata di Matham, i Matham ta taata di Jakob. I

- Jakob ta taata di Hoze e mari di Maria, di kwal a nasee
- 17 Hezoos, koe ta jama Chriestoe. Asina toer e henerasjon nan fo di Abraham te na David ta dieeskwater henerasjon ; i fo di David te na teempoe, koe nan a hiba nan na Babilon, dieeskwater henerasjon, i fo di teempoe, koe nan a hiba nan na Babilon te na Chriestoe, dieeskwater henerasjon.
- 18 Anto nasemeentoe di Chriestoe a sosodee di ees manera : Deespuees koe soe maama Maria i Hoze nan a doena man, promee koe nan a bai biba hoentoe, eel a hayele koe barika,
- 19 koe obra di spiritoe santoe. I pasoba soe mari tabata hoestoe i no kiever a ponee broongweensa na soe kara, eel tabata
- 20 kiever mandee atrobee fo di dje na skondi. I komo eel tabata koorda na toer ees koos nan, a ta, oen engel di Senioor a parsee ne deen oen sonio i a bisee : Hoze joe di David no tenee miëdoe pa risibi Maria bo moheer, pasoba ees,
- 21 koe a bira konsevido deen dje, ta di spiritoe santoe. I lo eel pari oen joe, i lo bo jama soe nomber Hezoos, pasoba
- 22 lo eel salba soe puebel di soe pikar. Toer ees ahi a sosodee pa lo ta koempli, ees koe Senioor a papia koe boka di soe
- 23 profet nan, bisando : A ta, oen birga lo ta koe barika, i lo eel pari oen joe, i lo nan jama soe nomber, *Emmanuel*
- 24 es koe ta nifika : Dioos koe noos. Ora koe Hoze a lamanta di soe sonio, eel a hasi asina, koe engel di Senioor a
- 25 ordonele, i eel a risibi soe moheer. Ma eel no a konosele te koe eel a pari soe promeer joe, i eel a jama soe nomber Hezoos.
- II. Anto komo Hezoos a nasee na Betlehem, oen loegar di tera di Juda, na teempoe di rei Herod, a ta a jega heende
- 2 sabier di Oost na Jerusalem ; bisando : oenda ta rei di Hoedioe, koe a nasee ? pasoba noos a mira soe strea na Oost, i noos a bini pa adorele.
- 3 Ora koe rei Herod a teende ees ahi, eel a bira spantaa i
- 4 toer Jerusalem koe ne. I eel a jama aseerka toer e mas alto nan deen di pader nan i sabio di lei nan di puebel, i eel

- 5 a informee fo di nan : oenda Christoe meestee nasce. I nan
 a bisee na Betlehem loegar di tera di Juda, pasoba oen pro-
 6 feet a skribi asina : I bo Betlehem, loegar di tera di Juda,
 bo no ta na ningoen manera e di mas tjikitoe abau e gober-
 nador nan di Juda, pasoba di bo lo sali e Pastoor, koe lo hi-
 7 ba na wei mi puebel di Israel. Ees ora Herod a jama na
 sekretoe e sabio nan i a informee di e teempoe presies, koe
 8 strea a parsee na nan. I komo eel tabata manda nan na
 Betlehem, eel a bisa nan : Bosonan bai i toema boon infor-
 masjon ariba e moetja tjikitoe, i ora koe bosonan a hayee.
 9 laga bisa mi, pa mi tambee bai ahi i pa mi adoree. Dees-
 puees koe nan a teende ees pidimeentos di rei, nan a bai ;
 i a ta, e strea, koe nan a mira na Oost, tabata bai adilanti
 nan, te koe eel a bini i para ne loegar oenda e moetja tjiki-
 10 toe tabata. I ora koe nan a mira e strea, nan a legra nan
 11 di oen legria masja grandi. I deespuees koe nan a dreenta
 deen kaas, nan a haja e moetja tjikitoe koe soe maama Ma-
 ria ; nan a adoree koe nan kara na suela ; i deespuees koe
 nan a habri toer nan rikesa, nan a ofresee present, komo
 12 oro, seencia i mirrh. I ja koe Dioos a spierta nan deen
 oen sonio, pa nan no bai atrobee seka Herod, nan a toema
 13 oen otro kamina pa borbee na nan tera. Ora anto koe nan
 a retina nan, a ta, Engel di Senioor a parsee deen oen sonio
 na Hoze i a bisee : lamanta i toema e moetja tjikitoe i soe
 maama, i hoei na Egypt i keda aja, te koe mi bisa bo, paso-
 14 ba Herod ta boeska e moetja tjikitoe pa matee. Asina,
 Hoze a lamanta fo di sonio, eel a toema anootji e moetja
 15 tjikitoe i soe maama, i eel a bai na Egypt. I eel a keda
 aja te na moorto di Herod, di manera koe a bira koempli
 ees koe Senioor a papia koe boka di profect nan, bisando :
 mi a jama mi joe fo di Egypt.
- 16 Ora koe Herod a mira koe e sabio nan a boson di dje, eel
 a bira masja rabiar, i eel a manda mata toer e moetja nan
 di Betlehem i di soe tera, koe no tabata mas koe doos anja

- 7 kontra algoen piedra. Hezoes a bisee: Ta para skribi
 8 tambee: lo bo no teenta. Senioor bo Dioos. Diabel a
 hibebe ariba oen seroe alto i a moestree toer reina di moen-
 9 doe i nan gloria. I eel a bisee: lo mi doena bo toer e koos
 nan, koe ta koos bo kai kara abau adilanti mi i bo adora mi.
 10 Ma Hezoes a bisee: Bai, Satan, pasoba ta para skribi: lo
 11 bo adora Senioor bo Dioos i lo bo sirbie e so. Anto Dia-
 bel a lagee, i, a ta, Engel nan a bini aserka i nan a
 sirbie e.
- 12 Anto ora koe Hezoes a teende koe nan a ponee Guan na
 13 prisjon, eel a bai na Galilea. I deespuces koe eel a sali fo-
 di Nazareth, eel a bai biba na Kapernaum, stat aseerka la-
 14 mar, na trankera di Zabulon i di Naftali. Di manera koe
 15 a bira koempli ees koe profet Jesaïas a papia, bisando: Te-
 ra di Zabulon, i tera di Naftali aseerka kamina di lamar,
 16 na otro banda di Jordan, ees Galilea di Pagano nan! Ees
 puebel, koe tabata sienta deen di scoeridad a mira oen loes
 grandi, i na nan koe tabata sienta na tera i sombra di moor-
 17 to, na ees ahi nan loes a parsec. Fo di ees teempoe Hezoes
 a koemisa di predika i di bisa: Konberti bosonan, pasoba
 reina di Dioos ta seerka.
- 18 I komo Hezoes tabata kamna na koosta di lamar di Gali-
 lea, eel a mira doos roeman, Simon, koe jamaa Pedro,
 i Andreas soe roeman; i nan tabata tira nan reda deen la-
 19 mar, pasoba nan tabata pieskadoor. I eel a bisa nan: Si-
 20 gi mi i lo mi hasi bosonan pieskadoor di heende. I dees-
 21 puces koe nan a larga nan reda, nan a sigie e oembe. I
 mas aleu eel a mira doos otro roeman Jakob joe di Zebedeus
 i Guan soe roeman deen oen barkitoe, hoentoe koe nan taa-
 ta Zebedeus, nan tabata dretja nan reda, i eel a jama nan.
 22 I nan a larga oembe nan boto i nan a sigie e.
- 23 I Hezoes tabata bai deen toer Galilea, eel tabata sienja
 deen nan Znoa, eel tabata predika Ewanhehe di reina, eel
 24 tabata koera tjer soorto di maloe abau di puebel. I soe

number tabata plama deen toer Syria, i nan tabata presentee toer ees nan koe tabata padesee i tabataⁿ tormentaa di toer soorto di maloe, heende koe demonio deen koerpa, heende tokaa di kabees, heende lam nan, i eel tabata koera nan.

25 I troepa grandi di heende tabata sigie e fo di Galilea, di Dekapolis, di Jerusalem, di Judea, i di tera nan di otrobanda di Jordan.

V. Anto ora koe Hezoes a mira toer e heende nan, eel a soebi oen seroe ; deespuees eel a sienta i soe desipel nan a 2 bini seka dje. I eel a koemisa di papia i di sienja nan di 3 ees manera. Bienenabeentoera ta e pober nan na spiritoe, 4 pasoba reina di Dioos ta di nan. Bienenabeentoera ta ees 5 nan, koe ta jora, pasoba lo nan bira konsolaa. Bienenabeen- 6 toera pasifiko nan, pasoba lo nan erf tera. Bienenabeen- 7 toera ees nan, koe tien hamber i sedoe di hoestisji, pasoba 8 lo nan no tien hamber i sedoe mas. Bienenabeentoera ees 9 nan, koe tien mizerikoordia, pasoba lo heende tien mizeri- 10 koordia koe nan. Bienenabeentoera ees nan, koe ta liempi 11 di koerasoon, pasoba lo nan mira Dioos. Bienenabeentoera 12 ees nan, koe ta perkoera paas, pasoba lo nan ta jama joe di Dioos. Bienenabeentoera ees nan, koe ta persigido pa 13 motiboe di hoestisji, pasoba reina di Dioos ta di nan. Boson- 14 sonan lo ta bienabeentoerado, koe ta koos nan zoendra i persigi bosonan, i koe ta koos pa mi kausa nan ganja toer 15 soorto di maloe ariba bosonan. Legra bosonan i salta di legria, pasoba bosonan rekompeensa ta grandi deen di Cië- 16 loe ; pasoba nan a persigi di ees manera e profet nan, koe 17 tabata promee koe bosonan. Bosonan ta saloe di tera, ma koe ta koos saloe ta perdee soe smaak, koe kikoe heende 18 lo salga. Eel no bal mas koe pa ta tiraa afo i trapaa di 19 heende. Bosonan ta loes di moendoe ; oen stat paraa ari- 20 ba oen seroe no poor keda skoondi. I heende no ta seen- 21 de lampi pa ponee abau di oen skepel, ma deen oen kan- 22 delaar, i eel ta klara toer ees nan, koe ta deen kaas. Di

- ces modo, koe bosonan loes doena klaridad adilanti heende,
 pa nan mira bosonan boon obra i pa nan glorifika bosonan
 17 taata, koe ta na Ciêloe. No keree, koe mi a bini pa kita
 lei i profheet nan; mi no a bini pa kita nan, ma pa koem-
 18 pli nan. Pasoba mi ta bisa bosonan, pa berdad, koe, te koe
 Ciêloe i tera a pasa, oen poentoe, ni mees oen linia, no lo
 ta kitaa afo, promee koe toer e koos nan lo ta koempli.
 19 Ees anto koe ta kibra oen di mas tjikitoe di ees manda-
 micento nan, i koe ta sienja heende asina, lo eel ta oen di
 mas tjikitoe deen reina di Dioos; ma ees koe lo hasi i pre-
 dika nan, ees ahi lo ta mira pa grandi deen reina di Dioos.
 20 Pa eesahi mi ta bisa bosonan: koe ta koos bosonan hoestis-
 tisji no ta mas koe ees di sabio di lei nan i di Fariseen
 21 nan, lo bosonan no dreenta deen reina di Dioos. Boso-
 nan a teende koe heende nan di teempoe bieeu a bisa: lo
 bo no mata, i ees koe ta mata, lo ta kastigaa koe seenteen-
 22 sjia. Ma a mi, mi ta bisa bosonan: koe kada oen, koe ta
 rabiaa sin rasoon koe soe roeman, ta meresee di ta kasti-
 gaa koe seenteensjia, i ees koe ta bisa na soe roeman
 Raka, ta meresee kastigoe di hoestisji, i ees koe ta bisee
 23 loko, ta meresee di ta kastigaa koe kandela di fiêrnoe. Anto
 koe ta koos bo ta tresee bo present na altar, i ahi ta bini
 na bo koordameentoe, koe bo roeman tien algoen koos kon-
 24 tra bo, laga bo present para adilanti di altar, i bai hasi boon
 atrobee koe bo roeman, deespuees bini i offer bo present.
 25 Bo meeste teende bo preestoe koe ees, koe tien pleitoe koe
 bo, ora koe bosonan ta na kamina ainda, pasoba bo meeste
 tien miêdoe, koe eel ponee bo na man di hoestisji, i koe
 hoestisji ponee bo na man di diender i koe nan sera bo.
 26 Pa berda mi ta bisa bo; lo bo no sali di aja te ora koe bo
 27 a paga e laatste plaka tjikitoe. Bosonan a teende koe heen-
 de nan di teempoe bieeu a bisa: lo bo no hasi pikar koe
 28 oen moheer. Ma, a mi, mi ta bisa bosonan: keende koe
 ta mira oen moheer koe mal koordameentoe, eel ta hasi pi-

29 kar koe ne deen di soe koerasoon. Koe ta koos bo woowo
 dreetsji ta hasi bo troompeka, rankee i tiree aleeu di bo,
 pasoba ta ma mehoor, koe bo perdee oen paarti di bo koer-
 pa, koe di ees koe heenteer bo koerpa lo ta tiraa deen di
 30 fiërnoe. I koe ta koos bo man dreetsji ta hasi bo troom-
 peka, koortee i tiree aleeu di bo, pasoba ta ma mehoor,
 koe oen paarti di bo koerpa bai perdieer, koe die ees koe
 31 toer bo koerpa lo ta tirar deen fiërnoe. Nan a bisa tam-
 bee: koe ta koos oen heende ta parti fo di soe moheer, eel
 32 meeste doenee soe karta di partimeentoe. Ma, a mi, mi
 ta bisa bosonan: koe ta koos oen heende ta parti fo di soe
 moheer, si no ta pa motiboe di kibrameentoe di matrimonio,
 eel ta hasie e bira kibrador di matrimonio; i ees koe ta ka-
 sa koe oen moheer, koe a parti fo di soe mari, ces ahi ta
 33 hasi pikar koe ees moheer. Bosonan a teendee tambee,
 koe heende nan di teempoe bieeu a bisa: Lo bo no kibra
 bo hoerameentoe, ma lo bo koempli koe Senioor, ees koe
 34 bo a premeentoe koe hoerameentoe. Ma, a mi, mi ta bisa
 bosonan: no hoera na niengoen manera, ni pa Ciëlœ, pa-
 35 soba ta trono di Dioos; ni pa tera, pasoba ta banki di soe
 36 pia; ni pa Jerusalem, pasoba ta stat di Rei grandi. Lo bo
 no hoera tampoko pa bo kabees, pasoba bo no poor hasi,
 37 koe oen kabei bira blankoe o pretœ. Ma koe bo palabra
 ta si, si; no, no; pasoba toer kikoe ta ariba di ces ahi ta
 38 malœ. Bosonan a teendee, koe nan a bisa: woowo pa woo-
 39 wo, dieente pa dieente. Ma, a mi, mi ta bisa bosonan: no
 defeende bosonan contra malœ; ma koe ta koos oen heen-
 de ta doena bo oen bofta na banda drectji, bira e otro ban-
 40 da pe. I koe ta koos oen heende kiëe pleita koe bo, i kita
 41 fo di bo bo rok, laga tambee bo mantel pe. I koe ta koos
 oen heende kiëe obliga bo, pa bo kamna oen ora koe ne,
 42 kamna doos koe ne. Doena nees koe ta pidi bo, i no drai
 43 kara pa ees koe kiëe fia fo di bo. Bosonan a teendee koe
 nan a bisa: lo bo stima bo proimo, i lo bosonan meeste tien

- 44 mal barika pa bosonan enemigoe. Ma, a mi, mi ta bisa bosonan : stima bosonan enemigoe, benediksjona ees nan, koe ta maldisjona bosonan, hasi boon nees nan, koe tien mal barika pa bosonan, i pidi Dioos pa ees nan, koe ta maltrata
- 45 i persigi bosonan ; pa bosonan ta joe di bosonan taata, koe ta na Ciëloe : pasoba eel ta hasi sali soe solo ariba heende malo i heende boon nan, i eel ta manda soe awaseroe ariba
- 46 hoestoe i inhoestoe nan. Pasoba koe ta koos bosonan tien stimasjon pa ees nan so, koe ta stima bosonan, ki rekompensa lo bosonan haja ? Heende nan die doeana, nan no ta
- 47 hasi mees koos ? I koe ta koos bosonan ta risibi boon bosonan roeman so, kikoe bosonan ta hasi mas koe otro heende nan ? Heende nan di doeana, no ta hasi mees koos ?
- 48 Bosonan meeste ta perfektamente boon, asina koe bosonan taata, koe ta na Ciëloe, ta perfektamente boon.

VI. Mira pa no hasi bosonan limoosna adilanti di heende, pa nan mira bosonan, so no, lo bosonan no risibi rekompensa

2 di bosonan taata, koe ta na Ciëloe. Ora anto koe bo ta hasi bo limoosna, no hasi zona trompet adilanti bo, asina koe heende koe falsidadi nan ta hasi deen Znoa i riba kaja, pa nan ta onraa di heende ; pa berdad mi ta bisa bosonan, koe

3 ja nan a risibi nan rekompensa. Ma ora koe bo ta hasi limoosna, no larga bo man robees sabi lokee bo man dretjie

4 ta hasi. Pa bo limoosna keda skoondi, i bo taata, koe ta mira, kiekoe bo ta hasi na skoondi, lo rekompensa bo na

5 poebliëk. I ora koe bo ta pidi Dioos, bo no meeste ta asina koe heende koe falsidadi, pasoba nan ta stima di pidi Dioos paraa deen Znoa of na hoeke di kaja, pa heende mira nan ; pa berdad mi ta bisa bosonan, koe ja nan a risibi

6 nan rekompensa. Ma, a bo, ora koe bo ta pidi Dioos, dreenta deen bo kamber, i deespuées koe bo a sera poorta, pidi bo taata, koe ta mira bo deen e loegar skoondi, i bo taata, koe ta mira bo deen e loegar skoondi, lo rekompensa

7 bo na poebliëk. Anto ora koe bosonan ta pidi Dioos, no

repiti sieemper e mees palabra nan, koe no ta sierbi di nada,
 asina koe pagano nan ta hasi, nan ta koorda koe lo Dioos
 8 teende nan trai nan hopi di palabra. No parsee nan anto,
 pasoba bosonan taata sa kikoe bosonan tien meestee promee
 9 koe bosonan pidie e. Bosonan anto pidi Dioos asina:
 Noos taata, koe ta na Ciëloe l koe bo number ta santifikado,
 10 koe bo reina bini; koe bo voloentad ta koempli ariba tera
 11 asina koe na Ciëloe. Doena noos awee noos pam di kada
 12 dia. Poordona noos noos debe, asina koe noos ta poordo-
 13 na nan debe na noos debedoor nan. I no ponee noos deen
 teentasjoon, ma libra nos di maloe, pasoba di bo ta reina i
 14 podeer, i gloria pa sieemper, Amen l Pasoba koe ta koos
 bosonan ta poordona na heende nan ofeensa, bosonan taata,
 15 koe ta na Ciëloe, lo poordona tambee di bosonan. Ma koe
 ta koos bosonan no poordona na heende nan ofeensa, bo-
 sonan taata lo no poordona tambee bosonan ofeensa.
 16 I ora koe bosonan ta joenaa, no moestra oen kara triestoe,
 asina koe heende koe falsidadi nan ta hasi, pasoba nan ta ha-
 si pa nan kara parsee deeskahi, pa heende ripara, koe nan
 a joenaa; pa berbad mi ta bisa bosonan, koe ja nan a risibi
 17 nan rekompeensa. Ma, a bo, ora koe bo ta joenaa hoenta
 18 bo kabees koe azeta, i laba bo kara. Pa heende, no ripara,
 koe bo a joenaa, ma bo taata, koe ta preseente deen loegar
 skoondi; i bo taata, koe ta mira bo deen loegar skoondi, lo
 rekompeensa bo na poebliëk.
 19 No hoenta pa bosonan mees rikesa ariba tera, rikesa koe
 bietji i froes ta komee, i koe ladroon nan ta deeskoebri i ta
 20 hoorta. Ma hoenta rikesa pa bosonan mees deen Ciëloe
 oenda bietji i froes no poor komee ni ladron deeskoebri i
 21 hoorta nada. Pasoba na oenda bosonan rikesa ta, aja tam-
 22 bee lo bosonan koerasoon ta. Woowo ta loes di koerpa,
 koe ta koos anto bo woowo ta klaar, toer bo koerpa lo ta
 23 klaraa. Ma koe ta koos bo woowo ta na oen mal stado, toer
 bo koerpa lo ta soekoeer; koe ta koos anto e loes, koe ta

deen bo no ta mas koe skoeridadi, koon grandi skoeridadi mees lo no ta ?

- 24 Ningoen heende no poor sierbi doos sjoon ; pasoba of lo eel tien mal koerasoon pa oenoe i lo eel stima otro, of lo eel kiëe oenoe boon i lo eel meneespresa otro ; bosonan no poor sierbi Dioos i Mammon.
- 25 Ta pa eesahi mi ta bisa bosonan : Bosonan no meeste ta na pena pa bosonan bida, pa sabi kikoe lo bosonan komee ni kikoe lo bosonan bebee ; ni pa bosonan koerpa, pa sabi kikoe lo bosonan biesti ; bida no ta mas koe koemien-
- 26 da, i koerpa mas koe biestimeentoe ? Mira pahara nan di Ciëloe, nan no ta planta, nan no ta kibra maisji, nan no ta sera nada deen mangazina, i toch bosonan taata, koe ta na Ciëloe, to doena nan koemienda ; i bosonan no ta bal mas
- 27 koe nan ? I keende di bosonan poor, koe soe kibrameentoe
- 28 di kabees, bira oen bara mas largo. I pakikoe bosonan ta na pena pa bosonan biesti. Mira koon leli nan di koenoe-
- 29 koe ta kresee, nan no ta traha, ni nan no ta hila ; toch mi ta bisa bosonan, koe Salomon deen toer soe gloria no taba-
- 30 ta biesti mo di oen di nan. Koe ta koos anto, Dioos ta biesti asina jeerba di koenoekoe, koe ta ariba pia awee i koe lo ta tiraa majan deen forno, lo eel no biesti bosonan mas pro-
- 31 mee ; o heende di poco keremeentoe ? No ponee bosonan na pena, bisando : kikoe lo noos komee ? kikoe lo noos be-
- 32 bee ? kikoe lo noos biesti ? pasoba pagano nan ta boeska toer e koos nan, i bosonan taata, koe ta na Ciëloe sabi koe
- 33 bosonan tien meestee di toer e koos nan. Ma boeska promee reina di Dioos i soe hoestisji i toer e koos nan lo ta
- 34 doenaa na bosonan ariba. No ponee bosonan na pena pa dia di majan, pasoba dia di majan lo mira e mees pa ees koe ta tokee ; kada dia tien basta koe soe mees trabau.
- VII. 2 No hoesga, pa nan no hoesga bosonan atrobee ; pasoba di e manera, koe bosonan ta hoesga, di e manera lo nan hoesga bosonan, i koe e mees midier, koe bosonan ta midj

3 otro, koe e mees midier lo nan midie bosonan. I pakikoe
 4 bō ta ripara e spleenter di paloe deen woowo di bo roeman,
 5 4 i bo no ta ripara e balki, koe ta deen bo woowo. O koon bo
 6 ta bisa na bo roeman : laga mi kita e spleenter di paloe fo
 7 di bo woowo, i, a ta, bo mees tien oen balki deen di bo woowo.
 8 Heende falsoe l saka promee e balki fo di bo woowo, i dees-
 9 puees bo poor mira koon lo bo saka e spleenter di paloe fo
 10 6 di woowo di bo roeman. No doena koos santoe nan na ka-
 11 tjoor i no tira perl adilanti poorko, pa nan no trapa nan
 12 koe nan pia, i pa na no koeri ariba bosonan i nan no ponee
 13 7 bosonan na pida. Pidi i lo bosonan risibi, boeska i lo boso-
 14 8 nan haja ; bati na poorta i lo nan habri pa bosonan. Paso-
 15 ba ees koe ta pidi ta risibi ; ees koe ta boeska ta haja, i lo
 16 9 nan habri na ees, koe ta bati na poorta. Ma kwa di boso-
 17 nan lo doena oen piēdra na soe joe, koe ta koos koe eel ta
 18 10 pidie e pam ; Of lo doenee oen kolebra, koe ta koos koe
 19 11 eel pidie e oen pieskar. Koe ta koos anto bosonan, koe ta
 20 malditoe sa doena boon koos na bosonan joe nan, koon mas
 21 12 tantoe bosonan taata, koe ta na Ciēloe, lo no doena koos
 22 13 boon na ees nan, koe ta pidie e. Toer ees koos nan anto
 23 koe bosonan kiēe, koe heende hasi bosonan, hasi nan tambee
 24 14 na heende, pasoba ta sina lei i profheet nan ta pidi. Dreen-
 25 ta poorta smal, pasoba poorta hantjoe i kamina hantjoe ta
 26 15 hiba na perdisjon, i tien hopi koe ta dreenta ahi. Pasoba
 27 koon smal ta e poorta i koon small ta e kamina, koe ta hiba
 28 16 na bida, i tien poko heende koe ta hajee. Anto warda bo-
 29 sonan di profheet falsoe nan, koe ta bini seka bosonan abau
 30 di biestier di karnee, ma koe ta padeen asina koe wolf, koe
 31 17 ta komee heende. Bosonan poor konose nan na nan froe-
 32 ta. Heende ta kohee anto raseentji ariba soempina i feige
 33 18 ariba jeerba di moondi ? Asina toer paloe boon ta karga
 34 froeta boon, ma paloe, koe no bal, ta karga froeta maloe.
 35 19 Oen boon paloe no poor doena mal froeta, ni oen paloe, koe
 36 no bal, boon froeta. Toer paloe, koe no ta doena boon

- 20 froeta, lo ta kortaa i tiraa deen kandela. Lo bosonan koe
 21 nose nan anto na nan froeta. Toer ees nan koe ta bisa
 mi Senioor l Senioor l lo no dreenta deen reina di Ciëloe,
 ma ees nan so, koe ta hasi voloentad di mi taata, koe ta na
 22 Ciëloe. Hopi lo bisa mi nees dia : Senioor l Senioor l noos-
 no a predika mo di profect nan na bo number ? noos no a
 hoenta Diabel nan na bo number ? noos no a hasi milager
 23 na bo number ? Ma lo mi bisa nan kla : mi no a konose
 bosonan noenka. Bai fo di mi, bosonan, koe a hasi koos
 24 inhoestoe. Ees anto koe ta teende palabra nan, koe mi ta
 bisa i ta hasi nan, lo mi komparee na oen heende sabier, koe
 25 a traha soe kaas ariba oen baranka. I ora koe awa a kai i
 rooi a koeri i bicentoe a soepla i a bati kontra e kaas, eel
 26 no a kai, pasoba eel ta traha ariba baranka. Ma ees koe
 ta teende e palabra nan, koe mi ta bisa i no ta hasi nan lo
 parsee oen heende loko, koe a traha soe kaas ariba di san-
 27 toe. I ora koe awaseroe a kai, i rooi a koeri, i bicentoe a
 soepla, i a bati kontra e kaas, eel a kai i soe kaimeentoe ta
 grandi.
- 28 Anto ora koe Hezoes a kaba e diskoers, e troepa di heen-
 29 de tabata jeen di admirasjoon pa soe doktrina. Pasoba eel
 tabata sienja komo oen heende, koe tien podeer i no komo e
 sabio di lei nan.

VIII. I ora koe eel a baha fo di seroe, oen tau di heende tabata
 2 sigie e. I ata oen heende koe laaster a bini i a kai soe kara
 na suela adilanti dje, bisando : Senioor l koe ta koos bo kiëe,
 3 bo poor liempia mi. I Hezoes a saka soe man afo i a tokee
 bisando : Mi kiëe pa bo bira liempi i oembee soe laaster a
 4 koera. Deespuees, Hezoes a bisee : kwidaa di no bisa na
 ningoen heende, ma bai i preseenta bo na padernan i offer
 e present, koe Mozee a ordona, pa es ahi sierbi nan pa oen
 testimonio.

- 5 I ora koe Hezoes a dreenta deen Kapernaum, oen kap-
 6 tan a bini seka dje koe pidimeentoe, i a bisee, Senioor l mi

- 7 krieä ta lam deen mi kaas i eel ta soefri masja. He-
 8 zoes a bisee: lo mi bai i lo mi koeree. Ma e kaptan a bi-
 see: Senioor! mi no ta meresee, koe bo dreenta abau di mi
 dak, ma bisa doema oen palabra, i mi krieä lo ta koe-
 9 raa. Pasoba, mi mees koe ta oen heende abau di podeer di
 oen otro, mi tien abau di mi heende di gera, i mi ta bisa
 na oen: bai i e ta bai; i ne otro: bini i e ta bini, i na mi
 10 krieä: hasi ees ahi i e ta hasie e. Ora koe Hezoes a teende
 ees ahi, eel a keda jeen di admirasjon, i eel a bisa na ees
 nan, koe tabata sigie e: Pa berdad mi ta bisa bosonan,
 koe mi no a haja deen Israël oen keremeentoe asina grandi.
 11 Ma mi ta bisa bosonan, koe hopi lo bini di Oost i di West
 i lo sienta na mesa deen reina di Ciëlœ koe Abraham, I-
 12 zaak i Jakob. I e joe nan di reina lo ta tiraa deen scoeri-
 dad di afo oenda lo tien joramcentoe i moordemeentoe di
 13 dieente. Anto Hezoes disi ne kaptan: Bai i koe sosodee
 bo koonfoorma bo a keree; i ne mees ora soe krieä a hi-
 ra saloer.
- 14 Deespuees Hezoes a bini deen kaas di Pedro i eel a mira
 15 e sweger di Pedro, koe tabata na bed koe kaintoera. I
 deespuees koe eel a toka soe manoe, kaintoera a lagee;
 16 deespuees eel a lamanta i a sierbi nan. I ora koe anootji
 a sera, nan a preseentee moetjoe heende koe diabel deen
 koerpa, fo di kwal eel a saka spiritoe maloe koe soe palabra,
 17 i eel a koera toer ees nan, koe tabata maloe. Di manera
 koe a bira koempli ees koe profet Jesaïas a papia, bisando:
 Eel a toema ariba dje noos doloer, eel a kargaa noos maloe.
- 18 I komo Hezoes tabata mira troepa grandi di heende
 19 roondo di dje, eel a oordona pa pasa na otro banda. I oen
 heende di lei a jega ascka i a bisee: Mi Senioor, lo mi si-
 20 gi bo na toer paarti, koe bo ta bai. I Hezoes a bişee: vos
 nan tien nan boerakoe, i pahara di Cielœ nan nesji, ma joe
 di heende no tien oen loegar, koe eel poor ponee soe kabees.
- 21 Oen otro di soe disipel nan a bisee; Senioor, laga mi bai

- 22 dera mi taata promee. I Hezoes a bisee: Sigi mi i laga moorto dera nan moorto.
- 23 I ora koe eel a dreenta deen boto, soe desipel nan a si-
24 gie e. I, a ta, a lamanta ariba lamar oen storm asina gran-
25 di, koe lamar tabata jena boto, i Hezoes tabata na sonio. I
soe desipel nan a juga seka dje, nan a lamantee bisando:
- 26 Senioor, salba noos, noos ta perdier. I eel a bisa nan, pa
kikoe bosonan tien micëdoe, heende di poko keremeentoe?
Ariba di ees ahi eel a lamanta i eel a papia koe boos alto
- 27 koe bicientoe i lamar, i a bira oen kalm grandi. I nan a
keda spantaa i nan tabata bisa: Ta keende ees ahi, koe
bicientoe i lamar ta obedese ne?
- 28 I ora koe eel a pasa na otro banda deen tera di Herhese-
nian nan, doos heende koe diabel deen koerpa a sali fo di
oen loegar di dera moorto pa bien koontree; i tabatien asi-
na rieskoe pa heende topa nan, koe ningoen heende no pora
- 29 pasa ne kamina ahi. I nan a giërta, bisando: kikoe tien
eentre noos i bo, Hezoes joe di Dicoos? Bo a bini aki pa
- 30 toormeenta noos promee koe teempoe? Anto tabatien oen
31 poko aleeu di nan oen tau grandi di poorko deen wei. I e
demonio nan tabata pidie e, bisando: koe ta koos bo ta saka
noos afo, permiti noos pa noos bai deen ees tau di poorko
- 32 I eel a bisa nan bai; i nan a bai afo i nan a dreenta deen e
tau di poorko; i, a ta, toer e tau di poorko a kai deen lamar,
- 33 i nan a moerie deen awa. I e wardadoor di nan, nan a
hoei, i ora koe nan a juga na stat, nan a koonta toer e koos
nan, i ees koe a sosodee ne heende nan koe diabel
- 34 deen koerpa. I, a ta, heenteer stat a sali adilanti Hezoes, i
ora koe nan a miree, nan a pidie e di bai fo di nan tera.
- IX. Ees ora eel a dreenta deen oen boto, eel a pasa atrobee
2 lamar i eel a bini na soe stat. I, a ta, nan a presentee oen
heende lam, droemier ariba oen bed. I ora koe Hezoes a
mira soe keremeentoc, eel a bisee, lamanta bo koerasoon,
3 mi joe, bo pikar nan ta poordona, I, a ta, algoen di sabio

- 4 di lei nan tabata bisa deen nan mees: Ees aki ta laster. Ma Hezoes, koe tabata konosee nan koordameentoe, a bisa nan: Pakikoe bosonan ta koorda maloe deen bosonan koerasoon?
- 5 Pasoba, kikoe ta mas lihee di bisa: bo pikar nan ta poor-
6 donaa, of di bisa: lamanta i kamna. Pa bosonan sabi anto, koe joe di heende tien ariba di tera podeer pa poordo-
na pikar, eel a bisa ne lam: lamanta, karga bo bed i bai na
7 8 bo kaas. I eel a lamanta i eel a bai na soe kaas. I ora koe e troepa di heende nan a mira ees ahi, nan a keda koe admirasjon, i nan a doena Dioos gloria, pasoba eel a doena
9 na oen heende oen podeer asina grandi. Deespuees Hezoes a bai mas adilanti i eel a mira oen homber, koe jama Matheeuw, koe tabata sienta ne loegar di doeana, i eel a
10 bisee: sigi mi, i eel a lamanta i a sigie e. I komo Hezoes tabata na mesa deen kaas di Matheeuw, a ta, hopi guarda di doeana i heende di mal bida a bini aja i nan a sienta na me-
11 sa koe Hezoes i soe desipel nan. Ora koe Fariseen nan a mira ees ahi, nan a bisa koe e desipel nan: Pakikoe bosonan Meester ta komee koe e guarda di doeana nan i
12 heende di mal bida? Ma komo Hezoes a teendee ees ahi, eel a bisa nan: Ees koe ta saloer no tien meestee di dok-
13 ter, ma ees koe ta maloe. Ma, bai i sienja kiekoe ta nifika e palabra nan aki: Mi kiee mizerikoordia i no sakrifisie, pasoba mi no a bini pa tresee hoestoe nan, ma pekadoor nan na konosemeentoe di nan pikar.
- 14 Anto desipel nan di Gwan a bini seka dje i nan a bisee: Pakikoe noos i Fariseen nan, noos ta joena kada be, i bo desipel nan no ta joena? I Hezoes a respoondee nan: heende nan di feesta di kasameentoe nan po flihi nan, tamteem koe bruidegom ta seka nan? Ma lo bini oen dia, koe kasadoor
15 lo ta kitaa fo di nan, i ees ora lo nan joena. Tambee niengoen heende no ta boeta oen pida panja nobo na oen biesti bieeu, pasoba e lapi, koe ta boeta pa tapa, ta ranka dees-
17 puees oen pida di e biesti, i e kibrameentoe ta bira moc-

tjoe mas grandi. Heende no ta ponee tampoko bienja nobo deen sakoe bieeu di kweroe, fono sakoe nan ta re-meenta i bienja ta drama, i sakoe ta danja; ma heende ta ponee bienja nobo deen sakoe nobo, i toer doos to fika boon.

- 18 Ora koe eel tabata papia e koos nan, a ta, a bini oen senior, koe a kai adilanti di dje koe kara na suela, i a bisee: Mi joe moheer a moeri kaba, ma bini i ponee bo man a-
- 19 riba dje i lo eel biba. I Hezoes a lamanta i a sigie e koe
- 20 soe desipel nan. I, a ta, oen moheer, koe tabatien oen per-demeentoe di sanger fo di diesdoos anja, a bini patras i a
- 21 tokaa zoom di soe biesti. Pasobo eel tabata bisa deen di dje mees: koe ta koos mi poor toka doema soe biesti, lo mi
- 22 ta koeraa. I Hezoes a drai, eel a miree i disi koe ne: la-manta bo koerasoon, mi joe, bo keremeentoe a salba bo; i fo di ees ora e moheer a bira saloer.
- 23 Anto ora koe Hezoes a juga na kaas di e senior i koe eel a mira tokadoor nan i oen tau di heende, koe tabata
- 24 hasi oen boroto grandi, eel a bisa nan: retina bosonan, pa-soba e moetja moheer no a moeri, ma eel ta na sonio; i nan
- 25 tabata hari di dje. Ora anto, koe nan a saka e heende nan, eel a dreenta adeen, i eel a kohee e moetja moheer na man,
- 26 i eel a lamanta ariba. I e nobo di ees ahi a plama deen toer e loegar nan.
- 27 I komo Hezoes tabata bai mas aleeu, doos siëgo tabata sigie e koe gritoe, i nan tabata bisa: Joe di David tenee
- 28 laastima di noos. I ora koe eel a dreenta deen kaas, e sië-go nan a bini seka dje, i eel a bisa nan: Bosonan ta ke-ree, koe mi poor hasi ees ahi? Nan a respoondee: Si-
- 29 goer, Senior! Anto eel a toka nan woowo, bisando: koe sosodee na bosonan, modi bosonan keremeentoe ta. I nan woowo a habri, i Hezoes a taha nan masja, bisando: mi-
- 31 ra boon, koe niengoen heende no bien sabi ees ahi. Ma ora koe nan a bai, nan a plama soe number deen toer e tera ahi.

32 I komo eel tabata bai afo, a ta nan a hiba seka dje oen
33 homber moeda i koe diabel deen koerpa. I ora koe eel a
saka e diabel afo, e moeda a papia, i e tau di heende nan ta-
bata jeen di admirasjon i nan tabata bisa: Heende no a
34 mira noenka tal kosa na Israël. Ma Fariseen nan tabata
bisa: Eel ta saka demonio nan afo koe podeer di prins di
35 demonio nan. Anto Hezoes tabata bai deen toer stat gran-
di i tjikitoe nan, i eel tabata sienja deen znoa i predika E-
wanhelie di reina, i eel tabata koera toer soorto di maloe i
36 di eenfermedadi abau di puebel. I eel tabatien laastima di
mira e tau di heende nan, pasoba nan taba ta plamaa oen fo
di otro, i nan a perdee nan kamina asina koe karnee sien war-
37 dadoor. I eel a bisa na soe desipel: ciëertoe koenoekoe ta
38 premeente moetjoe, ma tien moetjoe poko trahadoor. Pi-
di anto na donio di koenoekoe, pa eel manda heende pa ora di
kibra maisji.

X. I ees ora Hezoes a jama soe dieesdoos desipel, i eel a doe-
na nan podeer ariba spiritoe maloe, pa saka nan fo di heen-
2 de, i pa koera toer soorto di eenfermidadi. I a ta aki e nomber
di e dieesdoos apostel nan: e promee ta Simon, jama tambee
Pedro, i Andrees soe roeman; Jakobus joe di Zebede i Gwan
3 soe roeman. Felipi i Bartolomeo, Thomas i Matheeuw, e
guarda di doeana, Jakobus joe di Alfeus, koe jama tambee
4 Thaddeus; Simon di Kana i Judas Iskariot, koe a bira soe
5 traïdoor. Hezoes a mandaa e dieesdoos nan i eel a doena
nan order i a bisa nan: Bosonan no bai seka pagano nan, i
bosonan no dreenta deen niengoen stat di Samaritan nan.
6 7 Ma bai promee seka karnee di kaas di Israël; i ora koe bo-
sonan a bai, predika bisando: Reina di Dios ta seerka.—
8 Koera heende maloe nan, liempia ees koe tien laaster, resoe-
sita moorto nan, saka demonio nan fo di heende; bosonaa
9 a risibie e poornada, doenee poornada! No karga ni plaka di
10 oro ni di plata ni plaka tjikietoe deen bosonan sakoe; ni
koemienda pa biaha, ni doos rok, ni sapatoe, ni garoti, pase-

- 11 ba trahadoor ta meresee soe koemienda. I deen kwal stat
 grandi of tjikietoe, koe bosonan dreenta, poentra pa ees, koe
 ta meresee di risibi bosonan, i fika seka dje, te ora koe boso-
 12 nan bai di aja. I ora koe bosonan ta dreenta deen kwalkee
 13 kaas koemiendee; i koe ta koos e kaas ta meresee ees ahi,
 koe bosonan benediksjoon baha ariba dje; ma koe ta koos
 eel no ta meresee ees ahi, koe bosonan benediksjoon boorbee
 14 seka bosonan. Ma si ta koos, koe oen heende no ta risibi
 bosonan i no ta teende na bosonan palabra, ora koe boso-
 nan ta bai fo di e kaas of fo di e stat, sagoedie stof die bo-
 15 sonan pia. Mi ta bisa bosonan, koe heende di tera di Sodom
 i di Gomorh lo ta trataa, na dia di hwisi, menes doeroe koe
 e stat aja.
- 16 A ta, mi ta manda bosonan asina koe karnee meimei di
 wolf, bosonan meestee anto tien masja kwidau asina koe
 17 kolebra i koerasoon liempi asina koe paloomba. I warda
 bosonan di heende, pasoba lo nan ponee bosonan na man di
 18 dreetji, i lo nan soeta bosonan deen znoa. I lo nan hiba bo-
 sonan adilanti sjoon grandi nan, i mees adilanti rei nan pa
 mi causa, pa bosonan ta mi testigo adilanti nan komo adi-
 19 lanti puebel nan. Ma ora koe nan ta eentrega bosonan, no
 ponee bosonan na pena koen i kikoe lo bosonan papia, pasoba
 nees ora lo ta sienjaa na bosonan, kikoe bosonan
 20 meestee papia. Pasoba no ta bosonan, koe lo papia,
 ma spiritoe di bosonan taata, koe lo papia deen bosonan.
 21 I oen roeman lo hiba soe roeman na moorto, i oen taata soe
 joe, i joe nan lo lamanta kontra nan taata i nan maama i lo
 22 mata nan. I toer heende lo tien mal koerasoon pa bosonan
 pa motibo di mi number; ma keende, koe lo wanta te na
 23 fien, ees ahi lo ta salbaa. Anto ora koe nan persigi boso-
 nan deen oen stat hoei na oen otro, pasoba pa berda mi ta
 bisa bosonan, bosonan lo no a kaba di bai deen toer stat
 24 nan di Israël, koe ja joe di heende a jega. Oen desipel no
 ta mas koe soe meester, ni oen krieä mas koe soe sjoon t

25 Oen desipel meestee ta koontentoe di ta asina koe soe
 meester, i oen krieä asina koe soe sjoon, koe ta koos nan a
 jama e taata di famia Behelzibul, ki nomber mas lo nan no
 26 doena na soe krieä nan. No tence anto mieëdoe di nan.
 No tien nada skoondi, koe heende no ta deeskoebri, ni na-
 27 da soekoer koe no ta sali na klaar. Ees koe mi ta bisa bo-
 sonan deen di scoeridad, bisee deen klaridad ; i ees koe mi
 28 ta bisa bosonan na orea, predikee ariba kaas. I no tenee
 mieëdoe di ees nan, koe ta mata koerpa di oen heende i koe
 no poor mata soe alma, ma, mas promee, tenee mieëdoe di
 ees koe poor perdee alma i koerpa i tira nan deen fierno.
 29 Nan no ta beende doos pahara tjikietoe pa oen, plaka ? i toch
 niengoen di nan no ta kai na tera sien boloentad di bosonan
 30 taata. I tambee kabei mees di bosonan kabees ta toer
 31 koontaa. No tenee anto mieëdoe ; bosonan bal mas koe e
 32 pahara tjikietoe nan. Ees anto koe lo konosee mi adilanti
 di heende, lo mi konosee nan tambee adilanti mi taata koe
 33 ta na Ciëloe. Ma ees koe lo no konosee mi adilanti di
 heende, lo mi no konosee nan tambee adilanti di mi taata,
 34 koe ta na Ciëloe. No keree koe mi a bini pa tresee paas
 35 na tera ; mi no a bini pa tresee paas ma spada. Pasoba mi
 a bini ponee na gera joe kontra nan taata i joe moheer kon-
 36 tra su maama, i eentena kontra su sweger. I krieënan di
 37 kaas mees di oen heende lo ta soe enemigoe. Ees koe ta
 stima soe taata i soe maama mas koe mi, ees ahi no tien
 ningoen baloor na mi woowo, i ees koe ta stima soe mari of
 soe moheer mas koe mi, ees ahi no tien niengoen balor pa
 38 mi. I ees koe no ta karga soe kroes i no ta sigi mi, ees ahi
 39 no tien niengoen balor pa mi. Ees koe a salba soe bida, lo
 perdee ; ma ees koe a perdee soe bida tras di soe stimasjon
 40 pa mi, ees ahi lo hajee a trobee. Ees koe ta risibi bosonan,
 41 ta risibi mi, i ees koe ta risibi mi, ta-risibi ees, koe a manda
 mi. Ees koe ta risibi oen profheet, pasoba eel ta oen profheet,
 ees ahi lo risibi rekompeensa di oen profheet, i ees koe ta ri-

sibi oen heende hoestoe, pasoba eel ta hoestoe, ees ahi lo
 42 risibi rekompensa di oen heende hoestoe. I ees koe lo
 doena maskee ta oen glas di awa frieuw so na oen di mas
 menos nan, pasoba eel ta oen di mi desipel, mi ta bisa boso-
 nan pa berdad, koe eel lo no perdee soe rekompensa.

XI. I ora koe Hezoes a kabaa di doena soe order na soe de-
 sipel nan, a sosode, koe eel a bai fo di aja, pa sienja i pre-
 dika deen nan stat.

2 Anto ora koe Gwan a teende deen di soe prisjoon papia
 di obra nan di Christoe, eel a mandaa does di soe desipel
 3 seka dje koe e respoondi aki : Bo ta ees koe meester a bini of
 4 noos meestee warda oen otro ? I Hezoes a respondee i di-
 si : Bai i bisa Gwan e koos nan, koe bosonan ta teende
 i mira. Siëgoe nan ta haja nan biesta atrobee, mankaroon
 nan di pia ta kamna, heende koe laaster nan ta bira liempi ;
 soordo nan ta teende, moorto nan ta lamta i Ewanhelie ta
 6 predika na pober nan. I bienabeentoerado lo eel ta, ees
 koe lo no koensoemie nan riba di mi.

7 I ora nan tabata bai Hezoes a koemisa papia di Gwan i
 a bisa na e troepa di heende nan : kikoe bosonan a bai mi-
 8 ra deen moondi ? oen riet, koe bieentoe ta sagoedi ? Ma
 kikoe bosonan a bai mira ? oen homber biesti di oen panja
 di moetjoe baloor ? A ta, ees nan koe tien panja di moe-
 9 tjoe baloor, nan ta deen kaas di rei. Ma kikoe bosonan a
 bai mira ? oen profeet ? si, mi ta bisa bosonan, i mas koe
 10 oen profeet. Pasoba ta eel koe nan a skribi di dje asina :
 A ta mi ta manda mi engel adilanti bo kara, lo eel dreetja
 11 bo kamina adilanti bo. Pa berdad mi ta bisa bosonan, koe
 fo di toer ees nan, koe a nasee di oen moheer, no a laman-
 ta niengoen koe ta mas grandi koe Gwan Bautista ; toch ees
 koe ta di mas menos deen reina di Dioos, ta mas grandi koe
 12 ne. Anto fo di dia nan di Gwan Bautista te awoor, nan
 kiëe dreenta koe foorsa deen reina di Dioos i ees nan koe ta
 13 oesa di foorsa nan ta hasi nan donio di dje. Pasoba toer e

profeet nan i lei te na Gwan, nan a predika koe konose-
 14 meentoe di lokee meestee sosode deespuees. I koe ta koos
 bosonan kiëe keree mi palabra, eel ta ees Eli, koe mees-
 15 tee bini. Ees koe tien oreä pa teende, nan teende.
 16 Ma na keende lo mi kompara ees henerasjon ? eel ta par-
 see moeja tjikitoe nan, koe ta sienta na marsjee, i koe ta
 17 giërta na nan koempanjee nan ; I ta bisa nan : noos a to-
 ka fleit i bosonan no a balja, noos a kanta pa bosonan kans
 18 tika triestoe, i bosonan no a jora döeroe. Pasoba Gwan a
 bini sien komee i sien bebee, i nan ta bisa, eel tien oen de-
 19 monio deen dje. Joe di heende a bini i eel ta komee i be-
 bee i nan ta bisa : A ta oen kömedoor i oen bebedoor, oen
 amigoe di heende di doeana i di heende di mal bida ; ma
 20 sabidoeria ta hoestifkaa deen di soe joe nan. Anto eel a
 koemisa di papia di e stat nan, na oenda eel a hasi hopi di
 milager, i eel tabata tira nan na nan kara, koe nan no a
 21 konberti nan i eel tabata bisa nan : Mal ora na bo, Kora-
 zin i mal ora na bo Betsaida i pasoba koe ta koos e milager
 nan, koe mi a hasi deen di bosonan, tabata hasier deen Tijr
 i Sidon ta moetjoe teempoe kaba, koe lo nan a konberti
 nan koe oen sako ariba nan koerpa i sjinisji ariba nan ka-
 22 bees. Ta pa ees ahi mi ta bisa bosonan, koe lo bai Tijr i
 23 Sidon ma mehoor koe bosonan na dia di hwisji. I bo
 Kapernaum, koe ta hisaa te na Ciëloe, lo bo ta bahaa te na
 fiërnoe, pasoba koe ta koos e milager nan, koe mi a hasi
 deen bo, tabata hasier deen Sodom, lo eel ta zienda paraa ari-
 24 ba pia. Ta pa ees ahi mi ta bisa bosonan, koe lo bai ees
 nan di Sodom ma mehoor, koe bo na dia di hwisji.
 25 Na ees teempoe Hezoes a reespoondee i disi : mi ta gra-
 disie bo, o mi taata, Senioor di Ciëloe i di tera, pasoba bo
 a skoondee e koos nan na heende sabier nan i na ees nan, koe
 tien kapasidadi, i pasoba bo a deeskoebri ees ahi na moetja
 26 tjikitoe nan. Ta asina, o mi taata, pasoba tal ta bo voloent-
 27 tad. Mi taata a doena mi toer koos ; ma niengoen heende

konose e joe si no e taata, i niengoen heende konose e taata si no e joe, i ees, koe e joe kiëe doena soe konosemeen-
 28 toe ne. Jega seka mi bosonan toer koe ta kansaa i koe
 29 tien karga pisaa, i lo mi joeda bosonan. Karga mi joeka
 ariba bosonan, i sienja fo di mi, pasoba mi ta boon i oemil-
 milde di koerasoon; i lo bosonan haja sosiëgoe di bosonan
 30 alma. Pasoba mi joeka no ta pisaa i mi karga ta lihee.

XII. Nees teempoe ahi Hezoes tabata kamna deen maïsj i oen
 dia di Saba, i soe desipel nan, koe tabatien hamber, nan a
 2 ranka algoen tapoesji i nan tabata komee nan. I ora koe
 Fariseen nan a mira ees ahi, nan a bisee: a ta, bo desipel
 nan ta hasi oen koos, koe no ta permiti pa hasi oen dia di
 3 Saba. Ma eel a bisa nan: Bosonan no a lesa kiekoe
 David a'hasi, ora koe eel tabatien hamber, eel i ees nan, koe
 4 tabata koe nee? Koon eel a dreenta deen kaas di Dieos,
 i eel a komee pam di offer, koe ni eel ni ees nan, koe tabata
 5 koe nee, no tabatien podeer di komee, ma pader nan so. Of
 besonan no a lesa deen boeki di lei, koe riba dia di Saba
 pader nan ta kibra Saba deen di tempel, i nan no ta mere-
 6 se kastigoe pa ees ahi? Pa ees ahi mi ta bisa bosonan,
 7 koe tien aki oen heende, koe ta mas koe tempel. Ma koe
 ta koos bosonan sabi kiekoe ta nifika e palabra aki: Mi
 kiëe mizerikoordia i no sakrifisji, lo bosonan no a koondena
 8 ees nan, koe ta liempi di koelpa. Pasoba joe di heende ta
 Senioor mees di Saba.

9 Anto ora koe eel a bai fo di aja, eel a bini deen nan znoa.
 10 I, a ta, tabatien aja oen homber, kee oen man sekoe, i pa
 hajee na falta, nan a poentree asina: Ta permiti na oen
 11 heende di koera ariba dia di Saba? I eel disi koe nan:
 Kwa di bosonan, koe tien oen karnee, lo no kohee i sakee,
 koe ta koos eel a kai deen di oen boerakoe ariba oen dia di
 12 Saba? Anto kwanto bal oen homber mas koe oen kar-
 13 nee? Ta permiti di hasi boon ariba oen dia di Saba. Ariba
 di ees ahi eel a bisa ne homber: saka bo mano

afo, i eel a sakee afo; i eel a bira saloer asina koe e otro.

- 14 Ees ora e Fariseen nan a sali i nan tabata papia deen
 15 nan pa sabi koon lo nan hasi pa kitee foor di kamina. Ma
 komo Hezoes tabata sa ees ahi, eel a bai fo di aja, i oen tau
 16 di heende tabata sigie e, i eel tabata koera nan toer. I eel
 tabata taha nan masja, pa nan no bisa keende eel tabata.
 17 Di manera koe a bira koempli ees, koe profheet Jesaiias a pa-
 18 pia, bisando: A ta mi Sierbidoor, koe mi a skohee, mi
 bieeneestimaa, koe mi tien mi goestoe deen dje; lo mi ponee
 mi spiritoe deen dje, i lo eel deklara mi hwisji na puebel
 19 nan. Lo eel no pleita, lo eel no giërta, i niengoen heende
 20 lo no teende soe boos ariba di kaja. Lo eel no kiebra e
 rietji gekraakt; lo eel no paga e meetja di lampi, koe ta
 21 hoema ainda; te koe eel a hasi trioenfa hoestisji. I puebel
 nan lo spera na soe number.
- 22 Anto nan a presentee oen homber tormentaa di demonio,
 oen koe tabata siëgoe i moeda, i eel a koeree; di manera
 23 koe ees, koe tabata siëgoe i moeda, tabata papia i mira. I
 toer e troepa nan di heende tabata jeen di admirasjon, i nan
 24 tabata bisa: Ees aki no ta joe di David? Ma Fariseen
 nan tabata bisa nan ariba di ees ahi: Eel ta saka demo-
 25 nio koe podeer di Beelzebul, prins di demonio nan. Ma
 Hezoes, koe tabata konose nan kordameentoe, a bisa nan:
 toer tera, na oenda oen ta na gera koe otro, lo bira asina
 koe oen moondi; i toer stat of kaas, oenda oen ta lamanta
 26 kontra otro, no poor doera largoe. Koe ta koos anto Sa-
 tan ta saka Satan afo, eel ta hasi gera koe ne mees; koon
 27 anto soe reina poor doera largoe? I koe ta koos mi ta sa-
 ka demonio koe podeer di Beelzebul, koe podeer di keende
 bosonan joe ta saka nan? ta pa ees ahi nan mees lo hoesga
 28 bosonan. Ma koe ta koos mi ta saka demonio koe podeer
 di Spiritoe di Dioos, ciërto reina di Dioos a bini te na bo-
 29 sonan. I koon oen heende poor dreenta deen kaas di oen

hember baleente, i hoorta soe bieen, koe ta koos eel no a
 maree promee? anto ees ora eel poor saka toer koos deen
 30 kaas. Ees koe no ta koe mi, ta kontra mi; i ees koe no ta
 joeda mi, pa ponee koos oen seka otro, ees ahi ta plama nan
 31 fo di otro. Ta pa ees ahi mi ta bisa bosonan; koe toer pi-
 kar i toer laster lo ta pordonaa na heende; ma laster kon-
 tra spiritoe santoe, lo no ta poordona na nan.
 32 I koe ta koos oen heende a papia kontra joe di heende, lo
 eel risibi soe poordoon, ma koe ta koos oen heende a papia
 kontra spiritoe santoe, ees ahi lo no ta poordona ne ni
 33 deen ees teempoe aki ni deen e teempoe, koe lo bini. Of
 hasi pa e paloe ta boon i soe froeta lo ta boon, of hasi pa e
 paloe ta maloe, i soe froeta lo no bal nada, pasoba heende
 34 ta konose paloe na soe froeta. Kasta di kolebra, koon
 bosonan poor saka boon palabra fo di bosonan, ja koe boson-
 nan ta malditoe? Pasoba ta di boondansja di koerasoon
 35 koe palabra ta sali fo di boka. Oen heende boon ta saka
 boon koos fo di e boon rikesa di soe koerasoon, i heende
 malditoe ta saka koos maloe fo di e rikesa maloe di soe
 36 koerasoon. Anto mi ta bisa bosonan, koe na dia di hwisji
 lo heende reespoondee di toer palabra na laria, koe e poor a
 37 papia. Pasoba koe bo mees palabra lo bo ta hoestifika i
 koe bo mees palabra lo bo ta koondena.
 38 Anto algoen di e heende di lei nan i di Fariseen nan a bi-
 39 see: Senioor noos tien gana di mira bo hasi milager. Ma
 eel a reespoondee i disi koe nan: e puebel malditoe i ki-
 bradoor di matrimonio ta pidi oep milager, ma ningoen lo
 40 no ta doena ne si no ees di profect Jonas. Pasoba komo
 Jonas tabata deen barika di beeskop trees dia i trees anoo-
 tji, asina joe di heende lo keda deen tera trees dia i trees a-
 41 nootji. Heende nan di Ninive lo lamanta na dia di hwisji
 kontra e nasjoon ahi i lo koondenee, pasoba nan a konberti
 nan ora koe Jonas a predika na nan; i, a ta, tien aki mas
 42 koe Jonas. Reina di Seid lo lamanta na dia di hoestisji

- kontra ees nasjon i lo koondenee, pasoba eel a bini fo di
fien di moendoe pa teende sabidoeria di Salomon, i, a ta,
43 tien aki mas koe Salomon. I ora koe spiritoe maloe a salí
fo di oen heende, eel ta bai na kamina sekoe, pa boeska so-
44 siegoe, ma eel no ta hajee. I anto eel ta bisa: Lo mi bai
otrobe deen mi kaas fo di oenda mi a sali; i ora koe eel a
45 boorbee bini, eel ta hajee basjie, barie i dreetjaa. Deespuees
eel ta bai i eel ta toema koe ne sjiëte otro spiritoe, ma mal-
ditoe koe ne, i koe ja nan a dreenta kaba, nan ta fika ahi,
i asina fien di ees homber ta pooor koe soe koemisameentoe;
lo sosode asina mees na ees generasjoon maloe.
- 46 I komo eel tabata papia aienda ne troepa di heende nan,
a ta, soe maama i soe roeman nan tabata afo i tabata boes-
47 ka di papia koe ne. I oen heende a bisee: a ta bo maa-
ma i bo roeman nan ta ahi fo i nan ta boeska di papia koe
48 bo. Ma eel a reespoondee na ees, koe a bisee ees ahi: ta
49 keende ta mi maama? i ta keende ta mi roeman nan? I
eel a saka soe man afo ariba soe desipel, i eel a bisa: A ta
50 mi maama, i a ta mi roeman nan. Pasoba keende koe ta
hasi voloentad di mi taata, koe ta na Ciëloe, ees ahi ta mi
roeman homber, mi roeman moheer, i mi maama!
- XIII. E mees dia Hezoes a sali fo di kaas i eel a sienta seka la-
2 mar. I oen hoopi di heende a bini roondo di dje; pa ees
ahi eel a dreenta deen oen boto, i eel a sienta; i e troepa
3 nan tabata paraa na tera seka lamar. I eel a papia koe nan
moetjoe kosa na koomparasjoon, bisando: a ta oen planta-
door a bai planta.
- 4 I komo eel tabata planta, oen parti di semienja a kai
5 deen di kamina, i pahara nan a bini, i nan a komee toer; i
oen otro parti a kai deen loegar di piedra, oenda eel tabatien
boon poko tera, i eel a sali di oembe, pasoba eel no tabata
6 dreenta baasta hoendoe deen tera. I ora koe solo a laman-
7 ta eel a kima, i pasoba eel no tabatien raïes, eel a seka. I
oen otro parti a kai deen soempina, i soempina nan a kre-

- 8 see i nan a smoor e. I oen otro parti a kai deen oen boon
 9 tera, i a doena froeta, oen piepita a doena sjeentoe, oen o-
 9 tro seseenta, oen otro trienta. Ees koe tien orea pa teende,
 koe nan teende.
- 10 I soe desipel nan a bini seka dje i nan a bisee. Pakikoe
 11 bo ta papia koe nan koe koomparasjoon. Ieel a reespoon-
 dee i a bisa nan: Pasoba ta doenaa na bosonan di konose
 12 koos skoondier nan di reina di ciëlœ; i no ta doenaa na nan
 di konose nan. Pasoba na ees koe tien lo ta doenaa aienda
 13 mas koos ariba, i lo eel tien aienda mas tanto, ma na ees koe
 no tien nada e koos mees koe eel tien, lo ta kitaa fo di dje.
- 13 Pa ees ahi mi ta papia koe nan koe koomparasjoon, pa moti-
 bo koe nan no ta mira maskee koe nan woowo ta habri, i
 koe nan no ta kompreende maskee koe nan ta teende.—
- 14 Di manera koe ta bira koempli deen nan ees, koe profeet Je-
 saia a papia, bisando: Lo bosonan no kompreende, mas-
 kee koe bosonan ta teende, i maskee koe bosonan ta mira, lo
 15 bosonan no ripara. Pasoba koerasoon di e puebel ahi ta jeen
 di gordoera, i nan orea ta doeroe, i nan a sera nan woowo,
 pa nan no mira koe nan woowo i nan no teende koe nan
 16 orea, i pa nan no kompreende koe nan koerasoon, i pa nan
 no konberti nan i pa mi no koera nan. Ma bosonan woowo
 ta biëenabeentoerado, pasoba nan ta mira, i bosonan orea
 17 ta biëenabeentoerado, pasoba nan ta teende. Pasoba pa
 berdad mi ta bisa bosonan, koe moetjoe profeet i moetjoe
 hoestoe nan a deseja di mira e koos nan, koe bosonan ta mi-
 ra, i nan no a mira nan; i di teende e koos nan, koe boso-
 18 nan ta teende, i nan no a teende nan. Bosonan anto skoe-
 19 tja splikasjoon di e koomparasjoon di e plantadoor. Ora
 koe oen heende ta teende palabra di reina, i no ta kom-
 preende, oen malditoe ta bini i ta ranka ees, koe ta plan-
 20 taa deen soe koerasoon, i ees ahi ta ees, koe a risibi semien-
 ja ariba samina. I ees koe a risibi semienja deen loegar
 koe piedra, ta ees, koe ta skoetja palabra i koe ta risibi e

- 21 di oembe koe legria. Ma eel no tien raies deen di dje mees, ta pa ees ahi eel ta doera oen teempoe doema, di manera koe asina koe afficsjoon i persigimeentoe ta sosode pa kausa di palabra di Dioos, palabra di Dioos ta bira oembe mo-
- 22 di oen piedra deen soe kamina. I ees koe a risibi semienja meimei di soempina, ta ees, koe ta skoetja palabra di Dioos; ma kibrameentoe di kabees pa koos di moendoe, i ganjamieentoe di rekesa nan, ta smoor e palabra di Dioos, i eel no
- 23 ta doena froeta. Ma ees koe a risibi semienja deen di oen boon tera; ta ees koe ta skoetja palabra di Dioos, i koe ta kompreende, eel ta karga froeta, i oen ta reende sjieentoe,
- 24 oen otro seseenta i oen otro trienta. I eel a hasi oen otro koomparasjoon, bisando: reina di Ciëlœ ta parsee oen heende,
- 25 de, koe a planta boon semienja deen soe koenoekoe. Ma ora koe heende tabata droemi soe enemigoe a bini i a tira semienja di beeuw deen soe maïjsi i deespuees eel a bai.—
- 26 I ora koe e semienja a doena jeerba, i koe eel a karga
- 27 froeta, ees ora tambee beeuw a sali. I e krieä nan di taata di famia a bini seka dje i nan a bisee: Senior bo no a planta boon semienja deen bo koenoekoe? koon bini tien beeuw
- 28 anto? Ma eel a bisa nan: ta enemigoe a hasi ees ahi. I e krieä nan a bisee: Bo krieä anto, koe noos bai, i noos ranka e beeuw?
- 29 I eel a bisa nan: no; mi tien miëdoe, koe na rankameentoe di beeuw, bosonan no ranka maïjsi tambee.—
- 30 Laga nan kresee toer doos hoentoe te na teempoe di kibrameentoe di maïjsi, i nees teempoe lo mi bisa na heende nan: Ranka e beeuw promee, i maree na paki pa kimee; ma hiba
- 31 maïjsi pa mi deen mangasina. I eel a presentata nan oen otro koomparasjoon bisando: Reina di Dioos ta parsee oen piepita di simienja di moster, koe oen heende a toema i a planta deen soe koenoekoe. Eel ta oen di mas tjikitoe deen
- 32 toer semienja; ma ora koe eel a kresee, eel ta mas grandi, koe toer e otro koos di hoffie nan, eel ta bira oen palo, di manera koe pahara nan di ciëlœ ta bini i ta traha nan nesji

- 33 deen di soe taki. I eel a bisa nan oen otro koomparasjoon s
 Reina di ciëlœ ta parsee na oen poko zierdeeg, koe oen mo-
 heer ta toema i ta ponee deen trees skepel di harienja, te ora
 koe toer mansa a lamanta.
- 34 Hezoes a bisa toer e koos nan na e troepa di heende nan
 na manera di koomparasjoon, i eel no tabata papia koe nan
 35 sien koomparasjoon. Pa ta koempli ces koe oen profeet a
 papia, bisando: Lo mi habri mi boka pa papia na manera di
 koomparasjoon, lo mi deeskoebri e koos nan, koe tabata skoon-
 di fo di priensipi di moendoe.
- 36 Ees ora Hezoes a larga e troepa di heende nan i eel a
 bai na kaas; i soe desipel nan a bini seka dje i nan a bisee:
 Splika noos e koomparasjoon di e beeuw di koenoekoe.—
- 37 I eel a reespoondee i disi: Ees koe ta planta boon semien-
 38 ja ta joe di heende. I e koenoekoe ta moendoe; e boon se-
 mienja ta joe nan di reina, i e beeuw ta joe nan di ees mal-
 39 ditoe. I enemigoe, koe a plantee, ta diabel, e kibrameentoe
 di maisji ta fien di moendoe, i e kibradoor nan ta Engel nan.
- 40 Di ees manera koe heende ta ranka beeuw i ta kimee deen
 kandela, di e mees manera lo bai na fien di ees moendoe.—
- 41 Joe di heende lo manda soe Engel nan, koe lo saka fo di soe
 reina toer koos koe ta maloe, i toer ees nan koe ta inhoes-
 42 toe. I lo nan tira nan deen forno di kandela; aja lo tien
 jorameentoe i moordemeentoe di djieente oen kontra otro.
- 43 Anto hoestoe nan lo loombra modi solo deen reina di nan
 44 taata. Ees koe tien ore a pa teende, koe nan teende. A-
 trobee, Reina di Dioos ta parsee oen rikesa skoondi deen di
 oen koenoekoe, i koe oen heende a haja i a skoondee, deeg-
 puees, jeen di koonteentoe di ees ahi, eel a bai i ta beende
 45 toer kikoe eel tien, i eel ta koempra e koenoekoe. Atrobee,
 Reina di Ciëlœ ta parsee oen koopman, koe ta boeska boon
 46 perrel. I ora koe eel a haja oen perrel di moetjoe baloor, eel
 47 a bai i a beendee toer kikoe eel tien pa koempree. Atrobee,
 Reina di Ciëlœ ta parsee oen reda, koe nan ta tira deen la-

- 48 mar i koe ta hoenta toer soorto di koos. I ora koe eel ta jeen, e pieskadoor nan ta halee ariba tera, deespuees nan ta sienta, i nan ta ponee oen banda deen nan boto ees, koe ta
- 49 boon, i nan ta tira afo ees, koe no bal nada. Lo ta mees koos na fien di moendoe; engel nan lo bini, i lo nan parti
- 50 malditoe nan fo di hoestoe nan. I lo nan tira nan deen forno di kandela; aja lo tien jorameentoe i moordementoe di
- 51 djieente oen kontra otro. Hezoes a bisa nan: bosonan a koompreendee toer e koos nan? i nan a reespoondoe: si
- 52 Senior. I eel a bisa nan: Ta pa ees ahi toer heende di lei, koe ta boon sienjaa pa reina di Ciëloe, ta parsee oen taata di famia, koe ta saka di soe bieen kosa nobo i kosa
- 53 biceu. I ora koe Hezoes a kaba di hasie e koomparasjoon nan, eel a bai fo di aja.
- 54 I ora koe eel a bini deen soe tera eel tabata sienja nan deen nan znoa, di manera koe nan tabata jeen di admira-sjoon, i nan tabata bisa: Di oenda ta bini nees ahi e sabi-
- 55 doeria i e podeer ahi. Ees ahi no ta joe di e karpiente? soe maama no jama Maria? i soe roeman nan no jama Ja-
- 56 kob, Joses, Simon Juda? I soe roeman moheer nan no ta toer meimei di noos? Di oenda anto e homber ahi a saka
- 57 toer e koos nan? Di manera koe nan tabata koensoemie nan riba dje. Ma Hezoes a bisa nan: oen profeet no ta sien onoor niengoen kamina si no deen soe tera i deen soe
- 58 kaas. I eel no a hasi ahi moetjoe milager pa motibo di nan faalta di kerementoe.
- XIV. I nees teempoe aja Herod, koe tabata Tetrarka a teendee
- 2 fama di Hezoes. I eel a bisa na soe sierbidoor nan: ta Gwan Bautista; eel a lamta fo di moorto; ta pa ees ahi eel
- 3 ta hasi obra grandi koe soe podeer di hasi milager. Paso-ba Herod a kohee Gwan i eel a maree i ponee deen di pri-sjon pa causa di Herodias, moheer di soe roeman Felipi.
- 4 Pasoba Gwan tabata bisee: No ta permiti na bo pa tenee
- 5 seka bo. I eel kiëer a matee, ma eel tabatien miëdoe di

6 puebel, pasoba nan tabata mira Gwan pa oën profeet. An-
 to na dia di jarmeentoe di Herod, joe moheer di Herodias a
 balia deen saal adilanti di toer heende, i eel a goesta Herod
 7 masja. Ta pa ees ahi eel a premeentee koe hoerameentoe
 8 di doence toer kikoe lo eel pidie e. Eel anto, koe mandar
 di soe maama, a bisee: doena mi aki deen oen platoe ka-
 9 bees di Gwan Bautista. I ees ahi a dueel rei; ma pa cau-
 sa di soe hoerameentoe, i di ees nan, koe tabata na mesa
 10 koe ne, eel a ordona di doeneel e. I eel a mandá heende
 11 pa kita kabees di Gwan deen prisjon, I nan a tresee soe
 kabees deen oen platoe, nan a doence ne joe moheer i e
 12 joe moheer a presentee na soe maama. Deespuees soe
 desipel nan a bini i nan a hisa soe moorto, i nan a deree,
 13 i nan a bini koonta ees ahi na Hezoes. I ora koe Hezoes
 a teendee ees ahi, eel a dreenta deen oen boto i eel a bai
 deen oen loegar retiraa pa ta so ahi; i ora koe troepa di
 heende nan a sabi ees ahi, nan a sali fo di e stat nan aseer-
 ka, i nan a sigie e koe pia.

14 I ora koe Hezoes a sali, eel a mira oen troepa di heende
 masja grandi, i eel a bira jeen di kompasjon pa nan; i eel
 15 a koera heende maloe bau di nan. I komo tabata koemisa
 di bira laat, soe desipel nan a bini soka dje i nan a bisee:
 E loegar aki ta retiraa, i ora a pasa kaba, laga troepa di
 heende nan bai, pa nan bai ne stat tjikitoe nan i pa nau
 16 koempra koemienda. Ma Hezoes a bisa nan: nan no tien
 17 meester di bai; doena nan bosonan mees di komee. I nan
 18 a bisee: noos tien aki sienkoe pam doema i doos pieskar. I
 19 eel a bisa nan tresee nan aki pa mi. I deespuees koe eel
 a ordona ne troepa di heende nan di sienta ariba jeerba,
 eel a toema e sienkoe pam i e doos pieskar, i koe woowo
 hisaa na Ciëloe, eel a benidiksjonaa; deespuees eel a kibra
 e pam nan, eel a doena nan ne desipel, i desipel nan na e heen-
 20 de nan. I nan toer a komee na nan gana, i nan a jena diees
 21 doos makoetoe jeen di e sobraa nan di pam. E heende nan,

koe a komee, nan tabata aseerka sienkoe miel homber, sien koonta moheer i moetja tjikitoe nan.

- 22 I oembee deespuees di ees ahi Hezoes a obliga soe desipel nan di dreenta deen boto i di pasa promee koe ne na e otro banda, ne mees teempoe koe eel tabata manda e heen-
- 23 de nan bai. I ora koe eel a manda nan bai, eel a soebi a-riba oen seroe pa ta so, i pa pidi Dioos; i ora koe atardi a
- 24 juga, eel tabata so ahi. Anto e boto tabata kaba na meimei di lamar, i e lamar tabata bati kontra dje, pasoba biëntoe
- 25 tabata kontrari. I deen di trees i seis ora banda di mar- doega Hezoes a bini seka nan i eel tabata kamna ariba la-
- 26 mar. I ora koe soe desipel nan a miree kamna ariba la- mar, nan a spanta i nan disi: Ta oen spoki, i di miëdoe
- 27 koe nan tabatien, nan a doena oen gritoe. Ma ne mees ora Hezoes a papia i disi koe nan: Sosega, ta mi, no tenee
- 28 niengoen miëdoe. I Pedro disi: Senioor, koe ta koos ta
- 29 bo, ordona pa mi bai seka bo ariba awa. I eel a bisee: Bini, i ora koe Pedro a sali fo di boto, eel a kamna ariba a-
- 30 wa pa bai seka Hezoes. Ma ora koe eel a mira koe biën- toe tabata doeroe, eel a haja miëdoe, i komo eel tabata koe- misa di sink eel a giërta, bisando: Senioor salba mi.
- 31 I di oembee Hezoes a saka soe man afo, eel a kohee, i eel a bisee: homber di poko keremeentoe, pa kikoe bo a
- 32 doeda. I ora koe nan a soebi deen boto, biëntoe a kai.
- 33 Anto ees nan, koe tabata deen boto, nan a bini i nan a a- doree, bisando: Ciërtoe bo ta joe di Dioos!
- 34 Deespuees nan a pasa na otro banda di lamar i nan a bi-
- 35 ni deen di tera di Henezaret. I ora koe heende nan di e tera a konosee, nan a hiba soe nobo deen toer e loegar, koe tabata roondo di nan, i nan a presentee toer ees nan, koe
- 36 tabata senti nan maloe. I nan tabata pidie e pa nan poor toka doema zoom di soe rok, i toer koe tabata tokee, taba- ta bira saloer.

XV. Anto sabio nan di lei i Fariseen nan a bini fo di Jeruza.

2 lem seka Hezoes i nan a bisee : Pa kikoe bo desipel nan
 ta kebranta ees koe noos ta sienja di heende di teempoe
 di bieeu ? Pasoba nan no ta laba nan man promee koe nan
 3 komee. Ma eel a reespoondee i disi koe nan : I bosonan
 pa kikoe bosonan ta kebranta mandamieentoe nan di Dioos
 koe e koos nan, koe bosonan a risibi fo di teempoe pasaa ?
 4 Pasoba Dioos a ordona, bisando : Oonra bo taata i bo maa-
 ma ! I eel a bisa tambee. Ees koe lo malediksiona soe
 5 taata i soe maama, koe ees ahi lo moerie di moorto ! Ma
 bosonan ta bisa : Ees koe a bisa na soe taata i na soe
 6 maama : toer offer koe mi offer lo probeetja bo ; maskee
 koe eel no ta oonra soe taata i soe maama, lo eel no tien
 niengoen koelpa ; i di ees manera bosonan ta kebranta man-
 damientoe di Dioos koe e koos nan, koe bosonan a risibi di
 7 teempoe pasaa. Heende falsoe nan ! Jesaia a bisa padi-
 8 lanti oen boon berdad ariba bosonan, ora koe eel disi : E
 puebel ta juga seka mi koe boka, i ta oonra mi koe soe lip,
 9 ma nan koerasoon ta masja aleeu di mi. Ma nan ta oonra
 mi poor nada, ja nan ta sienja doktrina, koe no ta mas koe
 10 mandamieentoe di heende. Deespuees eel a jama e troepa
 di heende nan i eel a bisa nan : Teende i kompreende ees
 11 aki. No ta ees koe ta dreenta deen boka, koe ta soesja
 heende, ma ees koe ta sali fo di boka, ta ees ahi ta soesja
 12 heende. Ariba di ees ahi soe desipel nan a juga aseka i
 nan a bisee : Bo no a ripara, koe e Fariseen nan a bira fal-
 13 soe, ora koe nan a teendee e diskoers. I eel a reespoondee
 i disi : toer plantji, koe mi taata no a planta, lo ta rankaa.
 14 Laga nan, ta toorto koe ta tenee na man otro toorto ; koe
 ta koos oen heende toorto ta hiba na man oen otro toorto,
 15 lo nan kai toer doos deen boerakoe. Anto Pedro a toema
 16 palabra i a bisa koe ne : Splika noos e koomparasjon. I
 17 Hezoes disi : Bosonan tambee ta sien hwisji ? Bosonan
 no ta kompreende, koe toer ees koe ta dreenta deen boka,
 18 ta baha deen barika, i deespuees ta tiraa na moondi. Ma

e koos nan, koe ta sali fo di boka, ta bini di koerasoon, i e
19 koos nan ta soesja heende. Pasoba di koerasoon ta sai
toer mal kordameentoe, matameentoe, kibrameentoe di ma-
20 trimonio, testimonio falso, papiameentoe ariba heende. Ta
e koos nan koe ta soesja heendé ; ma komee sien laba soe
man promee, ees ahi no ta soesja heende.

21 Anto Hezoes a bai di ahi fo, i eel a retiree banda di tera
22 di Tyr i di Sidon. I, a ta, oen moheer di Kanan, koe ta-
bata bini fo di e loegar nan, a giërta, bisando : Senior, joe
di David, tenee laastima di mi ! mi joe moheer ta tormeen-
23 taa di demonio di oen manera biën triestoe. Ma eel no a
reespoondee nada, i soe desipel nan a bini aseka, nan a pi-
die e, bisando : Mandee bai, pasoba eel ta giërta atras di
24 noos. I eel a reespoondee i disi : Mi ta mandar seka kar-
25 nee perdi nan di kaas di Israël so. Ma eel a bini i a loree,
26 bisando : Senior joeda mi ! I eel a reespoondee i disi : No
ta koonbini di toema pam di moetja nan i di tiree pa ka'joor
27 tjikitoe. Ma eel a bisa : ta berdad Senior, toch ka'joor
tjikitoe nan ta komee e kreemtji nan, koe ta kai fo di mesa
28 di nan sjoon. Anto Hezoes a reespoondee i disi : O mo-
heer, bo keremeentoe ta grandi ; koe sosode bo konfoorma
bo ta deseä, i fo di ees momentoe soe joe a bira saloer.

29 I Hezoes a bai di aja fo, i eel a bini na lamar di Galilea ;
30 deespuees eel a soebi oen seroe i eel a sienta. I tau gran-
di di heende tabata bini seka dje, i nan tabata tresee koe
nan, heende koho, siëgo, moeda, mankaroon di man, i otro
mas : i nan a boeta nan na pia di Hezoes, i eel tabata koe-
31 ra nan. Di manera koe e troepa di heende nan tabata jeen
di admirasjoon di mira koe moeda nan tabata papia, man-
karoon di man tabata bira saloer, koho nan tabata kamna
boon, i siëgo nan tabata mira ; i nan a doena gloria na Djoos
32 di Israël. Anto Hezoes a jama soe disipel nan i disi : Mi
tien laastima di toer e heende nan, pasoba fo di trees dia
nan no ta drai fo di mi, i nan no tien nada pa nan komee,

i mi no kiëe manda nan bai barika basjie, pasoba mi tien
 33 miëdoe, koe nan foorsa lo kaba na kamina. I soe desipel nan
 disi koe ne: Di oenda lo noos poor saka nees moondi basta
 34 pam pa jega asina tantoe heende. I Hezoes disi koe nan:
 kwantoe pam bosonan tien? i nan disi sjiëte, i algoen pies-
 35 kar tjikitoe. Anto eel a ordona ne troepa nan di heende
 36 pa sienta abau. I ora koe eel a toema e sjiëte pam i e
 pieskar nan, eel a kibra nan deespuees di benediksjona, i eel
 37 a doena nan na soe desipel i desipel nan na puebel. I nan
 toer a komee na nan gana, i nan a haja fo di e sobrar nan
 38 di pam, sjiëte makoetoe jeen. Anto ees heende nan, koe
 a komee tabata kwater miel, sien koonta moheer i moetja
 tjikitoe nan. I deespuees koe Hezoes a manda e troepa di
 heende nan bai, eel a soebi deen oen boto, i eel a bai na te-
 ra di Magdala.

- XVI. Anto Fariseen i Saduseen nan a bini seka dje, i pa proe-
 bee nan a pidie e di moestra nan algoen milager di Ciëloe.
 2 Ma eel a reespoondee i disi koe nan: Ora koe atardi a je-
 ga bosonan ta bisa: lo teempoe ta boenita, pasoba Ciëloe ta
 3 koraa. I maïenta bosonan ta bisa: lo tien awee oen teem-
 poe pisaa, pasoba Ciëloe ta koraa i soekoer. Heende falso
 nan! bosonan ta konose seenja nan di Ciëloe, i bosonan no
 4 poor konose seenja nan di teempoe? E nasjoon malditoe
 i kibradoor di matrimonio ta pidi oen milager, ma niengoen
 milager lo no ta doena ne, fono ees di profet Jonas; i eel
 a laga nan i eel a bai.
 5 I ora koe soe desipel nan a bini seka lamar, koe tabata
 6 ahi, nan a loebida di toema pam. I Hezoes disi koe nan:
 Mira i warda bosonan di zierdeeg di Fariseen i di Saduseen
 7 nan. I nan tabata koorda deen nan mees i nan tabata bisa:
 8 ta pasoba noos ne a toema pam. I komo Hezoes tabata
 konosee nan koordameentoe eel disi koe nan: Heende di po-
 ko keremeentoe, kiekoe bosonan ta koer da deen bosonan
 9 mees ariba di ees, koe bosonan no a toema pam. Bosqnan

- no ta kompreende aienda, i bosonan no ta koorda mas e sienkoe pam di e sienkoe miel heende, i kwantoe makoetoe
- 10 bosonan a jena di ahi fo? Ni di e sjiëte pam di e kwater miel heende, i kwantoe makoetoe bosonan a jena di ahi fo.
- 11 Koon bini bosonan no ta kompreende, koe no ta riba di e pam mi a bisa bosonan di tenee kwidau di zierdeeg di Fariseen i di Saduseen nan. Ees ora nan a kompreendee, koe eel no a bisa nan di warda nan di zierdeeg di pam, ma di
- 13 doktrina di Fariseen i di heende di lei nan. I ora koe Hezoes a bini na tera di Cesarea di Felipi eel a poentra soe desipel nan bisando: Kiekoe nan disi koe mi ta, a mi, joe
- 14 di heende? I nan a reespoondée: Tieni koe disi: koe bo ta Gwan Bautista; otro Elias, i otro nan Jeremias of oen
- 15 di profheet nan. I eel a bisa nan: I bosonan kiekoe boson
- 16 nan ta bisa koe mi ta? Simon Pedro a reespoondée i disi: 17 bo ta Christoe, joe di Dioos biboe. I Hezoes a reespoondée i disi koe ne: bo ta biëen fertoenaa, Simon, joe di Jona, pasoba no ta kaarni i sanger a sienja bo ees ahi, ma
- 18 mi taata, koe ta na Ciëlœ. I mi ta bisa bo tambee, koe bo ta Pedro i ariba ees pedra lo mi lamanta mi kerki; i poorta nan di fiërnoe lo no toema niengoen podeer ariba
- 19 dje. I lo mi doena bo jabi di reina di Ciëlœ; i toer kiekoe lo bo mara ariba tera, lo ta maraa deen Ciëlœ, i toer kiekoe lo bo libra ariba tera, lo ta libraa deen Ciëlœ.—
- 20 Ees ora eel a taha soe desipel nan, pa nan no bisa na niengoen heende, koe eel tabata Christoe.
- 21 Fo di ees ora Hezoes a koemisa di deeskœebri na soe desipel nan, koe eel meestee bai na Jerusalem i soefri aja moe-tjoe koos di kabees nan di Znoa, i di pader nan, i di sabio di lei nan; i koe lo nan matee, i koe lo eel risoesita trees
- 22 dia deespuees. Ma Pedro a halee oen banda i a bisee, koe eel no tabata hasi boon di papia asina, i disi koe ne: Senioor! tenee laastima di bo mees, ees ahi lo no sosode bo.
- 23 Ma eel a drai i a bisa na Pedro: Bai alecu di mi, Satan, bo

ta koonsoemi mi; pasoba bo no ta kompreende e koos nan
 24 koe ta di Dioos, ma ees nan koe ta di heende. Ees ora He-
 zoes disi koe soe desipel nan; koe ta koos koe oen heende
 kiëe sigie mi, e meestee loebida soe mees persona, karga soe
 25 kroes i sigie mi. Pasoba keende koe kiëe salba soe alma,
 lo perdee, ma keende koe perdee soe alma tra di soe stimasjon
 26 pa mi, ees ahi lo hajee atrobee. Ma kiekoe lo sierbi oen heen-
 de di gana toer moendoe, si eel ta perdee soe alma? o kie-
 27 koe lo heende doena pa troka kontra soe alma. Pasoba joe
 di heende meestee bini koe gloria di soe taata roondo di dje,
 koe soe engel nan, i anto lo eel doena na kada oenoe lokee
 28 soe obra nan ta pidi. Pa berdad mi ta bisa bosonan, al-
 goen di ees nan, koe ta aki, lo no moeri te ora koe nan a
 mira joe di heende bini deen di soe reina.

XVII. I seis dia deespees Hezoes a toema Pedro i Jacobus i
 Gwan soe roeman, i eel a hiba nan na oen loegar retraa
 2 ariba oen seroe alto. I eel a troka di figoera adilanti di nan;
 i soe kara a loombra mo di solo, i soe biesti a bira blankoe
 3 mo di loes. I, a ta, nan a mira Mozee i Elias, koe tabata
 4 konbersa koe ne. Anto Pedro a toema palabra bisando koe
 Hezoes: Senioor ta boon koe noos keda aki; koe ta koos
 bo kiëe laga noos hasi trees tent; oen pa bo oen pa Mozee
 5 i oen pa Elias. I komo eel tabata papia aienda, a ta, oen noe-
 bia, koe tabata loombra, a koebri nan di soe soombra; dees-
 puees, a ta, oen boos a bini di Ciëloe, bisando: Ees aki ta
 6 mi joe stima, deen kwal mi tien moetje goestoe! Ora koe
 desipel nan a teendee ees ahi, nan a kai nan kara abau na
 7 suela, i nan a haja oen miëdoo masja grandi. Ma Hezoes
 a jega aseka nan, bisando: Lamanta i no tenee miëdoo.—
 8 I ora koe nan a hisa woowo, nan no a mira niengoen heen-
 9 de mas koe Hezoes so. I komo nan tabata baha fo di se-
 roe, Hezoes a ordona nan, bisando: no koonta na niengoen
 heende, ees koe a parsee na bosonan biesta, te ora koe joe
 10 di heende a lamanta di moorto. I soe desipel nan a hasi e

- ees poentramente, bisando: Pa kiekoe anto e sabio di lei
- 11 nan ta bisa koe Elias meestee bini promee? I Hezoes a reespoondee i disi: ta berda koe Elias lo bini promee i koe
- 12 lo eel dreetja toer koos. Ma mi ta bisa bosonan; koe ja Elias a bini kaba, i koe nan no á konosee, ma nan a hasi koe ne toer kiekoe nan a kiée; asina, joe di heende mees-
- 13 tee soefri tambee na nan manoe. Anto desipel nan á koompreénde, koe tabata di Gwan Bautista, koe eel tabata papia koe nan.
- 14 I ora koe nan á bini seka e troepa di heende nan, oen
- 15 homber a jega aseka i a hienka roedia adilanti dje. I a bisee: Senior tenee laastima di mi joe, koe ta tokaa di kabees i tormentea di oen manera deesgrasiaa; pasoba eel ta
- 16 kai hopi bees deen awa i deen kandela. I mi a presenteé
- 17 na bo desipel nan, ma nan no poor a koeree. I Hezoes a reespoondee i disi: O rasa sien kerementoe i malditoé, kwantoe teempoe lo mi ta koe bosonan? Kwantoe teem-
- 18 poe lo mi wanta bosonan? Tresee aki seka mi. I Hezoes a doena oen reprimandoe ne demonio; i e demonio a
- 19 sali fo di e moetja, i ne mees ora e moetja a koera. Anto desipel nan a bini seka Hezoes, ora koe eel tabata so, i nan
- 20 a bisee: pa kiekoe noos no poor a sakee afo. I Hezoes a reespoondee nan: ta patras di bosónan faalta di kerementoe; pasoba pa berdad mi ta bisa bosonan, koe ta koos bosonan tabatien oen kerementoe asina grandi koe oen piepita di semienja di moster, lo bosonan bisa ne seroe aki: bai di aki aja, i lo eel bai; i nada lo no ta imposibel pa besoe
- 21 nan. Ma e soorto di Demonio ta sali solamente koe pidimeentoe na Dios i joena. I komo nan tabata haja nan na Galilea, Hezoes a bisa nan: Lo sosodee koe joe di heende
- 22 lo ta eentregaa na man di heende. I koe lo nan matee; ma trees dia deespuees lo eel lamanta di moorto. I desipel nan a bira masja triestoe ariba di ees ahi.
- 24 I ora koe nan a jega na Kapernaüm e portier nan, koe

tabata risibi plaka di drakma, a poentra Pedro, i nan a bisee : Bo Meester no ta paga e plaka di drakma? I eel disi:

25 Si. I ora koe eel a dreenta deen kaas, Hezoes a proentee, promeer koe e papia, bisando ne : Kiekoe ta parsee bo, Simon? Rei nan di ees tera, fo di keende nan ta toema dreesji i ariba keende nan ta ponee belaste? Ta ariba nan joe

26 of ariba stranjero nan? Pedro disi: ariba stanjero. Hezoes a reespoondee ne : anto joe nan ta liber di ees ahi.—

27 Ma pa noos no doena nan rasoon di malmora, bai na lamar i tira bo lienja afo, i toema e promee piskar koe lo soebi, i ora koe bo a habri soe boka, lo bo haja adeen oen stateer, toemee i doenee pa mi i pa bo.

XVIII. I ne mees ora e disipel nan a bini seka Hezoes, i nan a

2 bisee : keende ta e mas grandi deen reina di Ciëloe. I deespuces koe Hezoes a jama oen moetja tjikitoe, eel a ponee na

3 meimei di nan. I eel a bisa nan : Pa berdad mi ta bisa bosonan : koe ta koos bosonan no troka bosonan manera, i bosonan no bira mo di oen moetja tjikietoe, lo bosonan no

4 dreenta deen reina di Ciëloe. Ta pa ees ahi, ees koe bira hoemielde asina koe ees moetja tjikitoe ta, ees ahi ta mas

5 grandi deen reina di Ciëloe. I keende koe ta risibi oen tal

6 moetja tjikitoe na mi number, ta risibi mi. Ma ees, koe ta doena mal hempel ne moetja tjikitoe nan, koe ta keree na mi, lo ta ma mehoor pe, koe heende mara oen pedra di

7 moelina na soe garganta i tiree deen lamar. Mal ora na moendoe pa kausa di mal hempel l posoba meestee tien mal hempel ; ma malora na ees koe ta ponee oen otro na faalta

8 koe soe mal hempel. Koe ta koos bo man of bo pia ta hasi bo troompeka, korta nan i tira nan aleeu di bo ; pasoba ta ma mehoor pa bo dreenta deen bida koe oen pia koho of oen man mankaroon, koe di tien toer doos bo pia i bo

9 man i di ta tiraa deen kandela pa seemper. I koe ta koos bo woowo ta hasi bo troompeka, rankee i tiree aleeu di bo, pasoba ta ma mehoor, koe bo dreenta deen bida koe

oen woowo so, koe di tien toer doos woowo i ta tiraa deen
 10 kandela di fierno. Mira pa no menezpresia niengoan di
 e moetja tjikitoe nan, pasoba mi ta bisa bosonan, koe nan
 engel ta mira seemper deen Ciëlœ kara di mi taata, koe ta
 11 na Ciëlœ. Pasoba joe di heende a bini pa salba ees, koe
 12 tabata perdier. Koon ta parsee bosonan: Koe ta koos oen
 heende tien cieentoe karnec, i eel ta perdee oenoe, eel no
 ta laga e nobeenta i nuebe nan, pa bai boeska deen seroe,
 13 ees koe a perdee kamina? I si ta koos, koe eel a hajee, pa
 berdad mi ta bisa bosonan, koe eel tien mas koontentoe di
 dje koe di e nobeenta i nuebe nan, koe eel no a perdee.
 14 Asina boloentad di bosonan taata, koe ta na Ciëlœ, ta, koe
 15 ni oen di e moetja tjikitoe nan no bai perdier. Koe ta koos
 bo roeman a falta na bo, bai, i deen bosonan doos so papia
 bo rason koe ne; koe ta koos eel ta teendee di bo, bo a
 16 gana bo roeman. Ma koe ta koos eel no ta teendee di bo
 toema koe bo oen of doos heende, pa kada palabra tien
 17 soe foorsa deen boka di doos o trees testigoe. Koe ta koos
 eel no ta hasi kausa di nan palabra, bisee na kerki, i koe ta
 koos eel no kiëe teendee di kerki, miree asina koe oen paga-
 18 no i oen heende di doeana. Pa berdad mi ta bisa bosonan:
 toer lokee bosonan a mara ariba tera, lo ta maraa deen
 Ciëlœ; i toer lokee bosonan a libra ariba tera, lo ta libraa
 19 deen Ciëlœ. Mi ta bisa bosonan tambee, koe ta koos doos
 di bosonan tien oen mees koordameentoe ariba tera, mi
 taata, koe ta na Ciëlœ, lo doena toer kikoe lo nan pidi.
 20 Pasoba na oenda doos o trees heende a bini hoentoe na mi
 21 number, ahi mi ta na meimei di nan. Anto Pedro a bini
 aseka i a bisee: Senior, kwantoe bees mi roeman lo
 22 falta na mi, i lo mi poordonee? lo ta te sjiëte be? Hezoes
 a reespoondee; mi no ta bisa bo te sjiëte be, ma te sjiëte
 23 be seteenta be. Ta pa ees ahi reina di Ciëlœ ta parsee
 oen rei, koe kieer a hasi kweenta koe soe sierbidoor nan.
 24 I ora koe eel a koemisa di hasi kweenta, nan a presentee

25 oen, koe tabata debée dieesmiel talent. I pasoba eel no
 tabatien pa paga, soe sjoon a ordona pa beendee eel i soe
 moheer i soe joe nan, i toer kikoe eel tabatien pa paga e
 26 deebe. Ma e sierbidoor a kai na soe roedia i tabata pidie e
 masja, bisando: Senioor! toema pasjeensji i lo mi doena
 27 bo toer atrobee. Anto e sjoon di e sierbidoor, jeen di laas-
 28 tima, a lagee bai i a poordonee soe deebe. Ma ora koe
 e sierbidoor a sali, eel a koontra oen di soe koempanjee,
 koe tabata debée ciëntoe plaka tjikitoe; i eel a kohee i ta-
 bata tjokee, bisando: paga mi ees, koe bo ta debée mi.
 29 Ma soe koempanjee a kai na soe roedia, i tabata pidie e,
 bisando: Toema pasjeensji, lo mi doena bo toer atrobee.
 30 Ma eel no kiëer a teendee di nada, i eel a bai, i eel a laga
 31 sereë te ora, koe eel a paga e deebe. Anto ora koe soe o-
 tro koempanjee nan a mira ees, koe a sosodee, nan a haja
 masja duele, i nan a bini, i nan a doena konosemeentoe na
 32 nan sjoon di ees, koe a sosodee. Anto e sjoon a laga jamee
 i a bisee: Sierbidoor malditoe, mi a poordona bo bo, dee-
 33 be, pasoba bo a hasi mi ees pidimeentoe; Lo bo no mees-
 tee tambee tien laastima di bo koempanjee, asina koe mi ta-
 34 batien laastima di bo. I soe sjoon deen di soe rabia a po-
 35 nee na man di diender, te ora koe eel a paga toer. Asina
 mi taata, koe ta na Ciëloe, lo hasi koe bosonan, koe ta koos
 bosonan no ta poordona di toer bosonan koerasoon kada
 oen na soe roeman soe faalta.

XIX. I ora koe Hezoës a kaba e deeskoers, eel a sali fo di Ga-
 lilea i eel a bini na trankera di Judea, na otro banda di Jor-
 2 dan. I troepa grandi di heende tabata sigie e, i eel a koe-
 ra aja nan heende maloe.

3 Anto Fariseen nan a bini seka dje pa proebée, i nan a
 bisee: Ta permiti na oen heende di manda soe moheer
 4 bai fo di dje, pa ki rason koe ta? I eel a reespoondée i di-
 si koe nan: Bosonan no a lesa, koe ees, koe a hasi nan fo
 5 di priensipi, a hasi nan homber i moheer. I koe eel a bisa:

- Pa ees ahi oen homber lo laga soe taata i soe maama i lo maree koe soe moheer, i toer doos lo ta oen kaarni so.
- 6 Ta pa ees ahi lo nan no ta doos mas, ma oen kaarni so. Ees anto, koe Dioos a mara, heende no meestee kitee oen
- 7 fo di otro. I nan a bisee: Pa kiekoe anto Mozee a ordona pa doena karta di partimeentoe i pa saka oen moheer
- 8 fo di kaas. I eel a bisa nan: ta patras di bosonan koerasoon doeroe, koe Mozee a permiti bosonan di parti fo di bosonan moheer; ma na priensipi no tabata asina. I, a mi, mi ta bisa bosonan, koe ees, koe ta saka soe moheer fo di kaas, si ta koos no ta pa kausa di kibrameentoe di matrimonio, i ta kasa koe oen otro, ees ahi ta bira oen kibradoor di matrimonio; i koe ees, koe ta kasa koe ne moheer, koe soe mari a saka fo di kaas, ees ahi ta asina mees koe
- 10 oen kibradoor di matrimonio. I desipel nan a bisee: si ta koos tasina ta eestado di homber koe moheer, ta koonbeni
- 11 mehoor di no kasa. Ma eel a bisa nan, toer heende no ta kapaas di ees ahi; ma solameente ees nan, koe ta boe-
- 12 taar di Dions pa ees ahi. Pasoba tien homber, koe no poor tien joe, koe ta asina fo di barika di nan maama; i tien homber, koe no poor tien joe, koe heende a ponee deen ees eestado; i tien homber, koe no poor tien joe, koe nan mees a ponee nan deen ees eestado. Ees koe poor koompreendee ees ahi, koe eel koompreendee.
- 13 I nan a preseentee moetja tjikitoe, pa eel ponee man ariba nan, i pa eel pidi Dioos pa nan; ma desipel nan taba-
- 14 ta taha nan di ees ahi. I Hezoes a bisa nan: laga e moetja tjikitoe nan bini seka mi, i no taha nan; pasoba reina
- 15 di Ciëloe ta pa ees, koe ta parsee nan. Anto ora koe eel a ponee man ariba nan, eel a bai fo di aja.
- 16 I, a ta, oen heende a bini aseka i a bisee: Mi sjoon koe ta boon, ki boon obra lo mi hasi, pa mi haja bida deen eternidad.
- 17 I eel a bisee: pakitoe bo ta jama mi boon: Dioos so ta boon. Si ta koos bo kiëe dreenta deen bida, warda

- 18 mandamieentoe nan. I eel a bisee : kwa ? I Hezoes a
reespoondee : Lo bo no mata ; lo bo no kibra matrimonio ;
- 19 lo bo no hoorta ; lo bo no ta oen testigoe falsoe. Onra bo
taata i bo maama ; i lo bo stima bo proimo asina koe bo
- 20 mees. I e jonkman a bisee : mi a warda toer e koos nan
- 21 fo di mi mosidadi ; kiekoe mi ta falta aienda ? Hezoes a
bisee, koe ta koos bo kiëe ta perfekto, bai, beendee ees koe
bo tien i doenee na pober nan, i lo bo tien oen rikesa deen
- 22 Ciëloe, deespuces bini i sigi mi. Ma ora koe e jonkman a
teendee palabra, eel a bai koe jeen di triestesa, pasoba eel ta-
- 23 batiën moetjoe biëen. Anto Hezoes disi koe soe disipel nan :
Pa berdad mi ta bisa bosonan, koe oen heende rikoe lo dreën-
- 24 ta koe pena deen reina di Ciëloe. Mi ta bisa bosonan a-
trobee : Ta mas lihee, koe oen tabel di barkoe pasa deen
woowo di oen angoca, koe di ees koe oen heende rikoe
- 25 dreenta deen reina di Ciëloe. Ora koe desipel nan a teen-
dee e koosa, nan a keda admiraä masja, i nan tabata bisa :
- 26 keende anto poor ta salbaa. I Hezoes a keda mira nan i
disi koe nan. Pa heende ees ahi ta imposibel, ma pa Dioos
- 27 toer koos ta poesibel. Anto Pedro a toema palabra i a bi-
see : A ta, noos a bandona toer koos, i noos a sigi bo ; ki-
- 28 koe lo sosodee koe noos anto. I Hezoes a bisa nan : Pa ber-
dad mi ta bisa bosonan : bosonan koe a sigi mi deen ees he-
nerasjoon, ora koe joe di heende lo sienta ariba trono di soe
gloria, bosonan tambee lo sienta ariba dieesdoos trono pa
- 29 hoesga e dieesdoos puebel di Israël. I ees, koe lo ban-
dona kaas, roeman homber, roeman moheer, taata, maa-
ma, moheer, joe o koenokoe tra di mi nomber, lo eel risibi
cientoe be asina tanto i lo eel erf bida, koe no ta kaba noen-
- 30 ka. Ma hopi koe ta di promee lo ta di mas atras, i di mas
atras lo ta di promee.
- XX. Pasoba reina di Ciëloe ta parsee oen taata di famia, koe
ta sali asina koe didia a habri pa hier trahadoor pa soe koe-
2 noekoe di weindreif. I ora koe eel a hoesta koe e trahadoor

- nan pa oen dinero pa dia, eel a manda nan na soe koenoe-
 3 koe di weindreif. Deespuees eel a sali banda di trees ora,
 4 eel a mira otro, koe tabata kamna sien hasi nada. I eel a
 bisa nan : Bai tambee na mi koenokoe di weindreif, i lo
 5 mi doena bosonan kikoe ta na rason. I nan a bai aja.—
 Deespuees eel a sali aienda banda di seis ora, i di nuebe,
 6 i eel a hasi mees koos. I ora koe eel a sali banda di diees-
 oen ora, eel a haja otro, koe tabata sien hasi nada, i eel a
 bisa nan, pakikoe bosonan ta aki heenteer dia sien hasi nada.
 7 I nan a reespoondee : pasoba niengoen heende no a hier
 noos. I eel a bisa nan : bai tambee na mi koenokoe di
 8 weindreif, i lo bosonan risibi kikoe ta rason. I ora koe a-
 tardi a juga, donio di konoekoe di weindreif a bisa nees, koe
 tabatien eenkarga ariba soe koos : jama trahadoor nan i pa-
 ga nan nan plaka i koemisa fo di ees nan di mas atras te ne
 9 proomee nan. Anto ees nan, koe eel a hier banda di diees-
 oen ora, nan a bini, i nan a risibi kada oen oen dinero.—
 10 Anto ora koe e di promee nan a bini, nan a keree, koe lo
 nan a risibi mas ; ma nan a risibi tambee kada oen oen dine-
 11 ro. I ora koe nan a risibi e, nan tabata malmora kontra e
 12 taata di famia, Bisando : ees nan di mas atras nan no a
 traha mas koe oen ora, i bo ta trata nan pareeu koe noos,
 13 koe a wanta pisar di dia i kaloor. I eel a reespoondee na
 oen di nan i eel a bisee : mi amigoe, mi no ta hasi bo nien-
 14 goen maloe, bo no a hoesta koe mi pa oen dinero ? Toema
 ees, koe ta di bo, i bai ; ma koe ta koos mi kiëe doena na
 15 ees nan di mas atras mas koe na bo, Mi no ta liber di hasi
 kiekoe mi kiëe koe mi biëen ? bo woowo ta malditoe, pasoba
 16 mi ta boon ? Asina, ees nan di mas atras lo ta di promee,
 i ees nan di promee lo ta di mas atras ; pasoba tien hopi,
 koe ta jamaa ma poko, koe ta skohier.
 17 I ora koe Hezoes tabata soebi na Jerusalem, eel a toe-
 18 ma soe diesdoos desipel oen banda i disikoe nan : A ta noos
 ta soebi na Jeruzalem, i joe di heende lo ta eentregaa na ka-

- bees nan di pader nan i na heende di lei nan, i lo nan hoese-
 19 gee pa matee. I lo nan eentregee na Pagano nan, pa hari
 di dje, pa soetee i pa kroesifikke, ma lo eel lamanta di moer-
 to trees dia deespuees.
- 20 Anto maama di joe nan di Zebedeus a bini seka dje koe
 soe joe nan, eel a kai na roedia i a ponee soe kara na tera,
 21 i eel a pidie e oen faboor. I eel a bisee: kiekoe bo kiëe;
 eel a reespoondee: Ordon a koe mi doos joe nan koe ta aki,
 lo sienta oen na bo man dreetji i e otro na bo man robees
 22 deen bo reina. I Hezoes a reespoondee i disi: bosonan no
 sabi kikoe bosonan ta pidi; bosonan poor bebee e kelki koe
 mi meestee bebee, i ta batisaa di e bautismo, koe mi mees-
 23 tee ta batisaa? Nan a reespoondee: noos poor. I eel a rees-
 poondee: ta berda koe bosonan lo bebee mi kelki, i koe lo
 bosonan ta batisaa di e bautismo, koe lo mi ta batisaa koe
 ne; ma di sienta na mi man dreetji i na mi man robees, mi
 no poor doena ees ahi, si no na ees nan, koe mi taata a
 24 boeta pa ees ahi. Ora koe e diees otro desipel nan a teene
 25 dee ees ahi, nan a rabia masja koe e doos roeman. Ma
 Hezoes a jama nan i a bisa nan: bosonan a teendee koe
 prins di nasjoon nan ta domina ariba nan i koe heende gran-
 26 di nan ta toema podeer ariba nan. Ma lo no bai asina koe
 bosonan: kontrari, ees koe kiëe bira grandi deen bosonan,
 27 eel meestee ta bosonan sierbidoor. I ees koe kiëe ta na
 28 kabees di bosonan, e meestee ta bosonan sierbidoor. Asi-
 na mees koe joe di heende no a bini pa ta sierbier, ma pa
 sierbi, i pa doena soe bida na troka pa hopi.
- 29 I ora koe nan tabata bai fo di Jeriko, oen troepa grandi
 30 di heende tabata sigie e. I a ta doos siëgoe, koe tabata
 sienta na kamina, a teendee koe Hezoes tabata pasa, i nan
 a grita: bisando: Senioor, joe di David, tenee laastima di
 31 noos! I e troepa di heende nan tabata taha nan, pa nan
 kai boka, ma nan tabata grita aienda mas doeroe: Senioor,
 32 joe di David tenee laastima di noos! I Hezoes a para, eel

a jama nan, i a bisa nan : kikoe bosonan kiëe koe mi hasi
33 na bosonan? I nan a bisee : Senioor, koe noos woowo
34 habri. I Hezoes, jeen di laastima pa nan, a toka nan woo-
wo, i di oembee nan woowo a haja nan biesta atrobee ; i nan
a sigie e.

- XXI. Anto ora koe nan tabata seka di Jerusalem, i koe nan a
jega na Betfagee, na seroe di paloe di olcifi, Hezoes a man-
2 da ees ora doos di soe desipel, Bisando koe nan : bai ne
loegar, koe ta adilanti bosonan, i lo bosonan haja oen boeri-
koe moheer i soe joe koe ne, los nan i tresee nan pa mi.
3 I koe ta koos oen heende ta poentra bosonan ariba ees ahi,
bisa nan koe Senioor tien meester di nan ; i lo eel laga nan
4 bai oembee. Anto toer ees ahi a sosodee pa ta koempli ees,
5 koe oen profeet a papia bisando : Bisa na joe moheer di
Sion : a ta bo rei ta bini seka bo, jeen di boondad, i ariba
oen boerikoe moheer i ariba joe di oen boerikoe moheer.
6 E desipel nan anto a bai, i nan a hasi ees, koe Hezoes a
7 manda nan. I nan a tresee e boerikoe moheer i soe joe,
i nan a ponee nan biestier ariba, i nan a lagee sienta ariba.
8 Anto jeen di heende tabata tira nan biestier ariba kamina.
9 I e troepa nan di heende, koe tabata bai adilanti i ees koe
tabata sigi, nan tabata grita, bisando : Hozana na joe di Da-
vid, benediksjonaa ta ees, koe ta bini na nomber di Senioor ;
10 hozana deen loegar di mas alto. I ora koe eel a dreenta
deen Jerusalem, tabatien papiameentoe deen heenteer stat,
11 i nan tabata bisa, ta keende ees ahi? I e troepa nan di
heende tabata bisa : Ta profeet Hezoes, koe ta di Naza-
reth na Galilea.
12 I Hezoes a dreenta deen tempel di Diocs, i eel a hoenta
aso toer ees nan, koe tabata beendee i koempra deen tempel,
i eel a tira abau mesa di ees nan, koe tabata troka plaka,
13 i banki di ees nan, koe tabata beendee paloomba. I eel a
bisa nan : ta para skribie : mi kaas ta jama kaas di orasjoon ;
i bosonan a hasi e parsee oen kueba di ladroon.

- 14 Anto siëgoe i heende koho nan a bini seka dje deen tem-
 15 pel i eel tabata koera nan. Ma ora koe e kabees nan di
 pader i sabio di lei nan a mira e milager nan, koe eel taba-
 ta hasi, i nan a teendee, koe moetja nan tabata grita deen
 tempel i koe nan tabata bisee : Hozana na joe di David, nan
 16 a bira masja rabiari. I nan a bisee : bo no ta teendee kikoe
 ees aki nan ta bisa. I Hezoes disi koe nan : Si ; ma bo-
 sonan no a lesa e palabra nan aki : bo a jena medier di bo
 alabansa koe boka di moetja tjikitoe i di ees nan koe ta be-
 17 bee teete. I eel a laga nan i eel a sali fo di stat pa bai na
 Betania, i eel a pasa anootji aja.
- 18 Anto manesee, ora koe eel tabata boorbee na stat, eel a
 19 haja hamber. I, ja koe eel tabata mira oen paloe di feig
 na kamina, eel a juga aseka ; ma eel no a haja nada mas
 koe soe jeerba, i eel a bisee : koe niengoen froeta no nasee
 20 mas di bo ; i di oembe e feig a seka. Ora koe soe desipel
 nan a mira ees ahi, nan a fika jeen di admirasjoon, bisando :
 21 ta koon e paloe di feig a bira sekoe di oembe ? I Hezoes
 a reespoondee i disi koe nan : pa berdad, mi ta bisa bosonan :
 koe ta koos bosonan tabatien keremeentoe, i koe bosonan
 no tabata deeda, lo bosonan no hasi ees, koe a sosodee ne
 paloe di feig so, ma si ta koos mees, koe bosonan ta bisa ne
 seroe : Kita bo fo di bo loegar i tira bo deen lamar, ees
 22 ahi lo sosodee. I kikoe koe bosonan pidi koe orasjoon na
 Dioos, si ta koos bosonan ta keree, lo bosonan risibi e.
- 23 Deespuées, ora koe eel a bini na tempel kabees nan di
 pader i ouderling nan di puebel a bini seka dje, ora koe eel
 tabata sienja, i nan a bisee : koe keende soe podeer bo ta
 24 hasi e koos nan, i keende a doena bo ees podeer. I Hezoes
 a reespoondee i disi koe nan : lo mi poentra bosonan tam-
 bee oen koos, i si ta koos bosonan ta bisa mi e, lo mi bisa
 bosonan tambee koe keende soe podeer mi ta hasi e koos
 25 nan : Di oenda bautismo di Gwan ta bini, di Ciëloe of di
 heende ? anto nan tabata na pleito deen nan mees, bisando :

si ta koos noos ta bisa di Ciêloc, lo eel bisa noos: Paki-
 26 koe anto bosonan no a keree? I si ta koos noos ta bisa:
 di heende; noos tien miêdoe di puebel, pasoba toer heende
 27 ta tenee Gwan pa oen profect. Anto nan a reespoondee
 na Hezoes bisando: Noos no sa. I eel a bisa nan: lo mi
 no bisa bosonan tampoko koe keende soe podeer mi ta hasi
 28 e koos nan. Ma, kikoe ta parsee bosonan? Oen homber
 tabatien doos joe, i eel a juga seka e promee i a bisee: mi
 joe! bai i traha awee deen mi koenoekoe di weindreif.
 29 Ees aki a reespoondee i disi koe ne: Mi no kiêe bai; ma
 30 atras eel a sienti, koe eel a hasi maloe i eel a bai. Dees-
 puees eel a bai seka e otro, i eel a bisee mees koos; i ees
 aki a reespoondee i disi koe ne: mi ta bai, Senioor; ma eel
 31 no a bai. Kwa di nan doos a hasi bolotentad di e taata?
 i nan a reespoondee: e promee. I Hezoes a bisa nan: pa
 berdad mi ta bisa bosonan, koe heende di doeana i moheer
 di mal bida lo bai adilanti di bosonan deen reina di Ciêloc.
 32 Pasoba Gwan a bini seka bosonan ariba kamina di hoestisji,
 i bosonan no a keree; ma heende di doeana i moheer di
 mal komportasjoon nan a keree; i ora koe bosonan a mira
 ees ahi, bosonan no a sienti duele di bosonan pikar' pa ke-
 33 ree ne. Teendee oen otro koomparasjoon: tabatien oen taa-
 ta di famia, koe a planta oen koenoekoe di weindreif i koe
 a ponee roondo di dje oen trankera; i eel a koba oen bakie
 di pers, i eel a lamanta oen torentjie, deespuees eel a hier
 34 e na plantadoor di weindreif i eel a bai afo. I ora koe
 teempoe di froeta a juga, eel a manda soe krieä nan seka e
 plantadoor nan di weindreif, pa risibi froeta fo di nan.
 35 Ma plantadoor nau di weindreif a kohee e krieä nan, nan a
 soeta oen i mata otro i nan a tira otro koe pedra i nan a
 36 ponee nan moorto. Eel a manda aienda otro krieä moe-
 tjoe ma tanto, koe e promee nan, i nan a hasi koe nan mees
 37 koos. Poor sien eel a manda seka nan soe joe mees, bi-
 38 sando: lo nan tien reespek pa mi joe. Ma ora koe planta-

door nan di weindreif a mira e joe, nan a papia deen nan :
 ees aki ta e erfgenam, bini, laga noos matee i hasi noos do-
 39 nio di e erfnis. Ora koe nan a kohee, nan a tiree fo di
 40 koenoekoe di weindreif, i nan a matee. Ora anto koe e
 sjoon di koenoekoe di weindreif lo bini, kikoe lo eel hasi ne
 41 plantadoor nan di weindreif? I nan a bisee, lo eel laga ma-
 ta nan di oen manera miserabel mo di heende malditoe, i lo
 eel hier soe koenoekoe koe otro plantadoor di weindreif, koe
 42 lo tresee soe froeta pe na soe ora. I Hezoes a bisa nan :
 bosonan no a lesa noenka deen boeki di skritoera: Pedra
 koe ees nan, koe ta traha kaas, a tira oen banda a bira e pe-
 dra prinsipal di hoeki; ta Senioor a hasi ees ahi, i ta oen
 43 koos di milager adilanti di noos woowo. Ta pa ees ahi mi
 ta bisa bosonan: koe reina di Ciëloe lo ta kitaa fo di nan i
 44 doenaa na oen nasjoon, koe lo tresee soe froeta. Anto ees
 koe lo kaj ariba ees pedra, ees pedra lo ponee na pida;
 i lo eel matjika ees, koe e ta kai ariba dje.

45 I ora koe e kabees nan di pader i di sabio di lei nan
 a teendee e koomparasjoon nan, nan a konosee, koe eel
 46 tabata papia di nan. I nan tabata boeska di kohee, ma
 nan tabatien miëdoe di troepa nan di heende, pasoba nan
 tabata miree pa oen profet.

XXII. Anto Hezoes a toema palabra, i eel a papia atrobee koe
 2 nan koe koomparasjoon, bisando: Reina di Ciëloe ta par-
 see oen rei, koe a hasi feesta di kasameentoe di soe joe.
 3 I eel a manda soe krieä nan pa jama ees nan, koe tabata ja-
 4 maa na feesta; ma nan no kieer a bini. Eel a manda a-
 trobee otro krieä, bisando: Bisa na ees nan, koe tabata ja-
 maa na feesta, a ta mi a dreetja mi komemeentoe, mi ba-
 ka i mi beestia goordo nan ta mataa; i toer koos ta kla, bi-
 5 ni na feesta di kasameentoe. Ma nan no tabatien niengoen
 kweenta di ees ahi, i nan a bai, oeno na soe koenoekoe, otro
 6 na soe nogosji. I otro a kohee soe krieä nan, nan a insoel-
 7 ta nan, i nan a mata nan. Ora koe rei a teendee ees ahi,

eel a rabia, i eel a manda soe heende di arma nan ; eel a
8 laga mata e matadoor nan i kima nan stat. Deespuces eel
a bisa na soe krieä nan : a ta, feesta di kasameentoe ta kla,
ma ees nan, koe tabata jamaa, no tabata mercesee ees ahi.
9 Bai anto na loegar, koe kamina nan ta kontra otro, i kwan-
toe heende, koe bosonan ta haja, jama nan na feesta di ka-
10 sameentoe. Ees ora e krieä nan a bai ariba kamina, i nan a
hoenta toer ees, koe nan a haja, tantoe maloe komo boon ;
di manera koe loegar di kasameentoe tabata jeen di heende
11 sientaa na mesa. I rei a dreenta pa mira ees nan, koe ta-
bata na mesa, i eel a mira oen homber, koe no tabata bies-
12 tie koe oen rok di feesta di kasameentoe ! I eel a bisee :
mi amigoe, koon bo a dreenta aki sien tien oen rok di fees-
13 ta di kasameentoe ? i eel no poor a reespondee. Ees ora
rei a bisa ne krieä nan : mara soe pia i soe man, hibee bai,
i tiree deen skoeridadi di afo ; aja lo tien jorameentoe i
14 moordemeentoe di djiëente oen kontra otro. Pasoba tien
hopi, koe ta jamaa, ma poko, koe ta skohee.
15 Anto Fariseen nan a bai i nan a papia oen koe otro, pa
16 sabi koon lo nan kohee na palabra. I nan a manda seka
dje nan desipel koe heende di Herod, bisando : Senioor, noos
sa, koe bo ta stima berdad, i koe bo ta sienja kamina di Dioos
na berdad, i koe bo no ta ripara pa niengoen heende ; paso-
17 ba bo no ta mira pa kara di heende. Bisa noos anto
kikoe ta parsee bo di ees aki : ta permitier di paga belaste
18 na Cesar of no ? I komo Hezoes tabata konosee nan malisji,
eel a bisa : heende falsoe nan, pakikoe bosonan ta teenta mi ?
19 Moestra mi e plaka, koe bosonan ta paga belaste koe ne ; i
20 nan a presentee oen dinero. I eel a bisa nan : Di keende
21 ta e figoera i e skribimeentoe. I nan a reespondee : di
Cesar ; ees ora eel a bisa nan : doena na Cesar atrobee koos
nan, koe ta di Cesar, i na Dioos ees nan, koe ta di Dioos. —
22 I ora koe nan a teendee ees ahi, nan tabata jeen di admira-
sjoon, nan a lagee i nan a bai.

23 E mees dia Saduseen nan, koe ta bisa koe no tien laman-
 tamenteo di moorto, nan a bini seka dje i nan a poentree :
 24 Senioor, Mozee a bisa : si ta koos ta sosodee koe oen heende
 ta moeri sien joe, soe roeman meestee toema soe moheer
 25 i doena joe na soe roeman. Anto tabatien abau di noos
 sjiëte roeman i e mas bieu a moeri deespuees di soe kasa-
 meentoe, i ja koe eel no tabatien joe, eel a laga soe moheer
 26 pa soe roeman. Di e mees manera e di doos, deespuees e
 27 di trees, te na di sjiëte. I atras di nan e moheer a moeri
 28 tambee. Na lamantamenteo di moorto anto, kwa di e
 sjiëte nan lo ta soe mari? ja koe kada oenoe tabatien e pa
 29 soe moheer. Ma Hezoes a reespoondee i disi koe nan :
 Bosonan tien heramenteo, i bosonan no ta konosee boeki di
 30 skritoera, ni podeer di Dioos. Pasoba na lamantamenteo
 di moorto heende no ta toema ni doena moheer na kasa-
 meentoe ; ma heende ta asina koe engel nan di Dioos na
 31 Ciëlœ. I pa lokee ta toka lamantamenteo di moorto, bo-
 sonan no a lesa ees koe Dioos a papia koe bosonan, bisando :
 32 Mi ta Dioos di Abraham, di Izaak i di Jacob. Dioos anto
 33 no ta Dioos di heende moorto ma di heende bieboe. Ora
 koe troepa nan di heende a teendee ees ahi, nan tabata jeen
 di admirasjoon pa soe doktrina.
 34 I ora koe Fariseen nan a teendee, koe eel a sera boka na
 35 Saduseen nan, nan a bini hoentoe deen oen mees loegar. I
 oen di nan, koe tabata sienjaa deen lei, a hasi e oen poen-
 36 tramenteo pa poerbeë, bisando : Senioor, ta kwa ta e man-
 37 damieentoe grandi di lei? I Hezoes a bisee : lo bo stima
 Senioor bo Dioos di toer bo koerasoon, di toer bo alma, i
 38 di toer bo koordamenteo. A ta e promee i e mas grandi
 39 mandamieentoe. I eel di doos, koe ta mees koos koe ees
 40 ahi, ta : lo bo stima bo primo asina koe bo mees. Di e
 doos mandamieentoe nan ta depeendee lei i profet nan.
 41 I ora koe Fariseen nan tabata hoentoe, Hezoes a hasi
 42 nan oen poentramenteo, Bisando : kiekce ta parsee bosonan

di Christoe ? ta keende soe joe eel ta ? I nan a reespoon-
 43 dee : di David. I eel a bisa nan : koon anto David, koe pa-
 44 labra di spiritoe ta jamee soe Senioor, bisando : Senioor
 a bisa mi Senioor : sienta na mi man dreetji te ora koe mi
 45 a ponee bo enemigo nan pa banki di bo pia. Koe ta koos
 anto David ta jamee soe Senioor, di koon eel ta soe joe ?—
 46 I niengoen heende no poor a reespondee oen palabra, ni
 niengoen heende no tabatien kara pa hasi e oen poentrameen-
 toe mas fo di ees dia.

XXIII. Anto Hezoes a papia koe e troepa di heende i koe soe
 2 desipel nan, Bisando : sabio di lei i Fariseen nan ta sienta
 3 deen leerstoel di Mozee. Toer koos anto koe lo nan bisa
 bosonan pa sigi, sigi i hasi nan, ma no hasi konforma nan
 4 obra ; pasoba nan ta papia, ma nan no ta hasi. Pasoba nan
 ta mara karga pisaa i koe heende no poor karga, i nan ta
 ponee ariba loomba di heende ; ma nan mees no kiëer tokee
 5 koe nan deede. In nan ta hasi toer nan obra pa ta miraa
 di heende ; pasoba nan ta biestie repi hantjoe di panja koe
 skribimeentoe ariba, i nan tien zoom largoe na nan biestier.
 6 I nan ta stima di ta sientaa na promee loegar na feesta, i
 7 deen promee banki deen Znoa. I di ta koemiendaa na mar-
 8 sjee, i di ta jamaa di heende : rabbi ! rabbi ! Ma, na bosonan,
 no laga jama bosonan : rabbi ; pasoba Christoe so ta boso-
 9 nan leeraar, i bosonan toer ta roeman. I no jama niengoen
 heende ariba tera bosonan taata ; pasoba oen so ta bosonan
 10 taata, i eel ta na Ciëlœe. I no laga jama bosonan : meester ;
 11 pasoba Christoe so ta bosonan meester. Ma ees koë kiëe
 ta e di ma grandi deen bosonan, ees ahi meestee ta bosonan
 12 sierbidoor. Pasoba ees koe kiëe halsa soe mees persona,
 lo ta rebahaa, i ees koe rebaha soe mees persona lo ta hal-
 13 saa. Ma mal ora na bosonan sabio di lei i Fariseen nan
 heende di falsidadi, koe ta tenee reina di Ciëlœe seraa pa o-
 tro heende ; pasoba bosonan mees no ta dreenta adeen, ni
 bosonan no ta laga dreenta adeen ees koe kiëe dreenta.—

14 Mal ora na bosonan sabio di lei i Fariseen nan, heende di
 falsidadi l pasoba bosonan ta komee kaas di bejoeda nan, i
 mees bosonan ta doena pa ees ahi oen mal rason, ja koe bo-
 sonan ta bisa, koe ta pa hasi na Dioos orasjoon largoe pa
 nan; ta pa ees ahi bosonan koondenasjoon ta moetjoe mas
 15 grandi. Mal ora na bosonan, sabio di lei i Fariseen nan
 heende di falsidadi, pasoba bosonan ta koeri toer kamina, a-
 riba lamar i tera pa koonberti oen heende, i ora koe bosonan
 a koonberti e, bosonan ta hasi e bira oen joe di fiernoe doos
 16 be asina tantoe koe bosonan. Mal ora na bosonan siëgoe
 nan, moestradoor di kamina, koe ta bisa: Ees koe hoera pa
 tempel, ees ahi no ta nada; ma ees koe ta hoera pa oro di
 17 tempel, eel ta obligaa di hasi ees koe eel a hoera. Loko i
 toorto nan l pasoba kwa ta ma grandi oro of tempel, koe ta
 18 sanktifica oro? I bosonan ta bisa: ees koe a hoera pa al-
 tar, ees ahi no ta nada; ma ees koe a hoera pa present, koe
 ta ariba altar, ees ahi ta obligaa di hasi ees, koe eel a hoe-
 19 ra. Loko i toorto nan l pasoba kwa ta ma grandi, e pre-
 20 sent of e altar, koe ta sanktifica e present? Ees anto, koe
 ta hoera pa altar ta hoera pa altar i pa toer koos, koe ta a-
 21 riba altar. I ees koe ta hoera pa tempel, ta hoera pa tem-
 22 pel i pa ees, koe ta biba deen tempel. I ees koe ta hoera
 pa Ciëloe ta hoera pa trono di Dioos i pa ees, koe ta sientaa
 23 ariba. Mal ora na bosonan sabio di lei i Fariseen nan
 heende di falsidadi, pasoba bosonan ta ponee dreetji ariba di
 peperment, di anies, i di komein; i bosonan ta ponee oen
 banda e koos mas prinsipal di lei, a sabeer hoestisji, miseri-
 koordia i fiëldad; bosonan meestee hasi e koos nan aki i no
 24 laga ees ahi nan. Siëgoe nan, moestradoor di kamina, bo-
 sonan ta tira moeskita oen banda, i bosonan ta goeli kameel.
 25 Mal ora na bosonan sabio di lei i Fariseen nan, heende di
 falsidadi; bosonan koe ta tenee beker i platoe nan liempi
 pafu, mo koe padeen ta jeen di koos hoortaa i koos di goloos.
 26 Fariseen toorto nan l liempia promee adeen di beker i platoe,

- 27 pa afo tambee bira liempi. Mal ora sabio di lei i Fariseen
nan, heende di falsidadi bosonan ta parsee graf blankoe
blantja i koe ta moestra pafu boenita, ma koe padeen ta
jeen di weesoe di moorto i di toer soorto di koos soesji.
- 28 Asina mees bosonan ta parsee hoestoe pafu adilanti di heen-
de, ma padeen bosonan ta jeen di falsidadi i di inhoestisia.
- 29 Mal ora na bosonan sabio di lei i di Fariseen nan, heende
jeen di falsidadi, pasoba bosonan ta lamanta graf di profet
nan, i bosonan ta dreetja sepoeltoera di heende hoestoe nan.
- 30 I bosonan ta bisa : Si ta koos noos tabata biba na teempos
di noos taata nan, lo noos no a joeda nan, pa mata profet
- 31 nan. Asina bosonan ta testigoe kontra bosonan mees, koe
bosonan ta joe di ees nan, koe a laga mata e profet nan.
- 32 I bosonan ta kaba di jena midier di bosonan taata nan.
- 33 Serpieente nan, rasa di kolebra, koon lo bosonan hoei kase
- 34 tigo di fiernoe. Pasoba, a ta, mi ta manda seka bosonan
profet, sabio i heende di lei, lo bosonan mata, kroesifika
i soeta nan deen bosonan znoa, i lo bosonan persigi nan di
- 35 oen stat na otro. Pa lo bini ariba bosonan toer e sanger
hoestoe, koe tabata drama ariba tera fo di sanger di e hoestoe
Abel, te na sanger di Zacharias, joe di Barachia, koe bo-
- 36 sonan a mata meimei di tempel i di altar. Pa berdal mi
ta bisa bosonan, koe toer e koos nan lo bini ariba e here
rasjoon aki.
- 37 Jerusalem, Jerusalem, koe ta mata profet nan, i koe ta
mata koe pedra ees nan, koe ta mandaa seka bo, kwantoe
be mi kiëer a hoenta bo joe nan hoentoe, asina koe oen ga-
lienja ta jama hoentoe soe poeitoe nan abau di soe lala,
- 38 i bosonan no a kiëe. A ta, bosonan kaas ta bai bira basjie.
- 39 Pasoba mi ta bisa bosonan koe fodi aki adilanti, lo bosonan no
mira mi mas te nees ora, koe bosonan lo bisa : Benedik-
sjonaa ta ees, koe ta bini na nomber di Senioer.
- XXIV.** I komo Hezoes tabata sahi i bai fo di tempel, soe desipel
nan a jega seka dje pa hasi e ripara e kaas nan di tempel

- 2 I Hezoes disi koe nan: Bosonan ta mira toer e koos nan!
pa berdad, mi ta bisa bosonan: koe di toer e piedra nan
aki, ni oen no ta keda ariba otro.
- 3 Deespuees eel a sienta ariba seroe di paloe di oleifi, i soe
desipel nan a bini oen banda seka dje i nan a bisee: bisa
noos ki teempoe e koos nan lo sosodee i kwa ta seenja di bo
4 binimentoe i di fien di moendoe. I Hezoes a reespoondee
i disi koe nan: Mira boon, koe niengoen heende no ganja
5 bosonan. Pasoba hopi lo bini na mi number, bisando: Mi
6 ta Christoe, i lo nan ganja hopi. I lo bosonan teendee ge-
ra i boroto di gera; ma mira boon pa no spanta di ees ahi;
pasoba toer e koos nan meestee sosodee, ma lo no ta fien
7 aienda. Pasoba oen nasjoon lo lamanta kontra oen otro
nasjoon, i oen rei kontra oen otro rei; i lo tien padesemeen-
toe di hamber, i pest, i teembloor di tera na hopi loegar.
8 Ma toer e koos nan no ta mas koe oen koemisameentoe di
9 doloor. Ees ora lo nan eentrega bosonan pa ta fihier, i lo
nan mata bosonan, i lo bosonan lo ta mal miraa di toer nasjoon
10 pa kausa di mi number. I nees ora hopi lo haja nan na fal-
ta i lo bira traïdoor oen di otro, i lo tien mal koerasoon oen
11 pa otro. I lo lamanta moetjoe profheet falsoe, koe lo ganja
12 moetjoe heende. I pasoba trato inhoestoe a jena soe mi-
13 dier, karidad di moetjoe lo refria. Ma ees, koe ta persisti
14 te na fien, lo ees ahi ta salbaa. I ees Ewanhelie di reina
di Ciëlloe lo ta predikaa deen toer tera, koe heende ta biba,
pa sierbi di testimonio na toer nasjoon, i anto fien lo jega.
15 Anto ora koe bosonan lo mira deen loegar santoe abomi-
nasjoon di desolasjoon, di kwal profheet Daniel a papia
16 adilanti. Ees, koe ta lesa ees ahi, riparee boon: Anto ees,
17 koe ta hajee na Judea, meestee hoeï deen seroe. I ees, koe
ta ariba soe kaas, no meestee baha adeen, pa saka nada fo
18 di soe kaas. I ees, koe ta deen koenoekoe, no meestee boor-
19 bec patras pa kohee soe panja. Ma malora na moheer, koe
barika i na ees nan, koe tien joe na teete deen ees dia nan.

- 20 Anto pidi pa ees teempoe, koe lo bosonan hoeï, no kai ari-
 21 ba teempoe di frieu, of ariba oen dia di saba. Pasoba nees
 ora lo tien oen fihisjoon grandi, asina koe no tabatien oen
 pareeu fo di koemisameentoe di moendoe te awoor, ni koe
 22 lo no tien oen pareeu mas. I si ta koos e dia nan no taba-
 ta hasier koortikoe, niengoen heende lo no poor ta salbaa,
 ma pa kausa di ees nan, koe ta skohier, e dia nan lo ta ha-
 23 sier koortikoe. Anto koe ta koos oen heende ta bisa boso-
 24 nan: a ta, Christoe taki, of eel ta aja, no keree. Pasoba
 lo parsee Christoe falsoe i profet falsoe, koe lo hasi seen-
 ja grandi, i milager pa ganja ees nan, koe ta skoheer, koe ta
 25 koos ta poesibel. A ta, mi a bisa bosonan ees ahi padilanti.
 26 Si ta koos anto nan ta bisa bosonan: a ta, eel ta na moon-
 di, no sali, a ta eel ta ne loegar ma retiraa di kaas, no keree
 27 ees ahi. Pasoba asina koe weerlicht ta sali di Oost i ta
 loombra te na West, lo sosodee mees koos koe parsemeen-
 28 toe di joe di heende. Pasoba oenda oen moorto ta, aja
 warawara nan ta bini hoentoe.
- 29 Anto oembee atras di fihisjoon di ees dia nan, solo lo bi-
 ra soekoe i loena lo no doena soe klaridad, i strea nan di
 30 Ciëloe i podeer nan di Ciëloe lo ta sagoedie. Anto joe di
 heende soe seenja lo parsee deen Ciëloe. Anto tambee
 toer nasjoon di tera lo ta deen jorameentoe i lo bati nan pee-
 tjoe, i lo nan mira joe di heende bini deen noebia di Ciëloe
 31 koe oen podeer i oen gloria grandi. I lo eel manda soe en-
 gel nan, koe lo jama hoentoe, koe zona di trompet, soe heen-
 de fo di e kwater hoeki oenda bieentoe ta sali, fo di oen fien
 di Ciëloe te na otro.
- 32 Anto teendee e koomparasjoon, koe mi ta hasi di oen pa-
 loe di feig: ora koe soe taki ta jeen di awa, i koe eel ta sa-
 ka jeerba, bosonan sabi koe teempoe di kajeente ta jega se-
 33 ka. Di ees manera ora koe bosonan ta mira toer e koos
 nan, bosonan lo sabi koe joe di heende ta seka, i koe eel ta
 34 adilanti poorta. Pa berdad mi ta bisa bosonan, koe ees he-

nerasjoon lo no pasa promee, koe toer e koos nan a sosodee.
 35 C'êloe i tera lo pasa, ma mi palabra lo no pasa.
 36 Anto ees dia i ees ora niengoen heende no konosee, ni mees
 37 engel nan di Ciêloe, ma mi taata so. Ma, asina mees ta-
 ba'a na dia nan di Noah, asina mees lo ta teempoe di par-
 38 samentoe di joe di heende. Pasoba asina koe na dia, koe
 awa a koebri tera, heende tabata komee i bebee, kasa i doe-
 na na kasamentoe te na dia, koe Noah a dreenta deen ar-
 39 ka, I nan no a sa, koe awa di zondvloed lo a bini, te ora
 koe eel a bini i a hiba toer bai, lo ta mees koos na dia di bi-
 40 nimeentoe di joe di heende. Anto doos homber lo ta deen
 41 oen koenoeke, oen lo ta risibier i e otro bandonaa. Doos
 moheer lo moela na moelina, oen lo ta risibier i e otro ban-
 42 donaa. Tenee bosonan lamanta anto, pasoba bosonan no
 43 sa na ki ora, bosonan Senioor lo bini. Ma teendee ees aki :
 si ta koos oen taata di famia tabata sa na ki ora di anootji
 ladroon ta bini, lo eel tenee e mees lamantaa, i lo eel no la-
 44 ga heende dreenta deen soe kaas. Ta pa ees ahi, bosonan
 tambee tenee bosonan kla, pasoba joe di heende lo bini na
 45 ora, koe bosonan no ta koorda. Ta kwa ta e sierbidoor di
 koonfiansa i kwidadi, koe soe sjoon a ponee ariba toer soe
 sierbidoor nan, pa doena nan koemienda na teempoe koe
 46 meestee ? Bienabeentoeraa ta e sierbidoor, koe soe sjoon
 47 lo haja, koe ta hasi asina na ora di soe jegameentoe. Pa
 berdad mi ta bisa bosonan : koe lo eel ponee ariba toer soe
 48 biëen nan. Ma koe ta koos eel ta oen sierbidoor malditoe,
 koe ta bisa deen di dje mees : mi sjoon ta tarda pa bini ;—
 49 I si ta koos eel ta koemisa di soeta soe kompanjee nan, i eel
 50 ta komee i bebee koe boeratjee nan, E sjoon di e sierbi-
 door lo bini na dia, koe eel no ta wardee, i na ora koe eel
 51 no sa, I lo eel sakee i lo eel ponee hoentoe koe heende
 falsoe nan ; aja lo tien jorameentoe i moordementoe di
 djeente oen kontra otro.

XXV. Anto reina di Ciêloe lo parsee diees bierga, koe a toema

- 2 nan lampi i a bai adilanti di bruidegom. Anto tabatien deen
 3 nan, sienkoe sabier i sienkoe bobo. Ora koe e bierga bobo
 4 nan a kohee nan lampi, nan no a toema azeta koe nan. Ma
 e bierga sabier nan a toema azeta deen nan weâ hoentoe
 5 koe nan lampi. I komo bruidegom tabata tarda pa bini,
 6 nan toer a kai na sonio i nan a droemi. Auto banda di mei
 anootji nan a teendee oen boos grandi, koe tabata bisa : a ta,
 7 bruidegom ta bini, sali adilanti dje. Ees ora toer e bierga
 8 nan a lamanta i nan a dreetja nan lampi. I e bobo nan a
 bisa ne sabier nan : doena noos oen poko di bosonan azeta,
 9 pasoba noos lampi a paga. Ma e sabier nan a reespoon-
 dee, bisando : noos no poor doena nada na bosonan, pasoba
 noos tien miëdoe, koe lo no tien bastantoe pa noos i pa bo-
 sonan ; ma mehoor, bai seka dje beendedoor nan, i koempra
 10 pa bosonan mees. Anto ora koe nan tabata bai pa koem-
 pra, bruidegom a bini ; i ees nan koe tabata kla, nan a dreen-
 ta koe ne deen saal di feesta di kasameentoe, deespuees nan
 11 a sera poorta. Tras di ees ahi e otro bierga nan a bini
 12 tambee, i nan disi : Senioor, Senioor habri noos ? Ma eel
 a reespoondee nan i disi : Pa berdad, mi ta bisa bosonan,
 13 koe mi no ta konosee bosonan. Tenee bosonan anto la-
 mantaa, pasoba bosonan no sa ni e dia ni e ora ariba kwal
 14 joe di heende lo bini. Pasoba lo ta di dje asina mees koe
 di oen homber koe na soe bainneentoe, a jama soe sierbi-
 15 door nan i a ponee nan ariba soe biëen. I eel a doena na
 oenoe sienkoe talent, na oen otro doos, i na oen otro oenoe,
 na kada oen koonfoorma soe kapisidadi ta ; i asina koe
 16 eel a hasi ees ahi, eel a bai. Anto ees, koe a risibi e sien-
 koe talent a bai, i eel a negosja i eel a gana sienkoe talent
 17 di mas. Di e mees manera ees, koe a risibi e doos talent, a
 18 gana tambee doos otro talent. Ma ees koe no a risibi mas
 koe oen a bai, i eel a deree deen tera, i eel a skoondee
 plaka di soe sjoon.
 19 Anto oen boon teempoe deespuees, e sjoon di e sierbi-

- 20 door nan a bini, i eel a hasi kweenta koe nan. Ees ora ees,
 koe a risibi sienkoe talent, a bini i a presentee sienkoé o-
 tro talent, bisando: Senioor, bo tabatien ees koonfiansa
 na mi pa bo ponee bau di mi sienkoe talent; a ta, mi a ga-
 21 na sienkoe otro ariba. I soe sjoon a bisee: ta bai boon,
 sierbidoor boon i fiëel, bo tabata fiëel deen poko koos, lo mi
 ponee bo ariba moetjoe; toema parti deen legria di bo sjoon.
- 22 Deespuees ees, koe a risibi e doos talent, a bini i disi:
 Senioor bo tabatien ees koonfiansa na mi, pa ponee bau di
 23 mi doos talent; a ta, mi a gana doos 'ariba. I soe Senioor
 a bisee: ta bai boon, sierbidoor boon i fiëel; bo tabata fiëel
 deen poko koos, lo mi ponee bo ariba moetjoe; toema parti
 24 deen legria di bo sjoon. Ma ees, koe no a risibi mas koe
 oen talent, a bini i disi: Senioor, mi tabata sa, koe bo ta
 oen heende doeroe, koe ta kohee, oenda bo no a planta, i koe
 ta hoenta seka otro, oenda koe bo no a plama nada abau.
- 25 Ta pa ees ahi mi tabatien miëdoe di perdee bo talent, i mi
 a bai skoondée bau di tera; a ta, bo tien aki ees, koe ta to-
 26 ka bo. I soe Sjoon a reespoondée i disi koe ne: Sierbi-
 door malditoe i floho, bo tabata sa, koe mi ta kohee, oenda
 mi no a planta; i koe mi ta hoenta seka otro, oenda koe mi no
 a plama abau.
- 27 Bo meesteer a boeta mi plaka na banki, i, na mi boor-
 28 bemeentoe, lo mi a hajee koe soe interest. Toema anto e
 29 talent fo di dje i donee na ees, koe tien diees talent. Paso-
 ba kada oenuoe, koe tien lo risibi aienda, i lo tien aienda
 mas, ma na ees, koe no tien nada e koos nan mees, koe e
 30 tien, lo ta kitaa fo di dje. Tira anto e sierbidoor, koe no
 ta sierbi pa nada, deen skoeridadi di afo; aja lo tien jora-
 meentoe i moordemeentoe di djicente oen kontra otro.
- 31 Anto ora koe joe di heende lo bini koe soe gloria na kom-
 pania di soe engel santoe nan, nees ora lo eel sienta ariba
 32 trono di soe gloria. I toer nasjoon lo parsee adilanti dje,
 i lo eel parti nan oen fo di otro, asina koe oen wardadoor

33 ta parti karnee moheer fo di tjoebatoe. I lo eel ponee kar-
 nee moheer na soe man dreetji i tjoebatoe na soe man ro-
 34 bees. Anto rei lo bisa na ees nan, koe ta na soe man
 dreetji: Bini, bosonan benediksjonaa nan di mi taata, toe-
 ma pã bosonan erfnis e reina, koe ta dreetjaa pa bosonan
 35 fo di priensipi di moendoe. Pasoba mi tabatien hamber,
 i bosonan a doena mi di komee; mi tabatien sedoe i bo-
 sonan a doena mi di bebee, mi tabata stranjero, i bosonan
 36 a risibi mi. Mi tabata soenoe, i bosonan a biesti mi; mi ta-
 bata maloe, i bosonan a bien mira mi; mi tabata na prisjon,
 37 i bosonan a bini seka mi. Anto hoestoe nan lo reespoon-
 dee, bisando: Senicor ki dia noos a mira bo koe hamber,
 i noos a doena bo di komee, of koe sedoe i noos a doena bo
 38 di bebee. I ki teempoe noos a mira bo stranjero i noos a
 39 risibi bo, of soenoe i noos a biesti bo? Of ki dia noos a
 40 mira bo maloe of na prisjon, i noos a bini seka bo? I rei
 lo reespoondee i lo bisa nan: Pa berdad mi ta bisa boson-
 nan: koe kwandoe koe bosonan a hasi e koos nan na oen di
 e ma menos di mi roeman nan, ta mees koos koe bosonan
 41 a hasie e na mi mees. Anto lo eel bisa na ees nan, koe ta
 na soe man robees: Malditoe nan, bai fo di mi, bai deen
 kandela, koe ta doera sieemper i koe ta para kla pa
 42 Diabel i pa soe engel nan. Pasoba mi tabatien ham-
 ber, i bosonan no a doena mi di komee; mi tabatien se-
 43 doe i bosonan no a doena mi di bebee. Mi tabata stranje-
 ro i bosonan no a risibi mi; mi tabata soenoe, i bosonan no
 a biesti mi; mi tabata maloe i na prisjon i bosonan no a
 44 bien mira mi. Anto ees ahi nan tambee lo reespoondee,
 bisando: Senioor ki dia noos a mira bo koe hamber of koe
 sedoe, of koe bo tabata stranjero of soenoe of maloe of na
 45 prisjon, i noos no a joeda bo. Anto lo eel reespoondee nan
 bisando: Pa berdad mi ta bisa bosonan: koe pasoba bo-
 sonan no a hasie e koos nan na oen di e ma menos nan, bo-
 46 sonan no a hasie e na mi tampoko. I ees ati nan lo bai

deen pena, koe ta doera sieemper ; ma hoestoe nan lo dreens
ta deen bida sien sien.

XXVI. I ora koe Hezoes a kaba toer e diestoers nan, eel a bi-
2 sa na soe desipel nan : Bosonan sabi, koe deen doos dia ta
feesta di Paskoe, i joe di heende ta para pa ta centregaa
i kroesoefikaa.

3 Anto kabees nan di Pader, sabio di lei i ouderling nan di
puebel, nan a bini hoentoe deen zaal die e kabees di pader
4 nan, koe jama Kajafas. I nan a sienta raad pa mira, koon nan
5 poor kohee Hezoes koe finesa pa matee. Ma nan tabata
bisa : no tamteem koe feesta ta doera, pasoba noos meestec
tien miëdoe, koe sosodee algoen lamantameentoe abau di
puebel.

6 I komo Hezoes tabata na Bethania deen kaas di Simon, koe
7 jama Simon koe laster, A bini oen moheer, koe tabatien
oen fleisji di alabaster, jeen di seensia di moetjoe baloor, i
eel a basjee ariba soe kabees, ora koe eel tabata na mesa.

8 Ma ora koe soe desipel nan a mira ees ahi, nan a rabia, bi-
9 sando : Kikoe ta sierbi e piërde ahi. Pasoba e seensia
poor a tabata beendee pa hopi di plaka i dochnaa na pober.

10 Ma komo Hezoes a ripara ees ahi, eel a bisa nan : Paki-
koe bosonan ta doena pena ne moheer ? eel a hasi oen boon

11 aksjoon na mi. Pasoba lo bosonan tien sieemper pober
koe bosonan ; ma bosonan lo no tien mi sieemper seka bo-

12 sonan. Pasoba si ta koos eel a basjia e seensia ariba mi

13 koerpa, eel a hasi ees pa mi derameentoe. Pa berdad mi
ta bisa bosonan : deen toer loegar di moendoe, koe ees E-
wanhelie lo ta predikaa, ees koe eel a hasi lo ta meentaa
na soe koordameentoe.

14 Anto oen di e diees doos nan, koe ta jama Judas Iskariot,

15 a bai seka kabees di e pader nan. I eel a bisa nan : kikoe
bosonan kiëe doena mi pa mi eentregee na bosonan ? I nan

16 a koonta ne trienta plaka di plata. I fo di ees ora eel ta-
bata boeska oen manera pa eentregee.

- 17 Anto e promee dia di pam di masoo, desipel nan a bini
seka Hezoes, bisando ne : na oenda bo kiëe pa noos dreetja
18 bo komemeentoe di Paskoe. I eel a reespoondee: bai na
stat seka oen tal heende i bisee : Meester ta bisa : mi teem-
poe ta seka, lo mi tenee Paskoe seka bo koe mi disipel nan.
19 I desipel nan a hasi komo Hezoes a ordona nan i nan a
20 dreetja Paskoe. Anto ora koe atardi a jega, eel a sienta na
21 mesa koe e diesdoos nan. I ora koe nan tabata komee, eel
a bisa nan : Pa berdad mi ta bisa bosonan, koe oen di bo-
22 sonan lo bira mi traïdoor. I nan a bira masja triestoe ari-
ba di ees ahi, i kada oen a koemisa di bisee : Senioor ! ta
23 mi ? Ma eel a reespoondee nan i disi : Ees koe a boeta man
deen platoe pa doop soe pam hoentoe koe mi, ta ees koe
24 lo ta mi traïdoor. Anto, joe di heende ta bai, koonfoorma
ta para skribie di dje ; ma malora na ees, koe lo ta traïdoor
di joe di heende ; lo tabata ma mehoor pe, di no a nasee
25 noenka. I Judas koe tabata soe traïdoor a reespoondee i di-
si : Meester ! ta mi ? Hezoes a reespoondee : bo mees a
26 bisa ees ahi. I komo nan tabata komee Hezoes a
toema pam, i deespuees koe eel a gradisi Dioos, eel a ki-
bree, i eel a doenee na soe desipel nan i eel a bisa : Toema,
27 komee, ees aki ta mi koerpa. Deespuees eel a toema be-
ker, eel a gradisi Dioos, eel a doenee na nan, bisando : Bo-
28 sonan toer ! bebee. Pasoba ees aki ta mi sanger, e sanger
di Testament nobo, koe ta dramaa pa moetjoe, pa poordoon
29 di nan pikar. Anto mi ta bisa bosonan : koe fo di ees ora
lo mi no bebee di ees froeta di palo di weindreif te nees ora
koe lo mi bebee di nobo koe bosonan deen reina di mi taata.
30 I ora koe nan a kanta e kantika, nan a bai na seroe di pa-
31 lo di oleifi. Ees ora Hezoes a bisa nan : ees anootji lo bo-
sonan haja bosonan na koensoenisjoon pa mi kausa, pasoba
ta para skribie : lo mi soeta e wardadoor nan, i karnee
32 nan di tau lo plama oen fo di otro. Ma deespuees koe mi
a lamanta di moorto, lo mi bai adilanti bosonan na Galilea.

33 I Pedro a toema palabra i a bisee : maskee koe toer lo haja
 nan na koensoemisjoon pa bo kausa, ees ahi lo no sosodee
 34 mi noenka. Hezoes a bisee : pa berdad mi ta bisa bo, koe
 deen ees mees anootji aki, promee koe gai a kanta, lo bo bi-
 35 sa trees be, koe bo no ta konosee mi. Pedro a bisee : mas-
 kee koe lo mi meestee moeri hoentoe koe bo, lo mi no neen-
 ga koe mi ta konosee bo, i toer soe desipel nan a bisa mees
 koos.
 36 Anto Hezoes a bini koe nan deen oen loegar koe jama
 Gethsemanee, i eel a bisa na soe desipel nan : Sienta aki te
 37 ora koe mi a pidi Dioos deen e loegar koe mi ta bai. I eel
 a toema koe ne Pedro i e doos joe nan di Zebedeus, i eel a
 38 koemisa di ta triestoe i ansjaa. Ees ora eel a bisa nan : mi
 alma ta sina triestoe te koe mi poor moeri ; keda aki i tenee
 39 bosonan lamantaa hoentoe koe mi. Deespuées eel a bai oen
 poko mas adilanti, i eel a kai abau koe soe kara na suela, i eel
 tabata pidi Dioos, bisando : Mi taata, koe ta koos ta posesi-
 40 bel, hasi koe ees beker pasa aleeu di mi, lo menos, no asi-
 ni seka soe desipel nan, i eel a haja nan na sonio, i eel a bi-
 sa na Pedro : Ta posesibel koe bosonan no a poor keda la-
 41 mantaa oen ora hoentoe koe mi. Tenee bosonan lamantaa,
 i pidi Dioos, pa bosonan no kai deen teentasjoon, pasoba spi-
 42 ritoe ta pronto pa hasi ma kaarni ta zwak. Eel a bai aienda
 pa di doos be, i eel a pidi Dioos bisando : Mi taata, si
 ta koos ta posesibel koe ees beker pasa aleeu di mi sien koe
 43 mi bebec, koe bo boloentad sosodee. Eel a bini deespuées
 i eel a haja nan aienda na sonio, pasoba nan woowo taba-
 44 ta pisaa. I eel a laga nan i eel a bai, i eel a pidi Dioos pa
 45 di trees be, bisando e mees palabra. Anto eel a bini seka
 soe desipel nan, i eel a bisa nan : Droemi awoor, i toema
 46 tregaa deen man di heende malditoe nan. Lamanta, laga
 noos bai ; a ta, ees koe ta pi traïdoor ta jega aseka !

47 I komo eel tabata papia aienda, a ta, Judas oen di e diees
doos nan, a bini i koe ne oen tau grandi di haende koe spada
48 i garoti, mandaa di parti di kabees nan di Pader i ouder-
ling nan di puebel. Anto ees, koe tabata soe traïdoor, a
doena nan oen seenja, bisando : Ees koe lo mi soentji, ta ees
49 ahi, kohee eel. I di oembee eel a jega seka Hezoes i a bi-
see : Senioor mi ta koemienda bo ; i eel a soantji e. I He-
50 zoes a bisee : mi amigoe, pakikoe bo a bini aki ? Anto nan
a jega aseka, i nan a ponee man ariba Hezoes i nan a
kohee.

51 I, a ta, oen di ees nan, koe tabata koe Hezoes, a ponee
man na soe spada, eel a sakee afo, i eel a daal koe ne e
sie bidoor di e promee pader, i eel a kita soe ore a afo.—

52 Anto Hezoes a bisee, ponee atrobee bo spada na soe loe-
gar ; pasoba toer ees nan, koe lo toema spada, lo moeri di

53 spada. Bo no ta keree koe mi poor pidi awoor mi taata,
koe lo doena mi oen troepa di mas di diees doos be diees

54 doos miel engel. Ma koon anto lo bira koemplie e boeki
nan di skritoera, koe ta bisa, koe ees ahi meestee sosodee

55 asina ? Ne mees teempoe Hezoes a bisa ne troepa di heen-
de nan : Bosonan a sali koe spada i garoti, asina koe tras

di oen brigant, pa kohee mi ; mi tabata toer dia sientaa mei-
mei di bosonan, mi tabata sienja deen tempel, i bosonan no

56 a kohee mi. Ma toer ees ahi a sosodee pa ta koemplie ees
koe profeet nan a skribi. Ees ora toer e desipel nan a ban-
donee i nan a hoei.

57 I ees nan koe a kohee Heroes a hibe seka Kajafas, e
kabees di pader nan, i sabio di lei i ouderling nan tabata

58 hoentoe na soe kaas. I Pedro tabata sigi nan di aleeu, te
na plaas di paleis di kabees di pader nan, i eel a dreenta a-
deen, i eel a sienta koe e sierbidoor nan, pa mira koon
lo kaba.

59 Anto kabees di e pader nan i ouderling nan i toer raad
tabata boeska testigoe falsoe kontra Hezoes, pa nan poor

60 matee. Ma nan no poor a haja niengoen; i maskee koe
 hopi testigoe falsoe a preseenta nan, nan no poor a haja
 niengoen koe poor a sierbi; ma poorfen doos testigoe fal-
 61 soe a bini aseka. I nan a bisa: Ees aki a bisa: mi poor
 tira abau e tempel di Dioos, i boorbee lamantee deen trees
 62 dia. Anto e kabees di pader nan a lamanta i a bisa: Bo
 no ta reespondee nada? kikoe ees aki nan ta testigoeä
 63 kontra bo? Ma Hezoes tabata kai boka. I e kabees di pa-
 der nan a toema palabra i a bisa: Mi ta ordona bo, na
 number di Dioos biboe, pa bo bisa noos si bo ta joe di Dioos
 64 of no. Hezoes disi koe ne: Bo a bisa ees ahi; i aienda
 mas, mi ta bisa bosonan, koe fo di awoor lo bosonan mira
 joe di heende sientaa na man dreetji di podeer di Dioos,
 i bini ariba noebia di Ciëlloe.

65 Anto e kabees di pader nan a kibra soe biestier, bisando:
 Eel a laster, kikoe mas noos tien meester di testigoe? A ta,
 66 bosonan a teendee soe laster, kikoe ta parsee bosonan? Nan
 67 a reespondee: eel ta meresee moorto. Anto nan a
 skoepi deen soe kara; i tieni koe tabata doenee boofsta, i o-
 68 tro koe tabata soetee koe bara. I nan tabata bisee:
 Christoe! rai i bisa noos keende a daal bo.

69 Anto Pedro tabata sienta afo deen koeraa i oen krieä mo-
 heer a juga seka dje i a bisee: Bo tambee tabata koe He-
 70 zoes di Galilea. Ma eel a neenga adilanti toer, bisando:
 71 Mi no sa kikoe bo ta papia. I komo eel tabata bai sali na
 poorta di foorheis oen otro krieä moheer a miree, i eel a
 bisa nees nan, koe tabata aja: Ees aki tambee tabata koe
 72 Hezoes di Nazareth. I eel a neenga aienda koe hoera-
 73 meentoe, bisando: Mi no konosee ees homber. I oen po-
 ko atras, ees nan, koe tabata haja nan ahi, a juga aseka,
 i nan a bisa na Pedro: Ciërto bo ta oen di ees heende
 74 nan, pasoba bo papiameentoe ta moestra ees ahi. Anto eel
 a koemisa hasi hoerameentoe, i eel a hoera, bisando: Mi
 75 no konosee ees homber, i di oembce gai a kanta. I Pedro

a koorda e palabra di Hezoes, koe a bisee : Prome koe gai kanta lo bo bisa trees be, koe bo no konosee mi ; i eel a sali afo i eel a jora masja pisaa.

XXVII. Deespuees ora koe di dia a koemisa habri, toerje kabees nan di pader i di ouderling nan di puebel, nan a sienta raad ariba Hezoes, pa matee. I deespuees koe nan a maree, nan a tresee i nan a entreegec na Pontius Pilatus, koe tabata sjoon grandi.

3 Anto Judas, koe tabata soe traïdoor, ora koe eel a mira, koe eel tabata koondena, eel a haja duele di soe hasimeentoe, i eel a boorbee hiba e trienta plaka di plata na kabees

4 nan di pader i di ouderling nan. Bisando na nan : mi a hasi pikar, pasoba mi a bira traïdoor di sanger noseentoe ; ma nan a bisee : kikoe ta toka noos ! ta bo kweenta ees ahi.

5 I deespuees koe eel a tira e plaka nan di plata deen tempel,

6 eel a bai hoorkee. Ma e kabees nan di pader nan a toema e plaka nan di plata, i nan a bisa : No ta permitie pa ponee

7 nan deen kaha, pasoba ta preis di sanger. I deespuees koe nan a papia oen koe otro, nan a koempra koe ne oen pida tera di oen trahadoor di weeä pa derameentoe di stranje-

8 ro nan. Ta pa ees ahi e koenoekoe ta jamaa te awee koenoekoe di sanger. Ees ora a bira koemplie ees koe profect

Jeremia a papia, bisando : I nan a toema trienta plaka di plata, e preis di ees koe nan a baluëe, ees koe joe nan di

10 Israel a baluëe. I nan a doenee pa koempra koe ne e koenoekoe di oen trahadoor di weeä, asina koe Senioor a ordona mi.

11 Anto nan a hiba Hezoes adilanti di sjoon grandi, i sjoon grandi a hasi e ees poentraneentoe. Bo ta rei di Hoedieu ?

12 Hezoes a reespoondee : bo ta bisa ees ahi ! I ora koe e kabees nan di pader i ouderling nan tabata koelpee, eel no ta-

13 bata reespoondee nada. Ees ora Pilatus a bisee : bo no ta

14 teendee di kwantoe koos nan ta koelpa bo ? Ma eel no a reespoondee nada ariba niengoen poentoe ; di manera koe

- 15 sjoon grandi tabata masja admiraa di ees ahi. Anto sjoon grandi tabatien koestoembra di laga bai, ariba pidimeentoe di puebel na dia di feesta, oen prisjionero, kwal koe ta, koe
- 16 nan pidi e. Tabatien anto oen prisjionero meentaa koe jama
- 17 Barrabas. Ora anto koe nan a bini hoentoe, Pilatus a bisa nan: Kwa bosonan kiëe, koe mi laga bai? Barrabas of
- 18 Hezoes, koe nan ta jama Christoe? Pasoba eel tabata sa masja boon, koe nan a eentregee pa kodijsi ariba dje.
- 19 I komo eel tabata sienta ariba soe stoel di hasi hoestijsi soe moheer a laga bisee: No misji koe e hoestoe, pasoba awee mi a soefri moetjoe pa soe kausa deen oen sonio.
- 20 I kabees nan di pader i ouderling nan a persuadi e heende nan di puebel pa nan pidi pa Barrabas i pa mata Hezoes.
- 21 I sjoon grandi a toema palabra i a bisa: kwa di nan doos bosonan kiëe, koe mi laga bai? I nan a reespoondee: Bar-
- 22 rabas. Pilatus a bisa nan: kiekoe anto lo mi hasi koe Hezoes, koe nan ta jama Christoe? I nan toer a reespoon-
- 23 dee: laga kroesoefivee. I sjoon grandi a bisa nan: ma ki maloe eel a hasi anto? i nan a grieta aienda mas doeroe, bi-
- 24 sando: laga kroesoefikee! Anto ora koe Pilatus a mira, koe eel no tabata gana nada, ma koe nan tabata hasi mas boroto, eel a toema awa, eel a laba soe man adilanti di puebel, i eel a bisa: mi ta noseentoe di sanger di ees hoestoe,
- 25 lo bosonan meestee mira pa ees ahi! I heenteer puebel a reespoondee i disi: laga soe sanger bini ariba noos i ariba
- 26 noos joe! Anto eel a laga bai Barrabas, i deespuees koe eel a laga soeta Hezoes, eel a eentregee na nan pa ta kroesoefikaa.
- 27 I soldaat nan di sjoon grandi nan a hiba Hezoes na oen loegar koe jama Pretorio, i nan a laga heenteer resjiment
- 28 bini hoentoe soe dilanti. I ora koe nan a kita soe panja,
- 29 nan a ponee ariba dje oen mantel di scharlak. I nan a hasi oen korona di soempina, i nan a ponee ariba soe kabees, i deen soe man oen ritji, deespuees nan a hienka roedia soe

- dilanti, i nan tabata hari di dje, bisando : noos ta koemien-
- 30 da bo rei di Hoedieu ! I deespuees koe nan a skoepi ariba
 dje, nan a toema e rietji, nan tabata daal soe kabees koe ne.
- 31 I ora koe nan a kaba hari di dje, nan a kita e mantel, i nan
 a biesti e soe panja i nan a hibee pa kroesoefikee.
- 32 I komo nan tabata sali nan a koontra oen heende di Cy-
 rena, koe jama Simon, i nan a obligee pa karga Hezoes
- 33 soe kroes. I ora koe nan a jega ne loegar koe jama Gol-
 34 gotha, ees koe kiëe nifika e loegar di karpatji, Nan a doe-
 nee bebee binager broehaa koe marga di higrā ; ma ora koe
 eel a proebbe, eel no kieer a bebee.
- 35 I ora koe nan a kroesoefikee, nan a parti deen nan soe
 biestier i nan a tira lot ariba nan, di manera koe a bira
 koemplie ees koe profet a papia : Nan a parti deen nan
- 36 mi biestier, i nan a tira lot ariba mi rok. Deespuees nan a
 37 sienta i nan tabata tenee warda ahi. Nan a ponee tambee
 ariba soe kabees oen bortji ariba kwa soe seenteensjia ta-
 bata markaa koe nees palabra nan aki : Ees aki ta Hezoes,
 rei di Hoedieu.
- 38 I doos brigan tabata kroesoefikaa hoentoe koe ne, oen na
 39 soe man dreetji i e otro na soe man robees. I ees koe ta-
 40 bata pasa ahi tabata insoeltee, i sagoedi nan kabees, I bi-
 sando : Bo koe ta toemba tempel abau i koe ta lamantee a-
 trobee deen trees dia, salba bo mees ; koe ta koos bo ta
- 41 joe di Dioos, baha fo di kroes. Di e mees manera kabees
 nan di pader koe sabio di lei i oulderling nan tabata bofo-
- 42 na tambee, i nan tabata bisa : Eel a salba otro i e no poor
 salba e mees ; si ta koos eel ta rei di Israel, koe eel baha a-
- 43 woor fo di kroes, i lo noos keree ne. Eel ta ponee soe
 koorfiansa na Dicos, ma koe ta koos Dioos ta stimee, eel
 meestee skapee awoor, pasoba eel a bisa : mi ta joe di
- 44 Dioos. E brigan nan tambee, koe tabata kroesoefikaa
 hoentoe koe ne, tabata tira na soe kara e mees koos.
- 45 Anto fo di seis ora a bira sockoer deen heentee ees te-

- 46 ra te na nuëbe ora. I banda di nuëbe ora, Hezoes a grita
 koe boos alto, bisando: Eli, Eli, lamma sabachthani!
 Ees koe kiëe habla: Mi Dioos, mi Dioos! pakikoe bo a
- 47 bandona mi! I algoen di ees nan koe tabata presente,
 nan a bisa, ora koe nan a teendee ees ahi: Eel ta jama E-
- 48 lias. I di oembee oen di nan a koeri toema oen spons,
 i deespuees koe eel a jenee koe binager, eel a maree na
- 49 oen rietji tjikitoe, i eel a doenee pa bebee. Ma e otro nan
 tabata biso: laga para, laga noos mira koe Elias lo bini pa
 salbee.
- 50 Anto ora koe Hezoes a grieta aienda koe boos alto, eel a
 51 kaba di hala rósea. I, a ta, gordein di tempel a skeer na
 doos fo di ariba te abau; i tera a teembla, i piedra nan a
 52 heendee. I sepoeltoera nan a habri i hopi moorto di san-
- 53 toe nan a resoosita. I nan a sali di nan sepoeltoera, atras
 di soe lamantamentoe fo di moorto, nan a dreenta deen
 stat santoe, i nan a moestra nan na algoen heende.
- 54 Anto ora koe kaptan i ees nan, koe tabata warda Hezoes
 hoentoe koe ne, nan a mira teembloor di tera i toer ees
 koos koe a sosodee, nan a haja masja miëdoe, i nan a bisa:
- 55 ciërtoe ees aki tabata joe di Dioos. Tabatien ahi hopi mo-
- 56 heer, koe tabata sierbi e. Deen nan tabatien Maria Mag-
 dalena, i Maria maama di Jacobus i di Jozes; i maama di
 joe nan di Zebedeus.
- 57 I ora koe atardi a juga, oen homber rikoe di Arimathea,
 58 koe jama Jozef, koe tabata desipel di Hezoes, A bini seka
 Pilatus i a pidi e Hezoes soe moorto; i ne mees ora Pilatus
- 59 a ordona di doenee e moorto. Asina Jozef a toema e moor-
- 60 to i a biesti e koe oen móortaha liempi. I eel a ponee deen
 oen sepoeltoera nobo, koe eel a koba deen oen baranka,
 i deespuees koe eel a lora oen pedra grandi na dreenta-
- 61 meentoe di sepoeltoera, eel a bai di aja fo. I aja tabatien
 Maria Magdalena, i e otro Maria, i nan tabata sienta adi-
 lanti di e sepoeltoera.

62 Anto e preparameentoe pa Saba soe manesee, e kabees
63 nan di pader i Fariseen nan a bini seka Pilatus, I nan a
bisee: Senioor I noos ta koorda, koe ees ganjadoor di heen-
de tabata bisa, teempoe koe eel tabata na bida aienda:
64 Deen trees dia lo mi lamanta di moorto. Ordon a anto pa
warda sepoeltoera di oen manera sigoer trees dia largoe,
pasoba noos tien miëdoe pa soe desipel nan no bini anootji,
i pa nan hoortee i nan bisa na puebel: Eel a lamanta di
moorto; pasoba ees ganjameentoe aki lo ta pioor koe e di
65 promee. Ma Pilatus a bisa nan: Bosonan tien warda;
66 bai i sigoeree koon koe bosonan kiëe. I nan anto a bai, i
nan a sigoera e sepoeltoera, nan a ponee zegel ariba e pië-
dra, i nan a bocta warda.

XXVIII. Anto Saba soe atardi, na dia koe tabata e promee dia
di siman, Maria Magdalena i e otro Maria, nan a bai mira
2 e sepoeltoera. I, a ta, a sosodee oen teembloor grandi di
tera, pasoba engel di Senioor a baha fo di Ciëloe, eel a bi-
ni, i eel a lora e piëdra oen banda fo di dreentameentoe di
3 sepoeltoera i eel a sienta ariba dje. I soe kara tabata
loombra mo di oen weerlicht, i soe panja tabata blankoe
4 mo di sneeuw. I warda nan a spanta asina tanto, koe nan
5 a bira mo di oen moorto. Ma engel a toema palabra i a
bisa ne moheer nan: bosonan no tenee niengoen miëdoe,
pasoba mi sa koe bosonan ta boeska Hezoes, koe nan a
6 kroesoefika. Eel no ta aki; pasoba eel a lamanta fo di
moorto, asina koe eel a bisa; bini i mira e loegar oenda
7 Senioor tabata droemie. I bai lihee, i bisa ne otro desipel
nan, koe eel a lamanta fo di moorto. I, a ta, eel ta bai a-
dilanti bosonan na Galilea; a ta, mi a bisa na bosonan ees
8 ahi. Anto nan a sali lihee fo di sepoeltoera koe miëdoe
i koe legria grandi, i nan a koeri pa bisa ne desipel nan ees
9 ahi. Ma komo nan tabata bai bisa ne desipel nan, a ta,
Hezoes a presentee adilanti nan, i eel a bisa nan: mi ta
koemienda bosonan; i nan a bini aseka, nan a brasa soe

10 pia i nan a adoree. Anto Hezoes a bisa nan : no tenee miêdoe, bai i bisa na mi roeman nan, koe nan meestee bai na Galilea i koe lo nan mira mi aja.

11 Anto ora koe nan a bai, a ta, algoen heende di ees warda nan a bini na stat i nan a doena na kabees di pader nan no-

12 bo di toer e koos nan, koe a sosodee. Ariba di ees ahi pader nan a bini hoentoe koe ouderling nan ; i ora koe nan a papia oen koe otro, nan a doena hopi plaka ne soldaat nan,

13 I nan a bisa nan : bisa koe soe desipel nan a bini anootji

14 i nan a hoortee, ora koe noos tabata na sonio. I koe ta koos ees ahi ta bini na orea di sjoon grandi, lo noos hasi e

15 keree ees ahi, i lo noos boeta bosonan fo di kwidau. Nan anto, deespuees koe nan a toema ees plaka, nan a hasi, asina koe nan a sienja nan ; i ees koe nan a koonta a kamna deen Hoedieu nan te nees dia nan aki.

16 Ma e dicees doos desipel nan a bai na Galilea ne seroe,

17 koe Hezoes a ordona nan pa nan bai. I ora koe nan a mi-

18 ree nan a adoree, ma algoen tabata doedaa. I Hezoes a bini aseka i eel a papia koe nan bisando : Toer podeer ta

19 doenaa na mi deen Ciêloe i ariba tera. Bai anto, i sienja toer nasjoon, i batisa nan na number di Taata, di Joe i di

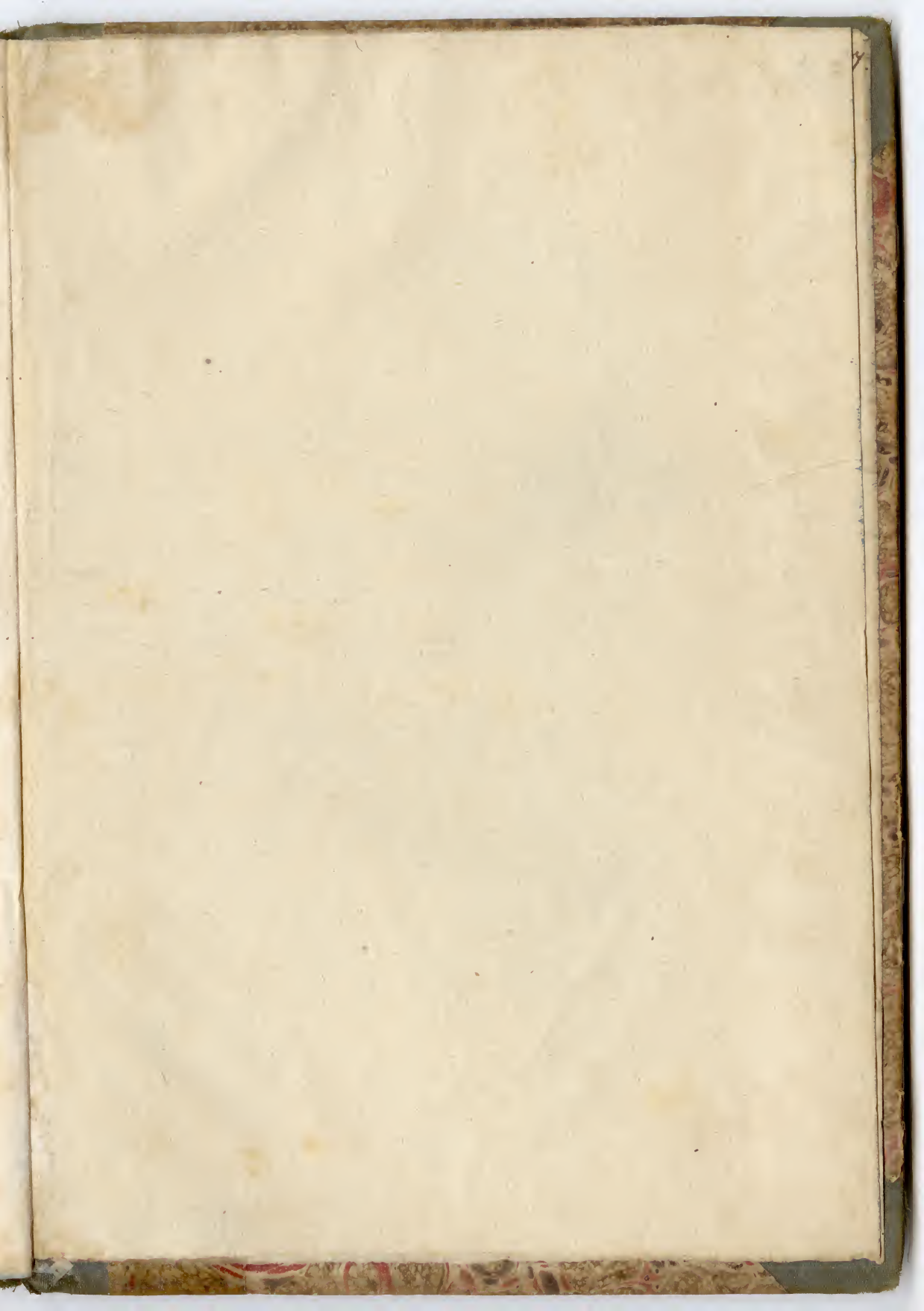
20 Spiritoe santoe. I sienja nan pa nan warda toer kikoe mi a ordona na bosonan. I, a ta, mi ta toer dia koe bosonan te na fien di moendoe. Amen.

FIEÏ DI EWANHELIE DI MATHEEUW.

E DIEES MANDAMIEENTOE NAN.

- 1 Mi ta Senioor bo Dioos, koe a saka bo fo di tera di Egypt, fo di kaas di sierbiesji. Lo bo no sierbi niengoen otro Dioos adilanti di mi kara.
- 2 Lo bo no traha niengoen figoera koe parsementoe di e koos nan koe ta ahi ariba na Ciëloe, ni aki bau ariba tera, ni koe ta deen awa bau di tera. Lo bo no kai kara na suela adilanti di nan, i lo bo no sierbi nan, pasoba mi ta Eternel bo Dioos, e Dioos di foorsa, koe ta jaloers, i koe ta kastiga joe tra di delitoe di nan taata, te na di trees i di kwater henerasjoon di ees nan, koe tien mal koerasoon pa mi, ma koe ta hasi miserikoordia te na miel henerasjoon na ees, koe ta stima mi, i koe ta warda mi mandamieentoe nan.
- 3 Lo bo no tien na boka poor nada number di Eternel, bo Dioos ; pasoba Eternel, bo Dioos lo no mira pa noseentoe ees, koe tien soe number na boka poor nada.
- 4 Koorda e dia di sosiëgoe, pa bo santifikee. Lo bo traha seis dia, i lo bo hasi toer bo trabau. Ma e dia di sjiëte ta sosiëgoe di Eternel bo Dioos. Lo bo no hasi niengoen trabau ariba ees dia, ni bo joe homber, ni bo joe moheer, ni bo krieä homber ni bo krieä moheer, ni bo beestia nan, ni stran. jeroe koe ta deen bo kaas, pasoba Eternel Dioos a traha na seis dia, Ciëloe, tera, lamar, i toer lokee ta deen nan, i eel a sosega e dia di sjiëte : ta pa ees ahi Eternel Dioos a benediksjona e dia di sjiëte i a santifikee.
- 5 Oonra bo taata i bo maama, pa bo dia nan bira ma largoe ariba e tera koe Eternel bo Dioos ta doena bo.
- 6 Lo bo no mata.
- 7 Lo bo no hasi pikar koe niengoen moheer.
- 8 Lo bo no hoorta.
- 9 Lo bo no ta testigoe falsoe koontra bo proimo.
- 10 Lo bo no bira kodisji riba kaas di bo proimo, lo bo no bira kodisji riba moheer di bo proimo, ni riba soe kriëa homber, ni riba soe kriëa moheer, ni riba soe boeë, ni riba soe boerikoe, ni riba niengoen koos, koe ta di bo proimo.

111

1977

Bible Downloads:

DIGITAL BIBLE SOCIETY
www.dbs.org

Lūkass stāsta par Jēzu

Autors: Lūkass

Sarakstišanas vieta: domājams, ka Cezareja

Sarakstišanas laiks: apmēram m.ē. 60. gads

Saturs: Lūkass bija apustuļa Pāvila pavadonis, pēc profesijas – ārsts. Šo aprakstu par Jēzus dzīvi viņš adresē izglītotam grieķim Teofilam. Viņa vēstījuma mērķis ir – parādīt Jēzus cilvēciskumu un vēsturisko nozīmīgumu. Tāpēc autors ir rūpīgi pārbaudījis visus pierādījumus un min precīzu notikumu laiku. Viņš sāk ar Jēzus pārdabiskās piedzimšanas aprakstu, minot detaļas, kas nekur citur nav atrodamas. Tālāk stāstīts par Jēzus darbību Galilejā, kam seko plašs apraksts par viņa ceļojumu uz Jeruzalemi. Pēc Jēzus nāves un uzcelšanās no nāves viņa mācekļi ar sajūsmu un prieku paliek gaidot Dieva apsolīto spēku. Pats vārds "evaņģēlijs" nozīmē "Priecīgā vēsts".

Galvenā doma: Ja ieskatāmies pārējos evaņģēlijos, Matejs ataino Jēzu kā Mesiju, Marks parāda viņu kā Dieva kalpu, bet Lūkass – kā pilnīgu Cilvēku-Dievu, kura ciltskoks sniedzas līdz pašam Ādamam (Lūk. 3:23-38). Jēzus ir izcilākā vēsturiskā persona, un Lūkass runā par viņu vēsturisko notikumu kontekstā. Nepārspēta palikusi viņa mācība un dzīve, ne ar ko nesalīdzināma ir viņa nāve un augšāmcelšanās.

1 Labdien, mans mīlais Teofil!

Ir uzrakstīti jau vairāki Kristus dzīves stāsti, izmantojot pirmo mācekļu un citu aculiecinieku sniegtās ziņas. ³Tomēr man šķita, ka nebūtu slikti pārbaudīt visus šos stāstus no sākuma līdz beigām. Tagad gribētu tev visu to pēc kārtas pastāstīt. ⁴Tu pārlicināsies, ka viss, kas tev par Jēzu stāstīts, ir patiess.

Enģelis templi

⁵Mans stāsts sākas ar jūdu priesteri Cahariju, kas dzīvoja Jūdejas pārvaldnieka Hēroda laikā. Caharijs bija Abija priesteru vienības loceklis. Gan viņš, gan viņa sieva Elizabete bija Ārona pēcteči. ⁶Caharijs un Elizabete kā dievbijīgi cilvēki citīgi ievēroja visus Dieva likumus. ⁷Tomēr Elizabetei nevarēja būt bērni, un tagad viņi abi jau bija ļoti veci.

⁸Kādu dienu Caharijs veica savus pienākumus templī. ⁹Parasti priesteri lozēja, kurš no viņiem iededzinās vīraka kvēpināmo, un šoreiz Caharijs ieguva tiesības ieiet tempļa svētnīcā.

¹⁰Ārā, tempļa pagalmā atradās daudz ļaužu, kuri lūdza Dievu. ^{11,12}Pēkšņi Caharijs kvēpināšanas altāra labajā pusē ieraudzīja

enģeli un pārsteigumā satrūkās.

Viņš sagatavos Mesijam ceļu

¹³ – Nebīsties, Caharij! – enģelis teica. – Es esmu atnācis tev pavēstīt, ka Dievs ir uzklaušījis tavu lūgšanu. Tava sieva Elizabete drīz dzemdēs dēlu, ko tu nosauksi par Jāni. ¹⁴Jūs abi būsiet laimīgi par viņa piedzimšanu, un arī daudzi citi priecāsies līdz ar jums. ¹⁵Tavs dēls būs viens no Dieva izredzētajiem. Viņš nekad nedrīkstēs baudīt vīnu vai citu reibinošu dzērienu, un vēl pirms dzimšanas viņā iemājos Svētais Gars. ¹⁶Daudzus Izraēla bērnus viņš atgriezīs pie Dieva – viņu Kunga. ¹⁷Viņš būs nelokāms kā senais pravietis Elijs, sludinās Mesijas atnākšanu un sagatavos cilvēkus tai. Dēli, tāpat kā tēvi, atkal kalpos Dievam, un nepaklausīgie sāks sekot Dieva gribai.

¹⁸ – Bet kā tas iespējams! – Caharijs iesaucās. – Es esmu jau vecs vīrs, un arī mana sieva ir krietni gados.

¹⁹ – Es esmu Gabriēls! – enģelis atbildēja. – Es runāju paša Dieva vārdā. Viņš mani

Kad Jēzus bija divpadsmit gadus vecs, viņš pirmo reizi gāja līdz saviem vecākiem uz Lieldienu svētkiem Jeruzalemē, ko tie apmeklēja katru gadu. Lūk. 2:41-42

atsūtīja paziņot tev šo priecīgo vēsti. ²⁰Bet, tā kā tu man netici, tad kļūsi mēms un nevarēsi parunāt līdz bērna piedzimšanai.

²¹Pa to laiku ļaudis ārā gaidīja Cahariju un brīnījās, kāpēc viņš tik ilgi kavējas. ²²Kad Caharijs beidzot iznāca, viņš vairs nespēja runāt. Tikai no žestiem varēja noprast, ka viņš redzējis kādu parādību.

²³Caharijs palika templī pabeigt savu darbu un tad atgriezās mājā. ²⁴Drīz viņa sieva Elizabete kļuva grūta un piecus mēnešus nerādījās ļaudīs.

²⁵ – Esmu pateicīga Dievam! – viņa teica, – Viņš mani atbrīvojis no neauglīgas sievas negoda!

Gabriēla parādīšanās Marijai

²⁶Nākamajā mēnesī Dievs sūtīja eņģeli Gabriēlu uz Galilejas pilsētu Nācareti ²⁷pie jaunavas Marijas, kura bija saderināta ar Jāzepu no Dāvida cilts.

²⁸ – Apsveicu tevi, – Gabriēls teica, – Dievs ir izraudzījis tevi no visām sievietēm.

²⁹Marija nespēja saprast, ko šie savādie vārdi nozīmē.

³⁰ – Nebaidies, Marij, – eņģelis viņai teica, – Dievs ir nolēmis tevi īpaši svētīt. ³¹Pavisam drīz tevī radīsies jauna dzīvība. Tev piedzims dēls, un viņa vārds būs Jēzus. ³²Viņš būs varens un viņu sauks par Dieva Dēlu. ³³Dievs viņam piešķirs Dāvida troni, un viņš valdīs pār Izraēla cilti mūžīgi.

³⁴ – Bet kā man var būt bērns? – Marija eņģelim vaicāja. – Es esmu vēl nevainīga.

³⁵Eņģelis atbildēja: – Pār tevi nāks Svētais Gars un Dieva spēka brīnums, tāpēc bērns, kas tev pie-dzims, būs svēts – viņš būs Dieva Dēls. ³⁶Arī tava radniece Elizabete, kurai nevarēja būt bērnu, savā sirmajā vecumā ir jau sestajā grūtniecības mēnesī. ³⁷Dievam nav nekas neiespējams.

³⁸ – Es esmu ar mieru pildīt Dieva gribu, – Marija sacīja, – lai viss notiek, kā tu teici.

Tad eņģelis nozuda.

Ciemos pie Elizabetes

³⁹Pēc dažām dienām Marija saposās apmeklēt Elizabeti. Viņa devās uz pilsētiņu Jūdejas kalnos, ⁴⁰kur dzīvoja Caharijs. ⁴¹Izdzirdot Marijas sveicienu, Elizabete sajuta bērnu spēcīgi sakustamies sevī, un tai brīdī pār

viņu nāca Svētais Gars. ⁴²Priecīgi iesaukdamās, viņa sveicināja Mariju:

– Dievs tevi ir svētījis vairāk par visām sievietēm, tevi un tavu bērnu! ⁴³Kāds man gods, ka mana Kunga māte nāk pie manis! ⁴⁴Tiklīdz es izdzirdu tavu sveicienu, bērns manī no prieka salēcās! ⁴⁵Tā kā tu ticēji tam, ko Dievs bija sacījis, tad viņš tevi ir svētījis.

⁴⁶ – Es slavēju Dievu, – Marija atbildēja, ⁴⁷ – un esmu laimīga, ka Viņš ir mans Glābējs! ⁴⁸Viņš izvēlējās mani – vienkāršu un parastu sievieti – tik lielam uzdevumam. Nākamās paaudzes sauks mani par laimīgu, ⁴⁹jo svētais un varens Dievs ir mani īpaši pagodinājis. ⁵⁰Viņa žēlastība ir nebeidzama un pavada ikvienu, kas Viņu godā. ⁵¹Dieva vara pasaulē ir nepārrēdzama, pat lepnie un augstprātīgie tai nevar pretoties. ⁵²Varenos Viņš ir gāzis no troņiem un apspiestos paaugstinājis. ⁵³Viņš ir veldzējis izslāpušos, bet bagātos atraidījis ar tukšām rokām.

⁵⁴Un kā Viņš palīdzējis savai Izraēla tautai! Viņš dāvā arī mums savu žēlsirdību, ⁵⁵ko uz mūžīgiem laikiem apsolinis mūsu tēviem – Ābrahāmam un viņa bērniem.

⁵⁶Marija palika pie Elizabetes kādus trīs mēnešus un tad atgriezās mājās.

Viņa vārds ir Jānis

⁵⁷Elizabetei pienāca laiks dzemdēt, un viņai piedzima puisēns. ⁵⁸Kaimiņi un radi drīz vien uzzināja par šo Dieva brīnumu, un visi priecājās.

⁵⁹Kad bērnam bija astoņas dienas, tad sanāca radi un draugi, lai piedalītos apgraizīšanas ceremonijā. Visi domāja, ka viņu sauks tāpat kā tēvu – par Cahariju.

⁶⁰ – Nē! – Elizabete noteica, – viņu sauks par Jāni.

⁶¹ – Kāpēc? – visi brīnījās, – jūsu ģimenē nav neviena, kam būtu tāds vārds.

⁶²Tad viņi ar žestiem to pašu vaicāja bērna tēvam. ⁶³Viņš palūdza papīru un, visiem par izbrīnu, uzrakstīja: "Viņa vārds ir Jānis."

⁶⁴Šai mirklī Caharijs atguva valodu un sāka slavēt Dievu. ⁶⁵Visi kaimiņi bija pārsteigti, un vēsts par notikušo izplatījās visā Jūdejas kalnienē. ⁶⁶Ļaudis, to dzirdot, domāja: "Par ko gan šim bērnam lemts kļūt? Dievs noteikti ir kaut ko īpašu viņam paredzējis."

Caharija pravietojums

⁶⁷Tad pār zēna tēvu Cahariju nāca Svētais Gars, un viņš, Dieva iedvesmots, teica:

⁶⁸ – Slavējiet Izraēla Dievu, kas nācis pie savas tautas, ⁶⁹lai to atbrīvotu. ⁷⁰Viņš sūta mums varenu Glābēju no sava kalpa valdnieka Dāvida cilts. ⁷¹Jau sen svētie pravieši tika vēstījuši: ⁷²"Dievs sūtīs kādu, kas glābs mūs no ienaidniekiem." ⁷³Viņš ir bijis žēlīgs pret mūsu tēvu tēviem. Viņš nav aizmirsis savu svēto solījumu Ābrahāmam, kas skar arī mūs. ⁷⁴Viņš atbrīvo mūs no ienaidniekiem, lai mēs nebaidoties varētu kalpot Viņam visu savu mūžu ⁷⁵kā Dieva ļaudis, kas dzīvo pēc Viņa gribas.

⁷⁶Un tevi, manu dēliņ, sauks par Visuvarēnā Dieva pravieti, jo tu sagatavosi Mesijam ceļu. ⁷⁷Tu teiksi Viņa tautai, ka glābti tiks visi tie, kas nožēlos grēkus.

⁷⁸Dievs mums piedos, jo Viņa žēlastība ir neizmērojama. Pār mums atausīs debesu gaisma. ⁷⁹Tā apspīdēs arī tos, kas mīt tumsā un nāves ēnā, un vadīs mūs pa miera ceļu.

⁸⁰Mazais Jānis auga un mācījās aizvien labāk izprast Dieva gribu, un, kad bija pieaudzis, aizgāja dzīvot tuksnesī. Tur viņš palika līdz tam laikam, kad viņam bija jāiziet tautā.

2 Dieva Dēls ienāk pasaulē

¹Tajā laikā ķeizars Augusts izdeva pavēli, ka visā Romas impērijā pirmo reizi jānotiek tautas skaitīšanai. ²(Šis pasākums notika, kad Sīrijā valdīja Kvirīnijs.) ³Ikvienam bija jāatgriežas savu senču mājvietā, lai tur pierēģistrētos. ⁴Tā kā Jāzeps bija cēlies no valdnieku cilts, viņam vajadzēja doties no Galilejas pilsētas Nācaretes uz valdnieka Dāvida seno mājvietu Betlēmi Jūdejā. ⁵Viņš devās turp ar Mariju, savu ligavu, kura gaidīja bērnu. ⁶Kad viņi ieradās Betlēmē, pienāca bērna dzimšanas laiks. ⁷Marijai piedzima pirmais bērns, dēls. Viņa to ietina autiņos un ielika silitē, jo pilsētas viesnīcā nebija vietu.

Dieva vēsts ganiem

⁸Tonakt laukos aiz pilsētas gani sargāja sa-

vus ganāmpulkus. ⁹Pēkšņi viņiem parādījās eņģelis, un Dieva gaisma apmirdzēja tos. Gani ļoti izbijās, ¹⁰bet eņģelis viņus nomierināja.

– Nebīstieties! – viņš teica, – es nesu jums un visiem cilvēkiem pašu lielāko prieka vēsti! ¹¹Šonakt Betlēmē ir dzimis Glābējs – mūsu Kungs Kristus. ¹²Jūs viņu pazīsit pēc tā, ka viņš, autos ietīts, gulēs silitē.

¹³Piepeši ganus apņēma milzīgs pulks eņģeļu, kas slavēja Dievu:

¹⁴ – Gods Dievam debesīs, un miers virs zemes visiem labas gribas cilvēkiem!

¹⁵Kad eņģeļu pulks bija atgriezies debesīs, gani teica cits citam: – Ejam! Dosimies uz Betlēmi, lai redzētu brīnumu, par ko mums vēstījuši eņģeļi.

¹⁶Viņi steidzās uz pilsētu un atrada Mariju, Jāzepu un silitē gulošo bērniņu. ¹⁷Ieraudzījuši to, gani stāstīja visiem, ko eņģelis viņiem sacījis. ¹⁸Visi, kas dzirdēja viņu stāstu, bija pārsteigti, ¹⁹bet Marija paturēja prātā ik vārdu un bieži par tiem domāja.

²⁰Tad gani atgriezās laukos pie ganāmpulkiem. Viņi slavēja Dievu par visu, ko bija piedzīvojuši tieši tā, kā eņģelis viņiem vēstījis.

"Šis bērns ir pasaules Glābējs!"

²¹Astoņas dienas vēlāk, bērna apgraizīšanas ceremonijā, viņam deva vārdu Jēzus, kā to bija noteicis eņģelis vēl pirms bērna ieņemšanas.

²²Kad pēc bērna piedzimšanas Marijai pienāca laiks šķīstīšanas upurim templī, kā pavēl Mozus likumi, vecāki devās ar Jēzu uz Jeruzalemi, lai to parādītu Dievam. ²³Šais likumos ir rakstīts: "Katru pirmo dēlu jānovēl Dievam."

²⁴Jēzus vecāki arī ziedoja savu upuri – kā to prasa likumi – "vai nu pāri ūbeļu vai divus jaunus baložus".

²⁵Tajā dienā templī atradās kāds vīrs, vārdā Simeons, kas dzīvoja Jeruzalemē. Viņš bija ļoti dievbijīgs un krietns cilvēks, viņā mājaja Svētais Gars. ²⁶Viņš pastāvīgi gaidīja, ka drīz nāks Mesija, jo Svētais Gars viņam bija atklājis, ka viņš nemirs, iekams nebūs redzējis Dieva sūtīto Glābēju. ²⁷Svētais Gars bija mudinājis viņu tajā dienā doties uz templi. ²⁸Kad Marija un Jāzeps

ieradās, lai parādītu Dievam savu mazulīti, Simeons arī bija tur un, paņēmis bērnu rokās, slavēdams Dievu, viņš teica:

²⁹ – Kungs, tagad es varu mierīgi mirt, ³⁰ jo esmu redzējis Glābēju, ³¹ ko tu solīji dot pasaulei. ³² Viņš ir Gaisma, kas atspīdēs pār visām tautām, un viņš būs tavas Izraēla tautas gods!

³³ Jāzeps un Marija stāvēja turpat, brīnīdamies par šiem vārdiem. ³⁴ Simeons viņus svētīja, un tad teica Marijai:

³⁵ – Tavā sirdī būs skaudras sāpes, jo šis bērns Izraēlā izšķīrs daudzus cilvēku likteni, kļūstot vieniem par tiesnesi, citiem par glābēju, tādējādi atklājot cilvēku visapslēptākās domas.

³⁶ Templī atradās arī praviete Anna, Fānuēla meita, no Ašera cilts. Viņa bija ļoti veca, jo pēc septiņiem laulībā pavadītiem gadiem bija ilgi nodzīvojusi kā atraitne, ³⁷ un tagad viņai bija astoņdesmit četri gadi. Viņa nekad neatstāja templi un pavadīja tur nakti un dienu, kalpodama Dievam ar lūgšanām un bieži gavēdama. ³⁸ Viņa pienāca klāt, kad Simeons sarunājās ar Mariju un Jāzepu, un arī sāka slavēt Dievu. Visiem, kas Jeruzalemē gaidīja Mesijas atnākšanu, Anna stāstīja par šo bērnu.

Jēzus bērība

³⁹ Kad Jēzus vecāki bija izpildījuši bauslības priekšrakstus, viņi atgriezās Nācāretē, Galilejā.

⁴⁰ Jēzum pieaugot, viņā atklājās dievišķa gudrība, un Dieva svētība pavadīja viņu ik uz soļa. ^{41,42} Kad Jēzus bija divpadsmit gadus vecs, viņš pirmo reizi gāja līdzī saviem vecākiem uz Lieldienu svētkiem Jeruzalemē, ko tie apmeklēja katru gadu. ⁴³ Pēc svētkiem vecāki devās uz Nācāreti, bet Jēzus, neviena nepamanīts, palika Jeruzalemē. ⁴⁴ Pirmo dienu vecāki nepievērsa uzmanību viņa prombūtnei, jo domāja, ka viņš ir kopā ar citiem ceļiniekiem. ⁴⁵ Taču, kad viņš neparādījās arī vakarā, tie sāka viņu meklēt pie radiem un draugiem, bet neatraduši gāja atpakaļ uz Jeruzalemi. ⁴⁶ Pēc trim dienām tie beidzot atrada viņu templī rakstu mācītāju vidū. ⁴⁷ Jēzus uzmanīgi klausījās, uzdeva jautājumus un pārsteidza visus ar neparasti gudrām atbildēm.

⁴⁸ Vecāki, redzēdami viņu tik mierīgi sēžam, nezināja, ko domāt.

– Dēls, – māte viņu uzrunāja, – kāpēc tu mums sagādāji raizes? Mēs ar tēvu visur tevi izmisīgi meklējām.

⁴⁹ – Bet kāpēc jums tas bija jādara? – Jēzus jautāja. – Jums vajadzēja zināt, ka es būšu šeit, sava Tēva namā.

⁵⁰ Tomēr vecāki nesaprata viņa vārdus. ⁵¹ Tad Jēzus kopā ar viņiem atgriezās Nācāretē un bija tiem paklausīgs, bet māte visu piedzīvoto nekad neaizmirsā. ⁵² Jēzum izaugot, vairojās arī viņa gudrība, un Dievs un cilvēki mīlēja viņu.

3 Saucēja balss

^{1,2} Ķeizara Tibērija piecpadsmitajā valdīšanas gadā Dievs uzrunāja Jāni Caharija dēlu, kas dzīvoja tuksnesī. (Tai laikā Pilāts valdīja Jūdejā, Hērods Galilejā, viņa brālis Filips Iturejā un Trahonijā, Lizanijs Abilenē, bet Annass un vēlāk Kaijafs bija jūdu augstie priesteri.)

³ Tad Jānis pameta tuksnesi un devās uz visiem apvidiem abos Jordānas krastos. Viņš aicināja ļaudis kristīties, lai tie apliecinātu, ka viņi atgriezušies pie Dieva, novērsušies no grēkiem un saņēmuši piedošanu. ⁴ Pēc pravieša Jesajas vārdiem Jānis bija kā saucēja balss tuksnesī: "Sagatavojiet ceļu Kunga atnākšanai! Novāciet šķēršļus ik takā viņa priekšā! ⁵ Nolidziniet kalnus un pakalumus! Piepildiet ielejas! Iztaisnojiet likos ceļus! Nogludiniet grambras! ⁶ Tad visa cilvēce redzēs Dieva sūtīto Glābēju."

⁷ Ļaužu pulkus, kas nāca kristīties, Jānis uzrunāja šādi:

– Jūs, čūsku dzimums! Jūs mēģināt izglābties no elles, patiesi neatgriežoties pie Dieva. Tāpēc jūs vēlaties tapt kristīti. ⁸ Vispirms pierādiet darbos, ka esat pievērsušies Dievam. Un nedomājiet, ka varat justies droši tāpēc, ka esat Ābrahāma pēcnācēji. Ar to vien nepietiek. Dievs var radīt Ābrahāma bērnus arī no šiem akmeņiem!

⁹ Ir pēdējais laiks atgriezties, jo Dieva tiesas cirvis ir pacelts pār jums, tas gatavs nocirst koku ar visām saknēm. Katru, kas nenesīs labus augļus, nocirtīs un iemetīs ugunī.

¹⁰ – Bet ko lai mēs darām? – ļaudis vaicāja.

¹¹ – Ja jums ir divi krekli, tad dodiet vienu tam, kam tā nav, – Jānis atbildēja. – Ja jums ir pietiekami ēdamā, tad neaizmirstiet izsalkušos.

¹² Kristīties nāca arī nodokļu iekasētāji.

– Ko lai mēs darām? – viņi jautāja.

¹³ – Nekrāpiet nevienu un neņemiet vairāk nodokļu, kā likumā paredzēts, – Jānis atbildēja.

¹⁴ – Un kas jādara mums? – gribēja zināt kareivji.

– Nelaupiet un neizspiediet naudu, bet apmierinieties ar savu algu! – Jānis atbildēja.

¹⁵ Ļaudis, gaidīdami Mesiju, sprieda, ka tas varētu būt Jānis.

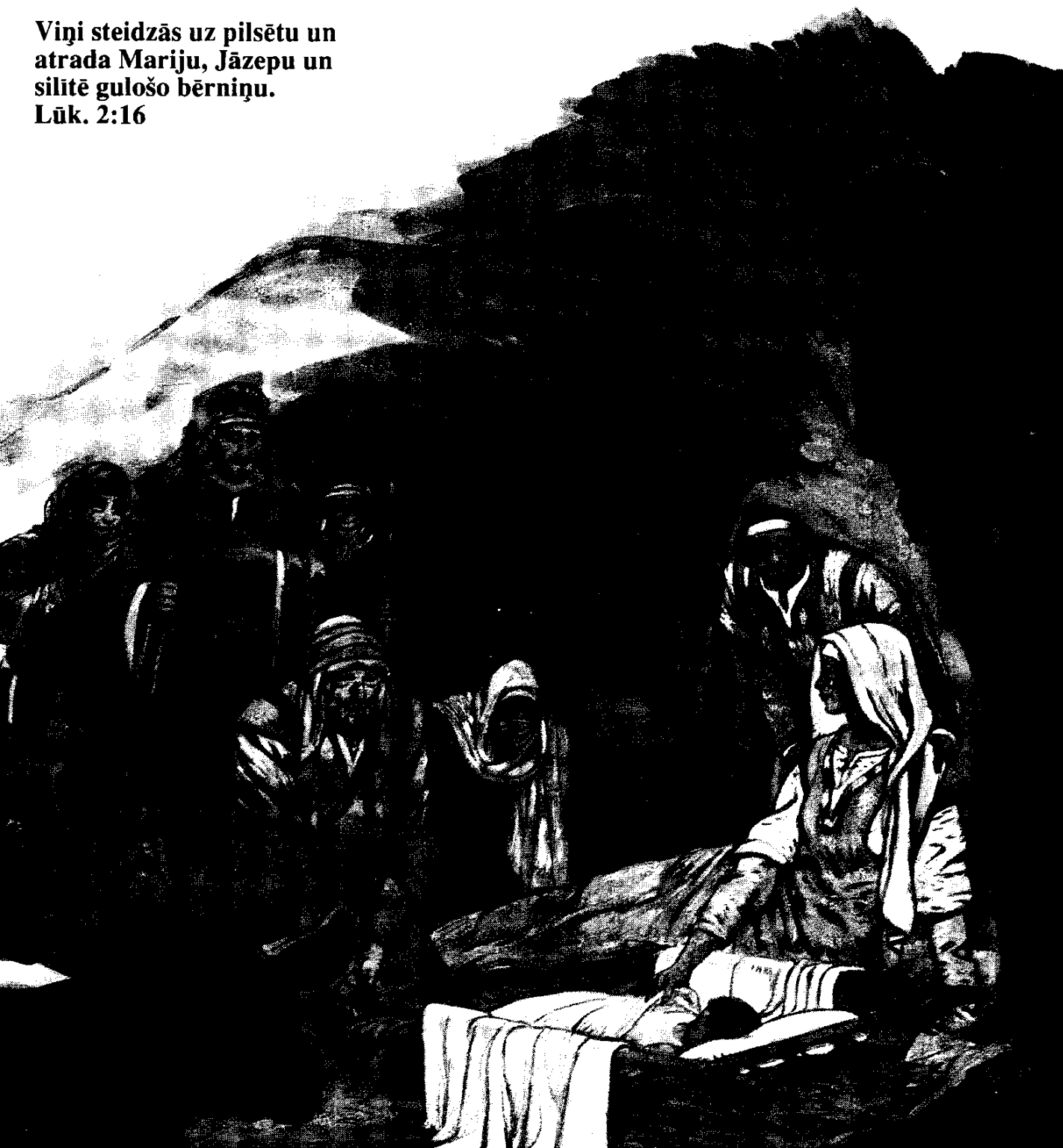
¹⁶ – Es kristīju tikai ar ūdeni, – Jānis atbildēja, – bet drīz nāks cits, daudz spēcīgāks par mani. Es neesmu cienīgs būt pat viņa kalps. Viņš kristīs jūs ar Svēto Garu un uguni.

¹⁷ Viņš izvētīs ražu un graudus sakrās apcirkņos, bet pelavas sadedzinās mūžīgā ugunī.

¹⁸ Jānis runāja arī par daudz ko citu, slu-

Viņi steidzās uz pilsētu un atrada Mariju, Jāzepu un silitē gulošo bērniņu.

Lūk. 2:16

dinādams cilvēkiem Dieva vēsti, un mudināja tos atgriezties. ^{19,20}Bet, kad Jānis bija atklāti nosodījis Galilejas valdnieku Hērodu par to, ka tas apprecējis sava brāļa sievu Hērodiju, un vēl par daudz citiem viņa pārkāpumiem, Hērods kļuva tik ļauns, ka lika Jāni iemest cietumā.

Mans mīļotais Dēls

²¹Tanī laikā, kad Jānis vēl kristīja ļaudis, arī Jēzus atnāca kristīties. Kad viņš lūdza Dievu, atvērās debesis, ²²un Svētais Gars kā balodis nolaidās pār viņu. No debesīm atskanēja balss:

– Tu esi mans mīļotais Dēls, mans prieks, manu nodomu piepildītājs.

²³Jēzus bija gadus trīsdesmit vecs, kad viņš uzsāka savu darbu tautā. Viņu uzskatīja par Jāzēpa dēlu, un viņa priekšteči bija:

Ēls, ²⁴Matats, Levijs, Melhijs, Janajs, Jāzeps,

²⁵Matatijs, Amoss, Naums, Eslijs, Nagajs,

²⁶Maāts, Matatijs, Semeins, Jozehs, Joda, ²⁷Joanans, Reza, Zorobabels, Šalatiēls,

Nerijs,

²⁸Melhijs, Adijs, Kozams, Elmadams, Ers,

²⁹Jozus, Eliēzers, Jorims, Matats, Levijs,

³⁰Simeons, Jūdass, Jāzeps, Jonams, Eljakims,

³¹Melejs, Mennajs, Matats, Nātāns, Dāvids,

³²Isajs, Jobeds, Boass, Salmoni, Naāsons, ³³Aminadabs, Admins, Arnijs, Hecrons,

Faress, Jūda,

³⁴Jēkabs, Īzāks, Ābrahāms, Tarass, Nahors,

³⁵Seruhs, Reuss, Faleks, Ēbers, Salass,

³⁶Kainans, Arfaksads, Sems, Noass, Lamehs,

³⁷Metuzāls, Ēnohs, Jareds, Malaleēls, Kainans,

³⁸Ēnošs, Sets, Ādams, ko pats Dievs bija radījis.

4 Sātana priekšlikumi

^{1,2}Pēc kristīšanās Jēzus, Svētā Gara pārpilns, devās prom no Jordānas upes; Gars aizveda viņu Jūdejas tuksnesī, kur četrdes-

mit dienas viņu kārdināja Sātans. Visu šo laiku viņš nekā neēda, tāpēc viņu mocīja izsalkums.

³ – Ja tu esi Dieva Dēls, tad pārvērt šo akmeni par maizes klaipu, – Sātans teica.

⁴ – Svētajos Rakstos sacīts, ka dzīvē ir daudz kas svarīgāks par ēšanu, – Jēzus atbildēja.

⁵Tad Sātans uzveda viņu augstā kalnā un vienā acumirkli parādīja tam visas pasaules valstis, ^{6,7}teikdams:

– Visa šī varenība un krāšņums pieder man, es varu to piešķirt, kam vien gribu. Ja tu metīsies ceļos un pielūgsi mani, es atdošu to tev.

⁸Jēzus atbildēja:

– Rakstos ir teikts: mums jāpielūdz vienīgi Dievs un jāklausa Viņam.

⁹⁻¹¹Tad Sātans viņu aizveda uz Jeruzalemi, pašā augstākajā vietā uz tempļa jumta, un mudināja:

– Ja tu esi Dieva Dēls, meties lejā! Rakstos ir teikts, ka Dieva eņģeļi tevi nesīs uz rokām, lai tev nekas nenotiek.

¹²Jēzus atvairīja viņu ar vārdiem:

– Rakstos ir arī teikts – sargies izaicināt Dievu.

¹³Kad Velns bija visus kārdinājumus izmēģinājis, viņš atstāja Jēzu.

¹⁴Jēzus, Svētā Gara spēka pārpilns, atgriezās Galilejā. Drīz par viņu runāja visā apkārtnē. ¹⁵Viņš sludināja sinagogās, un visi viņu slavēja.

Brīvība un piedošana

¹⁶Nonācis Nācaretē, savā bērnības pilsētiņā, viņš kā parasti sabata dienā aizāja uz sinagogu. Kad viņš piecēlās, lai lasītu Svētos Rakstus, ¹⁷tam pasniedza pravieša Jesajas grāmatu. Viņš lasīja: ^{18, 19}"Dieva Gars ir ar mani. Viņš aicinājis mani sludināt Labo vēsti nabadzīgajiem. Viņš ir sūtījis mani remdēt ciešanas, vēstīt, ka gūstekņi būs brīvi, aklie kļūs redzīgi, apspiestie tiks atbrīvoti no ikviena jūga, un Dievs vairs nepamēinēs cilvēku pārkāpumus."

²⁰Jēzus aizvēra grāmatu, atdeva to un apsēdās. Visi viņu uzmanīgi vēroja un gaidīja, ko viņš sacīs.

²¹ – Šis pravietojums šodien ir piepildījies! – viņš iesāka.

Savā zemē praviešus necieš

²²Visiem šī doma patika, bet viņi brīnījās par Jēzus neparastajiem vārdiem:

– Grūti pat noticēt, ka viņš ir namdara**ēls.

²³ – Jūs droši vien atgādināsīt man sakām-vārdu: "Ārst, dziedini pats sevi!" – Jēzus turpināja. –Ja jau tu Kapernaumā darīji tā-dus brīnumus, tad atkārto tos arī šeit. ²⁴Bet es jums saku, ka neviens pravietis netiek cienīts savā dzimtajā pusē. ^{25,26}Atcerieties, – kad pravieša Elija laikā trīssarpus gadus ne-bija lijis lietus, Izraēlā valdīja bads. Kaut arī daudzām atraitnēm bija nepieciešama palīdzība, Elijs netika sūtīts ne pie vienas no viņām, bet gan pie cittautietes no Sareptas Sidonas apkārtnē. ²⁷Vai arī atcerieties pravieti Elīsu, kas izdziedināja vienīgi sīrieti Naēmanu, kaut gan jūdu tautā bija neskaitā-mi daudz spītāligo.

²⁸Šie vārdi klausītājus satracināja. ²⁹Uzlē-kuši kājās, tie sagraiba Jēzu un aizvilka uz stāvā kalna malu, kur bija uzcelta pilsēta, lai nogrūstu viņu no kraujas. ³⁰Bet viņš mierīgi izgāja cauri pūlim un devās projām.

Kas tas par spēku?

³¹Tad Jēzus nonāca Galilejas pilsētā Kaper-naumā un sabbatā sludināja tur sinagogā.

³²Arī te ļaudis bija pār-steigti par viņa vārdiem, jo šķita, ka ar tiem viņus uzrunā pats Dievs.

^{33,34}Sinagogā atradās kāds ļauna gara ap-sēsts cilvēks.

– Apklusti! – tas Jēzum uzkliedza.

– Ko tev vajag no mums, Jēzu nācarieti? Tu taču esi atnācis mūs iznīcināt. Es zinu, kas tu esi – Svētais Dieva Dēls.

³⁵Jēzus viņu pārtrauca.

– Klusē! Atstāj šo cilvēku! – viņš teica ļaunajam garam.

Tad dēmons nogrūda vīru zemē pūļa vidū un, nenodarījis nekā ļauna, atstāja viņu.

³⁶ – Kas tas par spēku, ka pat ļaunie gari paklausa viņa vārdiem? – samulsušie ļaudis brīnījās.

³⁷Drīz šis notikums kļuva zināms visā apkārtnē.

Viņa roku pieskāriens

³⁸No sinagogas Jēzus devās pie Sīmaņa,

kura sievasmāte bija smagi slima ar drudzi. Ļaudis lūdza, lai Jēzus viņai palīdz.

³⁹Jēzus piegāja pie gultas, noliecās un pavēlēja drudzim slimo atstāt. Tūlīt viņa kļuva vesela, piecēlās un sāka apkalpot vie-sus.

⁴⁰Uzzinājuši par notikušo, visi, kam vien mājā bija kāds slimnieks, pēc saulrieta atve-da to pie Jēzus, un viņa roku pieskāriens katru dziedināja. ⁴¹Arī ļaunie gari pēc viņa pavēles atstāja apsēstos.

– Tu esi Dieva Dēls! – tie kļiedza.

Jēzus tiem pavēlēja klusēt, lai tie neiz-paustu, ka viņš ir Kristus.

⁴²Nākamajā rītā agri Jēzus devās projām uz tuksnesi. Ļaudis viņu meklēja visās ma-lās un, beidzot atraduši, lūdza, lai viņš tos neatstāj.

⁴³ – Man ir jāsludina Labā vēsts par Dieva valstību arī citur – tas ir mans uzdevums, – viņš atbildēja.

⁴⁴Un tā viņš gāja tālāk, sludinādams visās šīs zemes sinagogās.

5 Loms, kas samulsināja zvejniekus

¹Kādu dienu, kad viņš sludināja Ģenecare-tes ezera krastā, ap viņu sapulcējās daudz ļaužu, lai klausītos Dieva Vārdu.

²Viņš ieraudzīja krastmalā divas tukšas laivas. Tās tur bija atstājuši zvejnieki, kas mazgāja tīklus. ³Jēzus iekāpa vienā no tām un lūdza tās īpašniekam Sīmanim Pēterim atairēt to no krasta, lai viņš, laivā sēdēdams, varētu runāt ar ļaudīm. ⁴Beidzis runāt, viņš teica Sīmanim:

– Tagad brauciet tālāk un izmetiet tur tīklus!

⁵ – Kungs, – Sīmanis iebilda, – mēs pūlējāmies visu pagājušo nakti un nekā nedabūjām. Taču, ja tu tā saki, mēģināsim vēlreiz.

⁶Un šoreiz viņu tīkli bija tik pilni, ka tie vai plisa pušu. Pēc palīgā sauciena talkā nāca biedri no otras laivas, un drīz vien abas bija tik pilnas ar zivīm, ka gandrīz vai grima.

^{7,8}Kad Sīmanis Pēteris aptvēra notikušo, viņš nometās ceļos Jēzus priekšā.

– Ak, Kungs, – viņš teica, – lūdzu, atstāj

mūs. Es esmu parāk liels grēcinieks, lai atrastos tavā tuvumā.

⁹Viņš un visi pārējie, ¹⁰kā arī divi viņa biedri – Jēkabs un Jānis, Cebedeja dēli, bija izbijušies par bagāto lomu.

– Nebīsties! – Jēzus atbildēja. Turpmāk tu gūsi cilvēku dvēseles!

¹¹Izkāpuši krastā, viņi tūlīt atstāja visu un devās līdz Jēzum.

Spitāligais

¹²Reiz kādā ciematā Jēzus sastapa spitālības pārņemtu cilvēku. Ieraudzījis Jēzu, tas no-
metās ar seju ceļa putekļos un lūdza, lai viņu izdziedina.

– Kungs, – viņš teica, – ja vien gribi, tu vari mani dziedināt.

¹³Jēzus izstiepa roku, aizskāra viņu un teica:

– Es to gribu. Topi vesels.

Un slimais tūdaļ izveseļojās.

¹⁴Tad Jēzus lika viņam tūlīt doties pie jūdu priestera, lai tas viņu apskatītu, bet piekodināja nevienam citam par dziedināšanu nestāstīt.

– Upurē, kā to paredz Mozus likums no spitālības izdziedinātiem, – viņš teica, – apliecinot, ka Dievs tevi darījis veselu.

¹⁵Tagad valodas par Jēzus spēku izplatījās vēl ātrāk. Lieli ļaužu pūļi nāca viņā klausīties un meklēt dziedināšanu.

¹⁶Bet viņš devās uz tuksnesi pielūgt Dievu.

Vara piedot grēkus

¹⁷Kādu dienu, kad viņš sludināja, tuvumā sēdēja daži farizeji un rakstu mācītāji. Šie cilvēki bija nākuši no Galilejas un Jūdejas, kā arī no Jeruzalemes. Dieva Gars deva Jēzum spēku dziedināt.

^{18,19}Atnāca daži cilvēki, nesdami paralizētu vīru. Viņi mēģināja izlauzties cauri pūlim pie Jēzus, bet velti. Tad tie uzkāpa uz jumta, uzplēsa to un nolaida slimo vīru ar visu guļvietu lejā, tieši Jēzus priekšā. ²⁰Redzēdams viņu ticību, Jēzus teica slimajam vīram:

– Mans draugs, tavi grēki ir piedoti.

²¹– Par ko gan viņš sevi uzskata? – nodomāja farizeji un rakstu mācītāji. – Tā ir zaimošana! Grēkus var piedot vienīgi Dievs.

²²Jēzus zināja, ko tie domā, un atbildēja:

– Kāpēc zaimošana? ^{23,24}Man ir dota vara zemes virsū piedot grēkus. Taču tā varētu pateikt jebkurš, bet es jums to pierādīšu, izdziedinādams šo slimnieku.

Tad viņš teica paralizētajam vīram:

– Celies, ņem savu gultu un ej uz mājām.

²⁵Un tūlīt, visiem redzot, vīrs piecēlās kājās, paņēma savu guļvietu un gāja uz mājām, slavēdams Dievu.

²⁶Visus klātesošos pārņēma mulsums un godbijība. Viņi slavēja Dievu, teikdami:

– Mēs šodien esam redzējuši brīnumus.

Veseliem ārstu nevajag

²⁷Pie pilsētas vārtiem Jēzus ieraudzīja sēžam kādu nodokļu vācēju, vārdā Leviju, un sacīja viņam:

– Nāc un kļūsti mans mācekļi!

²⁸Levijs tūdaļ cēlās, visu atstāja un gāja viņam līdz.

²⁹Tad Levijs savā mājā sarīkoja svētku mielastu, kurā piedalījās daudz viņa amata biedru – nodokļu vācēji un citi draugi. Jēzus tur bija goda viesis.

³⁰– Kā jūs varat saieties ar tādiem salašņām, – farizeji un rakstu mācītāji pārmeta Jēzus mācekļiem.

³¹– Ārsts vajadzīgs slimajiem, nevis veselajiem, – Jēzus tiem atbildēja. ³²– Mans uzdevums ir atgriezt no grēkiem grēciniekus, nevis paštaisnos.

Ligavaiņa draugi

³³Farizejiem nepatika arī tas, ka Jēzus mācekļi negavē.

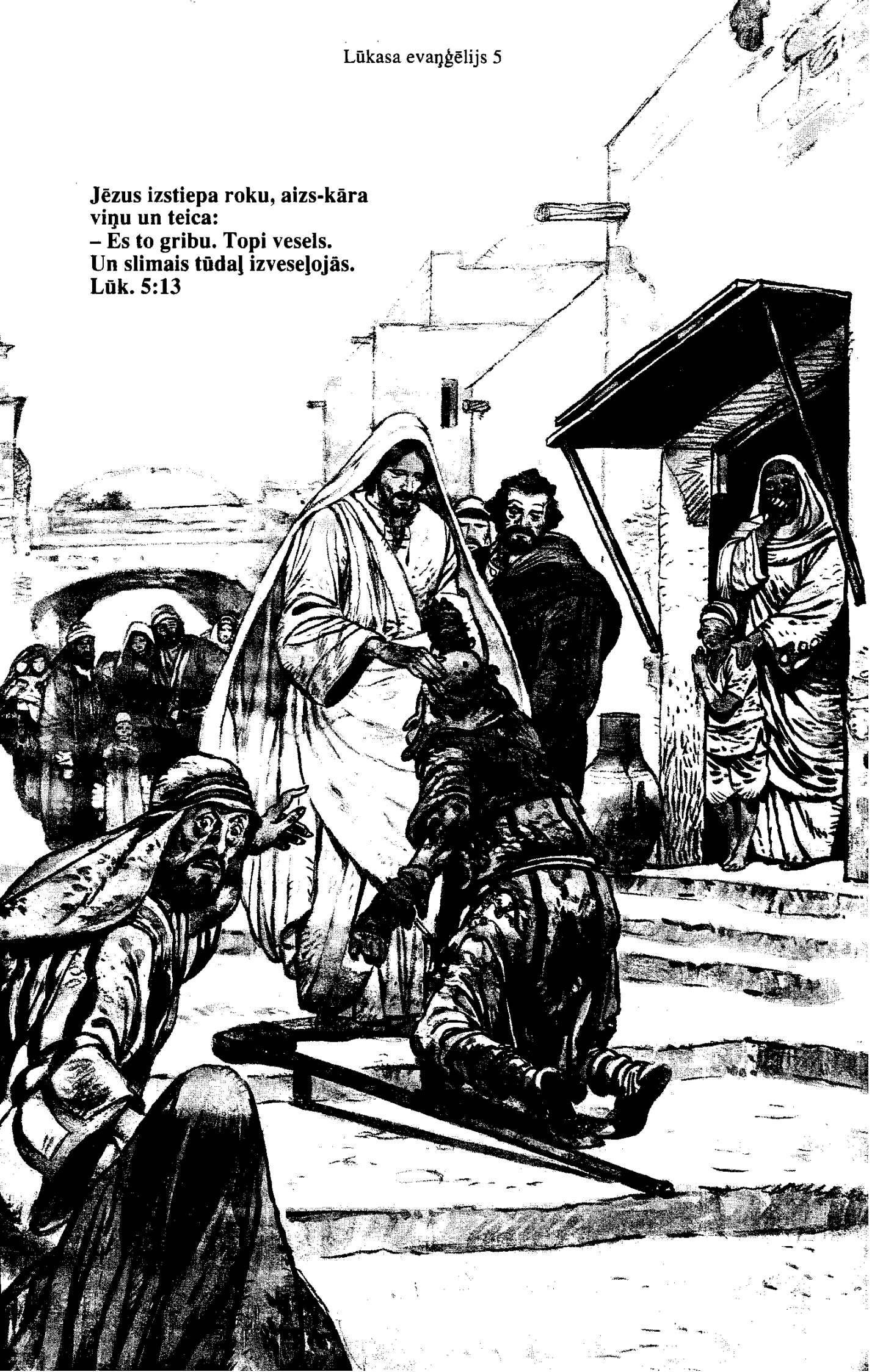
– Jāņa Kristītāja mācekļi bieži gavē un lūdz Dievu, – tie teica, – un tā darām arī mēs, bet tavējie dzer vīnu un mieļojas.

³⁴– Vai kāzu viesi, sēdēdami kopā ar ligavaini pie viena galda, gavē? – Jēzus vaicāja. ³⁵Bet drīz pienāks laiks, kad es vairs nebūšu pie saviem mācekļiem, tad viņi gavēs.

³⁶Tad Jēzus minēja vēl kādu citu piemēru:

– Neviens nesaplēsīs jaunas drēbes, lai liktu ielāpu vecam apģērbam, jo tā būs sabojāts jaunais, un arī vecais ne pēc kā neizskatīsies. ³⁷Neviens nepildīs jaunu vīnu vecos ādas maisos, jo tas tos pārplēsīs, un kā maisi, tā vīns būs pagalam. ³⁸Jauns vīns jāpilda jaunajos maisos. ³⁹Tomēr neviens, kas

**Jēzus izstiepa roku, aizs-kāra
viņu un teica:
– Es to gribu. Topi vesels.
Un slimais tūdaļ izveseļojās.
Lūk. 5:13**

dzēris veco vīnu, neprasis pēc jaunā, atzīstot, ka vecais ir labāks.

6 Labu darīt drikst vienmēr

¹Kādā sabatā Jēzus ar saviem mācekļiem gāja caur labības laukiem. Viņi lauza vārpas, izberza no tām graudus un ēda.

² – Jūs pārkāpjat Dieva likumus! – to redzot, daži farizeji uztraucās, – sabatā nedrīkst strādāt, bet tavi mācekļi vāc graudus.

³ – Vai jūs neesat lasījuši Svētos Rakstus? Vai neatceraties, ko darīja ķēniņš Dāvids, kad viņš un viņa ļaudis bija izsalkuši? ⁴Viņš iegāja dievnamā un paņēma svētnīcas maizi, ko drīkstēja ēst tikai priesteris, ēda to un deva arī citiem. ⁵Es esmu noteicējs par to, kas ir un kas nav atļauts sabatā, – Jēzus piebilda.

⁶Sludinādams sinagogā kādā citā sabatā, viņš tur pamanīja vīru ar kroplu labo roku. ⁷Rakstu mācītāji un farizeji vēroja, vai Jēzus slimo nesāks dziedināt. Tas būtu iemesls viņu apsūdzēt. ⁸Bet Jēzus, labi zinādams viņu domas, teica cilvēkam ar kroplu roku:

– Nāc un nostājies šeit, lai katrs tevi redz.

Viņš tā darīja. ⁹Tad Jēzus griezās pie farizejiem un rakstu mācītājiem.

– Es gribu jums kaut ko jautāt: vai sabatā vajag darīt labu vai ļaunu? Glābt dzīvību vai to iznīcināt?

¹⁰Viņš paskatījās uz katru no viņiem, un, tā kā tie klusēja, teica vīram:

– Izstiep savu roku!

Un, kad tas tā darīja, roka kļuva pilnīgi vesela. ¹¹To redzēdami, Jēzus pretinieki, mežonīgi saniknoti, sāka apspriesties, kā viņu dabūt pie malas.

Mācekļu izraudzišanās

¹²Drīz pēc tam Jēzus devās kalnos lūgt Dievu un pavadīja lūgšanās visu nakti. ¹³Gaismai austot, viņš sasauca kopā savus sekotājus un izraudzījās no viņu vidus divpadsmit mācekļus, kurus sauca par apustuļiem.

¹⁴⁻¹⁶Viņu vārdi bija: Sīmanis, ko Jēzus sauca arī par Pēteri, Sīmaņa brālis Andrejs, Jēkabs, Jānis, Filips, Bartolomejs, Matejs, Toms, Jēkabs Alfeja dēls, Sīmanis, saukts Zelots, dass Jēkaba dēls un Jūdass Iskariots,

kas vēlāk Jēzu nodeva.

Jūs esat laimīgi!

^{17,18}Nokāpuši pa kalna nogāzi, mācekļi kopā ar Jēzu apstājās plašā līdzenumā. Tur bija sapulcējies milzīgs ļaužu pūlis, kuru vidū bija daudz viņa sekotāju. Cilvēki bija nākuši no visas Jūdejas, no Jeruzalemes un pat no tālajām ostas pilsētām – Tiras un Sidonas. Viņi bija ieradušies, lai uzklausītu Jēzu vai tiktu dziedināti. Jēzus daudzus atbrīvoja no ļauniem gariem. ¹⁹Ikviens mēģināja viņam pieskarties, jo no viņa izplūda dziedinošs spēks, un slimie kļuva veseli. ²⁰Tad Jēzus pievērsās saviem mācekļiem.

– Kaut arī nabagi, – viņš teica, – jūs tomēr esat laimīgi, jo jums pieder Dieva valstība!

²¹Kaut arī tagad jums jācieš izsalkums, jūs esat laimīgi, jo Dievs to remdinās. Laimīgi esat arī jūs, kas raudat, jo drīz jūs priecīgi gaviļēsiet! ²²Jūs varat justies laimīgi arī tad, kad citi jūs ienīst, atstumj, nicina un aprunā jūs, tādēļ ka esat mani sekotāji. ²³Tad priecājieties un gaviļējiet, jo debesīs jūs tiksiet atalgoti. Senlaiku pravieši arī tāpat tikuši vajāti.

²⁴Nepriecājieties, bagātie, jūs sagaida bēdas, jo laimi jūs baudāt vienīgi šeit, zemes virsū. ²⁵Jūs tagad esat paēduši un pārtikuši, bet jūs cietīsiet trūkumu. Tagad jūs smejaaties, bet tad jūs raudāsiet un vaimanāsiet. ²⁶Un vēl lielākas bēdas sagaida tos, ko tagad pūlis cildina – viltus pravieši ir vienmēr godāti.

Mīliet ienaidniekus!

²⁷Bet klausieties, ko es tagad saku: mīliet savus ienaidniekus. ²⁸Dariet labu tiem, kas jūs ienīst, lūdziet Dieva svētību tiem, kas jums dara pāri. ²⁹Ja kāds jums sit pa vienu vaigu, pagrieziet arī otru! Ja kāds prasa jūsu virsdrēbes, atdodiet viņam arī savu kreklu. ³⁰Neatsakiet nevienam lūdzējam un neraizējieties, vai doto dabūsiet atpakaļ. ³¹Izturieties pret ļaudīm tā, kā jūs vēlētos, lai tie izturas pret jums.

³²Vai tas ir kāds nopelns, ja mīlat tos, kas mīl jūs? Tā dara visi! ³³Vai tas ir kas sevišķs, ja jūs darāt labu tikai tiem, kas to pašu dara jums? To dara pat tie, kas Dievu neatzīst!

³⁴Un kāds tur labums, ja jūs aizdodat naudu

vienīgi tiem, kas var jums atmaksāt? Pat noziedznieki tā dara, ja vien zina, ka visu dabūs atpakaļ. ³⁵Mīliet savus ienaidniekus. Dariet tiem labu. Aizdodiet tiem, atmaksas negaidīdami, jo Dievs jūs bagātīgi atalgos, un jūs būsiet īsti Dieva bērni. Viņa labestība izpaužas arī pret nepateicīgajiem un ļaunajiem. ³⁶Esiet tikpat līdzjūtīgi kā jūsu Tēvs debesis.

Nenosodiet!

³⁷Nenosodiet un netiesājiet, lai paši netiktu tiesāti. Esiet gatavi piedot, tad arī jums taps piedots. ³⁸Dodiet, kas jums ir, tad arī Dievs jūs tik bagātīgi apdāvinās, ka jūs to visu nevarēsiet pat saņemt. Ar tādu mēru, kā jūs citus mērojat, Dievs mēros arī jūs.

³⁹Jēzus turpināja:

– Vai akls aklam var rādīt ceļu? Vai viņi abi neiekritis pirmajā bedrē? ⁴⁰Vai mācekļi var mēroties zināšanās ar savu skolotāju? Bet, ja viņš cītīgi strādās, viņš iemācīsies tikpat daudz. ⁴¹Ko tu uztraucies par skabargu cita aci, ja pats savā nepamani baļķi? ⁴²Kā tu vari viņam teikt: es tev palīdzēšu izvilkt skabargu no acs, ja baļķis paša aci traucē redzēt? Liekuli! Vispirms tiec vaļā no baļķa, un varbūt pēc tam varēsi atbrīvot savu brāli no skabargas.

Kāds koks, tādi augļi

⁴³Labs koks nedod sliktus augļus un mazvērtīgs koks labus. Kāds koks, tādi augļi. Viēģes nevar augt ērkšķu krūmos, nedz vīnogas brikšņos! ^{44,45}Labs cilvēks dara labus darbus tādēļ, ka pats ir labs. Ļauns cilvēks – ļaunus, jo viņa domas un nolūki ir tādi. Tas, ko cilvēks pasaka, ļauj ieskatīties viņa sirdī.

Ticības pamats – Jēzus

⁴⁶Kāpēc jūs mani nemitīgi saucat par Kungu, ja negribat paklausīt?

^{47,48}Vai zināt, ar ko es salīdzinu to, kas dzird manus vārdus un tiem paklausa? Tas ir kā cilvēks, kas, ceļot māju, nežēlo spēkus, lai izraktu dziļu bedri un ieliktu stingrus pamatus uz klints. Kad izceļas plūdi un ūdeņi brāžas pret māju, tā stāv stingri, jo ir celta uz cietiem pamatiem.

⁴⁹Bet, kas manus vārdus gan dzird, taču tiem nepaklausa, līdzinās cilvēkam, kas ceļ

māju bez pamatiem. Kad plūdi brāžas pret māju, tā sabrūk un pārvēršas drupu kaudzē.

7 Virsnieka ticība

¹Kad Jēzus bija beidzis runāt, viņš atgriezās atpakaļ Kapernaumā.

²Tur bija smagi saslimis kāda romiešu virsnieka iemīļots kalps. ³Kad virsnieks dzirdēja par Jēzu, viņš sūtīja pie tā dažus cienījamus jūdus ar lūgumu nākt un izdziedināt viņa kalpu. ⁴Tie sirsnīgi aicināja Jēzu nākt kopā ar viņiem un palīdzēt.

⁵– Ja vien kāds ir pelnījis tavu palīdzību, tad tas ir šis virsnieks, – tie teica, – jo viņš mīl mūsu tautu un par savu naudu licis uzcelt mums sinagogu.

^{6,7}Jēzus gāja viņiem līdzi. Bet, iekams viņi bija sasnieguši virsnieka māju, tas sūtīja dažus draugus pateikt:

"Kungs, nepūlies nākt uz manu māju, jo es neesmu šāda goda cienīgs. Tāpēc es arī neuzdrošinājos atnākt pats pie tevis. Saki tikai vienu vārdu, un mans kalps būs izdziedināts. ⁸Arī man jāpakļaujas augstākiem pavēlniekiem, bet man paklausa mani kareivji. Atliek tikai pateikt: ejiet! – un viņi iet, vai arī: nāciet! – un viņi nāk. Kad lieku savam kalpam kaut ko izdarīt, viņš to dara."

⁹Jēzus bija pārsteigts. Pagriezies pret ļaudīm, viņš sacīja:

– Starp visiem Izraēlas jūdiem es neesmu sastapis nevienu cilvēku ar tik stipru ticību.

¹⁰Un virsnieka draugi atgriezušies atrada kalpu pilnīgi veselu.

Atraitnes dēls

¹¹Drīz pēc tam Jēzus ar mācekļiem devās uz Naini, un, kā parasti, viņam gāja līdzi liels ļaužu bars. ¹²Pie pilsētas vārtiem pretī nāca bērū gājiens. Nomirušais bija atraitnes vienīgais dēls, un daudz bērnieku pavadīja viņu. ¹³Kad Jēzus redzēja atraitni, viņš no sirds juta tai līdzi.

– Neraudi! – viņš mierināja ¹⁴un, piegājis pie šķirsta, aizskāra to. Nesēji apstājās.

– Celies un topi atkal dzīvs, – viņš sacīja jauneklīm.

¹⁵Tas piecēlās, sāka runāt, un Jēzus atdeva viņu mātei.

¹⁶To redzot, ļaudis sajuta bailes, bet tad

sāka slavēt Dievu:

– Liels pravietis ir radies mūsu vidū!
Dievs ir atcerējies savu tautu.

¹⁷Drīz vien par to runāja visā Jūdejā un pat aiz tās robežām.

Vai tu esi istais Mesija?

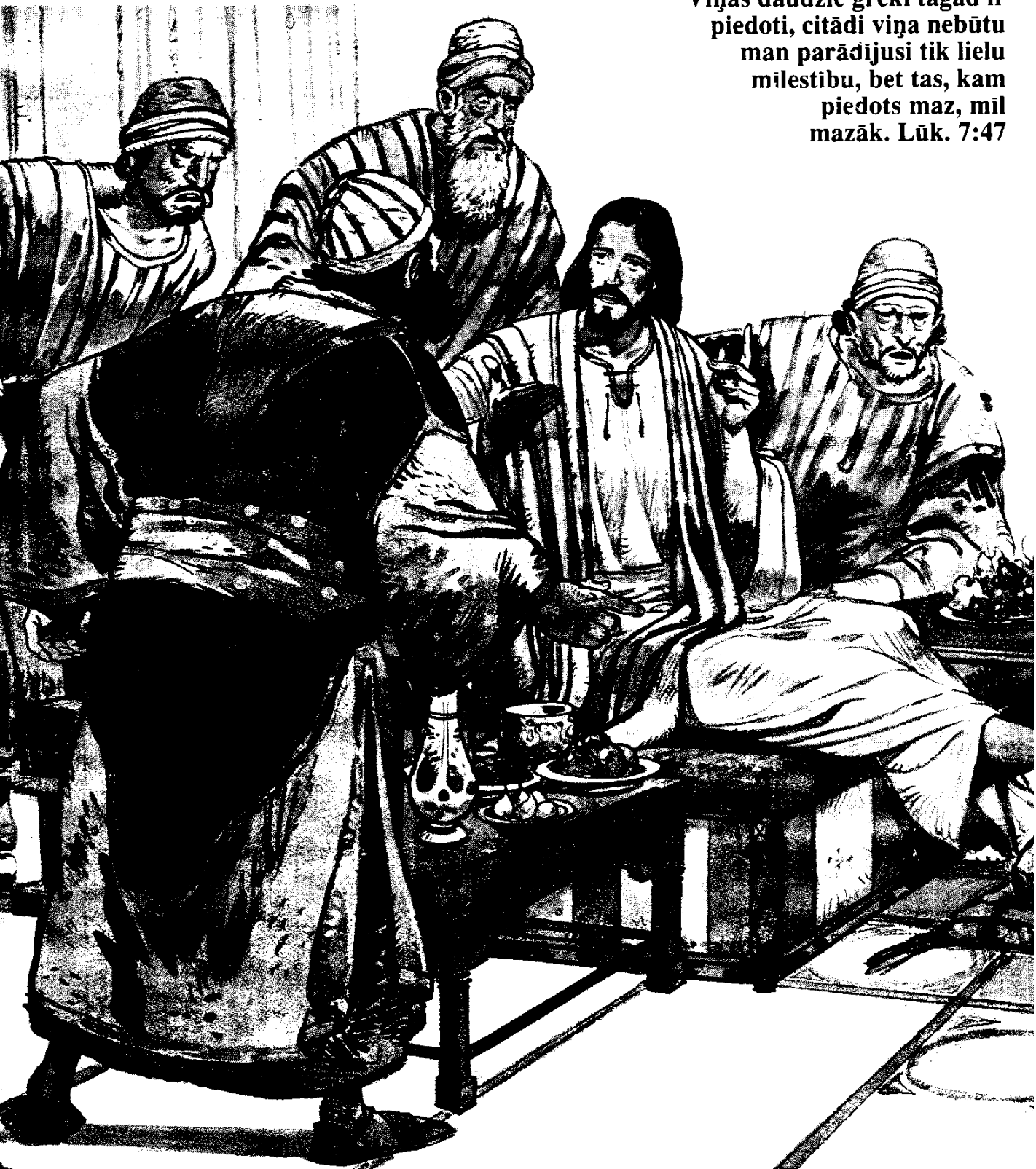
¹⁸Arī Jāņa Kristītāja mācekļi bija uzzinājuši visu, ko Jēzus darījis. Kad viņi par to bija pastāstījuši Jānim, tas sūtīja divus savus mācekļus pie Jēzus.

– Vai tiešām tu esi Dieva solītais Glābējs?
Vai arī mums jāgaida vēl kāds cits? – tie gribēja zināt.

²⁰⁻²²Jēzus tai laikā ārstēja daudz slimnieku no dažādām kaitēm – dziedināja kroplos un aklos un atbrīvoja apsēstos no ļauniem gariem. Kad atnākušie mācekļi viņam uzdeva Jāņa jautājumus, viņš atbildēja:

– Ejiet atpakaļ pie Jāņa un pastāstiet visu, ko šodien esat redzējuši un dzirdējuši: aklie tagad redz, kroplie var staigāt neklībojot,

Viņas daudzie grēki tagad ir piedoti, citādi viņa nebūtu man parādījusi tik lielu mīlestību, bet tas, kam piedots maz, mil mazāk. Lūk. 7:47

spitālīgie ir pilnīgi izdziedināti, kurlie atkal dzird, mirušie atgriežas dzīvē un nabagie dzird Labo vēsti. ²³Sakiet Jānim: "Svētīts ir tas, kas nešaubās par mani."

Jānis un Jēzus

²⁴Kad mācekļi bija aizgājuši, Jēzus runāja ar ļaudīm par Jāni.

– Ko jūs gribējāt redzēt, kad gājāt pie Jāņa tuksnesī? – viņš jautāja. Vai vēja locītu niedri? ²⁵Vai cilvēku krāšņās drēbēs? Nē! Tādi meklējami pilīs, nevis tuksnesī. ²⁶Varbūt pravieti? Jā! Un vēl vairāk nekā pravieti. ²⁷Jānis ir tas, par kuru Svētajos Rakstos teikts: "Raugieties! Es sūtu savu vēstnesi, lai sagatavotu tev ceļu." ²⁸Starp visiem uz zemes dzimušiem cilvēkiem nav neviena lielāka par Jāni, taču Dieva valstībā pat vismazākais ir lielāks par viņu.

²⁹Un visi, kas dzirdēja Jāni – pat ļaužu nicinātie muitnieki – atzina Dieva prasības un pieņēma Jāņa kristību. ³⁰Vienīgi farizeji un Mozus likumu mācītāji noraidīja Dieva

palīdzību un atteicās kristīties.

³¹ – Ko es varu teikt par šodienas cilvēkiem? – Jēzus vaicāja. – Ar ko varu tos salīdzināt? ³²Tie ir kā bērni, kuri uzsauc saviem draugiem: mēs pūšam stabuli, bet jūs nedejojat, mēs spēlējam bēres, bet jūs neesat noskumuši. ³³Jānis Kristītājs bieži gavēja un nekad nedzēra vīnu, un jūs teicāt: viņš ir apsēsts. ³⁴Bet kad es gan ēdu, gan dzeru, jūs atkal esat neapmierināti: kāds negausis un dzērājs! Viņš saietas ar visvisādiem grēciniekiem! ³⁵Bet esmu pārliecināts, ka jūs vienmēr mācēsiet attaisnot savas pretrunas.

Farizeja namā

^{36,37}Kāds farizejs uzaicināja Jēzu pie sevis uz pusdienām. Kad viņi apsēdās pie galda, tad kāda pagrimusi sieviete, uzzinājusi, ka Jēzus ir tur, atnāca un atnesa alabastra trauciņu ar dārgu eļļu. ³⁸Pienākusi pie Jēzus, viņa nometās ceļos pie viņa kājām un raudāja tā, ka viņa kājas kļuva slapjas no asarām. Tad viņa tās nosusināja ar saviem matiem, skūpstīja un slacīja ar smaržīgo eļļu.

³⁹Farizejs pazina šo sievieti un, redzēdams notiekošo, nodomāja: Ja Jēzus patiesi būtu Dieva sūtīts pravietis, viņam vajadzētu zināt, kas šī par sievieti.

⁴⁰ – Sīmani, es gribu tev kaut ko pastāstīt, – atbildot uz viņa domām, Jēzus sacīja.

– Labi, Skolotāj, – Sīmanis atbildēja.

^{41,42} – Kāds vīrs aizdeva naudu diviem cilvēkiem, – Jēzus iesāka, – vienam piecus tūkstošus, otram piecus simtus. Bet neviens no viņiem nevarēja atdot parādu, un viņš tiem abiem augstsirdīgi piedeva. Kā tu domā, kurš pēc tam viņu mīlēja vairāk?

⁴³ – Manuprāt, tas, kurš bija vairāk parādā, – Sīmanis atbildēja.

– Pareizi, – Jēzus piekrita. ⁴⁴Tad viņš pagriezās pret sievieti un teica Sīmanim:

– Vai redzi šo sievieti, kas te nometis ceļos? Kad es ienācu tavā mājā, tu negādāji ūdeni, ar ko man nomazgāt putekļus no kājām, bet viņa tās nomazgāja ar savām asarām un noslaucīja ar saviem matiem.

⁴⁵Tu neapsveici mani ar skūpstu, bet viņa ir nemitīgi skūpstījusi manas kājas. ⁴⁶Tu neievēroji paražu svaidīt* manu galvu ar eļļu, bet viņa slacīja manas kājas ar to. ⁴⁷Viņas

daudzie grēki tagad ir piedoti, citādi viņa nebūtu man parādījusi tik lielu mīlestību, bet tas, kam piedots maz, mīl mazāk.

⁴⁸ – Tavi grēki ir piedoti, – Jēzus sacīja sievietei.

⁴⁹ Tad tie, kas sēdēja pie galda, sāka sačukstēties.

– Par ko gan šis cilvēks sevi uzskata? Vai tad viņš var piedot grēkus?

⁵⁰ – Tava ticība ir tevi izglābusi, un tavā sirdī būs miers, – Jēzus teica sievietei.

8¹ Drīz pēc tam Jēzus ar saviem divpadsmit mācekļiem sāka staigāt pa Galilejas pilsētām un ciematiem, sludinādams par Dieva valstību. ²Viņiem līdzī nāca dažas sievietes, ko viņš bija atsvabinājis no ļauniem gariem un izdziedinājis: tur bija Marija Magdalēna (Jēzus bija atbrīvojis viņu no septiņiem ļauniem gariem), ³Joanna, Kūzas sieva (Kūza bija valdnieka Hēroda mājas pārvaldnieks), Zuzanna un daudzas citas, kas rūpējās par Jēzus un viņa mācekļu uzturu.

Sējējs sēj Vārdu

⁴Kādu dienu viņš runāja ar lielu klausītāju pulku, ar ļaudīm no dažādām pilsētām, un stāstīja viņiem:

⁵ – Kāds zemnieks izgāja tīrumā sēt graudus. Daži graudi krita ceļmalā. Tie tika samīti, un tos apēda putni. ⁶Citi iekrita neauglīgā zemē uz akmeņiem. Tur tie sāka dīgt, bet drīz nokalta un aizgāja bojā, jo tiem trūka mitruma. ⁷Vēl citi iekrita starp dadžiem, kuri nomāca jaunos stiebrus. ⁸Pārējie graudi krita auglīgā zemē, kur tie uzauga un deva bagātīgu ražu. Ieklausieties, ko es jums saku! – pastāstījis šo piemēru, Jēzus teica.

⁹Mācekļi viņam lūdza dzirdēto izskaidrot.

¹⁰ – Jūs varat saprast Dieva valstības noslēpumus, – viņš atbildēja, – bet pārējie neuztver šo stāstu jēgu, kaut arī viņiem ir acis un ausis. ¹¹Līdzība jāsaprot tā: sētie graudi ir Dieva vēsts cilvēkiem. ¹²Ceļmala ir to ļaužu cietās sirdis, kuri gan dzirdējuši Dieva vārdus, bet pieļāvuši Sātanam tos iegūt un zaudējuši iespēju ticēt un izglābties.

¹³Akmeņainā zeme ir tie, kuri ar sajūsmu

uzņem Dieva vārdus, bet īsti neiedziļinās tajos. Sākumā tie tic, bet kad ticība sagādā tiem nepatikšanas, viņi no tās novēršas.

¹⁴Grauds dadžu vidū attēlo tos, kuri dzird Dieva vārdus, bet kuru ticību vēlāk nomāc rūpes, bagātība, pienākumi un dzīves baudas.

¹⁵Auglīgā zeme ir cilvēki, kas labprātīgi un godīgi pieņem Dieva vārdus, un viņu ticība aug un nes bagātus augļus.

Viss reiz nāks gaismā

¹⁶Vai tad kāds iedezina lampu, lai pēc tam to apsegtu ar spaini vai pabāztu zem gultas? Nē, gluži otrādi, lampu noliek tā, lai ienācēji redzētu gaismu.

¹⁷Viss, kas vēl apslēpts, reiz nāks gaismā, un, kas šobrīd ir noslēpums, kļūs saprotams.

¹⁸Viss ir atkarīgs no tā, kā jūs klausāties. Kam daudz ir, tam taps dots vēl vairāk, bet kam nav, tam atņems pat to, ko tas uzskata par savu.

¹⁹Reiz pie Jēzus atnāca māte un brāļi, bet daudzo ļaužu dēļ nevarēja viņam piekļūt. ²⁰Kad Jēzum pastāstīja, ka viņi ir ārā un vēlētos viņu sastapt, ²¹viņš iebilda:

– Ikviens, kas dzird Dieva vārdus un paklausa tiem, ir mana māte un brāļi.

Mēs grimstam!

²²Kādu dienu viņš kopā ar mācekļiem iekāpa laivā.

– Pārcelsimies uz pretējo krastu, – viņš ierosināja.

²³Ceļā Jēzus aizmiga. Sāka pūst vējš. Viļņi šļācās laivā, un viņiem draudēja briesmas.

²⁴Mācekļi metās Jēzu modināt.

– Kungs, Kungs, mēs grimstam! – viņi sauca.

Jēzus piecēlās un apsauca vētru. Vējš un viļņi norima, un iestājās klusums.

²⁵ – Kur jūsu ticība? – viņš vaicāja mācekļiem.

Un tie, bijības un neizpratnes pārņemti, cits citam teica:

– Kas gan ir šis cilvēks, kam paklausa pat vējš un viļņi?

Apsēstais no kapenēm

²⁶Viņi sasniedza Gerasas apkaimi, ezera otrā krastā iepretī Galilejai.

²⁷Kad viņi izkāpa no laivas, no Gadaras pilsētas nāca kāds vīrs, kuru jau ilgu laiku bija apsēduši ļauni gari. Viņam nebija ne māju, ne apģērba, un viņš mitinājās kapeņu alās.

²⁸Ieraudzījis Jēzu, šis cilvēks iekliedzās un noietās ceļos.

– Ko tu gribi no manis, Jēzu, Visaugstākā Dieva Dēls? Lūdzu nemoci mani! – viņš sauca.

²⁹Jēzus jau bija pavēlējis dēmonam atstāt šo cilvēku. Tas viņu ilgi bija mocījis. Bija izmēģināts viss: viņš tika gan sasiets, gan iekalts važās, bet viņš važas bija salauzis, saites pārrāvis un aizbēdzis tuksnesī, palikdams pilnīgi ļaunā gara varā.

³⁰– Kā tevi sauc? – Jēzus vaicāja garam.

– Leģions, – skanēja atbilde, jo šai cilvēkā bija tūkstošiem dēmonu.

³¹Tie sāka lūgties, lai Jēzus nedzen tos projām uz bezdibeni.

³²Netālu atradās kalns, kur ganījās liels cūku bars. Ļaunie gari lūdza, lai Jēzus ļauj viņiem ieiet cūkās. Jēzus to atļāva.

³³Atstājuši vīru, tie iegāja cūkās, un tūlīt viss ganāmpulks metās no kalna lejā, nogāzās no klints un noslika ezerā. ³⁴Gani aizbēga gan uz pilsētu, gan uz ciematiem un ceļā visiem stāstīja par notikušo. ³⁵No visām pusēm ļaudis nāca skatīties, kas noticis. Viņi ieraudzīja atbrīvoto cilvēku apģērbtu un veselu, mierīgi sēžam Jēzum pie kājām. Visi ļoti izbijās, ³⁶bet aculiecinieki pastāstīja, kā apsēstais ticis izdziedināts.

³⁷Ļaudis prasīja, lai Jēzus atstāj viņu apkārtni, jo izjuta lielas bailes. Viņš iekāpa laivā un devās uz ezera otru krastu.

³⁸Izdziedinātais lūdza atļauju doties līdz, bet Jēzus viņu atraidīja.

³⁹– Atgriezies savās mājās un pavēsti, kā Dievs tev ir palīdzējis, – viņš teica.

Tad vīrs devās uz pilsētu un stāstīja visiem par Jēzus brīnumdarbu.

Ticība spēj visu

⁴⁰Ezera otrā krastā Jēzu jau gaidīja liels ļaužu pulks. ⁴¹No tā iznāca kāds vīrs, sinagogas priekšnieks, vārdā Jairs. Viņš nokrita pie Jēzus kājām un lūdza to atnākt uz viņa mājām, ⁴²jo viņa vienīgais bērns, divpadsmit gadus veca meitene, bija tuvu miršanai.

Jēzus gāja viņam līdz, laužoties cauri ļaudīm. ^{43, 44}No aizmugures viņam pienāca kāda sieviete un aizskāra viņa drēbes. Šī sieviete jau divpadsmit gadus cieta no asiņošanas, un neviens nebija spējis viņu izdziedināt. Tiklīdz viņa pieskārs pie Jēzus drēbju vīles, asiņošana izbeidzās.

⁴⁵– Kas mani aizskāra? – Jēzus vaicāja.

Visi raustīja plecus.

– Kungs, šādā ļaužu biežumā tas nav nekāds brīnums, – Pēteris sacīja.

⁴⁶– Nē, – Jēzus iebilda, – kāds man pieskārs ar nodomu, jo es jutu, kā dziedinošais spēks izplūst no manis.

⁴⁷Sapratusi, ka Jēzus zina par viņas klātbūtni, sieviete drebēdama noietās viņa priekšā ceļos un izstāstīja, kāpēc viņa aizskārusi, un ka tagad ir vesela.

⁴⁸– Tava ticība tevi ir dziedinājusi. Nerai zējies vairs, – Jēzus viņai sacīja.

⁴⁹Kamēr viņš runāja ar šo sievieti, kāds ieradās pie Jaira ar ziņu.

– Tava meita mirusi, – tas teica meitenes tēvam, – nav vairs ko Mācītāju apgrūtināt.

⁵⁰– Nebaidies! – Jēzus, to izdzirdis, mierināja tēvu. – Tikai tici, un viņa būs glābta.

⁵¹Kad viņi sasniedza māju, Jēzus atļāva tajā ieiet vienīgi Pēterim, Jēkabam, Jānim un meitenes vecākiem. ⁵²Māja bija pilna ar sērojošiem cilvēkiem.

– Neraudiet! Viņa nav mirusi, bet tikai aizmigusi! – Jēzus tiem teica.

⁵³Neticēdami, tie sāka viņu izsmiet, jo labi zināja, ka meitene mirusi. ⁵⁴Tad Jēzus satvēra bērna roku un iesaucās:

– Meitiņ, celies augšā!

⁵⁵Tai pašā brīdī meitene atdzīvojās un piecēlās.

– Atnesiet viņai ēst! – Jēzus teica.

⁵⁶Vecāki tik tikko varēja aptvert notikušo, bet Jēzus piekodināja par to nevienam nestāstīt.

9 Ejiet tautā!

¹Sasaucis savus divpadsmit mācekļus, Jēzus tiem piešķīra varu pār visiem ļaunajiem gariem un spējas dziedināt slimības. ²Pēc tam viņš aizsūtīja tos vēstīt tautai, ka Dieva valstība ir tuvu, un dziedināt slimos.

³ – Ceļā neņemiet līdzi ne spieķi, ne pārtiku, ne naudu, ne arī lieku apģērbu, – viņš norādīja. – ⁴Katrā vietā esiet viesi tikai tai mājā, kur tiek uzņemti. ⁵Ja cilvēki negrib jūs uz klausīt, tad, ejot no turienes projām, nokratiet no kājām putekļus par zīmi, ka tos sagaida Dieva dusmas.

⁶Tad mācekļi devās no vienas vietas uz otru, sludinādami Labo vēsti un dziedinādami slimos.

Derētu viņu sastapt

⁷Kad valdnieks Hērods padzirdēja par Jēzus brīnumdarbiem, viņš izbijās un nezināja, ko domāt. Vieni sprieda: "Tas ir Jānis Kristītājs, kas piecēlies no mirušajiem", ⁸bet citi minēja: "Tas varētu būt Elijs vai kāds cits senais pravietis, kas augšāmcēlies."

⁹ – Es liku nocirst galvu Jānim, – Hērods teica, – bet kas gan ir šis cilvēks, par kuru kļūst tik pārsteidzošas valodas?

Un viņš vēlējās tikt ar Jēzu.

Pieci klaipi pieciem tūkstošiem

¹⁰Mācekļi atgriezās pie Jēzus un stāstīja, ko paveikuši. Viņi devās uz Betsaidas pilsētu, jo Jēzus gribēja pabūt vienatnē ar tiem. ¹¹Taču ļaudis uzzināja, uz kuriem viņš iet, un sekoja viņam. Viņš tos nesūtīja prom, bet stāstīja tiem par Dieva valstību un dziedināja slimos.

¹²Pievakarē mācekļi pienāca pie Jēzus:

– Sūti ļaudis projām uz tuvējiem ciematiem un sētām sameklēt pārtiku un naktsmītņus, jo šeit taču nekā nav.

¹³ – Jūs paši tos paēdināsi, – Jēzus apgalvoja.

– Ar ko? – viņi iebilda. – Mums ir tikai pieci maizes klaipi un divas zivis, bet ļaužu ir tik daudz. Vai tu gribi, lai mēs ejam un gādājam ēdamo visam šim baram?

¹⁴Tur bija kādi pieci tūkstoši cilvēku.

– Lieciet viņiem apsēsties pa piecdesmit cilvēkiem, – Jēzus sacīja.

¹⁵Tā tika izdarīts. ¹⁶Jēzus paņēma šos piecus maizes klaipus un divas zivis un, raudzīdamies uz debesīm, pateicās Dievam. Tad viņš lauza maizi gabalos, un mācekļi izdalīja tos ļaudīm. ¹⁷Visi sātīgi paēda, un salasīja vēl divpadsmit grozus ar pārpalikušo ēdenu.

Un ko domājat jūs?

¹⁸Reiz, kad Jēzus vienatnē lūdza Dievu, pie viņa pienāca mācekļi un viņš tiem jautāja:

– Par ko tad ļaudis mani uzskata?

¹⁹ – Gan par Jāni Kristītāju, gan par Eliju, vai kādu citu senlaiku pravieti, kas piecēlies no mirušajiem, – viņi tam atbildēja.

²⁰ – Bet ko jūs domājat? – viņš vaicāja.

– Tu esi Kristus, Dieva sūtītais Glābējs, – Pēteris atbildēja.

²¹Jēzus cieši piekodināja nevienam to ne teikt.

²² – Man būs daudz jācieš, – viņš teica. – No manis novērsīsies jūdu vadoņi, augstie priesteri un rakstu mācītāji. Viņi mani nogalinās, bet trešajā dienā es celšos augšā.

Ko nozīmē sekot Jēzum

²³ – Ja kāds vēlas man sekot, – viņš griezās pie visiem, – lai atsakās no dzīvošanas sev, lai labprātīgi uzņemas savu krustu un iet manās pēdās. ²⁴Kas vēlēšies dzīvot savā labā, tas izrādīsies zaudētājs, bet kas manis dēļ būs gatavs ziedot pat savu dzīvību, tas to izglābs. ²⁵Un kāds labums cilvēkam ir iegūt visu pasauli, ja viņš pazaudē mūžīgo dzīvi? ²⁶Kas kaunās par mani un maniem vārdiem, par to arī es kaunēšos, kad atgriezīšos sava Tēva un Viņa svēto eņģeļu valstībā.

²⁷Ticiet man: daži no jums vēl šajā dzīvē skatīs Dieva godību!

Kalnā

²⁸Astoņas dienas vēlāk Jēzus kopā ar Pēteri, Jēkabu un Jāni uzkāpa kalnā lūgt Dievu.

²⁹Lūdzot viņa seja pārvērtās un drēbes kļuva spoži baltas. ³⁰Pēkšņi parādījās vēl divas mirdzošas būtnes. Tie bija Mozus un Elijs. ³¹Viņi runāja ar Jēzu par viņa gaidāmo nāvi Jeruzalemē. ³²Pēteri un abus pārējos ap to laiku bija pievārējis miegs. Pamodušies, viņi ieraudzīja gaismas apstaroto Jēzu un abus vīrus. ³³Kad Mozus un Elijs grasījās doties prom, Pēteris skaļi iesaucās:

– Kungs, cik šeit ir labi! Ja vēlies, uzsliešim trīs teltis – vienu tev, vienu Mozum un vienu Elijam!

Apjukumā Pēteris īsti neapjēdza, ko runā. ³⁴Tai brīdī viņi pamanīja mākonī un pēc mirkļa jau atradās tajā. ³⁵Izbijušies viņi dzirdēja kādu balsi:

– Tas ir mans Dēls, ko esmu sūtījis pie jums, klausiet viņam!

³⁶Jēzus atkal bija viens. Mācekļi klusēja un vēl ilgi pēc tam nevienam nestāstīja par pieredzēto.

Ko nespēja apustuļi

³⁷Nākamajā dienā, kad viņi kāpa lejup, tiem pretī nāca liels ļaužu pulks.

³⁸– Mācītāj, – kāds cilvēks sauca, – lūdzu, lūdzu, apskati manu dēlu. Viņš man vienīgais. ³⁹Ļauns gars viņu pārņēma, ka viņš kliež, raustās krampjos ar putām uz lūpām, un tas nelaiž bērnu vaļā. ⁴⁰Es lūdzu tavus mācekļus, lai tie izdzen ļauno garu, bet viņi to nespēja.

⁴¹– Kad beidzot jūs, stūrgalvīgie, sāksiet ticēt? – Jēzus izsaucās. – Cik ilgi man vēl nāksies jūs mācīt? Ved savu dēlu šurp!

⁴²Kad zēnu atveda, ļaunais gars notrieca viņu zemē un lika raustīties krampjos. Bet Jēzus pavēlēja ļaunajam garam iziet un zēnu jau veselu atdeva tēvam.

⁴³Visi brīnījās par Dieva varenību. Ļaudīs vēl nebija rimusi apbrīna, kad Jēzus jau sacīja mācekļiem:

⁴⁴– Klausieties un atcerieties: mani, cilvēces Glābēju, nodos cilvēku rokās.

⁴⁵Mācekļi nesaprata šo vārdu nozīmi, bet viņi baidījās kaut ko tuvāk par to izvaicāt.

Atšķirīgas mērauklas

⁴⁶Viņi sāka spriest, kurš no viņiem ir pats galvenais. ⁴⁷Bet Jēzus, zinādams viņu domas, paaicināja pie sevis mazu bērnu ⁴⁸un teica:

– Katrs, kas aiz mīlestības pret mani pieņem šādu mazu bērnu, pieņem arī mani. Bet, kas pieņem mani, tas pieņem arī Dievu, kurš mani sūtījis. Kurš vismazāk domā par sevi, tas ir īsti liels.

⁴⁹– Mācītāj, – Jānis satraukts viņam stāstīja, – mēs redzējām kādu cilvēku, kas tavā vārdā izdzen ļaunos garus. Tā kā viņš nav mūsējais, mēs aizliedzām viņam to darīt.

⁵⁰– Tā nevajadzēja, – Jēzus atbildēja, – ikviens, kas nav pret jums, ir ar jums.

Piedot, nevis atriebies

⁵¹Kad viņam tuvojās laiks atgriezties debesīs, Jēzus uzsāka ceļu uz Jeruzalemi. ⁵²Tad

viņš izsūtīja vēstnešus sarunāt naktsmājas kādā samariešu ciematā. ⁵³Bet tie atgriezās tukšā. Ciemata ļaudis bija atteikušies viņus uzņemt, tāpēc ka viņi bija ebreji un gāja uz Jeruzalemi.

⁵⁴Jēkabs un Jānis, to dzirdot, noskaitās.

– Mācītāj, ja vēlies, mēs, kā savā laikā Elijs, liksim, lai debesu uguns nāk pār šiem ļaudīm un tos sadedzina.

⁵⁵Bet Jēzus viņus norāja.

– Vai jūs nesaprotat, kādam garam jāvalda jūsu sirdīs? Esmu nācis cilvēkus glābt, nevis iznīcināt.

⁵⁶Un viņi devās uz citu ciematu.

Mēs labprāt sekotu Viņam

⁵⁷Ceļā kāds cilvēks uzrunāja Jēzu:

– Es sekošu tev, lai tu ietu, kur iedams.

⁵⁸– Lapsām ir alas, putniem ligzdas, – Jēzus atbildēja, – bet man šeit nav pat vietas, kur galvu nolikt.

⁵⁹– Nāc man līdz! – viņš kādam citam sacīja.

– Labi, Kungs, tikai vispirms atļauj man apbedīt savu tēvu.

⁶⁰– Par mirušajiem lai rūpējas tie, kam Dievs un mūžīgā dzīve neko nenožīmē. Bet tavs uzdevums sludināt par Dieva valstības tuvošanos, – Jēzus sacīja.

⁶¹Vēl kāds cits teica:

– Jā, Kungs, es iešu, bet vispirms atļauj man atvadīties no saviem mājiniem.

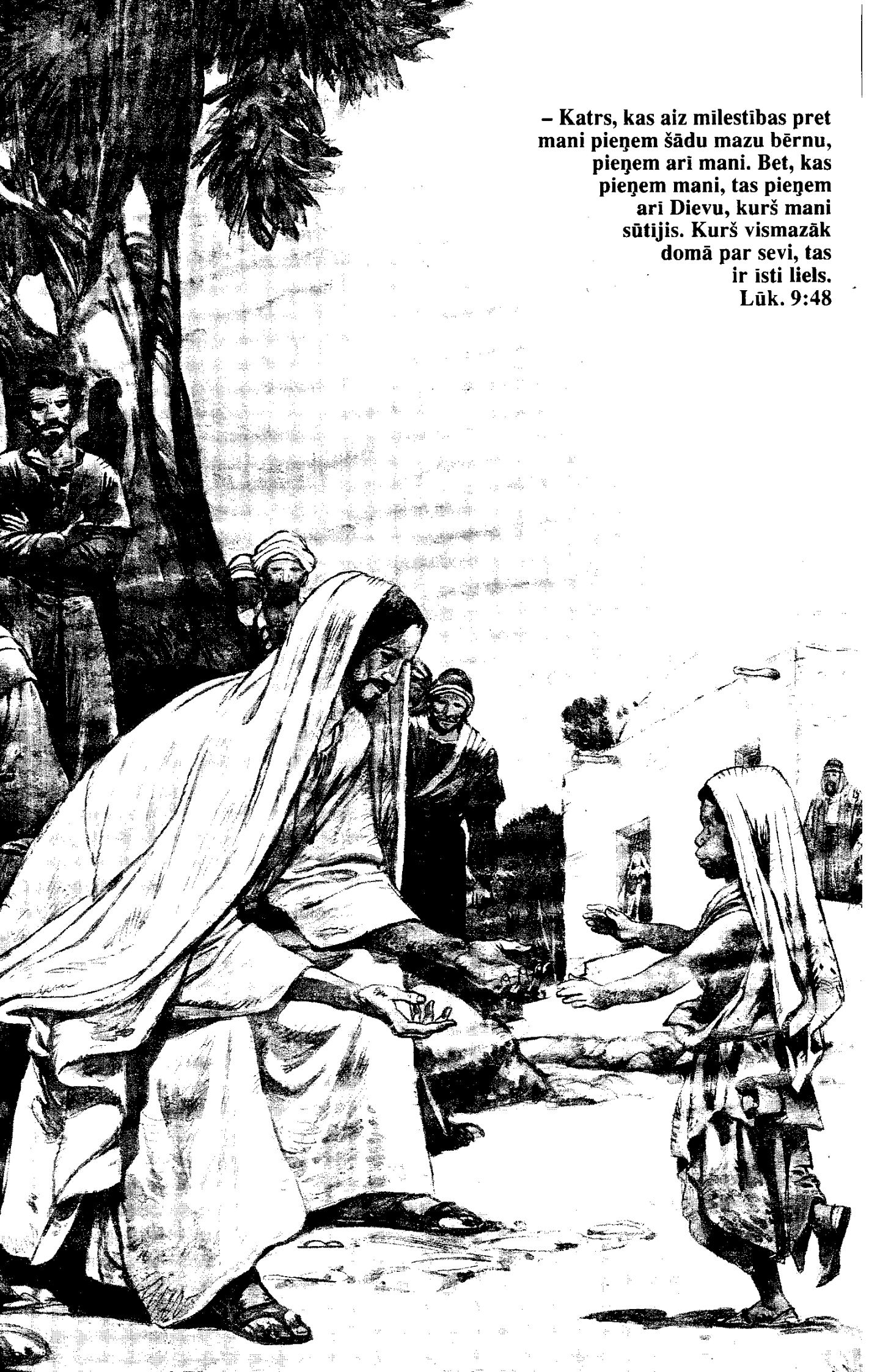
⁶²– Tas, kurš ķeras pie arkla un skatās atpakaļ, neder Dieva valstībai, – Jēzus viņam atbildēja.

10 Kā jēri vilku barā

¹Pēc tam Jēzus izraudzījās septiņdesmit citus mācekļus un sūtīja tos pa diviem uz visām pilsētām un ciematiem, ko viņš bija iecerējis vēlāk apmeklēt. ²Viņš tiem sacīja:

– Lūdziet Dievu, kas ir Kungs pār ražu un pļauju, lai viņš sūta vēl daudzus savas druvās. Raža ir bagāta, bet strādnieku trūkst, ³tādēļ tagad ejiet! Es zinu, ka sūtu jūs kā jērus vilku barā. ⁴Neņemiet līdzi ne naudu, ne ceļasomu, ne lieku apavu pāri un ceļā velti netērējiet laiku. ⁵Ieejot kādā mājā, dodiet tai savu svētību. ⁶Ja tur būs kāds, kas vēlas to saņemt, viņš to arī iegūs, ja ne, tā

**– Katrs, kas aiz mīlestības pret
mani pieņem šādu mazu bērnu,
pieņem arī mani. Bet, kas
pieņem mani, tas pieņem
arī Dievu, kurš mani
sūtījis. Kurš vismazāk
domā par sevi, tas
ir īsti liels.
Lūk. 9:48**

atgriezīsies atpakaļ pie jums. ⁷Nestaigājiet no mājas uz māju, bet palieciet tur, kur jūs uzņēmt. Esiet pateicīgi par visu, ar ko jūs cienā, jo to jūs būsiet godam nopelnījuši. ^{8,9}Ja jūs kādā pilsētā labprāt uzņēmt, tad neatsakieties no viesmīlības, bet, pats galvenais, dziediniet slimos un sakiet tiem: "Dieva valstība ir jums pavisam tuvu." ¹⁰Bet, ja jūs kādā vietā noraida, tad ejiet prom un sakiet: ¹¹"Mēs nokratām no savām kājām pat jūsu pilsētas putekļus. Taču ņemiet vērā, cik tuvu jums bija Dieva valstība!" ¹²Pat ļaunajai Sodomai Dieva tiesas dienā klāsies labāk nekā tādai pilsētai.

¹³Kāds briesmīgs liktenis gaida jūs, Horacinas un Betsaidas iedzīvotāji! Ja šādi brīnumi būtu notikuši Tirā un Sidonā, tad šo pilsētu iedzīvotāji jau sen būtu nožēlojuši grēkus un, paužot savu nožēlu, maisos tērpušies, kaisītu sev pelnus uz galvas. ¹⁴Tiesas dienā jums klāsies daudz grūtāk nekā Tirai un Sidonai. ¹⁵Bet tu, augstprātīgā Kapernauma, vai tu domā nonākt debesu valstībā? Nē, tava vieta būs ellē!

¹⁶Tad viņš teica mācekļiem:

– Kas jūs uzklausa, uzklausa arī mani. Bet, kas jūs noraida, noraida mani un Dievu, kurš mani sūtījis.

Par ko jāpriecājas

¹⁷Atgriezušies pie Jēzus, septiņdesmit mācekļi priecīgi vēstīja:

– Pat ļaunie gari paklausīja mums, kad piesaucām tavu vārdu!

¹⁸– Es zinu, – viņš tiem teica, – es redzēju Sātānu no debesīm krītam gluži kā zibeni!

¹⁹Esmu jums devis varu pār visiem ienaidnieka spēkiem. Jūs varat samīt čūskas un skorpionus, un nekas jums nekaitēs! ²⁰Tomēr svarīgākais nav tas, ka ļaunie gari jums paklausā, bet jums jāpriecājas par to, ka jūsu vārdi ir ierakstīti debesīs.

²¹Jēzus, Svētā Gara pārņemts un prieka pilns, lūdza:

– Mans Tēvs, debesu un zemes Valdniek, es pateicos tev, ka tu to visu esi apslēpis tiem, kas uzskata sevi par gudriem un prātīgiem, bet atklājis to vienkāršiem, nemācītiem ļaudīm. Jā, Tēvs, tāds ir bijis tavs nodoms.

Un atkal viņš griezās pie mācekļiem:

²²– Mans Tēvs piešķīris man visu varu.

Neviens īsti nepazīst Dēlu, kā tikai Tēvs, un arī Tēvu pazīst vienīgi Dēls un tie, kuriem viņš to grib atklāt.

²³– Cik laimīgi varat būt jūs! – Jēzus saviem mācekļiem teica. ²⁴– Senlaiku pravieši un valdnieki ir alkuši skatīt visu to, ko tagad redzat un dzirdat jūs, bet viņiem tas nebija lemts.

Žēlsirdīgais samarietis

²⁵Reiz kāds rakstu mācītājs, gribēdams atrast pretrunu Jēzus vārdos, viņam jautāja: – Skolotāj, kas man jādara, lai iegūtu mūžīgo dzīvi?

²⁶– Un kas par to rakstīts Mozus bauslībā?

²⁷– Tur teikts, – tas atbildēja, – mīli Dievu, savu Kungu no visas sirds un dvēseles, ar visu spēku un prātu. Mīli savu tuvāko tāpat kā pats sevi.

²⁸– Pareizi! – Jēzus viņam sacīja. – Dari tā, un tu mūžīgi dzīvosi.

²⁹Taču viņš nelikās mierā.

– Bet kas ir mans tuvākais?

³⁰Atbildes vietā Jēzus stāstīja:

– Kāds ebrejs gāja no Jeruzalemes uz Jeriku. Ceļā viņam uzbruka laupītāji. Tie viņu izģērba, atņēma naudu, piekāva un atstāja pusdzīvu guļam uz ceļa. ³¹Nejauši garām gāja kāds ebreju priesteris. Ieraudzījis tur guļam nelaimīgo, viņš devās tālāk. ³²Pa to pašu ceļu nāca kāds Jeruzalemes tempļa kalpotājs, taču arī tas, paskatījies, apmeta krietnu likumu. ³³Bet tad tuvojās kāds nicināts samarietis*. Ieraudzījis ievainoto, viņš iežēlojās par to, ³⁴noliecās pie viņa, iztirīja un pārsēja viņa brūces. Uzcēlis cietušo uz sava ēzeļa, viņš to aizgādāja līdz viesnīcai, kur varēja labāk parūpēties par viņu.

³⁵Nākamajā rītā viņš iedeva naudu viesnīcas saimniekam un lūdza gādāt par nelaimīgo: "Ja ar to nepietiks, es samaksāšu, kad atgriezīšos atpakaļ."

³⁶– Kā tev šķiet, kurš no šiem trim bija nelaimīgajam vistuvākais? – Jēzus nobeidza.

³⁷– Tas, kurš bija žēlsirdīgs.

– Tad dari arī tu tāpat, – Jēzus teica.

Pats svarīgākais

³⁸Turpinot ceļu uz Jeruzalemi, Jēzus ar

mācekļiem nonāca ciematiņā, kur kāda sieviete, vārdā Marta, uzņēma viņus savā mājā.³⁹Viņas māsa Marija apsēdās pie Jēzus kājām un klausījās viņā,⁴⁰bet Marta pa to laiku rūpējās par cienastu. Viņa pienāca pie Jēzus un vaicāja:

– Kungs, vai ir pareizi, ka mana māsa sēž te, bet man vienai visu laiku jāstrādā? Saki, lai viņa man palīdz.

⁴¹– Mīļā Marta, – Jēzus viņai atbildēja, – tu raizējies par niekiem, ⁴²– taču patiesi svarīgs ir tas, ko izvēlējusies Marija, un to es viņai neatņemšu nekad.

11 Lūgšana

¹Reiz, kad Jēzus bija lūdzis Dievu, viens no viņa mācekļiem vērsās pie viņa ar vārdiem:

– Kungs, māci mums pareizi lūgt Dievu, kā Jānis to mācīja saviem sekotājiem.

²Jēzus atbildēja:

– Jums jālūdz šādi: Mūsu Tēvs debesīs, lai top godāts tavs svētais vārds. Valdi tu mūsu dzīvē un zemes virsū.³Dod mums arī šodien visu vajadzīgo,⁴un piedod mums mūsu vainas, kā mēs piedodam visiem, kas darījuši mums pāri. Pasargi mūs no visiem kārdinājumiem.

^{5,6}Turpinot sarunu par lūgšanu, Jēzus paskaitroja:

– Iedomājieties, ka jūs nakts vidū ejat pie drauga un lūdzat, lai viņš jums aizdod maizi, sacīdami: "Man atnācis ciemiņš, bet nav nekā, ar ko viņu pacienāt."⁷Varbūt draugs jums teiktu: "Netraucē mani; durvis ir aizslēgtas, un mēs visi jau guļam. Šoreiz es tev nevaru palīdzēt."

⁸Taču es jums saku – ja arī viņš to nedarītu aiz draudzības, tad jūsu neatlaidības dēļ viņš tomēr dos jums visu, ko lūdzat.⁹Tāpat ir arī ar lūgšanu – lūdziet, tad jums dos, meklējiet, tad jūs atradīsiet, klauvējiet, un

jums atvērs. ¹⁰Ikviens, kas lūdz, dabū, kas meklē, tas atrod, un kas klauvē, tam atver.

¹¹Vai jūs varat iedomāties tēvu, kas dotu savam dēlam čūsku, ja tas lūdz zivi, vai ¹²skorpionu olas vietā? ¹³Ja pat visjaunākais cilvēks dod saviem bērniem labas dāvanas, tad vēl jo vairāk Debesu Tēvs dos Svēto Garu tiem, kas Viņu lūdz.

Jēzus un Belcebuls

¹⁴Reiz Jēzus atbrīvoja kādu mēmo no ļauna gara, un tas tūdaļ atguva balsi. Ļaudis tas radīja izbrīnu, ¹⁵bet daži teica:

– Nav ko brīnīties par to, viņam tādas spējas devis Belcebuls, pats ļauno garu valdnieks!

¹⁶Citi, apšaubīdami viņu, prasīja pierādījumam kādu zīmi no debesīm. ¹⁷Jēzus noprata viņu nolūku un tāpēc teica:

– Valsts, kurā notiek šķelšanās, aiziet bojā. ¹⁸Ja nu Sātans vērsas pats pret sevi, kā tad viņa valsts var pastāvēt? ¹⁹Ja jūs apgalvojat, ka es to daru ar Sātana spēku, tad ar kā spēku jūsu piekritēji izdzen ļaunos garus? Lai tad viņi arī jums to pasaka. ²⁰Bet ja es to daru ar Dieva spēku, tas pierāda, ka Dieva valstība jums tuvu. ²¹Kamēr savu māju sargā kāds stiprs un labi apbruņots cilvēks, tā ir drošībā. ²²Bet, kad viņam uzbrūk kāds stiprāks un vēl labāk apbruņots un uzvar viņu, tas nolaupīs visu.

²³Ikviens, kas nav ar mani, ir pret mani. Viss, kas panākts bez manis, būs tikai zaudējums.

Bistami būt atkritējam

²⁴Kad ļaunais gars ir cilvēku atstājis, tas nekur neatrod miera un tāpēc atgriežas pie tā paša cilvēka, ²⁵un atrod savu mājokli kārtīgu un tīru, bet tukšu. ²⁶Tad viņš aiziet un ataicina septiņus citus vēl ļaunākus dēmonus, un tie visi iemājo šajā cilvēkā. Un viņa stāvoklis ir vēl sliktāks nekā iepriekš.

Īstā laime

²⁷Kamēr Jēzus tā runāja, kāda sieviete no pūļa iesaucās:

– Cik laimīgai jābūt sievietei, kas tevi dzemdējusi un uzaudzinājusi!

²⁸– Bet vēl laimīgāki, – Jēzus atbildēja, – ir tie, kas dzird Dieva vārdu un dzīvo sas-

kaņā ar to.

Lielāks par Jonu un Salamanu

^{29,30}Ļaudis pulcējās ap Jēzu no visām pusēm, un viņš tiem teica:

– Cilvēki tagad ir ļauni un bezdievīgi. Viņi prasa pierādījumus, bet nesaņems tos. Atcerieties, kas notika ar pravieti Jonu. Tāpat kā Jona bija Dieva zīme Ninives iedzīvotājiem, arī es būšu tas jums.

³¹Dieva tiesas dienā Sābas ķēniņiene apsūdzēs jūsu paaudzi. Viņa nāca no vistālākās pasaules malas klausīties Salamana gudrību, bet jūsu priekšā stāv kāds vēl lielāks par Salamanu un tomēr jums ar to vēl nepietiek. ³²Arī ninivieši nosodīs jūs. Dzirdēdami Jonas sludināšanu, viņi nožēloja grēkus, bet jūs uzrunā kāds vēl lielāks par Jonu.

Gaisma un tumsa

³³Vai tad kāds iedezina lampu un to paslēpj? Nē, to noliek tā, lai visi ienācēji redzētu gaismu.

³⁴Acis ir dvēseles spogulis. Skaidras acis liecina par tīru sirdi, bet ļaunas atklāj cilvēka samaitātību. ³⁵Tāpēc pārbaudiet, vai jūsos mīt gaisma vai tumsa. ³⁶Ja jūsu dvēselēs būs tikai gaisma, tad arī jūsu seja staros.

Jūs neizbēgsiet Dieva sodam

^{37,38}Kamēr viņš tā runāja, kāds farizejs uzaiicināja viņu uz pusdienām. Jēzus gāja līdz un apsēdās pie galda, lai gan pēc jūdu paražas pirms ēšanas vajadzēja nomazgāt rokas. Saimnieks par to bija neizpratnē. ³⁹Tad Jēzus viņam teica:

– Jūs, farizeji, ārēji esat bez vainas, bet jūsu iekšienē valda mantkārība un negodīgums. ⁴⁰Liekuļi! Vai Dievs nav radījis gan iekšieni, gan ārieni? ⁴¹Dāsnums liecina par dvēseles skaidrību. ⁴²Bet jūs, farizeji, jūs gan cītīgi ziedojat Dievam desmito daļu no vissīkākajiem ienākumiem, bet atstājat novārtā taisnību un Dieva mīlestību. Jā, jums jādod desmitā tiesa, bet nav jāaizmirst arī pārējais. ⁴³Jums, farizejiem, dievkalpojumos patīk sēdēt goda vietās un pilsētas laukumos saņemt godbijīgus sveicienus. ⁴⁴Jūs neizbēgsit Dieva sodam. Jūs esat kā nezāļu pārņemti kapi, kam ļaudis staigā

pāri, to pat nenojaušot.

⁴⁵ – Kungs, – iebilda kāds rakstu mācītājs, – tā teikdams, tu apvaino arī mūs.

⁴⁶ – Jā, – apliecināja Jēzus, – jūs sagaida tas pats! Jūs uzliekat tautai neizpildāmas prasības, ko paši ir nedomājat ievērot. ⁴⁷Jūs gan ceļat pieminekļus praviešiem, ko nogalinājuši jūsu tēvi, ⁴⁸tomēr piekrītat, ka viņi rīkojušies pareizi. ⁴⁹Ne velti Dievs par jums ir teicis: "Es sūtīšu pie jums praviešus un vēstnešus, bet jūs tos vajāsi un nogalināsi." ⁵⁰Jūsu paaudzei būs jāatbild par visu Dieva kalpu nogalināšanu jau kopš pasaules sākuma, ⁵¹ – sākot ar Ābelu līdz Caharijam, kurš tika nonāvēts dievnamā. Jā, par to visu jums būs jāatbild. ⁵²Jūs, rakstu mācītāji, ar savām mācībām jūs esat lieguši ļaudīm rast patiesības ceļu. Paši pa to neejat un neļaujāt to darīt citiem.

^{53,54}Farizeji un rakstu mācītāji pārskaitās. Turpmāk viņi uzmācās Jēzum ar viltīgiem jautājumiem, mēģinādami no viņa atbildēm rast iemeslu apsūdzībai.

12 Bistieties vienīgi Dievu!

¹Pūlis kļuva arvien lielāks. Tūkstošiem ļaužu spiedās cits citam virsū. Jēzus vispirms griezās pie saviem mācekļiem:

– Vairāk par visu sargieties no farizejiem un viņu liekulības, kura tik un tā reiz kļūs manāma tāpat kā raugs mīklā. ²Viss, ko cilvēki grib noslēpt, reiz nāks gaismā. ³Ko jūs runājat slepenībā, nāks zināms atklātībā, un ko jūs esat kādam čukstējuši ausī, to uzzinās visi.

⁴Mani draugi, nebaidieties no cilvēkiem, kuri nevar jums atņemt vairāk nekā dzīvību. ⁵Ziniet, no kā jābīstas – no Dieva, un tikai no Viņa, jo Viņam ir vara jūs nonāvēt un pēc tam iemest ellē.

⁶Vai zvirbuļiem ir kāda vērtība? Bet Dievs nav aizmirsis nevienu no tiem. ⁷Pat ikviens mats uz jūsu galvas ir saskaitīts. Dievam jūs esat vairāk vērti nekā vesels zvirbuļu bars, tāpēc nekādām bailēm nav pamata.

⁸Un vēl es teikšu: Ikvienu, kas apliecinās mani cilvēku priekšā, es apliecināšu Dieva eņģeļu priekšā. ⁹Bet tos, kas šeit mani noliedz, arī es noraidīšu debesīs. ¹⁰Tomēr tiem, kas vērsīsies pret mani, varēs piedot, bet

tiem, kas zaimos Svēto Garu, netiks piedots nekad.

¹¹Un kad jūs tiesās garīgā vai laicīgā tiesa, tad neuztraucieties par to, ko teikt un kā aizstāvēties, ¹²jo Svētais Gars īstajā laikā dos jums īstos vārdus.

Nabaga bagātie!

¹³ – Mācītāj, – kāds no pūļa sauca, – saki manam brālim, lai viņš dalās ar mani mantojumā.

¹⁴ – Vai tad es esmu jums tiesnesis vai mantas dalītājs? – Jēzus atbildēja. ¹⁵ – Sargieties no mantkārības! Dzīves vērtību nenosaka bagātība.

¹⁶Un teikto Jēzus paskaidroja ar šādu piemēru:

– Kādam turīgam saimniekam lauki bija devuši bagātu ražu. ¹⁷Viņš domāja, kur visu to glabāt, ¹⁸un tad izsaucās: "Es zinu! Veco klēšu vietā uzcelšu lielākas un tur savedīšu visu ražu! Tad es atpūtišos, jo man būs krājumi daudziem gadiem. ¹⁹Varēšu labi ēst, dzert, un baudīt dzīvi." ²⁰Bet Dievs viņam teica: "Neprātīgais! Tu šonakt mirsi. Un kas tev paliks no visa tā?" ²¹Tā klāsies visiem, kas rauš bagātību šai dzīvē, bet Dieva priekšā stāsies tukšām rokām, – Jēzus nobeidza.

Paļaušanās uz Dievu

²²Tad viņš griezās pie mācekļiem:

– Neraizējieties, ko jūs ēdīsiet un ar ko ģērbsieties, ²³jo dzīvība ir daudz svarīgāka par barību un cilvēks vērtīgāks par to, kas viņam mugurā. ²⁴Skatieties uz kraukļiem – ne tie sēj, ne pļauj, nedz vāc krājumus priekšdienām, bet Dievs rūpējas par tiem. Vai tad jūs viņam neesat daudz vērtīgāki par putniem! ²⁵Kāda jēga ir raizēties? Vai jūsu dzīve ar to var kļūt kaut par dienu garāka?

²⁶Ja jūs nespējat iegūt pat sīkumu, kādēļ tad gausties par ko lielāku? ²⁷Skatieties uz liliņām – ne tās vērpj, nedz auž, bet pat Salamans savā greznībā nebija tā apģērbs kā ikviena no tām. ²⁸Un, ja Dievs tik skaisti ietērpj puķes, kuras šodien zied, bet rīt jau novīst, vai jums būtu jāšaubās un jābaidās, ka Viņš neparūpēsies arī par jums? ²⁹Tāpēc beidziet raizēties par savām ikdienas vajadzībām. ³⁰To dara visi cilvēki, kas neatzīst

Dievu par savu Tēvu. Bet Viņš jau iepriekš zina, kā jums vajag.

³¹Pirmām kārtām rūpējieties par Dieva valstību, tad Dievs jums dos visu pārējo.

³²Kaut arī jūsu nav daudz, esiet droši, jo jūsu Tēvs dāvās jums savu valstību. ³³Pārdodiet savu īpašumu un izdaliet naudu nabīgiem. Krājiet sev mūžīgas vērtības, kas nenoveco, ko nevar ne nozagt, ne sabojāt.

³⁴Kur būs jūsu dārgumi, tur arī jūsu sirds.

Gatavība nakts vidū

³⁵Esiet allaž pilnīgā gatavībā manai atnākšanai kā kalpi, ³⁶kuri iedegtām lampām gaida sava Kunga atgriešanos no kāzām, lai varētu atvērt durvis, līdzko viņš ieradīsies un klaudzinās. ³⁷Kāds prieks būs tiem, kas viņu sagaidīs. Ziniet, ko viņš darīs? Viņš pats tos apsēdinās pie galda un, priekšautu apsējis, apkalpos. ³⁸Viņš var nākt pusnaktī vai rītam austot. Bet, lai viņš nāktu kad nākdams, viņš priecāsies par kalpiem, kas viņu sagaida. ³⁹Protams, ikviens būtu nomodā, ja zinātu, kad nāks zaglis. ⁴⁰Tāpēc arī jums jābūt gataviem vienmēr, jo es nākšu tad, kad mani vismazāk gaidīs.

Krietns darbinieks

⁴¹ – Kungs, vai šie vārdi domāti tikai mums, vai arī visiem? – Pēteris vaicāja.

⁴²⁻⁴⁴ – Vai tad krietns pārvaldnieks, – Jēzus iesāka, – kuram viņa saimnieks uzticējis gādāt par pārējiem darbiniekiem, neparūpēsies par visu nepieciešamo? Kad saimnieks atgriezies redzēs, ka tas savu darbu ir godam veicis, viņš to iecels par visa īpašuma pārvaldnieku. ⁴⁵Bet, ja šis cilvēks ir neuzticams un iedomājas, ka viņa kungs tik drīz neatgriezīsies, sāk pazemot savus padotos, dzert un pļēgurot, ⁴⁶tad saimnieks atgriezīsies negaidīts, atceļ viņu no šī amata un bargi sodīs. ⁴⁷Šis cilvēks taču labi zināja savu uzdevumu, bet atstāja to novārtā. ⁴⁸Ja tomēr izrādītos, ka viņš nepavisam nav sapratis saimnieka gribu, viņš tiktu cauri ar vieglāku sodu. Kam daudz dots, no tā daudz gaidīs, un kam daudz uzticēts, no tā daudz prasīs.

Šķelšanās Kristus dēļ

⁴⁹Es esmu atnācis iedegt uz zemes uguni –

kā es vēlētos, lai tā jau degtu! ⁵⁰Tomēr pirms tam man būs jāizcieš briesmīgas mokas, un mani māc bailes par to, kas mani sagaida. ⁵¹Vai jūs domājat, ka mana ierašanās nodibinās uz zemes mieru? Nē! Tā radīs šķelšanos. ⁵²Pat ģimenes sašķelsies manis dēļ: trīs par mani, divi pret mani, vai arī otrādi. ⁵³Tēvs nostāsies pret dēlu, dēls pret tēvu, māte pret meitu, vīramāte pret vedkļu.

Saskatīt būtisko

⁵⁴Tad, pagriezies pret ļaudīm, Jēzus teica:

– Ja jūs redzat, ka rietumos ceļas mākoņi, jūs sakāt: "Būs lietus." Un tā arī notiek. ⁵⁵Kad vējš pūš no dienvidiem, jūs sakāt: "Būs karsts." Un jums ir taisnība. ⁵⁶Kāda liekulība! Ja jūs tik nemaldīgi varat noteikt gaidāmo laiku, tad kāpēc jūs negribat redzēt to, kas īstenojas jūsu acu priekšā? ⁵⁷Kāpēc jūs paši negribat atzīt, kas ir pareizi un kas ne?

⁵⁸Ja tas, kam esi parādā, grasās tevi iesūdzēt tiesā, tad dari visu iespējamo, lai vienotos ar viņu, jo tiesnesis var tev piepriest cietuma sodu, ⁵⁹un tu neiziesi brīvībā, kamēr nebūsi nomaksājis visu līdz pēdējam.

13 Atgriešanās vai bojāeja

¹Tai pašā laikā ļaudis Jēzum pastāstīja, ka Pilāts bija licis nogalināt dažus jūdus no Galilejas, kad tie upurējuši Jeruzalemes templī. ²Jēzus vaicāja:

– Jūs varbūt domājat, ka tie bija lielāki grēcinieki nekā pārējie galilejieši tāpēc, ka viņus tik nežēlīgi noslepkavoja? ³Nebūt ne! Arī jūs tāpat aiziesiet bojā, ja nenožēlosiet grēkus un neatgriezīsieties pie Dieva.

⁴Atcerieties tos astoņpadsmit, kurus nosita Ziloas tornis. Vai tie bija lielākie grēcinieki Jeruzalemē? ⁵Nebūt ne! Un arī jūs aiziesiet bojā, ja nenožēlosiet grēkus!

Neaugligais koks

⁶Tad Jēzus stāstīja šādu līdzību:

– Kāds cilvēks iestādīja savā dārzā viēģes koku un bieži gāja skatīties, vai tam būs kāds auglis, bet nevienu neatrada. ⁷Beidzot viņš teica dārzniekam: "Esmu gaidījis jau trīs gadus, bet šim kokam nav bijušas nevie-

nas vīģes. Nav ko ilgāk rūpēties par to. Tas tikai velti aizņem vietu. Nocērt to."

⁸"Dod tam vēl vienu izdevību," dārznieks lūdza. "Atstāj to vēl vienu gadu, un es par to īpaši parūpēšos un bagātīgi to mēslošu. ⁹Varbūt nākamgad tas dos augļus, ja ne, tad tu vari to nocirst."

Pēc astoņpadsmit gadu mokām

¹⁰Kādā sabatā, kad Jēzus dievnamā runāja ar ļaudīm, ¹¹viņš ieraudzīja slimu sievieti, kura astoņpadsmit gadus nevarēja atliekties taisni.

¹²Jēzus viņu pieaicināja sev klāt un teica:
– Tava slimība ir izdziedināta!

¹³Kad viņš to aizskāra, viņa tūlīt izslējās taisni un sirsnīgi pateicās Dievam.

¹⁴Sinagogas vecākais saniknojās par to, ka Jēzus dziedina sabatā. Viņš uzsauca ļaudīm:

– Nedēļā ir sešas darba dienas. Nāciet, lai jūs dziedina tajās, nevis sabatā!

¹⁵ – Jūs liekuļi! – Jēzus iebilda. – Jūs paši arī strādājat sabatā! Vai jūs šai dienā neatraisāt savus mājlopus un nevedat tos padzirdināt? ¹⁶Bet to, ka es sabatā atbrīvoju šo Abrahāma pēcnācēju no astoņpadsmit gadu ilga Sātana gūsta, jūs uzskatāt par grēku.

¹⁸Tad viņa ienaidnieki nokaunējās, bet visi pārējie priecājās par Jēzus brīnumainajiem darbiem.

¹⁸Un viņš atkal sāka ļaudīm skaidrot par Dieva valstību.

Par Dieva valstību

– Kāda ir šī valstība? – viņš jautāja. – Ar ko to var salīdzināt? ¹⁹Tā līdzinās sīksīkai sīnepju sēkliņai, kas, iesēta dārzā, izaug par lielu koku, kur savas ligzdas vij putni. ^{20,21}Tā ir gluži kā raugs, ko saimniece iejauc mīklā, un šis mazumiņš to visu uzraudzē.

²²Turpinādams ceļu uz Jeruzalemi, Jēzus gāja caur pilsētām un ciematiem, mācīdams ļaudis. ²³Kāds viņam jautāja:

– Vai tikai nedaudzi nokļūs Dieva valstībā? Viņš atbildēja:

^{24,25} – Durvis uz debesīm ir šauras. Dariet visu, ko spējat, lai pa tām ieietu. Daudzi to mēģina, bet tikai dažiem tas izdodas. Kad namatēvs durvis aizslēgs, būs par vēlu. Un, ja jūs tad stāvēsiet ārā, klauvēsiet un lūgsiet:

nepazīstu. Tādiem kā jūs šeit nav ko meklēt. Ejiet prom."

²⁸Un tad jūs raudāsiet un drebēsiet, kad stāvēsiet ārā un redzēsiet Ābrahāmu, Īzāku, Jēkabu un visus praviešus Dieva valstībā. ²⁹Ļaudis nāks no visām zemes malām, lai piedalītos Debesu mielastā. ³⁰Un ņemiet vērā: daudzi, kas tagad ir pēdējie, būs pirmie, bet tos, ko šeit cildina, tur nepazīs.

Jeruzaleme, Jeruzaleme!

³¹Tad pienāca daži farizeji un brīdināja viņu:
– Ja tev tava dzīvība dārga, tad bēdz projām no šejienes, jo valdnieks Hērods grib tevi nogalināt!

³²– Pasakiet šim viltņiekam, – Jēzus atbildēja, – ka es turpināšu izdzīt ļaunos garus un dziedināšu slimos šodien un rīt, bet parīt būšu galā. ³³Jā, šodien, rīt un parīt būšu vēl ceļā, bet Dieva pravietim pienākas mirt vienīgi Jeruzalemē.

³⁴Jeruzaleme, Jeruzaleme! Pilsēta, kurā nogalina praviešus un nomētā ar akmeņiem tos, kas sūtīti tai palīdzēt. Cik daudzkārt esmu vēlējies sapulcināt kopā tavus bērnus, tāpat kā vista paslēpj zem spārniem cālīšus, bet jūs to negribējāt. ³⁵Tāpēc tagad Dievs no jums ir novērsies. Jūs mani vairs neredzēsiet līdz tam laikam, kad varēsiet teikt: "Svētīts tas, ko pie mums bija sūtījis Dievs."

14 Vai sabbatā palīdzēt aizliegts?

¹Reiz sabbatā Jēzus viesojās kāda jūdu reliģiska vadoņa mājā. Farizeji uzmanīgi vēroja, ²vai viņš nesāks dziedināt kādu tūskas slimnieku, kas atradās viņu vidū.

³– Vai sabbatā ir atļauts dziedināt vai nē? – Jēzus jautāja farizejiem un bauslības mācītājiem.

⁴Bet tie klusēja. Jēzus aizskāra slimo vīru, izdziedināja un sūtīja viņu mājās.

⁵Tad viņš griezās pie klātesošiem ar jautājumu:

– Ko jūs darāt, ja jūsu bērns vai lopiņš iekrīt akā tieši sabbatā? Vai jūs tūlīt to neizvilksiet?

⁶Un tiem nebija ko atbildēt.

Kam pienākas goda vietas

⁷Redzot, ka viesi cenšas ieņemt goda vietas,

Skatieties uz
kraukļiem – ne
tie sēj, ne plauj,
nedz vāc krājumus
priekšdienām, bet Dievs
rūpējas par tiem. Vai tad
jūs viņam neesat daudz
vērtīgāki par putniem!
Lūk. 12:24

"Kungs, atver mums!" – viņš atbildēs: "Es jūs nepazīstu." – ²⁶"Mēs taču kopā ar tevi ēdām un tu sludināji mūsu ielās," jūs teiksiet, ²⁷bet viņš atkārtos: "Es jau teicu, ka jūs

Jēzus tiem minēja šādu piemēru:

⁸ – Ja esi ielūgts kāzās, tad nesēdies ikreiz labākajā vietā. Viesu vidū var gadīties kāds ievērojamāks par tevi, un tad ⁹namatēvam būs jāpieiet un jālūdz tevi atbrīvot ieņemto vietu. Tā tev ar kaunu nāksies visu priekšā to atstāt. ¹⁰Labāk paliec tālākajā vietā, līdz namatēvs tev teiks: "Draugs, man tev paredzēta labāka vieta." Tad tu būsi pagodināts pārējo viesu priekšā. ¹¹Ikviens, kas pats sevi izceļ, neizbēgs pazemojumam, bet tas, kas pats pazemojas, taps pagodināts.

¹²Beidzot Jēzus uzrunāja namatēvu:

– Kad tu rīko mielastu, neielūdz draugus, brāļus, radus un bagātus kaimiņus, gaidot, ka tie savukārt ielūgs tevi. ¹³Nē, aicini nabadzīgos, kroplos, klibos un aklos, ¹⁴kuri nespēj tev atmaksāt, tad augšāmcelšanās dienā Dievs tev atlīdzinās par to.

Lūgtie viesi atsakās

¹⁵To dzirdēdams, kāds no galda viesiem teica:

– Kāda laime būs nokļūt Dieva valstībā!

¹⁶Jēzus viņam atbildēja, minot šādu piemēru:

– Kāds cilvēks rīkoja lielu mielastu un bija uzaicinājis daudz viesu. ¹⁷Kad viss bija sagatavots, viņš sūtīja savu kalpu ziņot viesiem, ka ir laiks ierasties. ¹⁸Bet tie visi atteicās. Viens sacīja, ka nopircis zemes gabalu un gribot to apskatīt, un lūdza viņu atvainot. ¹⁹Otrs stāstīja, ka iegādājies piecus pārus vēšņu un vēlētos tos pārbaudīt. ²⁰Trešais aizbildinājās, ka esot tikko apprecējies un tādēļ nevarot ierasties. ²¹Kad kalps atgriezās un pastāstīja to savam saimniekam, tas sadusmojās. Viņš lika kalpam tūlīt doties uz pilsētu un atvest visus nabadzīgos, kroplos, klibos un aklos. ²²Bet arī tad vēl palika daudz brīvu vietu. ²³Tad namatēvs sacīja kalpam: "Ej uz lielceļiem un sētmaļēm un uzaicini ikvienu, ko sastopi ceļā, lai

nams būtu pilns. ²⁴Bet neviens lūgtais viesis nebaudīs manu mielastu."

Visu vai neko

²⁵Jēzum līdzī gāja daudz ļaužu.

²⁶ – Kas grib man sekot, – pagriezies pret tiem, viņš teica, – lai uzskata mani par pašu svarīgāko savā dzīvē, vērtējot augstāk par savu tēvu, māti, sievu, bērniem, brāļiem, māsām un pat par savu dzīvību. Tikai tad viņš var būt mans māceklis. ²⁷Kurš nav gatavs uzņemties šo nastu manis dēļ un man sekot, tas nevar būt mans māceklis.

²⁸Taču nesāciet neko, pirms nezināt, ko tas maksā. Ja kāds grib celt ēku, tam vispirms jāaprēķina visi izdevumi un jāpārlicinās par savām iespējām. ²⁹Citādi var gadīties, ka viņš ieliek tikai pamatus, bet tālāk turpināt nespēj. Ļaudis tad viņu izsmies: ³⁰"Skat, kāds celtnieks! Tālāk par pamatiem netika!"

³¹Un vai valdnieks, gatavojoties karam, vispirms neapspriedīsies ar saviem padomniekiem, vai viņa desmit tūksoš karavīru lielā armija spēs aizstāvēties pret divdesmit tūkstoš lielo ienaidnieka karaspēku? ³²Un, ja ne, tad viņš jau laikus, kamēr ienaidnieks vēl tālu, sūtīs vēstnesi uzsākt sarunas par mieru. ³³Tāpat arī ikvienam no jums, kas grib būt mans māceklis, jābūt gatavam atteikties no visa, lai sekotu man.

³⁴Ko lai iesāk ar sabojātu sāli? Tā vairs neder nekam, pat ne mēslojumam. To atliek tikai izsviest ārā. Ieklausieties manos vārdos, lai tos izprastu.

15 Lielākais prieks

¹Bieži vien Jēzus runas klausīties nāca nodokļu vācēji un citi pagrimuši cilvēki, ²bet jūdu ticības vadoņi un reliģijas likumu zinātāji kurnēja, ka viņš satiekas ar šādiem nicināmiem ļaudīm un pat ēd kopā ar tiem. ^{3,4}Tad Jēzus pastāstīja šādu līdzību:

– Ja jums ir simt aitu, un pēkšņi viena pazūd tuksnesī, vai tad jūs neatstāsīt tās deviņdesmit deviņas un neiesit meklēt vienu pazudušo, līdz to atradīsiet? ⁵Un tad jūs priecīgi nesīsiet to uz pleciem mājās. ⁶Pēc tam jūs saaicināsiet savus draugus un kaimiņus, lai priecātos kopā ar viņiem, tāpēc

Kad viņš to aizskāra, viņa tūlīt izslējās taisni un sirsnīgi pateicās Dievam.
Lūk. 13:13

ka pazudusi aita atrasta. ⁷Tāpat arī debesīs būs lielāks prieks par vienu grēcinieku, kas atgriežas pie Dieva, nekā par deviņdesmit deviņiem taisnīgajiem, kam atgriešanās nav vajadzīga.

⁸Vai arī cits piemērs. Kādai sievietei ir desmit sudraba naudas gabali, un vienu no tiem viņa pazaudē. Vai tad viņa neaizdedzinās lampu un nesāks meklēt šo monētu pa visiem kaktiem, kamēr to atradīs? ⁹Un vai pēc tam viņa nepaaicinās savas draudzenes un kaimiņienes, lai priecātos kopā ar tām? ¹⁰Tāpat priecājas arī Dieva eņģeļi, ja atgriežas viens grēcinieks.

Pazudušie dēli

¹¹Jēzus stāstīja vēl šādu notikumu:

¹² – Kādam cilvēkam bija divi dēli. Jaunākais teica tēvam: "Es gribu dabūt savu mantojuma daļu tūlīt." Tēvs bija ar mieru un sadalīja mantu abiem dēliem. ¹³Pēc dažām dienām jaunākais dēls ar savu daļu devās projām uz tālu zemi. Tur, neliegdams sev nekā un jautri dzīvodams, viņš pat nepamanīja, ka ir visu izšķērdējis.

¹⁴Turklāt tanī laikā izcēlās bads. Nonācis galīgā trūkumā, ¹⁵viņš salīga pie kāda zemnieka par cūkganu.

¹⁶Jauneklis bija tik izsalcis, ka labprāt būtu ēdis pat cūkām domāto barību, bet neviens viņam nekā nedeava. ¹⁷Tad viņam beidzot nācās atzīt: es šeit mirstu badā, bet mājās pat kalpiem nekā netrūka. ¹⁸Došos atpakaļ pie tēva un teikšu: "Tēvs, esmu grēkojis pret debesīm un tevi. ¹⁹Neesmu vairs cienīgs saukties par tavu dēlu. Pieņem mani par kalpu!"

²⁰Tā viņš devās mājup. Tēvs viņu pazina jau no tālienes. Sajutis žēlumu, viņš skriešus devās dēlam pretī, apkampa un skūpstīja to.

²¹"Es esmu grēkojis pret debesīm un tevi, tēvs," jauneklis sacīja, "un neesmu cienīgs saukties par tavu dēlu."

²²"Atnesiet ātri vislabākās drēbes," tēvs pavēlēja saviem kalpiem, "un ietērpiet viņu. Uzvelciet viņam pirkstā dārgu gredzenu un kājās kurpes. ²³Tad nokaujiet vislabāko teļu. Svinēsim svētkus, ²⁴jo mans dēls bija miris, bet tagad ir atgriezies dzīvē. Viņš bija pazudis un tagad ir atrasts."

Mājās sākās dzīres.

²⁵Tai laikā vecākais dēls strādāja laukā. Tuvojoties mājai, viņš izdzirdēja dzīru troksni ²⁶un vaicāja kalpam, kas tur notiekot.

²⁷"Ir atgriezies tavš brālis," kalps stāstīja, "tēvs lika nokaut labu teļu un sarīkoja lielus svētkus, priecādamies, ka viņš atgriezies sveiks un vesels."

²⁸Vecākais dēls sarūgtināts negribēja iet mājā. Tad iznāca tēvs un aicināja viņu iekšā. ²⁹Bet dēls atteica:

"Visus šos gadus esmu tev kalpojis un paklausījis, taču tu ne reizes neesi atvēlējis man pat kazlēnu, lai es varētu paliksmoties kopā ar draugiem. ³⁰Bet tagad, kad mans brālis, uzdzīvē visu izputinājis, atgriežas mājās, tu liec nokaut dzīrēm mūsu labāko teļu."

³¹Tad tēvs viņam atbildēja:

"Redzi, mīlais dēls, tu esi vienmēr pie manis, un viss, kas pieder man, pieder arī tev. Kā lai mēs tagad nepriecājamies un neliksmojamies, jo tavš brālis, kas bija miris, nu ir dzīvs, viņš, kas bija pazudis, tagad ir atrasts!"

16 Gudrais pārvaldnieks

¹Jēzus vēl stāstīja saviem mācekļiem:

– Kādam bagātam cilvēkam kļuva zināms, ka viņa mājas pārvaldnieks izšķērdējis viņa mantu.

²Viņš to ataicināja pie sevis:

"Kas gan man jādzird par tevi – tu mani apzogot. Saved kārtībā papīrus un ej, jo tu esi atlaists."

³Pārvaldnieks gudroja: "Ko tagad iesākt? Saimnieks mani atlaida. Strādāt ar lāpstu es nespēju, bet diedelēt kaunos. ⁴Tomēr es zinu! Rikošos tā, lai man būtu daudz draugu, kas gādās par mani, kad būšu atlaists."

^{5,6}Viņš pēc kārtas ataicināja pie sevis visus sava kunga parādniekus un jautāja pirmajam:

"Cik tu esi manam saimniekam parādā?"

"Simt mucu olīveļļas," tas atbildēja.

"Te ir tava parādzīme, ņem to un ieraksti tur piecdesmit," pārvaldnieks viņam teica.

⁷"Bet cik tu esi parādā?" viņš jautāja citam.

"Simt maisu kviešu," tas atbildēja.

Pārvaldnieks iedeva tam parādzīmi un lika tajā pārrakstīt astonādesmit.

⁸Bagātajam vīram gribot negribot vajadzēja apbrīnot šo blēdi, kurš bija tik saprātīgs. Patiešām, šīs pasaules bērni savā labā ir gudrāki nekā Dieva bērni.

⁹Nauda daudziem nes tikai postu, tāpēc lietojiet to tik gudri, kā šis pārvaldnieks. Palīdziet visiem, kam vien varat, lai tad, kad naudai vairs nebūs nekādas nozīmes, Dievs jūs pieņemtū debesu valstībā.

¹⁰Taču ņemiet vērā: tikai tad, ja jūs būsiat godīgi mazos pasākumos, jūs tādi būsiat arī lielos. Ja jūs krāpsiet kaut sikumos, tad jums nevar uzticēt atbildību par kaut ko lielāku.

¹¹Bet, ja jūs negodīgi apejaties ar naudu, vai tad Dievs var jums uzticēt debesu bagātības? ¹²Ja jūs neesat godīgi rīkojušies ar svešu mantu, vai tad rīkosities godīgi ar savējo? ¹³Jo neviens taču nevar kalpot diviem kungiem. Tas vienu ienīdīs un otru cienīs, vai arī otrādi – vienam pieķersies, bet otru pametīs. Jūs nevarat kalpot gan Dievam, gan mantai.

Jaunas mērauklas

¹⁴Mantkārīgie farizeji par to tikai pazobojās.

¹⁵Tad Jēzus tiem teica:

– Cilvēku priekšā jūs gan izliekaties taisnīgi un cienījami, bet Dievs zina, kas slēpjas jūsu sirdīs. Tas, ar ko jūs gūstat cilvēku atzinību, Dievam ir pretīgs. ¹⁶Līdz tam laikam, kad sāka sludināt Jānis Kristītājs, cilvēki vadījās pēc Mozus likumiem un praviešu rakstiem. Bet Jānis iepazīstināja ar Labo vēsti par tuvo Dieva valstību, un nu jau daudzi vēlas tanī iekļūt. ¹⁷Taču tas nenozīmē, ka baušļi būtu zaudējuši spēku kaut mazākajā sīkumā. Tie ir stingri un nesatricināmi kā debesis un zeme.

¹⁸Gluži tāpat ikviens, kas šķiras no sievas un apprec citu, pārkāpj laulību, un katrs, kas apprec šķirteni, arī pārkāpj laulību.

No elles nav atpakaļceļa

¹⁹ – Reiz dzīvoja kāds bagāts vīrs, – Jēzus vēl stāstīja, – kas ģērbās greznās drēbēs un katru dienu dzīvoja vienos priekos. ²⁰Bet viņa durvju priekšā gulēja kāds slims ubags vārdā Lācars. ²¹Viņš sapņoja par druskām no bagātā vīra galda, bet suņi nāca klāt un

laizīja viņa vātis. ²²Beidzot nabagais nomira, un eņģeļi viņu aiznesa Ābrahāma klēpī. Arī bagātnieks nomira. Viņu apglabāja, ²³bet viņa dvēsele nonāca ellē. Briesmīgas mokas ciezdams, viņš iztālēm ieraudzīja Lācaru Ābrahāma klēpī. ²⁴"Ābrahāma tēv," viņš kļiedza, "apžēlojies par mani! Atsūti Lācaru, lai viņš iemērc kaut pirksta galu ūdenī un atveldzē manu mēli, jo liesmās es ciešu lielas mokas."

²⁵Bet Ābrahāms atbildēja: "Dēls, atceries, ka zemes dzīves laikā tev bija viss, ko vien vēlējies, bet Lācaram nebija nekā. Tagad viņam šeit klājas labi, bet tev jācieš mokas. ²⁶Turklāt mūs šķir dziļa aiza, un, ja kāds gribētu no šejienes pie tevis aiziet, viņam nāktos apstāties aizas malā, un arī no jūsu puses neviens nevar tikt pāri pie mums."

²⁷Tad bagātnieks teica: "Ābrahāma tēv, lūdzu, sūti viņu uz mana tēva māju. ²⁸Man ir pieci brāļi. Lai viņš tos brīdina, ka arī viņi pēc nāves var nonākt šai moku vietā."

²⁹Ābrahāms atbildēja: "Svētie Raksti viņus daudzkārt ir brīdinājuši. Tavi brāļi tos var lasīt, kad vien vēlas."

³⁰Bagātnieks iebilda: "Nē, Ābrahāma tēv, tie nepulēsies tos lasīt. Bet, ja pie viņiem atnāktu kāds mirušais, tad viņi novērstos no grēkiem."

³¹Tad Ābrahāms sacīja: "Ja viņi neņem vērā Mozus un praviešu rakstīto, viņi neticēs pat tad, ja augšā celsies kāds no mirušajiem."

17 Piedošanai robežu nav

¹Kādu dienu Jēzus teica saviem mācekļiem:

– Kārdinājums grēkot būs vienmēr, bet jo ļaunāk tam cilvēkam, kurš kārdina. ^{2,3}Pat ar kaklā piesietu akmeni iemests jūrā, viņš justos laimīgāks nekā ciezdams sodu par vismazākā brāļa pavedināšanu uz ļaunu. Ņemiet to vērā!

Aizrādi savam brālim, ja viņš grēko, un piedod viņam, ja viņš nožēlo. ⁴Ja viņš dara tev pāri septiņas reizes dienā un katrreiz lūdz piedošanu, tad piedod viņam.

Maza ticība lielam Dievam

⁵Apustuļi vaicāja Kungam:

– Pamāci mūs, kā kļūt stiprākiem ticībā.

⁶ – Ja jūsu ticība būtu tikai kā sīka sinepju sēkliņa, jūs varētu šim vīģes kokam pavēlēt: "Izraujies ar visām saknēm un meties jūrā!" Un tā tas notiktu.

⁷⁻⁹ Kad kalps atgriežas no lauka vai ganībām, viņš tūlīt nesēžas pie galda, bet vispirms gādā, lai saimnieks būtu paēdis, un tikai pēc tam ēd pats. Viņam par to nesaka paldies, jo viņš ir darījis tikai to, kas pienākas. ¹⁰ Gluži tāpat, ja jūs izpildāt manu gribu, tad negaidiet par to uzslavu, jo jūs esat darījuši vienīgi to, kas jums jādara!

Vienīgā pateicība

¹¹ Turpinādami ceļu uz Jeruzalemi, viņi sasniedza robežu starp Galileju un Samariju, ¹² un, iegājuši kādā ciematā, ieraudzīja iztālēm stāvam desmit spitālīgos, ¹³ kas sauca:

– Jēzu, Kungs, apžēlojies par mums!

¹⁴ Jēzus uz tiem paskatījās un teica:

– Ejiet pie jūdu priestera un parādiet viņam, ka esat izdziedināti.

Un ceļā tie kļuva veseli. ¹⁵ Viens no viņiem nāca atpakaļ pie Jēzus.

– Lai slavēts Dievs, – viņš sauca, – es esmu izdziedināts!

¹⁶ Viņš noiet zemē Jēzus priekšā ar seju ceļa putekļos un pateicās viņam par dziedināšanu. Šis cilvēks bija no nicināto samariešu cilts.

¹⁷ – Vai es neizdziedināju desmit cilvēkus? – Jēzus vaicāja. – Kur tad ir pārējie deviņi? ¹⁸ Vai vienīgi šis svešinieks ir atgriezies, lai slavētu Dievu?

¹⁹ Tad Jēzus šim vīram sacīja:

– Celies un ej. Tava ticība tev ir palīdzējusi.

Kad sāksies beigas

²⁰ Kādu dienu farizeji jautāja Jēzum:

– Kad sāksies Dieva valstība?

– Dieva valstība neparādās ārēji redzamā veidā, – Jēzus paskaidroja. ²¹ Jūs nevarēsiet teikt: tā ir šeit vai tur. Dieva valstība ir pašos cilvēkos.

²² Pēc tam viņš atkal uzrunāja mācekļus:

– Nāks laiks, kad jūs ilgosieties kaut vienu dienu pavadīt kopā ar mani, bet es nebūšu šeit.

²³ Jūs saņemsiet ziņas, ka es esot atgriezies

un mani varot sastapt tai vai citā vietā. Neticiet tam un nemeklējiet mani. ²⁴ Jo, kad es atgriezīšos, tad to zinās visi. Tas būs redzams tikpat skaidri kā zibens pie debesīm. ²⁵ Bet vispirms man būs daudz kas jāizcieš, un šī tauta mani atstums.

²⁶ Kad es atgriezīšos, viss būs tā, kā Noasa laikā. ²⁷ Laudis tolaik ēda, dzēra, precējās, viss ritēja kā parasti līdz tai dienai, kad Noass iegāja šķirstā. Tad nāca plūdi, un visi aizgāja bojā.

²⁸ Pasaule būs tāda pati kā Lata laikā, kad cilvēki gāja savās ikdienas gaitās. Tie ēda, dzēra, pirka un pārdeva, dēstīja un būvēja ²⁹ līdz tam rītam, kad Lats atstāja Sodomu. Tad no debesīm sāka līt uguns un sērs un visus iznīcināja. ³⁰ Jā, viss ritēs kā parasti arī līdz tam brīdim, kad es atgriezīšos.

³¹ Tie, kas tai dienā būs projām no mājas, lai nekavē mantas; tie, kas atradīsies laukos, lai nesteidzas uz pilsētu. ³² Atcerieties, kas notika ar Lata sievu! ³³ Kas savu dzīvību centīsies paturēt, tas to pazaudēs, bet kas būs ar mieru to upurēt, tas to iegūs. ³⁴ Tajā naktī divi cilvēki gulēs blakus, un vienu no viņiem paņems, otru atstās. ^{35,36} Divas sievietes strādās kopā mājās, vienu paņems, otru atstās, un tāpat būs ar cilvēkiem, kas strādās viens otram blakus tīrumā.

³⁷ – Kungs, kur tad tie nonāks? – mācekļi viņu pārtrauca.

– To jau visi redzēs, – Jēzus atbildēja.

18 Neatmaidība lūgšanā

¹ Reiz Jēzus minēja mācekļiem piemēru par to, ka viņiem pastāvīgi jālūdz Dievs, līdz tie sagaida atbildi.

² – Kādā pilsētā dzīvoja tiesnesis, – viņš teica, – kas neticēja Dievam un nicināja cilvēkus. ³ Pie viņa bieži nāca kāda atraitne un lūdza izskatīt viņas sūdzību par cilvēku, kurš viņai bija darījis ļaunu. ^{4,5} Kādu laiku tiesnesis nelikās par viņu ne zinīs, bet beidzot viņa tam apnika. Viņš nodomāja: "Man nav bail ne no Dieva, ne cilvēkiem, bet šī sieviete man neliek mieru. Izskatīšu viņas lietu, lai viņa mani vairs netraucē."

⁶ – Ja tā rikojās pat bezdievīgais tiesnesis, – Jēzus nobeidza, – ⁷ vai jūs domājat, ka

Dievs neievēros savus ļaudis, kas Viņu lūdz dienu un nakti? ⁸Viņš tiem atbildēs drīz. Bet kad es atgriezīšos uz zemes, vai atradīšu daudz tādu, kam ir ticība un kas lūdz Dievu?

Kādu lūgšanu Dievs dzird

⁹Tiem, kas bija pārlicināti par savu krietnumu un augstprātīgi raudzījās uz citiem, Jēzus izstāstīja šādu notikumu:

¹⁰ – Divi cilvēki devās uz svētnīcu lūgt Dievu. Viens bija lepns, paštaisns farizejs, otrs – negodīgs nodokļu vācējs. ¹¹Farizeja

lūgšana bija šāda: "Es tev pateicos, Dievs, ka es neesmu grēcinieks kā citi, piemēram, kā šis nodokļu vācējs. Es nekad nedaru ļaunu, nepārkāpju laulību, ¹²divreiz nedēļā gavēju un atdošu Dievam desmito tiesu no saviem ienākumiem."

¹³Bet nodokļu vācējs, stāvēdams iztālēm un lūgdams, neiedrošinājās pat acis pacelt pret debesīm, tikai izmisis sita sev pie krūtīm un sauca: "Dievs, esi man, grēciniekam, žēlīgs!"

¹⁴Tad ziniet, ka nevis farizejs, bet nodokļu

Kādu dienu farizeji jautāja Jēzum:

– Kad sāksies Dieva valstība?

– Dieva valstība neparādās ārēji redzamā veidā, – Jēzus paskaidroja. Jūs nevarēsīt teikt: tā ir šeit vai tur. Dieva valstība ir pašos cilvēkos. Lūk. 17:20-21

vācējs atgriezās mājās apžēlots, jo lepnos pazemos, bet tos, kas pazemojas, paaugstinās.

Valstības mantinieki

¹⁵Kādu dienu mātes atnesa savus bērniņus, lai Jēzus tiem pieskartos un tos svētītu, bet mācekļi raidīja tās projām.

^{16,17}Tad Jēzus aicināja bērnus pie sevis un teica mācekļiem:

– Ļaujiet, lai bērniņi nāk pie manis! Nekad nesūtiet viņus prom, jo Dieva valstība pieder tiem, kuri ir tādi kā šie bērniņi. Kas tādi nebūs, tie nekad nenonāks Dieva valstībā.

Cik grūti ir bagātajiem

¹⁸– Labais kungs, kas man jādara, lai nokļūtu debesīs? – kāds ievērojams cilvēks reiz Jēzum jautāja.

¹⁹– Vai tu saproti, ko saki, dēvēdams mani par labu? – Jēzus paskaidroja. – Patiesi labs ir vienīgi Dievs. ²⁰Bet uz tavu jautājumu atbildi dod desmit baušļi – nepārkāp laulību, nenogalini, nezodz, nepatiesi neliecinā, godā savus vecākus...

²¹– To visu esmu ievērojis kopš bērnības, – šis cilvēks atbildēja.

²²– Tomēr tev vēl kaut kas pietrūkst: pārdod visu, kas tev pieder, atdod naudu nabagiem – tā tu iegūsi bagātību debesīs – un tad nāc, seko man.

²³To dzirdējis, šis cilvēks ļoti noskuma un bēdīgs gāja projām, jo viņš bija ļoti bagāts.

²⁴Jēzus noskatījās uz viņu un tad griezās pie mācekļiem:

– Cik grūti ir bagātam ieiet Dieva valstībā! ²⁵Vieglāk ir kamielim izlīst caur adatas aci nekā bagātam iekļūt Dieva valstībā.

²⁶– Ja tas ir tik grūti, vai tad vispār iespējams tur nokļūt? – klausītāji vaicāja.

²⁷– Kas nav iespējams cilvēkiem, tas iespējams Dievam, – viņš atbildēja.

²⁸– Mēs esam atstājuši visu, lai sekotu tev, – Pēteris sacīja.

²⁹– Tiešām, – Jēzus piebilda, – kas tā dara kā jūs – atstāj savu māju, sievu, brāļus, vecākus un bērnus Dieva valstības dēļ, ³⁰tas jau tagad saņem daudzkārt vairāk, bet vēlāk iemantos mūžīgo dzīvi.

Man tiešām būs jāmirst

³¹Sapulcinājis visus divpadsmit mācekļus, Jēzus viņiem sacīja:

– Kā jūs jau zināt, mēs ejam uz Jeruzalemi. Un kad būsime tur nonākuši, tad notiks viss, ko pravieši par mani pareģojuši. ³²Mani nodos pagāniem, izsmies, nonievās, apspļaudīs, ³³sītīs un nogalinās. Bet trešajā dienā es celšos augšā.

³⁴Tomēr viņi no teiktā nekā nesaprata. Viņiem šķita, ka Jēzus runā mīklās.

Aklais ceļmalā

³⁵Kad viņi tuvojās Jērikai, ceļa malā sēdēja kāds akls vīrs un ubagoja. ³⁶Dzirdēdams, ka garām iet daudz ļaužu, viņš jautāja, kas šie notiekot. ³⁷Viņam pateica, ka garām iet Jēzus no Nācāretes, ³⁸un tad aklais sāka saukt:

– Jēzu, Dāvida dēls, apžēlojies par mani!

³⁹Ļaudis, kas gāja Jēzum pa priekšu, centās aklo apklusināt, bet tas sauca vēl skaļāk:

– Dāvida dēls, apžēlojies par mani!

⁴⁰– Atvediet aklo pie manis, – nonācis tai vietā, Jēzus apstājās.

⁴¹– Ko tu gribi? – viņš griezās pie nelaimīgā.

– Kungs, – aklais lūdza, – es gribu atgūt redzi.

⁴²– Labi, kļūsti redzīgs! – Jēzus teica. – Tava ticība tevi ir izdziedinājusi.

⁴³Un tūlīt šis cilvēks atkal varēja redzēt. Slavēdams Dievu, viņš sekoja Jēzum. Arī visi citi, kas to redzēja, slavēja Dievu.

19 Jauna dzīve

^{1,2}Kad Jēzus gāja cauri Jērikai, kāds augsts nodokļu ierēdnis, vārdā Caķejs, ļoti bagāts cilvēks, ³gribēja Jēzu redzēt, bet, tā kā viņš bija maza auguma, tad apkārtstāvošo dēļ to nevarēja. ⁴Tāpēc viņš aizskrēja uz priekšu un uzkāpa ceļa malā vīģes kokā, lai noraudzītos no turienes.

⁵Kad Jēzus gāja garām, viņš paskatījās uz augšu un uzlūkoja Caķeju.

– Caķej, – viņš mudināja, – kāp ātri zemē! Šodien es gribu būt viesis tavā mājā.

⁶Caķejs steigšus nokāpa zemē un ar lielu prieku uzaicināja Jēzu savā namā. ⁷Pūli atskanēja neapmierinātība.

– Viņš ir aizgājis viesos pie plaši pazīstama grēcinieka, – ļaudis kurnēja.

⁸ – Kungs, – piecēlies pie galda, Caķejs teica Jēzum, – pusi no savas mantas es gribu dot nabagiem. Bet, ja no kāda esmu netaisni paņēmis, to gribu atdot četrkārtīgi!

^{9,10} – Šodien šis cilvēks ir ieguvis jaunu dzīvi, – Jēzus sacīja. – Viņš bija viens no Ābrahāma pazudušajiem dēliem, bet es esmu nācis meklēt un glābt pazudušos.

Dažādi kalpi

¹¹Tā kā Jeruzaleme bija jau tuvu, un daudzi domāja, ka drīz varētu parādīties Dieva valstība, tad, lai gaisinātu šos maldus, Jēzus pastāstīja vēl vienu salīdzinājumu:

¹² – Kāds provinces dižciltīgais tika aicināts ierasties valsts galvaspilsētā, lai tur viņu kronētu par sava apgabala valdnieku. ¹³Pirms aizbraukšanas viņš paaicināja desmit kalpotājus un izsniedza tiem katram pa mārciņai sudraba, lai tie viņa prombūtnes laikā ar to saimniekotu. ¹⁴Bet, kad viņš bija prom, tad padotie, kas viņu neieredzēja, aizsūtīja viņam ziņu, ka gribot būt neatkarīgi, esot sacēlušies un neatzīstot viņu par savu valdnieku.

¹⁵Atgriezies viņš sapulcināja tos, kam bija devis naudu, gribēdams uzzināt, kā viņi to izlietojuši un kādu peļņu guvuši.

¹⁶Pirmais no viņiem bija ieguvis ļoti daudz – sākotnējo summu vairojis desmitkārt.

¹⁷ – Lieliski! – valdnieks iesaucās. – Uz tevi var paļauties. Ja tu esi bijis uzticams šai ziņā, tad par atalgojumu tu valdīsi pār desmit pilsētām.

¹⁸Arī otrs bija daudz guvis – viņš savu summu bija pavairojis piekārt.

¹⁹ – Labi! – teica viņa kungs. – Tu pārvaldīsi piecas pilsētas.

²⁰Bet trešais atnesa tikpat daudz naudas, cik bija saņēmis.

²¹ – Es šo naudu noglabāju, jo baidījos no tevis; tu esi bargs cilvēks, tu ņem to, kas tev nepieder un ievāc sveša darba augļus.

²² – Tu nekrietnais kalps! – valdnieks viņam uzsauca. – Tu saki, ka esmu bargs? Tieši tāds es būšu pret tevi! Ja tu zināji, kāds esmu, ²³kāpēc tu vismaz nenodevi naudu bankā, lai tā nestu peļņu?

²⁴Tad viņš pagriezās pret pārējiem un

pavēlēja:

– Atņemiet viņam naudu un atdodiet tam, kas nopelnījis visvairāk.

²⁵ – Bet, kungs, – tie iebilda, – viņam jau tā ir daudz.

²⁶ – Jā gan! – valdnieks atbildēja. – Tam, kas savu mantu izlieto saprātīgi, var uzticēt vēl vairāk, bet tam, kas to iznieko, atņems to pašu. ²⁷Bet tagad atvediet manus ienaidniekus, kas negribēja, lai es valdītu, un sodiet tos ar nāvi.

Valdnieks nāk!

²⁸To pastāstījis, Jēzus savu mācekļu priekšgalā turpināja ceļu uz Jeruzalemes pusi.

²⁹Kad viņi bija nonākuši pie Betfagas un Betānijas pilsētas Eļļas kalnā, viņš aizsūtīja pa priekšu divus mācekļus, ³⁰lai tie dotos uz nākamo ciematu, un tur sameklētu ceļa malā piesietu vēl neiejātu ēzeli.

– Atraišiet to, – Jēzus teica, – un atvediet šurp. ³¹Ja kāds jautā, ko jūs ar to darīsiet, tad atbildiet: "Viņu vajag mūsu Kungam." ³²Mācekļi atrada ēzeli, kā Jēzus bija norādījis, ³³un atraišīja to.

– Ko jūs darāt? Kāpēc jūs sienat vaļā mūsu lopīņu? – īpašnieki vaicāja.

³⁴ – Viņu vajag mūsu Kungam, – mācekļi paskaidroja. ³⁵Viņi aizveda ēzeli pie Jēzus, uzklāja tam savas drēbes un uzsēdināja Jēzu.

^{36,37}Tad ļaudis klāja savas drānas uz ceļa Jēzus priekšā, un, kad viņi tuvojās Eļļas kalna nogāzei, viss gājiens sāka skaļi un priecīgi slavēt Dievu par visiem brīnumdarbiem, ko Jēzus bija darījis.

³⁸ – Dievs sūtījis mums valdnieku! – viņi sauca. – Lai slavēts ķēniņš, kas nāk mūsu Kunga vārdā! Lai liksmo debesis! Slava Dievam debesu augstumos!

³⁹ – Apsauc savus mācekļus, skolotāj! – daži farizeji aizrādīja Jēzum, – Neļauj viņiem tā runāt!

⁴⁰ – Ja tie klusēs, tad akmeņi ceļa malās gavilēs! – Jēzus atbildēja.

⁴¹Kad viņi pienāca tuvāk Jeruzalemei un ieraudzīja pilsētu, Jēzus sāka raudāt.

⁴² – Ja tu, pilsēta, zinātu, ka miers tev bija tik tuvu, – viņš caur asarām teica, – bet tagad ir par vēlu. ⁴³Tavi ienaidnieki cels tev apkārt nocietinājumus un tevi aplenkis no visām pusēm, ⁴⁴tie nopostīs tevi līdz pama-

tiem kopā ar taviem bērniem. Ienaidnieki neatstās akmeni uz akmens tāpēc, ka tu neizmantoji izdevību, ko tev bija piešķīris Dievs.

Tirgotāju padzišana

⁴⁵Tad viņš devās uz templi un sāka dzīt ārā tur iekārtojušos tirgotājus.

– Rakstos ir teikts: mans nams ir lūgšanas vieta, bet jūs to esat pārvērtuši par laupītāju midzeni!

⁴⁷Pēc tam viņš katru dienu dievnamā sludināja savu mācību, bet augstie priesteri, rakstu mācītāji un tautas vadoņi meklēja iespēju, kā tikt no viņa vaļā. ⁴⁸Tomēr viņi nezināja, kā to izdarīt, jo Jēzus bija tautā iemīļots, un ļaudis kāri tvēra un uzklausa katru viņa vārdu.

20 Neatbildēti jautājumi

¹Reiz, kad Jēzus dievnamā mācīja ļaudis un sludināja evaņģēliju, pie viņa pienāca augstie priesteri un citi tautas vadoņi. ²Viņi gribēja zināt, kas Jēzum devis tiesības izdzīt no dievnama tirgotājus.

³ – Iekams atbildu, es jautāšu jums, – Jēzus sacīja. ⁴ – Vai Jāni Kristītāju bija sūtījis Dievs, vai arī viņš rīkojās tikai pēc sava prāta?

⁵ – Ja mēs teiksim, ka to sūtījis Dievs, – tie sačukstējās, – tad viņš jautās, kāpēc mēs tam neticējām. ⁶Bet, ja teiksim, ka Dievs nav Jāni sūtījis, tad tauta mūs var nomētāt ar akmeņiem, jo tā tic, ka viņš bija pravietis.

⁷ – Mēs nezinām, – viņi beidzot pateica.

⁸ – Tad arī es neatbildēšu uz jūsu jautājumu, – Jēzus sacīja.

Neuzticamie nomnieki

⁹ – Kāds cilvēks iestādīja vīna dārzu un sadalīja to nomniekiem, – pagriezies pret ļaudīm, Jēzus stāstīja, – bet pats uz vairākiem gadiem aizceļoja. ¹⁰Kad pienāca ražas laiks, viņš aizsūtīja uz vīna dārzu kādu kalpu pēc savas daļas. Bet nomnieki kalpu piekāva un aizdzina atpakaļ tukšā. ¹¹Tad viņš sūtīja citu kalpu, bet notika tas pats: arī to piekāva, apvainoja un padzina. ¹²Pēc tam tika sūtīts trešais, un arī tas piedzīvoja to

pašu. Arī viņu, tāpat kā iepriekšējos, smagi piekāva un aizdzina prom. ¹³Tad īpašnieks prātoja: "Ko man darīt? Zinu! Sūtīšu savu mīļoto dēlu. To viņi noteikti pratīs cienīt."

¹⁴Bet, kad nomnieki ieraudzīja īpašnieka dēlu, tie teica:

"Mums ir lieliska izdevība! Šis puisis pēc tēva nāves mantos visu zemi. Nobeigsim viņu, tad zeme piederēs mums." ¹⁵Un viņi izvilka dēlu ārā no vīna dārza un nogalināja.

Kā jūs domājat, ko darīs īpašnieks? ¹⁶Es jums pateikšu – viņš atnāks, nogalinās ļaundarus un vīna dārzu iznomās citiem.

– Tā taču nevarētu būt! – klausītāji iebilda.

¹⁷Tad Jēzus paskatījās uz viņiem un vaicāja:

– Bet ko nozīmē šādi vārdi Svētajos Rakstos: "Akmens, kuru namdari atmetuši, kļuvis par stūra akmeni?"

¹⁸ – Kas uz šī akmens paklups, – viņš vēl piebilda, – tas vairs necelsies, bet, uz kuriem akmens kritīs, tie tiks sadragāti.

¹⁹Kad augstie priesteri un rakstu mācītāji to dzirdēja, viņi gribēja Jēzu tūlīt apcietināt, jo saprata, ka sacītais attiecas uz viņiem. Šai stāstā ļaunie nomnieki bija viņi. Tomēr viņi baidījās paši Jēzu apcietināt, jo tad saceltos tauta. Tad tie mēģināja izvilināt no viņa kaut ko tādu, par ko varētu ziņot romiešu valdniekam, uzdodot to par apcietināšanas iemeslu.

Dievam un ķeizaram

²⁰Tā viņi atsūtīja savus spieģus.

²¹ – Skolotāj, – tie, izlikdamies godīgi, vaicāja, – mēs zinām, ka tu esi ļoti krietns. Tu runā un māci patiesību un nebēdā, ko par to domā citi, bet vadi pa Dieva ceļiem. ²²Saki – vai tas ir pareizi, ka mēs maksājam nodevas romiešu valdībai, vai nē?

²³Jēzus saprata viņu viltību.

²⁴ – Parādiet man monētu. Kā attēls un vārds ir uz tās?

– Ķeizara, Romas valdnieka, – viņi atbildēja.

²⁵ – Tad dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder, – viņš sacīja.

²⁶Tādējādi viņiem neizdevās uzveikt Jēzu ar viltību tautas priekšā, un, pārsteigti par

**– Dievs sūtījis mums valdnieku! – viņi
sauca. – Lai slavēts ķēniņš, kas nāk
mūsu Kunga vārdā! Lai liksmo debesis!
Slava Dievam debesu augstumos!
Lūk. 19:38**

atbildi, viņi apklusā.

Vai mirušie celsies augšā?

²⁷Tad pie Jēzus pienāca daži sadukēji – cilvēki, kuri domāja, ka pēc nāves viss beidzas un nav augšāmcelšanās. ²⁸Viņi vaicāja:

– Mozus likumos teikts: ja nomirst precēts vīrs, kam nav bērnu, tad atraitni jāprec viņa brālim, un viņu bērnus uzskatīs par aizgājēja bērniem. ²⁹Reiz kādā ģimenē bija septiņi brāļi. Vecākais apprecējās, bet nomira bez bērniem. ³⁰Atraitni apprecēja viņa brālis un arī nomira bez bērniem. ³¹Tad atraitni apprecēja trešais un tā joprojām, līdz visi septiņi nomira. Bet bērnu viņiem nebija. ³²Beidzot nomira arī sieva. ³³Mēs gribam zināt: kura brāļa sieva viņa būs, kad visi celsies augšā, jo viņa taču piederējusi visiem septiņiem.

^{34,35}Jēzus atbildēja:

– Ļaudis precas tikai zemes dzīvē, bet tie, kas pēc nāves nonāk debesīs, vairs neprecas. ³⁶Tie nemirst, bet dzīvo mūžīgi kā eņģeļi un ir Dieva bērni, jo augšāmcēlušies jaunai dzīvei.

^{37,38}Bet jūs gribat zināt, vai vispār ir augšāmcelšanās. Jā gan, to apliecina arī Mozus. Kad viņš raksta, kā Dievs viņam parādījies degošā krūmā, viņš runā par Dievu kā Ābrahāma, Īzāka un Jēkaba Dievu. Ja tiek sacīts, ka Dievs ir kāda cilvēka Dievs, tas nozīmē, ka šis cilvēks ir dzīvs, jo Dievs ir dzīvo, nevis mirušo Dievs.

³⁹– Skolotāj, tas bija labi teikts, – sacīja daži rakstu mācītāji.

⁴⁰Ar to visi jautājumi bija izsmelti, jo neviens vairs neuzdrīkstējās sarunu turpināt.

⁴¹Tad savukārt Jēzus jautāja viņiem:

– Kā var teikt, ka Kristus jeb Mesija, ir ķēniņa Dāvida pēcnācējs? ^{42,43}Bet pats Dāvids savā Psalmu grāmatā raksta: "Dievs teica manam Kungam: "Sēdies pie manas labās rokas, ⁴³līdz es pazemošu tavus ienaidniekus."" ⁴⁴Kā gan Mesija var būt Dāvida dēls un tai pašā laikā Dāvida Dievs?

⁴⁵Tad viņš brīdināja savus mācekļus tā, ka to dzirdēja arī tauta:

⁴⁶– Sargieties no šiem rakstu mācītājiem, jo viņiem patīk staigāt greznos apģērbos, lai tauta viņus klanoties sveicinātu. Un viņi kāro ieņemt goda vietas sinagogās un

religiskos pasākumos! ⁴⁷Bet, pat Dievu lūgdami un garas lūgšanas skaitīdami, viņi tai pašā laikā domā, kā apkrāpt nabaga atraitnes. Tāpēc šos cilvēkus gaida vissmagākais Dieva sods.

21 Visbagātākais ziedojums

¹Stāvēdams svētnīcā, Jēzus vēroja, kā bagātnieki met ziedojumus naudas lādē. ²Tad garām gāja nabadzīga atraitne un iemeta divas sīkas vara monētas.

³– Patiešām, – Jēzus bilda, – šī nabadzīgā atraitne ir devusi vairāk par visiem. ⁴Citi ziedoja niecīgu daļu no tā, kas tiem pieder, bet viņa, nabadze būdama, atdeva savu pēdējo naudiņu.

Tempļa nopostīšana

⁵Kad daži viņa mācekļi norādīja uz to, cik bagāti dievnams greznots ar skaistiem akmeņiem un mākslas darbiem pie sienām, ⁶tad Jēzus atgādināja:

– Nāks laiks, kad visu, ko jūs te apbrīnojat, nopostīs, tā ka nepaliks akmens uz akmens. Viss būs viena vienīga drupu kaudze.

⁷– Ko tu saki, Kungs! – viņi iesaucās. – Kad tas notiks? Vai mēs iepriekš tiksīm brīdināti?

Beigu laika zīmes

⁸– Uzmanieties no viltvāržiem, – viņš sacīja, – jo būs daudzi, kas uzdosies par cilvēces glābējiem un apgalvos, ka pasaules gals jau pienācis. Bet neticiet tiem! ⁹Un kad jūs dzirdat, ka sākušies kari un revolūcijas, nebaidieties! Tam visam tā jābūt, bet tās vēl nebūs beigas. ¹⁰Tauta sacelsies pret tautu un valsts pret valsti, ¹¹būs lielas zemestrīces, bads daudzās zemēs, epidēmijas un biedējošas parādības debesīs.

¹²Bet vēl pirms tam būs vajāšanu laiks, mana vārda dēļ jūs metīs cietumos un vedīs šīs pasaules vareno un valdnieku priekšā.

¹³Toties jums tā būs izdevība mani apliecināt un manu mācību darīt visiem zināmu.

¹⁴Tāpēc nerūpējieties par to, ko jums atbildēt pret apvainojumiem, ¹⁵jo es došu jums īstos vārdus un gudrību, lai nevienam pretiniekam nebūtu ko iebilst. ¹⁶Pat jūsu tuvākie – vecāki, brāļi, radi un draugi – jūs nodos un

jūs apcietinās, un dažus no jums nogalinās. ¹⁷Visi jūs ienīdīs, tāpēc ka esat mani sekotāji. ¹⁸Tomēr Dievs jūs nepametīs, bez Viņa ziņas pat mats jums nenokritīs. ¹⁹Ja būsiet stipri, jūs izglābsiet savas dvēseles.

Jeruzalemes liktenis

²⁰Bet, kad jūs redzēsiet, ka Jeruzalemi ielencis karaspēks, tad ziniet, ka ir pienācis tās izpostīšanas laiks. ²¹Tad lai Jūdejas ļaudis dodas uz kalniem. Lai tie, kas mīt Jeruzalemē, mēģina no turienes izbēgt, bet tie, kuri aizceļojuši, lai necenšas tur atgriezties. ²²Tās būs Dieva tiesas dienas, kad īstenosies tas viss, ko pravieši rakstījuši senajos rakstos. ²³Visgrūtāk klāsies topošajām mātēm un tām, kam mazi bērniņi, jo visus piemeklēs smagas ciešanas un Dieva sods. ²⁴Iedzīvotājus nežēlīgi nogalinās vai aizdzīs trimdā uz visām pasaules malām, bet Jeruzalemi ieņems un postīs svešas tautas tik ilgi, cik Dievs to pieļaus.

Vistumšāk ir pirms ritausmas

²⁵Tad uz saules, mēness un zvaigznēm parādīsies divainas zīmes, un cilvēkus uz zemes pārņems bailes un neziņa dabas katastrofu un plūdu priekšā.

²⁶Cilvēki drebēs bailēs, jo viņi redzēs, ka uz zemes norisinās briesmīgi notikumi, un debesīs pat zvaigžņu gaita izmainās. ²⁷Visas pasaules tautas tad redzēs mani parādāmieš mākoņos dievišķīgā spēkā un spožumā. ²⁸Kad tas viss sāksies, tad nezaudējiet drosmi. Skatieties augšup, jo jūsu atbrīvošana ir tuvu.

²⁹Tad Jēzus minēja šādu salīdzinājumu:

– Skatieties uz vīģes koku vai uz kādu citu koku. ³⁰Kad parādās lapas, jūs paši zināt, ka vasara tuvu. ³¹Tāpat, kad jūs redzat manus vārdus piepildāmieš, tad varat būt droši, ka Dieva valstība tuvu.

³²Kad tas viss notiks, tad tiešām būs pienācis šī laikmeta gals. ³³Un, kaut arī debesis un zeme ietu bojā, mani vārdi vienmēr paliks spēkā.

Esiet nomodā!

^{34,35}Uzmanieties, lai tieksme pēc labklājības, greznības, kā arī ikdienas rūpes jūs nenovirza no galvenā mērķa, un lai šī diena

jūs nepārsteidz nesagatavotus. ³⁶Esiet pastāvīgi nomodā, un lūdziet Dievu, lai jūs spētu visu izturēt. Tad jūs droši varēsiet skatīties man acīs, kad sastapsimies.

^{37,38}Jēzus gāja katru dienu uz dievnamu sludināt savu mācību, un cilvēki pulcējās jau agri no rīta, lai viņu uzklausītu. Bet ik vakaru viņš atgriezās pārnakšņot Eļļas kalnā.

22 Nodevējs

¹Bija tuvu Lieldienas – jūdu svētki, kad pēc senas paražas ēd tikai neraudzētu maizi. ²Augstie priesteri un rakstu mācītāji slepeni plānoja, kā Jēzu nonāvēt, lai neizraisītu tautā sacelšanos, jo no tā viņi ļoti baidījās.

^{3,4}Tad Jūdasa Iskariota sirdī iemājoja Sātans. (Jūdass bija viens no Jēzus divpadsmit mācekļiem.) Viņš aizgāja pie augstajiem priesteriem un tempļa sardzes priekšniekiem apspriesties, kā vislabāk nodot Jēzu viņu rokās. ⁵Tie, protams, priecājās par viņa piedāvājumu un apsolīja viņu atalgot. ⁶Tā Jūdass sāka meklēt izdevību, kā, ļaudīm nezinot, Jēzu apcietināt.

Pēdējās vakariņas

⁷Bija pienācis Lieldienu svinēšanas laiks, kad nokāva Lieldienu jēru un ēda neraudzētu maizi. ⁸Jēzus sūtīja Pēteri un Jāni meklēt vietu, kur sagatavot Lieldienu mielastu.

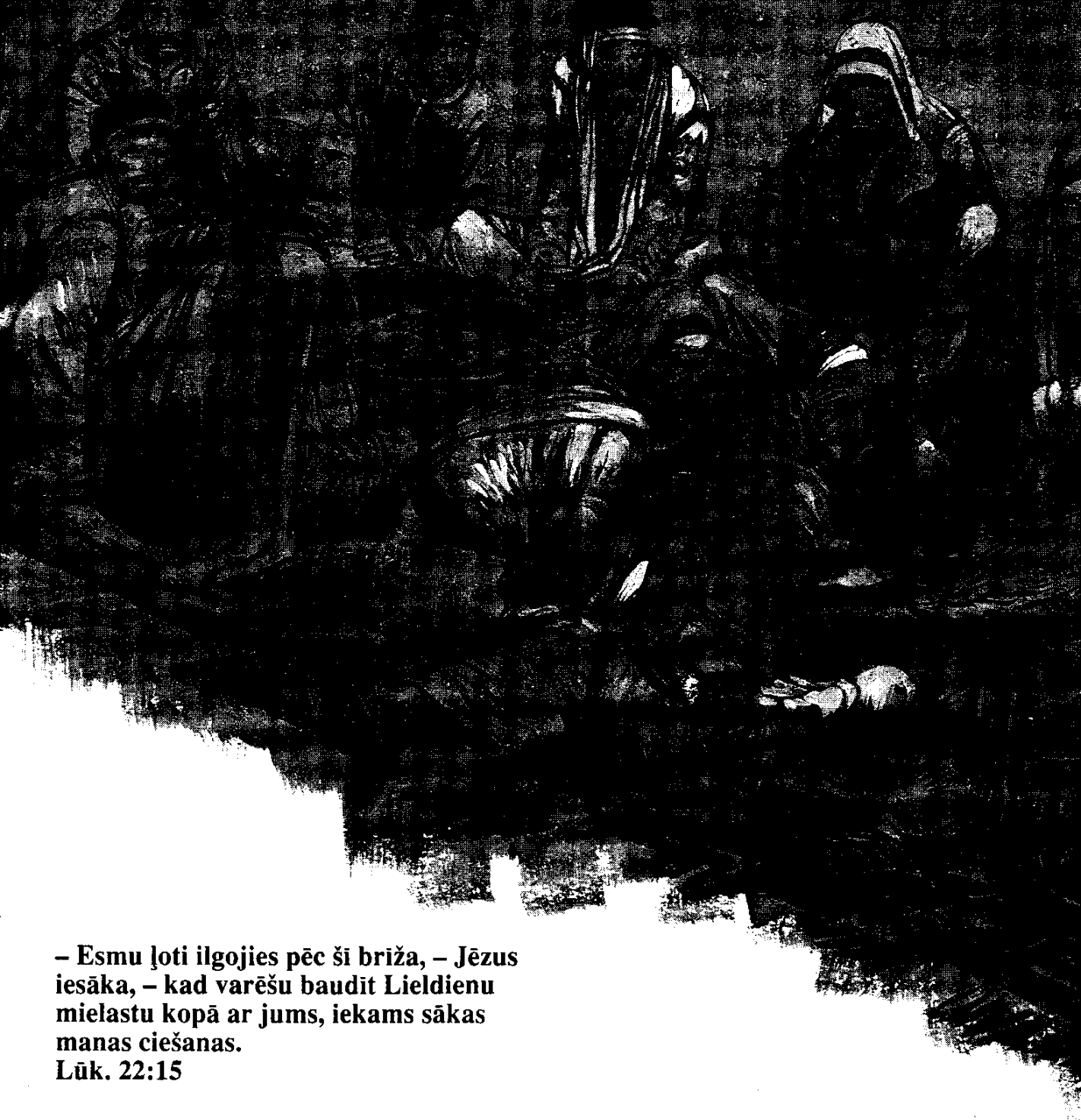
⁹– Uz kurienu lai mēs ejam? – viņi jautāja.

¹⁰– Tiklīdz jūs ieiesiet Jeruzalemē, – Jēzus atbildēja, – jums pretī nāks kāds cilvēks ar ūdens krūzi rokās. Sekojiet viņam namā, kurā viņš ieiet, ¹¹un tad sakiet šī nama saimniekam: "Mūsu Skolotājs lūdz ierādīt telpu, kurā viņš kopā ar mācekļiem varētu ieturēt Lieldienu maltīti." ¹²Viņš vedīs jūs uz lielo augšstāva istabu, kas jau būs jums sagatavota. Dodieties turp un visu nokārtojiet.

¹³Mācekļi devās uz pilsētu un atrada visu, kā Jēzus bija teicis, un sagatavoja Lieldienu vakariņas.

¹⁴Tad tur ieradās arī Jēzus ar pārējiem, un noteiktajā laikā visi kopā sēdās pie galda.

¹⁵– Esmu ļoti ilgojies pēc šī brīža, – Jēzus iesāka, – kad varēšu baudīt Lieldienu mielastu kopā ar jums, iekams sākas manas

**– Esmu ļoti ilgojies pēc šī briža, – Jēzus iesāka, – kad varēšu baudīt Lieldienu mielastu kopā ar jums, iekams sākas manas ciešanas.
Lūk. 22:15**

ciešanas. ¹⁶Šo mielastu – kā to tagad darām – mēs atkal baudīsim tikai Dieva valstībā, jo tur atklāsies šo svētku īstā nozīme.

¹⁷Tad viņš ņēma vīna kausu, pateicās un sacīja:

– Nemiet un dzeriet visi no tā. ¹⁸Bet es vairs to nedzeršu, iekams būs atnākusi Dieva valstība.

¹⁹Viņš paņēma maizi, pateicās Dievam, lauza to un sadalīja mācekļiem, teikdams:

– Tā ir mana miesa, kas tiks atdota par jums. Ēdiet to, mani pieminēdami.

²⁰Pēc vakarēdiena Jēzus deva mācekļiem vēl vienu vīna kausu un teica:

– Šis vīns ir manas asinis, kas apzīmogo jauna laikmeta sākumu Dieva un cilvēku

attiecībās. Es tās izliešu jūsu labā. ²¹Bet pie šī galda kopā ar mums sēž cilvēks, kas mani nodos. ²²Man jāmirst. Tāda ir Dieva griba, bet arī nodevējs neizbēgs savam sodam.

²³Mācekļi klusībā brīnījās, kurš to spētu izdarīt.

Kurš būs pārākais?

²⁴Tad viņi sāka strīdēties par to, kurš no viņiem būs pārākais Dieva valstībā.

²⁵ – Šīs pasaules varenie pavēl saviem padotajiem, un tiem ir jābūt ar to mierā, – Jēzus viņus pamācīja. ²⁶ – Bet lai jūsu vidū ir tā: tas, kurš ir pārākais, pakļaujas citiem, un tas, kurš jūs vada, spēj arī pazemoties. ²⁷Parasti saimnieks sēž pie galda un padotie

viņu apkalpo. Bet šeit tā nav, jo es esmu jūsu kalps. ²⁸Tā kā jūs bijāt man uzticami šai grūtajā laikā, ²⁹tad es novēlu jums savu valstību, kā man to novēlēja Tēvs. ³⁰Tad jūs tur sēdēsiet ar mani pie viena mielasta galda. Jūs arī valdīsiet un spriedīsiet tiesu par divpadsmit Izraēla ciltīm.

Neviens nevar būt drošs par sevi

³¹ – Ak Sīmani, Sīmani, Sātans tiko jūs sijāt, kā pelavas atšķir no kviešiem. ³²Bet es esmu lūdzis par tevi, lai tu nezaudētu ticību. Kad tu savu vājumu būsi nožēlojis, tad stiprini ticībā savus brāļus.

³³ – Kungs, es nebaidos iet kopā ar tevi cietumā un pat nāvē, – Sīmanis apgalvoja.

³⁴ – Paklausies, Pēter, – Jēzus teica – šai pašā naktī, pirms gailis vēl nebūs dziedājis, tu jau trīs reizes pateiksi, ka mani nepazīsti.

Pērciet zobenus!

³⁵ – Kad es jūs sūtīju ļaudīs, – Jēzus vaicāja mācekļiem, – bez naudas, somām un liekas drēbju kārtas, – vai cietāt trūkumu?

– Protams, ka ne, – viņi atbildēja.

³⁶ – Bet tagad, – viņš tos pamācīja, – nemiet somas, ja jums tādas ir, un visu naudu. Ja jums nav zobenu, tad pārdodiet drēbes un nopērciet tos. ³⁷Jo ir klāt laiks, kad notiks tas, kas teikts par mani: "Viņu notiesās kā noziedznieku". Tā īstenosies viss, ko par mani rakstījuši pravieši.

³⁸ – Kungs, – mācekļi iesaucās, – mums ir divi zobeni.

– Tad pietiek, – Jēzus atbildēja.

Lai notiek Tava griba

³⁹Pēc tam kopā ar saviem mācekļiem Jēzus, kā parasts, gāja uz Eļļas kalnu. Tur viņš tiem sacīja:

– Lūdziet Dievu, lai jūs spētu izturēt šo pārbaudījumu.

^{41,42}Viņš aizgāja netālu no tiem, nometās ceļos un lūdza Dievu:

– Tēvs, ja tu gribi, tad pasargā mani no šīm ciešanām. Tomēr lai viss notiek pēc tavas gribas, nevis pēc manējās.

⁴³Tad no debesīm atnāca eņģelis un Jēzu stiprināja, ⁴⁴jo viņš bija nāves baiļu pārņemts, un sviedri kā asins lāses pilēja zemē, kad viņš tik izmisīgi lūdza Dievu.

⁴⁵Beidzot Jēzus piecēlās un atgriezās pie mācekļiem, taču skumjas un miegs bija tos pievārējis.

⁴⁶ – Vai jūs guļat? – viņš vaicāja. – Celieties! Lūdziet Dievu, lai jūs varētu stāties pretim pārbaudījumam.

Apcietināšana

⁴⁷Tai brīdī, viņa mācekļa Jūdasa vadīts, tuvojās liels ļaužu pulks. Jūdass piegāja pie Jēzus un šķietami draudzīgi noskūpstīja viņu uz vaiga.

⁴⁸ – Jūdas, – Jēzus vaicāja, – vai tu ar skūpstu gribi nodot mani?

⁴⁹ – Kungs, vai mums jāaizstāvas? Mums ir zobeni! – redzot notiekošo, mācekļi iesaucās. ⁵⁰Un viens no viņiem nocirta augstā priesterā kalpam labo ausi.

⁵¹ – Nevajag, – Jēzus teica.

Viņš aizskāra nocirstās auss vietu, un tā tūdaļ atauga. ⁵²Tad Jēzus vaicāja augstajiem priesteriem, tempļa sardzes virsniekiem un rakstu mācītājiem, kas veda pūli:

– Vai es esmu laupītājs, ka jūs esat atnākuši mani sagūstīt, bruņojušies ar zobeniem un rungām? Kāpēc jūs neapcietinājāt mani dievnamā? ⁵³Tur es uzturējos katru dienu. Bet tagad ir pienācis jūsu un Sātana laiks.

⁵⁴Viņi sagrāba Jēzu un aizveda uz augstā priesterā namu, bet Pēteris iztālēm sekoja.

⁵⁵Karavīri pagalmā sakūra ugunsgrūdu, apsē-

dās ap to un sildījās, un arī Pēteris sēdēja kopā ar viņiem.

Atteikšanās

⁵⁶Kāda kalpone uguns gaismā viņu ievēroja un cješi uzlūkoja.

– Šis vīrs bija kopā ar Jēzu, – viņa beidzot teica.

⁵⁷ – Es viņu nepazīstu! – Pēteris to noliedza.

⁵⁸Pēc brīža viņu uzlūkoja vēl kāds cits un bilda:

– Liekas, tu tomēr esi viens no viņiem!

– Nudien, es tas neesmu, – Pēteris dievojās.

⁵⁹Pēc kādas stundas vēl cits pēkšņi ie-teicās:

– Es zinu, ka šis vīrs ir viens no Jēzus mācekļiem, jo viņi abi ir no Galilejas.

⁶⁰ – Man nav ne jausmas, par ko jūs runājat, – Pēteris atteica.

Tiklīdz viņš šos vārdus bija izteicis, iedziedājās gailis.

⁶¹Tai brīdī Jēzus pagriezās un uzlūkoja Pēteri. Tad Pēteris atcerējās Jēzus vārdus: "Pirms gailis vēl nebūs dziedājis, tu trīs reizes mani būsi noliedzis." ⁶²Un Pēteris aizgāja no pagalma, rūgti raudādams.

Pazemojumi

^{63,64}Uzraugi, kas Jēzu apsargāja, sāka viņu izsmiet. Tie aizsēja viņam acis un sita ar dūrēm.

– Kurš tev šoreiz iesita, pravieti? – viņi prašāja.

⁶⁵Tā viņi vēl ilgi nīrgājās par Jēzu.

⁶⁶Nākamajā rītā, gaismai austot, sanāca jūdu Augstākā tiesa, kurā bija augstie priesteri, rakstu mācītāji un tautas vadoņi. Jēzu atveda šīs tiesas priekšā ^{67,68}un lika viņam pasacīt, vai viņš uzdodas par Mesiju vai nē.

– Ja es jums teikšu, jūs man neticēsiet un arī neļausiet neko paskaidrot, – Jēzus atbildēja. ⁶⁹ – Bet drīz nāks laiks, kad es sēdēšu tronī līdzās visuvarenajam Dievam.

⁷⁰ – Tātad tu apgalvo, ka esi Dieva Dēls? – visi sauca.

– Jā, tas es esmu, – viņš tiem atbildēja.

⁷¹ – Kādus lieciniekus mums vēl vajag! – tie kļiedza. – Mēs paši to no viņa mutes dzirdējām.

23 Valdnieku priekšā

¹Tad šie ļaudis aizveda Jēzu pie Romas ieceltā Jūdejas pārvaldnieka Pilāta. ²Viņi tūlīt sāka Jēzu apsūdzēt:

– Šis ir ļoti bīstams cilvēks, viņš mudina nemaksāt nodokļus romiešu valdībai un apgalvo, ka esot mūsu Mesija – Dieva sūtītais valdnieks.

³ – Vai tu esi viņu valdnieks? – Pilāts viņam vaicāja.

– Jā, – Jēzus atbildēja, – tas es esmu.

⁴ – Nu un tad? – Pilāts sacīja augstajiem priesteriem un pārējiem. – Tas taču nav nekāds noziegums!

⁵ – Bet viņš kūda tautu sacelties pret valdību, kur vien viņš iet, no Galilejas līdz Jeruzalemei, – tie neatlaidās.

⁶ – Vai viņš ir no Galilejas? – Pilāts vaicāja.

⁷Kad ļaudis to apstiprināja, tad Pilāts sūtīja viņu pie Galilejas pārvaldnieka Hēroda, jo arī tas šai laikā atradās Jeruzalemē. ⁸Hērods priecājās par iespēju Jēzu redzēt, jo par viņu bija daudz dzirdējis un cerēja ieraudzīt kādu brīnumu.

⁹Viņš Jēzu iztaujāja, bet bez panākumiem.

¹⁰Augstie priesteri un pārējie stāvēja turpat un joprojām viņu apsūdzēja.

¹¹Hērods un viņa kareivji sāka ņirgāties par Jēzu. Tie aplika viņam karalisku apmetni un sūtīja atpakaļ pie Pilāta. ¹²Tajā dienā Hērods un Pilāts, kuri bija ienaidnieki, salīga mieru.

Nāves spriedums

¹³Tad Pilāts paziņoja augstajiem priesteriem un visiem pārējiem ¹⁴savu spriedumu:

– Jūs atvedāt šo cilvēku pie manis, apsūdzēdami viņu kūdišanā pret valdību. Es viņu nopratināju un nācu pie slēdziena, ka viņš nav vainīgs. ¹⁵Hērods atzina to pašu un sūtīja viņu atpakaļ pie manis. Šis cilvēks nav darījis neko tādu, par ko būtu pelnījis nāvi. ¹⁶Es viņu likšu nopērt ar pletni un atbrīvot.

^{17,18}Bet pūlis sāka aurot un vienā balsī sauca:

– Sodiet viņu ar nāvi un atbrīvojiet Barabu! (Baraba bija apcietināts par dumpja

mēģinājumu Jeruzalemē un slepkavību.)

²⁰Pilāts nevēlējās izpildīt ļaužu prasību, jo gribēja atbrīvot Jēzu. ²¹Bet tie kļiedza:

– Šitiet viņu krustā!

²² – Kāpēc? Kādu noziegumu viņš ir izdarījis? – Pilāts vaicāja trešo reizi. – Nav nekāda iemesla sodīt viņu ar nāvi. Es tomēr gribu viņu pārmācīt un atbrīvot.

²³Bet pūlis arvien skaļāk un skaļāk pieprasīja Jēzus nāvi un beidzot panāca savu.

²⁴Tad Pilāts pakļāvās ļaužu prasībai ²⁵un pēc viņu lūguma atbrīvoja Barabu – dumpinieku un slepkavu, bet Jēzu nodeva ļaužu varā.

Ciešanu ceļš

²⁶Kad Jēzu veda uz soda vietu, kāds cilvēks, vārdā Sīmanis, nāca no laukiem uz Jeruzalemi (viņš bija no Kirēnas Ziemeļāfrikā). Kareivji piespieda Sīmani nest Jēzus krustu. ²⁷Viņiem sekoja liels pūlis, un daudzas sievietes Jēzu apraudāja.

²⁸Jēzus pagriezās pret viņām un teica:

– Jeruzalemes meitas, neraudiet par mani, bet gan par sevi un saviem bērniem. ²⁹Jo tuvojas laiks, kad sievietes, kam nav bērnu, tiks uzskatītas par laimīgām. ³⁰Cilvēki sauks, lai kalni krīt un viņus aprok, izbeidzot viņu ciešanas. ³¹Ja šādi apietas ar mani – nevainīgo, kas tad sagaida jūs?

Golgata

^{32,33}Līdz ar viņu arī divus noziedzniekus veda sodīt uz tā saukto Pieres vietu, ebrejiski – Golgatu. Tur visus trīs sita krustā, Jēzu vidū, bet tos abus katru savā pusē.

³⁴ – Tēvs, piedod šiem ļaudīm, – Jēzus teica, – jo viņi nezina, ko dara.

Karavīri meta kauliņus par viņa drēbēm, lai tās sadalītu. ³⁵Pūlis noskatījās, bet daži jūdu vadoni smējās un zobojās:

– Viņš bija tik labs, ka palīdzēja citiem, lai nu glābj pats sevi, ja tiešām ir Dieva izredzētais Mesija.

³⁶Arī kareivji viņu izsmēja. Tie deva viņam dzert etiķi ³⁷un sauca:

– Ja tu esi jūdu valdnieks, tad glāb sevi!

³⁸Pie krusta virs viņa galvas bija pie-naglots uzraksts:

"Šis ir jūdu valdnieks."

Divi noziedznieki

³⁹Arī viens no sodītajiem viņu zaimoja un teica:

– Tātad tu esi Mesija? Pierādi to un glāb pats sevi un arī mūs.

^{40,41}Bet otrs viņu norāja:

– Vai tu nebīsties no Dieva pat nāves brīdī? Mēs esam šo sodu pelnījuši, bet šis cilvēks nekā ļauna nav darījis.

⁴²Tad viņš lūdza:

– Jēzu, atceries mani, kad tu nonāksi savā valstībā.

⁴³– Es tev apsolu, – Jēzus sacīja, – ka jau šodien tu būsi ar mani paradīzē.

Viņa nāve

⁴⁴Bija pusdienlaiks, bet pēkšņi visa zeme satumsa un trīs stundas palika tumsā tīta.

⁴⁵Piepeši tempļa biežais priekšgars, kas sedza ieeju vissvētākajā vietā, pārplīsa pušu.

⁴⁶– Tēvs, – Jēzus sauca, – es nododu savu garu tavās rokās!

Pateicis šos vārdus, viņš nomira.

⁴⁷Kad romiešu virsnieks, kurš vadīja nāves soda izpildīšanu, visu to redzēja, viņš godbijīgi sacīja:

– Patiesi, šis cilvēks bija nevainīgs.

⁴⁸Ļaudis, kas noskatījās, kā Jēzu sit krustā, redzēdami, ka viņš miris, nu satriekti devās projām.

⁴⁹Iztālēm to visu vēroja arī Jēzus draugi un sievietes, kas bija nākušas kopā ar viņu.

Apglabāšana

⁵⁰⁻⁵²Tad kāds jūdu Augstākās tiesas loceklis – Jāzepe no Arimatijas, – devās pie Pilāta un lūdza atļauju apbedīt Jēzu. Viņš bija dievbijīgs cilvēks, kas bija gaidījis Mesijas atnākšanu un nebija piekritis Augstākās tiesas spriedumam. ⁵³Viņš noņēma Jēzu no krusta, ietina tīrā linu autā un guldīja pilnīgi jaunā,

Viņiem sekoja liels pūlis, un daudzas sievietes Jēzu apraudāja.

Lūk. 23:27

klintī izcirstā kapā. ⁵⁴Tas notika vēlā piektdienas pēcpusdienā, īsi pirms sabata sākšanās.

⁵⁵Kad mirušo Jēzu nesa projām, sievietes no Galilejas gāja līdz un noskatījās, kā to gulda kapā. ⁵⁶Tad viņas gāja uz mājām, lai sagatavotu balzamējamās ziedes, bet, tā kā sākās sabats, tad viņas šo darbu pārtrauca.

24 Tukšais kaps

¹Svētdienas rīta agrumā sievietes, paņēmušas līdz ziedes, devās uz kapu, ²bet tur viņas ieraudzīja, ka milzīgais akmens no kapa ieejas novelts. Viņas iegāja iekšā, bet kaps bija tukšs. ⁴Apmulsušas, viņas nezināja, ko iesākt. Piepeši viņu priekšā parādījās divas mirdzoši baltās drānās tērptas būtnes. ⁵Sievietes izbijās un neiedrošinājās pacelt acis.

⁶ – Kāpēc jūs meklējat kapā to, kurš ir dzīvs? – svešie jautāja. ⁷ – Viņa te vairs nav. Viņš ir atgriezies dzīvē. Vai jūs neatceraties, kā viņš Galilejā jums teica, ka viņu nodos ļaunu cilvēku varā, sitis krustā, bet trešajā dienā viņš celsies augšā?

^{8,9}To atcerējušās, viņas steidzās atpakaļ uz Jeruzalemi vēstīt par notikušo Jēzus vienpadsmit mācekļiem un viņa draugiem. ¹⁰Šo sievietu vidū bija arī Marija Magdalēna, Joanna un Jēkaba māte Marija. ¹¹Taču mācekļiem šis stāsts izklausījās pilnīgi neticams. ¹²Vienīgi Pēteris aizskrēja pārliecināties. Saliecies viņš ieskatījās kapā un redzēja tur pamesto linu autu. Neko nesapratis, viņš devās prom.

Ceļā uz Emavu

¹³Tai svētdienā divi citi Jēzus mācekļi gāja uz Emavas ciemu, kas atradās aptuveni desmit kilometrus attālu no Jeruzalemes. ¹⁴Ceļā viņi runāja par pēdējo dienu notikumiem. ¹⁵Pēkšņi pats Jēzus pievienojās viņiem, ¹⁶bet viņi to nepazina.

¹⁷ – Liekas, jūs kaut ko nopietni pārrunājat. Kas jūs nomāc?

Mācekļi apstājās, un viņu sejās atspoguļojās bēdas. ¹⁸Viens no viņiem, vārdā Kleops, teica:

– Tu laikam vienīgais visā Jeruzalemē vēl

neesi dzirdējis par pēdējo dienu notikumiem.

¹⁹ – Kādiem tad? – Jēzus vaicāja.

– Par Jēzu no Nācāretes, – viņi teica. – Viņš bija Dieva sūtīts pravietis, un pēc viņa vārdiem un darbiem ikviens par to varēja pārliecināties. ²⁰Bet augstie priesteri un mūsu tautas vadoņi viņu apcietināja un nodeva romiešu valdības rokās, lai viņu sodītu ar nāvi pie krusta. ²¹Mēs domājam, ka viņš ir Dieva sūtītais tautas glābējs.

Tas notika pirms trim dienām. ^{22,23}Šorīt mūs satrauca dažu mūsu sieviešu ziņa, ka Jēzus kaps esot tukšs, un ka viņas tur redzējušas enģeļus, kuri teikuši, ka Jēzus esot dzīvs. ²⁴Daži mūsējie aizskrēja skatīties, un tiešām, kā sievietes teikušas, Jēzus kapā vairs nebija.

²⁵Tad Jēzus viņiem sacīja:

– Kā jūs varat būt tik nesaprātīgi? Vai jums tik grūti noticēt visam tam, ko pravieši rakstījuši? ²⁶Vai tie nav skaidri pateikuši, ka Kristum tas būs jāizcieš, iekams viņš sāks valdīt?

²⁷Tad Jēzus tiem izskaidroja, kas teikts par viņu Svētajos Rakstos, sākot ar Mozus grāmatām līdz pat praviešiem.

²⁸Viņi bija jau gandrīz nonākuši Emavā. Jēzus it kā gribēja iet tālāk, ²⁹tomēr viņi lūdza to pārnakšņot pie viņiem, jo kļuva jau vēls. Jēzus piekrita.

³⁰Pie galda Jēzus lūdza Dieva svētību, paņēma maizi, lauza to un sniedza viņiem. ³¹Tad pēkšņi tie viņu pazina, bet tai pašā brīdī viņš pazuda.

³²Tad mācekļiem gluži kā zvīņas nokrita no acīm.

– Vai tad mēs jau sirdīs nenojautām, kad viņš ar mums ceļā runāja un izskaidroja Svētos Rakstus?

^{33,34}Nezaudējot laiku, viņi steidzās atpakaļ uz Jeruzalemi, kur vienpadsmit mācekļi un citi Jēzus draugi tiem pavēstīja:

– Mūsu Kungs tiešām ir augšāmcēlies! Pēteris viņu redzējis.

³⁵Tad viņi pārējiem stāstīja, kā Jēzus viņiem parādījies ceļā un kā viņi to pazīnuši, kad tas lauzis maizi.

Atkal kopā

³⁶Pēkšņi pats Jēzus nostājās viņu vidū un

viņus sveicināja. ³⁷Bet visi ļoti izbijās, domājot, ka tas ir rēgs.

³⁸ – Kāpēc jūs baidāties un šaubāties, ka tas tiešām esmu es? – viņš jautāja. ³⁹ – Skatieties uz manām rokām un kājām! Redziet, tas taču esmu es pats. Aptaustiet mani un pārliedzieties, ka es neesmu rēgs, jo tos nevar aptaustīt.

⁴⁰Viņš parādīja tiem savas rokas un kājas.

⁴¹Mācekļi, prieka apstulbināti, vēl nespēja tam noticēt.

– Vai jums te ir kaut kas ēdams? – viņš tiem vaicāja.

⁴²Tie pasniedza Jēzum gabalu ceptas zivs ⁴³un noskatījās, kā viņš to apēd. ⁴⁴Tad viņš

– Skatieties uz manām rokām un kājām! Redziet, tas taču esmu es pats. Aptaustiet mani un pārliedzieties, ka es neesmu rēgs, jo tos nevar aptaustīt. Lūk 24:39

teica:

– Vai jūs neatceraties, cik bieži es jums stāstīju, ka viss, kas par mani teikts Mozus un praviešu rakstos un psalmos, tiešām notiks?

⁴⁵Tad beidzot viņi saprata šos praviešu teikumus.

Atvadu vārdi

⁴⁶ – Patiešām, – viņš vēl piebilda, – tur taču ir sacīts, ka Kristus būs jācieš, jāmirst un trešajā dienā jāceļas augšā no mirušajiem.

⁴⁷Visām tautām ir jāzina: ikviens, kurš nāk pie manis un nožēlo grēkus, saņems grēku piedošanu. Sludiniet vispirms to Jeru-

zalemē. ⁴⁸Jūs esat redzējuši, ka šie praviešu teikumi piepildījušies un esat liecinieki tiem.

⁴⁹Un nu es gribu jums sūtīt Svēto Garu, kā solījis mans Tēvs. Pālieciet pilsētā, kamēr nāks Svētais Gars un dos jums spēku no debesīm.

Atpakaļ pie Tēva

⁵⁰Pēc tam Jēzus kopā ar viņiem aizgāja līdz Betānijai un, pacēlis rokas pret debesīm, svētīja viņus, ⁵¹tad sāka celties gaisā un nozuda debesīs. ⁵²Mācekļi krita viņa priekšā ceļos un tad, prieka pārpilni, atgriezās Jeruzalemē, ⁵³kur bieži jo bieži uzturējās dievnamā un slavēja Dievu.

The Latvian Gospel of Luke
in Contemporary Language
© International Bible Society, 1991
All rights reserved

Illustrations by José Pérea Montero
Illustrations courtesy of Scandinavia
Publishing House, Copenhagen, Denmark

Printed in Sweden
Svenska Tryckcentralen AB, Stockholm 1993

ISBN 91-7165-0067

Published by International Bible Society
P.O. Box 205
524 23 Herrljunga, Sweden

Lūkasa evaņģēlijs

No Jaunās Derības tulkojuma
"Dzīvā Bībele"

INTERNATIONAL BIBLE SOCIETY

Colorado Springs • Mexico City • Herrljunga
Nairobi • Hyderabad • Bangkok

Lūkass stāsta par Jēzu

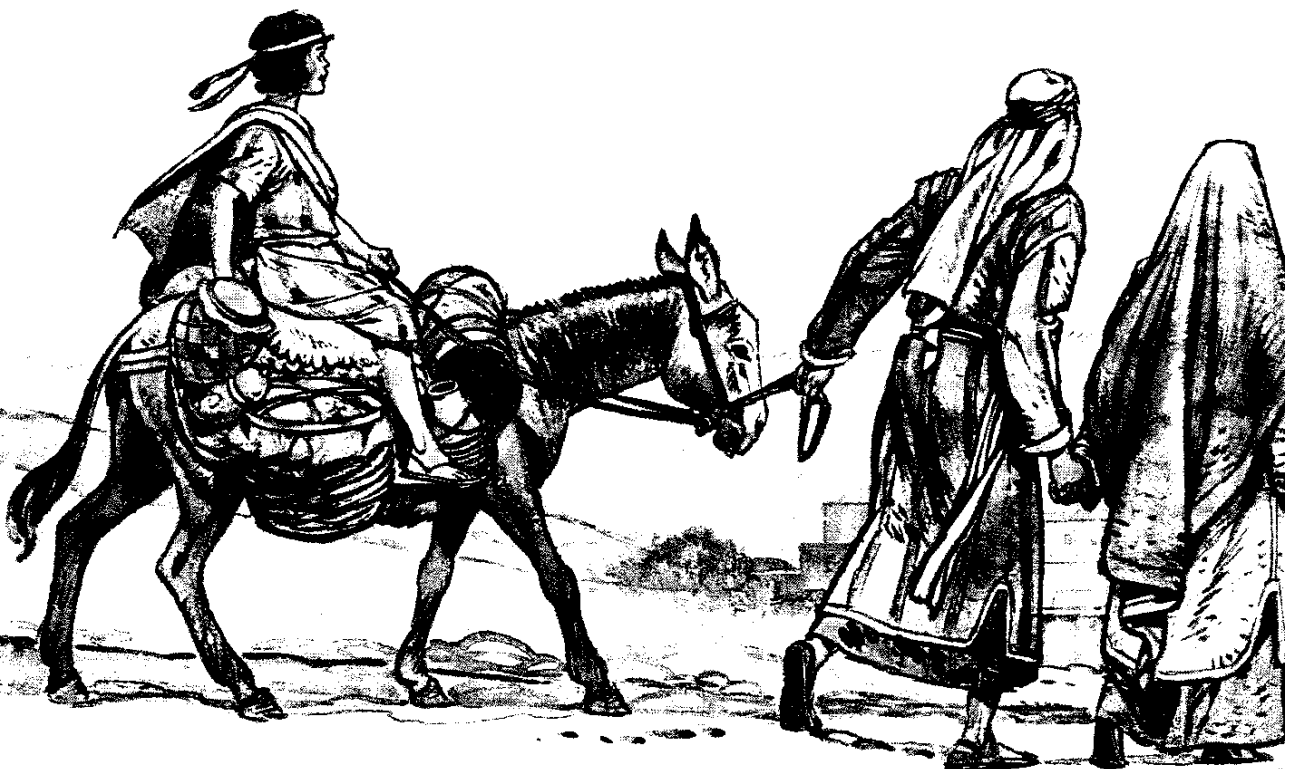
Autors: Lūkass

Sarakstišanas vieta: domājams, ka Cezareja

Sarakstišanas laiks: apmēram m.ē. 60. gads

Saturs: Lūkass bija apustuļa Pāvila pavadonis, pēc profesijas – ārsts. Šo aprakstu par Jēzus dzīvi viņš adresē izglītotam grieķim Teofilam. Viņa vēstījuma mērķis ir – parādīt Jēzus cilvēciskumu un vēsturisko nozīmīgumu. Tāpēc autors ir rūpīgi pārbaudījis visus pierādījumus un min precīzu notikumu laiku. Viņš sāk ar Jēzus pārdabiskās piedzimšanas aprakstu, minot detaļas, kas nekur citur nav atrodamas. Tālāk stāstīts par Jēzus darbību Galilejā, kam seko plašs apraksts par viņa ceļojumu uz Jeruzalemi. Pēc Jēzus nāves un uzcelšanās no nāves viņa mācekļi ar sajūsmu un prieku paliek gaidot Dieva apsolīto spēku. Pats vārds "evaņģēlijs" nozīmē "Priecīgā vēsts".

Galvenā doma: Ja ieskatāmies pārējos evaņģēlijos, Matejs ataino Jēzu kā Mesiju, Marks parāda viņu kā Dieva kalpu, bet Lūkass – kā pilnīgu Cilvēku-Dievu, kura ciltskoks sniedzas līdz pašam Ādamam (Lūk. 3:23-38). Jēzus ir izcilākā vēsturiskā persona, un Lūkass runā par viņu vēsturisko notikumu kontekstā. Nepārspēta palikusi viņa mācība un dzīve, ne ar ko nesalīdzināma ir viņa nāve un augšāmcelšanās.

1 Labdien, mans mīlais Teofil!

Ir uzrakstīti jau vairāki Kristus dzīves stāsti, izmantojot pirmo mācekļu un citu aculiecinieku sniegtās ziņas. ³Tomēr man šķita, ka nebūtu slikti pārbaudīt visus šos stāstus no sākuma līdz beigām. Tagad gribētu tev visu to pēc kārtas pastāstīt. ⁴Tu pārlicināsies, ka viss, kas tev par Jēzu stāstīts, ir patiess.

Enģelis templi

⁵Mans stāsts sākas ar jūdu priesteri Cahariju, kas dzīvoja Jūdejas pārvaldnieka Hēroda laikā. Caharijs bija Abija priesteru vienības loceklis. Gan viņš, gan viņa sieva Elizabete bija Ārona pēcteči. ⁶Caharijs un Elizabete kā dievbijīgi cilvēki citīgi ievēroja visus Dieva likumus. ⁷Tomēr Elizabetei nevarēja būt bērni, un tagad viņi abi jau bija ļoti veci.

⁸Kādu dienu Caharijs veica savus pienākumus templī. ⁹Parasti priesteri lozēja, kurš no viņiem iededzinās vīraka kvēpināmo, un šoreiz Caharijs ieguva tiesības ieiet tempļa svētnīcā.

¹⁰Ārā, tempļa pagalmā atradās daudz ļaužu, kuri lūdza Dievu. ^{11,12}Pēkšņi Caharijs kvēpināšanas altāra labajā pusē ieraudzīja

enģeli un pārsteigumā satrūkās.

Viņš sagatavos Mesijam ceļu

¹³ – Nebīsties, Caharij! – enģelis teica. – Es esmu atnācis tev pavēstīt, ka Dievs ir uzklaušījis tavu lūgšanu. Tava sieva Elizabete drīz dzemdēs dēlu, ko tu nosauksi par Jāni. ¹⁴Jūs abi būsiet laimīgi par viņa piedzimšanu, un arī daudzi citi priecāsies līdz ar jums. ¹⁵Tavs dēls būs viens no Dieva izredzētajiem. Viņš nekad nedrīkstēs baudīt vīnu vai citu reibinošu dzērienu, un vēl pirms dzimšanas viņā iemājos Svētais Gars. ¹⁶Daudzus Izraēla bērnus viņš atgriezīs pie Dieva – viņu Kunga. ¹⁷Viņš būs nelokāms kā senais pravietis Elijs, sludinās Mesijas atnākšanu un sagatavos cilvēkus tai. Dēli, tāpat kā tēvi, atkal kalpos Dievam, un nepaklausīgie sāks sekot Dieva gribai.

¹⁸ – Bet kā tas iespējams! – Caharijs iesaucās. – Es esmu jau vecs vīrs, un arī mana sieva ir krietni gados.

¹⁹ – Es esmu Gabriēls! – enģelis atbildēja. – Es runāju paša Dieva vārdā. Viņš mani

Kad Jēzus bija divpadsmit gadus vecs, viņš pirmo reizi gāja līdz saviem vecākiem uz Lieldienu svētkiem Jeruzalemē, ko tie apmeklēja katru gadu. Lūk. 2:41-42

atsūtīja paziņot tev šo priecīgo vēsti. ²⁰Bet, tā kā tu man netici, tad kļūsi mēms un nevarēsi parunāt līdz bērna piedzimšanai.

²¹Pa to laiku ļaudis ārā gaidīja Cahariju un brīnījās, kāpēc viņš tik ilgi kavējas. ²²Kad Caharijs beidzot iznāca, viņš vairs nespēja runāt. Tikai no žestiem varēja noprast, ka viņš redzējis kādu parādību.

²³Caharijs palika templī pabeigt savu darbu un tad atgriezās mājā. ²⁴Drīz viņa sieva Elizabete kļuva grūta un piecus mēnešus nerādījās ļaudīs.

²⁵ – Esmu pateicīga Dievam! – viņa teica, – Viņš mani atbrīvojis no neauglīgas sievas negoda!

Gabriēla parādīšanās Marijai

²⁶Nākamajā mēnesī Dievs sūtīja eņģeli Gabriēlu uz Galilejas pilsētu Nācareti ²⁷pie jaunavas Marijas, kura bija saderināta ar Jāzepu no Dāvida cilts.

²⁸ – Apsveicu tevi, – Gabriēls teica, – Dievs ir izraudzījis tevi no visām sievietēm.

²⁹Marija nespēja saprast, ko šie savādie vārdi nozīmē.

³⁰ – Nebaidies, Marij, – eņģelis viņai teica, – Dievs ir nolēmis tevi īpaši svētīt. ³¹Pavisam drīz tevī radīsies jauna dzīvība. Tev piedzims dēls, un viņa vārds būs Jēzus. ³²Viņš būs varens un viņu sauks par Dieva Dēlu. ³³Dievs viņam piešķirs Dāvida troni, un viņš valdīs pār Izraēla cilti mūžīgi.

³⁴ – Bet kā man var būt bērns? – Marija eņģelim vaicāja. – Es esmu vēl nevainīga.

³⁵Eņģelis atbildēja: – Pār tevi nāks Svētais Gars un Dieva spēka brīnums, tāpēc bērns, kas tev pie-dzims, būs svēts – viņš būs Dieva Dēls. ³⁶Arī tava radniece Elizabete, kurai nevarēja būt bērnu, savā sirmajā vecumā ir jau sestajā grūtniecības mēnesī. ³⁷Dievam nav nekas neiespējams.

³⁸ – Es esmu ar mieru pildīt Dieva gribu, – Marija sacīja, – lai viss notiek, kā tu teici.

Tad eņģelis nozuda.

Ciemos pie Elizabetes

³⁹Pēc dažām dienām Marija saposās apmeklēt Elizabeti. Viņa devās uz pilsētiņu Jūdejas kalnos, ⁴⁰kur dzīvoja Caharijs. ⁴¹Izdzirdot Marijas sveicienu, Elizabete sajuta bērnu spēcīgi sakustamies sevī, un tai brīdī pār

viņu nāca Svētais Gars. ⁴²Priecīgi iesaukdamās, viņa sveicināja Mariju:

– Dievs tevi ir svētījis vairāk par visām sievietēm, tevi un tavu bērnu! ⁴³Kāds man gods, ka mana Kunga māte nāk pie manis! ⁴⁴Tiklīdz es izdzirdu tavu sveicienu, bērns manī no prieka salēcās! ⁴⁵Tā kā tu ticēji tam, ko Dievs bija sacījis, tad viņš tevi ir svētījis.

⁴⁶ – Es slavēju Dievu, – Marija atbildēja, ⁴⁷ – un esmu laimīga, ka Viņš ir mans Glābējs! ⁴⁸Viņš izvēlējās mani – vienkāršu un parastu sievieti – tik lielam uzdevumam. Nākamās paaudzes sauks mani par laimīgu, ⁴⁹jo svētais un varens Dievs ir mani īpaši pagodinājis. ⁵⁰Viņa žēlastība ir nebeidzama un pavada ikvienu, kas Viņu godā. ⁵¹Dieva vara pasaulē ir nepārrēdzama, pat lepnie un augstprātīgie tai nevar pretoties. ⁵²Varenos Viņš ir gāzis no troņiem un apspiestos paaugstinājis. ⁵³Viņš ir veldzējis izslāpušos, bet bagātos atraidījis ar tukšām rokām.

⁵⁴Un kā Viņš palīdzējis savai Izraēla tautai! Viņš dāvā arī mums savu žēlsirdību, ⁵⁵ko uz mūžīgiem laikiem apsolinis mūsu tēviem – Ābrahāmam un viņa bērniem.

⁵⁶Marija palika pie Elizabetes kādus trīs mēnešus un tad atgriezās mājās.

Viņa vārds ir Jānis

⁵⁷Elizabetei pienāca laiks dzemdēt, un viņai piedzima puisēns. ⁵⁸Kaimiņi un radi drīz vien uzzināja par šo Dieva brīnumu, un visi priecājās.

⁵⁹Kad bērnam bija astoņas dienas, tad sanāca radi un draugi, lai piedalītos apgraizīšanas ceremonijā. Visi domāja, ka viņu sauks tāpat kā tēvu – par Cahariju.

⁶⁰ – Nē! – Elizabete noteica, – viņu sauks par Jāni.

⁶¹ – Kāpēc? – visi brīnījās, – jūsu ģimenē nav neviena, kam būtu tāds vārds.

⁶²Tad viņi ar žestiem to pašu vaicāja bērna tēvam. ⁶³Viņš palūdza papīru un, visiem par izbrīnu, uzrakstīja: "Viņa vārds ir Jānis."

⁶⁴Šai mirklī Caharijs atguva valodu un sāka slavēt Dievu. ⁶⁵Visi kaimiņi bija pārsteigti, un vēsts par notikušo izplatījās visā Jūdejas kalnienē. ⁶⁶Ļaudis, to dzirdot, domāja: "Par ko gan šim bērnam lemts kļūt? Dievs noteikti ir kaut ko īpašu viņam paredzējis."

Caharija pravietojums

⁶⁷Tad pār zēna tēvu Cahariju nāca Svētais Gars, un viņš, Dieva iedvesmots, teica:

⁶⁸ – Slavējiet Izraēla Dievu, kas nācis pie savas tautas, ⁶⁹lai to atbrīvotu. ⁷⁰Viņš sūta mums varenu Glābēju no sava kalpa valdnieka Dāvida cilts. ⁷¹Jau sen svētie pravieši tika vēstījuši: ⁷²"Dievs sūtīs kādu, kas glābs mūs no ienaidniekiem." ⁷³Viņš ir bijis žēlīgs pret mūsu tēvu tēviem. Viņš nav aizmirsis savu svēto solījumu Ābrahāmam, kas skar arī mūs. ⁷⁴Viņš atbrīvo mūs no ienaidniekiem, lai mēs nebaidoties varētu kalpot Viņam visu savu mūžu ⁷⁵kā Dieva ļaudis, kas dzīvo pēc Viņa gribas.

⁷⁶Un tevi, manu dēliņ, sauks par Visuvarenā Dieva pravieti, jo tu sagatavosi Mesijam ceļu. ⁷⁷Tu teiksi Viņa tautai, ka glābti tiks visi tie, kas nožēlos grēkus.

⁷⁸Dievs mums piedos, jo Viņa žēlastība ir neizmērojama. Pār mums atausīs debesu gaisma. ⁷⁹Tā apspīdēs arī tos, kas mīt tumsā un nāves ēnā, un vadīs mūs pa miera ceļu.

⁸⁰Mazais Jānis auga un mācījās aizvien labāk izprast Dieva gribu, un, kad bija pieaudzis, aizgāja dzīvot tuksnesī. Tur viņš palika līdz tam laikam, kad viņam bija jāiziet tautā.

2 Dieva Dēls ienāk pasaulē

¹Tajā laikā ķeizars Augusts izdeva pavēli, ka visā Romas impērijā pirmo reizi jānotiek tautas skaitīšanai. ²(Šis pasākums notika, kad Sīrijā valdīja Kvirīnijs.) ³Ikvienam bija jāatgriežas savu senču mājvietā, lai tur pierēģistrētos. ⁴Tā kā Jāzeps bija cēlies no valdnieku cilts, viņam vajadzēja doties no Galilejas pilsētas Nācaretes uz valdnieka Dāvida seno mājvietu Betlēmi Jūdejā. ⁵Viņš devās turp ar Mariju, savu ligavu, kura gaidīja bērnu. ⁶Kad viņi ieradās Betlēmē, pienāca bērna dzimšanas laiks. ⁷Marijai piedzima pirmais bērns, dēls. Viņa to ietina autiņos un ielika silitē, jo pilsētas viesnīcā nebija vietu.

Dieva vēsts ganiem

⁸Tonakt laukos aiz pilsētas gani sargāja sa-

vus ganāmpulkus. ⁹Pēkšņi viņiem parādījās eņģelis, un Dieva gaisma apmirdzēja tos. Gani ļoti izbijās, ¹⁰bet eņģelis viņus nomierināja.

– Nebīstieties! – viņš teica, – es nesu jums un visiem cilvēkiem pašu lielāko prieka vēsti! ¹¹Šonakt Betlēmē ir dzimis Glābējs – mūsu Kungs Kristus. ¹²Jūs viņu pazīsit pēc tā, ka viņš, autos ietīts, gulēs silitē.

¹³Piepeši ganus apņēma milzīgs pulks eņģeļu, kas slavēja Dievu:

¹⁴ – Gods Dievam debesīs, un miers virs zemes visiem labas gribas cilvēkiem!

¹⁵Kad eņģeļu pulks bija atgriezies debesīs, gani teica cits citam: – Ejam! Dosimies uz Betlēmi, lai redzētu brīnumu, par ko mums vēstījuši eņģeļi.

¹⁶Viņi steidzās uz pilsētu un atrada Mariju, Jāzepu un silitē gulošo bērniņu. ¹⁷Ieraudzījuši to, gani stāstīja visiem, ko eņģelis viņiem sacījis. ¹⁸Visi, kas dzirdēja viņu stāstu, bija pārsteigti, ¹⁹bet Marija paturēja prātā ik vārdu un bieži par tiem domāja.

²⁰Tad gani atgriezās laukos pie ganāmpulkiem. Viņi slavēja Dievu par visu, ko bija piedzīvojuši tieši tā, kā eņģelis viņiem vēstījis.

"Šis bērns ir pasaules Glābējs!"

²¹Astoņas dienas vēlāk, bērna apgraizīšanas ceremonijā, viņam deva vārdu Jēzus, kā to bija noteicis eņģelis vēl pirms bērna ieņemšanas.

²²Kad pēc bērna piedzimšanas Marijai pienāca laiks šķīstīšanas upurim templī, kā pavēl Mozus likumi, vecāki devās ar Jēzu uz Jeruzalemi, lai to parādītu Dievam. ²³Šais likumos ir rakstīts: "Katru pirmo dēlu jānovēl Dievam."

²⁴Jēzus vecāki arī ziedoja savu upuri – kā to prasa likumi – "vai nu pāri ūbeļu vai divus jaunus baložus".

²⁵Tajā dienā templī atradās kāds vīrs, vārdā Simeons, kas dzīvoja Jeruzalemē. Viņš bija ļoti dievbijīgs un krietns cilvēks, viņā mājaja Svētais Gars. ²⁶Viņš pastāvīgi gaidīja, ka drīz nāks Mesija, jo Svētais Gars viņam bija atklājis, ka viņš nemirs, iekams nebūs redzējis Dieva sūtīto Glābēju. ²⁷Svētais Gars bija mudinājis viņu tajā dienā doties uz templi. ²⁸Kad Marija un Jāzeps

ieradās, lai parādītu Dievam savu mazulīti, Simeons arī bija tur un, paņēmis bērnu rokās, slavēdams Dievu, viņš teica:

²⁹ – Kungs, tagad es varu mierīgi mirt, ³⁰ jo esmu redzējis Glābēju, ³¹ ko tu solīji dot pasaulei. ³² Viņš ir Gaisma, kas atspīdēs pār visām tautām, un viņš būs tavas Izraēla tautas gods!

³³ Jāzeps un Marija stāvēja turpat, brīnīdamies par šiem vārdiem. ³⁴ Simeons viņus svētīja, un tad teica Marijai:

³⁵ – Tavā sirdī būs skaudras sāpes, jo šis bērns Izraēlā izšķīrs daudzus cilvēku likteni, kļūstot vieniem par tiesnesi, citiem par glābēju, tādējādi atklājot cilvēku visapslēptākās domas.

³⁶ Templī atradās arī praviete Anna, Fānuēla meita, no Ašera cilts. Viņa bija ļoti veca, jo pēc septiņiem laulībā pavadītiem gadiem bija ilgi nodzīvojusi kā atraitne, ³⁷ un tagad viņai bija astoņdesmit četri gadi. Viņa nekad neatstāja templi un pavadīja tur nakti un dienu, kalpodama Dievam ar lūgšanām un bieži gavēdama. ³⁸ Viņa pienāca klāt, kad Simeons sarunājās ar Mariju un Jāzepu, un arī sāka slavēt Dievu. Visiem, kas Jeruzalemē gaidīja Mesijas atnākšanu, Anna stāstīja par šo bērnu.

Jēzus bērība

³⁹ Kad Jēzus vecāki bija izpildījuši bauslības priekšrakstus, viņi atgriezās Nācāretē, Galilejā.

⁴⁰ Jēzum pieaugot, viņā atklājās dievišķa gudrība, un Dieva svētība pavadīja viņu ik uz soļa. ^{41,42} Kad Jēzus bija divpadsmit gadus vecs, viņš pirmo reizi gāja līdzī saviem vecākiem uz Lieldienu svētkiem Jeruzalemē, ko tie apmeklēja katru gadu. ⁴³ Pēc svētkiem vecāki devās uz Nācāreti, bet Jēzus, neviena nepamanīts, palika Jeruzalemē. ⁴⁴ Pirmo dienu vecāki nepievērsa uzmanību viņa prombūtnei, jo domāja, ka viņš ir kopā ar citiem ceļiniekiem. ⁴⁵ Taču, kad viņš neparādījās arī vakarā, tie sāka viņu meklēt pie radiem un draugiem, bet neatraduši gāja atpakaļ uz Jeruzalemi. ⁴⁶ Pēc trim dienām tie beidzot atrada viņu templī rakstu mācītāju vidū. ⁴⁷ Jēzus uzmanīgi klausījās, uzdeva jautājumus un pārsteidza visus ar neparasti gudrām atbildēm.

⁴⁸ Vecāki, redzēdami viņu tik mierīgi sēžam, nezināja, ko domāt.

– Dēls, – māte viņu uzrunāja, – kāpēc tu mums sagādāji raizes? Mēs ar tēvu visur tevi izmisīgi meklējām.

⁴⁹ – Bet kāpēc jums tas bija jādara? – Jēzus jautāja. – Jums vajadzēja zināt, ka es būšu šeit, sava Tēva namā.

⁵⁰ Tomēr vecāki nesaprata viņa vārdus. ⁵¹ Tad Jēzus kopā ar viņiem atgriezās Nācāretē un bija tiem paklausīgs, bet māte visu piedzīvoto nekad neaizmirsā. ⁵² Jēzum izaugot, vairojās arī viņa gudrība, un Dievs un cilvēki mīlēja viņu.

3 Saucēja balss

^{1,2} Ķeizara Tibērija piecpadsmitajā valdīšanas gadā Dievs uzrunāja Jāni Caharija dēlu, kas dzīvoja tuksnesī. (Tai laikā Pilāts valdīja Jūdejā, Hērods Galilejā, viņa brālis Filips Iturejā un Trahonijā, Lizanijs Abilenē, bet Annass un vēlāk Kaijafs bija jūdu augstie priesteri.)

³ Tad Jānis pameta tuksnesi un devās uz visiem apvidiem abos Jordānas krastos. Viņš aicināja ļaudis kristīties, lai tie apliecinātu, ka viņi atgriezušies pie Dieva, novērsušies no grēkiem un saņēmuši piedošanu. ⁴ Pēc pravieša Jesajas vārdiem Jānis bija kā saucēja balss tuksnesī: "Sagatavojiet ceļu Kunga atnākšanai! Novāciet šķēršļus ik takā viņa priekšā! ⁵ Nolidziniet kalnus un pakalnus! Piepildiet ielejas! Iztaisnojiet likos ceļus! Nogludiniet grambras! ⁶ Tad visa cilvēce redzēs Dieva sūtīto Glābēju."

⁷ Ļaužu pulkus, kas nāca kristīties, Jānis uzrunāja šādi:

– Jūs, čūsku dzimums! Jūs mēģināt izglābties no elles, patiesi neatgriežoties pie Dieva. Tāpēc jūs vēlaties tapt kristīti. ⁸ Vispirms pierādiet darbos, ka esat pievērsušies Dievam. Un nedomājiet, ka varat justies droši tāpēc, ka esat Ābrahāma pēcnācēji. Ar to vien nepietiek. Dievs var radīt Ābrahāma bērnus arī no šiem akmeņiem!

⁹ Ir pēdējais laiks atgriezties, jo Dieva tiesas cirvis ir pacelts pār jums, tas gatavs nocirst koku ar visām saknēm. Katru, kas nenesīs labus augļus, nocirtīs un iemetīs ugunī.

¹⁰ – Bet ko lai mēs darām? – ļaudis vaicāja.

¹¹ – Ja jums ir divi krekli, tad dodiet vienu tam, kam tā nav, – Jānis atbildēja. – Ja jums ir pietiekami ēdamā, tad neaizmirstiet izsalkušos.

¹² Kristīties nāca arī nodokļu iekasētāji.

– Ko lai mēs darām? – viņi jautāja.

¹³ – Nekrāpiet nevienu un neņemiet vairāk nodokļu, kā likumā paredzēts, – Jānis atbildēja.

¹⁴ – Un kas jādara mums? – gribēja zināt kareivji.

– Nelaupiet un neizspiediet naudu, bet apmierinieties ar savu algu! – Jānis atbildēja.

¹⁵ Ļaudis, gaidīdami Mesiju, sprieda, ka tas varētu būt Jānis.

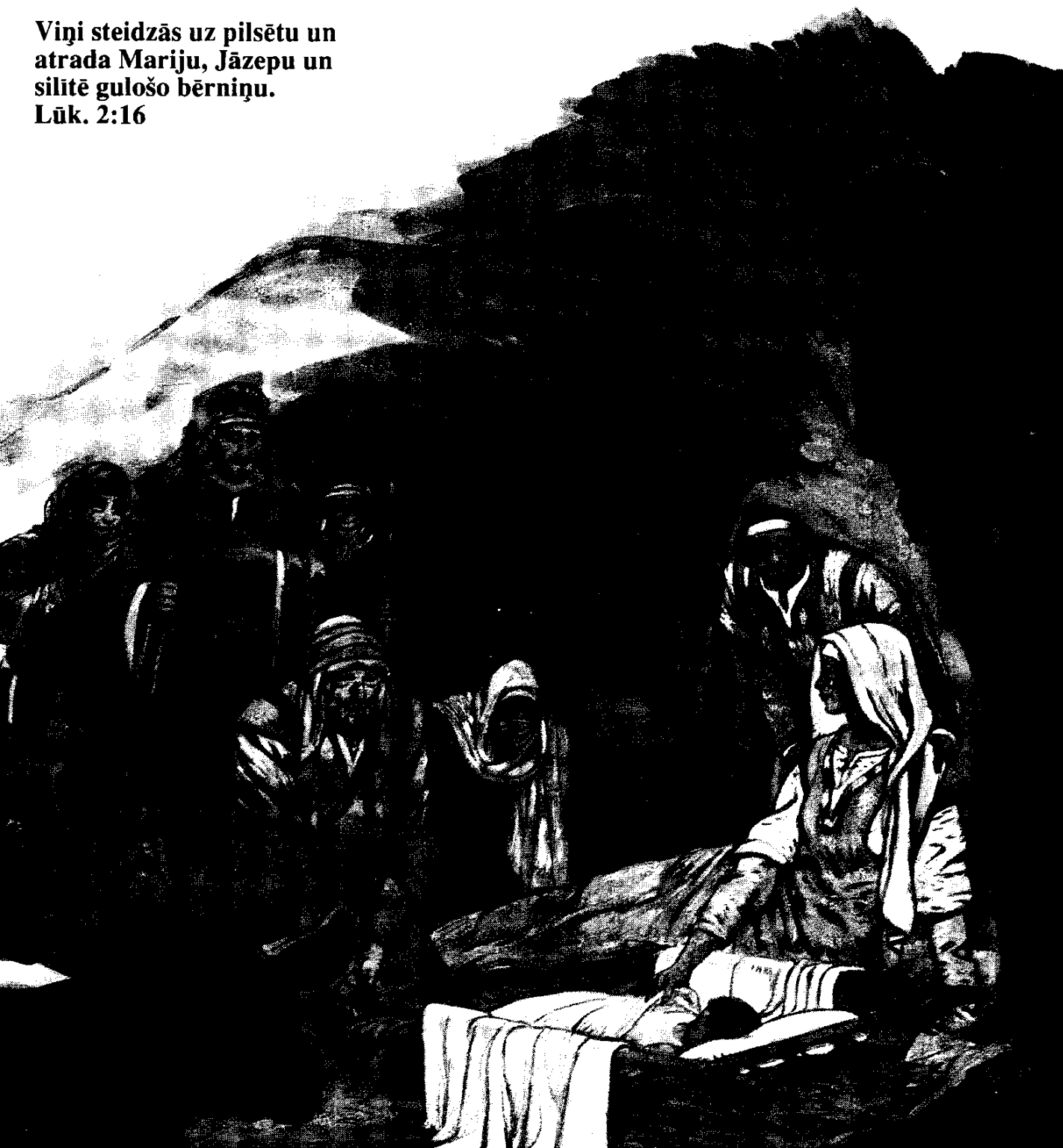
¹⁶ – Es kristīju tikai ar ūdeni, – Jānis atbildēja, – bet drīz nāks cits, daudz spēcīgāks par mani. Es neesmu cienīgs būt pat viņa kalps. Viņš kristīs jūs ar Svēto Garu un uguni.

¹⁷ Viņš izvētīs ražu un graudus sakrās apcirkņos, bet pelavas sadedzinās mūžīgā ugunī.

¹⁸ Jānis runāja arī par daudz ko citu, slu-

Viņi steidzās uz pilsētu un atrada Mariju, Jāzepu un silitē gulošo bērniņu.

Lūk. 2:16

dinādams cilvēkiem Dieva vēsti, un mudināja tos atgriezties. ^{19,20}Bet, kad Jānis bija atklāti nosodījis Galilejas valdnieku Hērodu par to, ka tas apprecējis sava brāļa sievu Hērodiju, un vēl par daudz citiem viņa pārkāpumiem, Hērods kļuva tik ļauns, ka lika Jāni iemest cietumā.

Mans mīļotais Dēls

²¹Tanī laikā, kad Jānis vēl kristīja ļaudis, arī Jēzus atnāca kristīties. Kad viņš lūdza Dievu, atvērās debesis, ²²un Svētais Gars kā balodis nolaidās pār viņu. No debesīm atskanēja balss:

– Tu esi mans mīļotais Dēls, mans prieks, manu nodomu piepildītājs.

²³Jēzus bija gadus trīsdesmit vecs, kad viņš uzsāka savu darbu tautā. Viņu uzskatīja par Jāzēpa dēlu, un viņa priekšteči bija:

Ēls, ²⁴Matats, Levijs, Melhijs, Janajs, Jāzeps,

²⁵Matatijs, Amoss, Naums, Eslijs, Nagajs,

²⁶Maāts, Matatijs, Semeins, Jozehs, Joda, ²⁷Joanans, Reza, Zorobabels, Šalatiēls,

Nerijs,

²⁸Melhijs, Adijs, Kozams, Elmadams, Ers,

²⁹Jozus, Eliēzers, Jorims, Matats, Levijs,

³⁰Simeons, Jūdass, Jāzeps, Jonams, Eljakims,

³¹Melejs, Mennajs, Matats, Nātāns, Dāvids,

³²Isajs, Jobeds, Boass, Salmons, Naāsons, ³³Aminadabs, Admins, Arnijs, Hecrons,

Faress, Jūda,

³⁴Jēkabs, Īzāks, Ābrahāms, Tarass, Nahors,

³⁵Seruhš, Reuss, Faleks, Ēbers, Salass,

³⁶Kainans, Arfaksads, Sems, Noass, Lamehs,

³⁷Metuzāls, Ēnohs, Jareds, Malaleēls, Kainans,

³⁸Ēnošs, Sets, Ādams, ko pats Dievs bija radījis.

4 Sātana priekšlikumi

^{1,2}Pēc kristīšanās Jēzus, Svētā Gara pārpilns, devās prom no Jordānas upes; Gars aizveda viņu Jūdejas tuksnesī, kur četrdes-

mit dienas viņu kārdināja Sātans. Visu šo laiku viņš nekā neēda, tāpēc viņu mocīja izsalkums.

³ – Ja tu esi Dieva Dēls, tad pārvērt šo akmeni par maizes klaipu, – Sātans teica.

⁴ – Svētajos Rakstos sacīts, ka dzīvē ir daudz kas svarīgāks par ēšanu, – Jēzus atbildēja.

⁵Tad Sātans uzveda viņu augstā kalnā un vienā acumirkli parādīja tam visas pasaules valstis, ^{6,7}teikdams:

– Visa šī varenība un krāšņums pieder man, es varu to piešķirt, kam vien gribu. Ja tu metīsies ceļos un pielūgsi mani, es atdošu to tev.

⁸Jēzus atbildēja:

– Rakstos ir teikts: mums jāpielūdz vienīgi Dievs un jāklausa Viņam.

⁹⁻¹¹Tad Sātans viņu aizveda uz Jeruzalemi, pašā augstākajā vietā uz tempļa jumta, un mudināja:

– Ja tu esi Dieva Dēls, meties lejā! Rakstos ir teikts, ka Dieva eņģeļi tevi nesīs uz rokām, lai tev nekas nenotiek.

¹²Jēzus atvairīja viņu ar vārdiem:

– Rakstos ir arī teikts – sargies izaicināt Dievu.

¹³Kad Velns bija visus kārdinājumus izmēģinājis, viņš atstāja Jēzu.

¹⁴Jēzus, Svētā Gara spēka pārpilns, atgriezās Galilejā. Drīz par viņu runāja visā apkārtnē. ¹⁵Viņš sludināja sinagogās, un visi viņu slavēja.

Brīvība un piedošana

¹⁶Nonācis Nācaretē, savā bērnības pilsētiņā, viņš kā parasti sabata dienā aizāja uz sinagogu. Kad viņš piecēlās, lai lasītu Svētos Rakstus, ¹⁷tam pasniedza pravieša Jesajas grāmatu. Viņš lasīja: ^{18, 19}"Dieva Gars ir ar mani. Viņš aicinājis mani sludināt Labo vēsti nabadzīgajiem. Viņš ir sūtījis mani remdēt ciešanas, vēstīt, ka gūstekņi būs brīvi, aklie kļūs redzīgi, apspiestie tiks atbrīvoti no ikviena jūga, un Dievs vairs nepamēinēs cilvēku pārkāpumus."

²⁰Jēzus aizvēra grāmatu, atdeva to un apsēdās. Visi viņu uzmanīgi vēroja un gaidīja, ko viņš sacīs.

²¹ – Šis pravietojums šodien ir piepildījies! – viņš iesāka.

Savā zemē praviešus necieš

²²Visiem šī doma patika, bet viņi brīnījās par Jēzus neparastajiem vārdiem:

– Grūti pat noticēt, ka viņš ir namdara**ēls.

²³ – Jūs droši vien atgādināsiet man sakām-vārdu: "Ārst, dziedini pats sevi!" – Jēzus turpināja. –Ja jau tu Kapernaumā darīji tādus brīnumus, tad atkārto tos arī šeit. ²⁴Bet es jums saku, ka neviens pravietis netiek cienīts savā dzimtajā pusē. ^{25,26}Atcerieties, – kad pravieša Elija laikā trīssarpus gadus nebija lijis lietus, Izraēlā valdīja bads. Kaut arī daudzām atraitnēm bija nepieciešama palīdzība, Elijs netika sūtīts ne pie vienas no viņām, bet gan pie cittautietes no Sareptas Sidonas apkārtnē. ²⁷Vai arī atcerieties pravieti Elīsu, kas izdziedināja vienīgi sīrieti Naēmanu, kaut gan jūdu tautā bija neskaitāmi daudz spītāļi.

²⁸Šie vārdi klausītājus satracināja. ²⁹Uzlēkuši kājās, tie sagraba Jēzu un aizvilka uz stāvā kalna malu, kur bija uzcelta pilsēta, lai nogrūstu viņu no kraujas. ³⁰Bet viņš mierīgi izgāja cauri pūlim un devās projām.

Kas tas par spēku?

³¹Tad Jēzus nonāca Galilejas pilsētā Kapernaumā un sabbatā sludināja tur sinagogā.

³²Arī te ļaudis bija pār-steigti par viņa vārdiem, jo šķita, ka ar tiem viņus uzrunā pats Dievs.

^{33,34}Sinagogā atradās kāds ļauna gara apsēsts cilvēks.

– Apklusti! – tas Jēzum uzkliedza.

– Ko tev vajag no mums, Jēzu nācarieti? Tu taču esi atnācis mūs iznīcināt. Es zinu, kas tu esi – Svētais Dieva Dēls.

³⁵Jēzus viņu pārtrauca.

– Klusē! Atstāj šo cilvēku! – viņš teica ļaunajam garam.

Tad dēmons nogrūda vīru zemē pūļa vidū un, nenodarījis nekā ļauna, atstāja viņu.

³⁶ – Kas tas par spēku, ka pat ļaunie gari paklausa viņa vārdiem? – samulsušie ļaudis brīnījās.

³⁷Drīz šis notikums kļuva zināms visā apkārtnē.

Viņa roku pieskāriens

³⁸No sinagogas Jēzus devās pie Sīmaņa,

kura sievasmāte bija smagi slima ar drudzi. Ļaudis lūdza, lai Jēzus viņai palīdz.

³⁹Jēzus piegāja pie gultas, noliecās un pavēlēja drudzim slimo atstāt. Tūlīt viņa kļuva vesela, piecēlās un sāka apkalpot viesus.

⁴⁰Uzzinājuši par notikušo, visi, kam vien mājā bija kāds slimnieks, pēc saulrieta atveda to pie Jēzus, un viņa roku pieskāriens katru dziedināja. ⁴¹Arī ļaunie gari pēc viņa pavēles atstāja apsēstos.

– Tu esi Dieva Dēls! – tie kļiedza.

Jēzus tiem pavēlēja klusēt, lai tie neizpaustu, ka viņš ir Kristus.

⁴²Nākamajā rītā agri Jēzus devās projām uz tuksnesi. Ļaudis viņu meklēja visās malās un, beidzot atraduši, lūdza, lai viņš tos neatstāj.

⁴³ – Man ir jāsludina Labā vēsts par Dieva valstību arī citur – tas ir mans uzdevums, – viņš atbildēja.

⁴⁴Un tā viņš gāja tālāk, sludinādams visās šīs zemes sinagogās.

5 Loms, kas samulsināja zvejniekus

¹Kādu dienu, kad viņš sludināja Ģenecarettes ezera krastā, ap viņu sapulcējās daudz ļaužu, lai klausītos Dieva Vārdu.

²Viņš ieraudzīja krastmalā divas tukšas laivas. Tās tur bija atstājuši zvejnieki, kas mazgāja tīklus. ³Jēzus iekāpa vienā no tām un lūdza tās īpašniekam Sīmanim Pēterim atairēt to no krasta, lai viņš, laivā sēdēdams, varētu runāt ar ļaudīm. ⁴Beidzis runāt, viņš teica Sīmanim:

– Tagad brauciet tālāk un izmetiet tur tīklus!

⁵ – Kungs, – Sīmanis iebilda, – mēs pūlējāmies visu pagājušo nakti un nekā nedabūjām. Taču, ja tu tā saki, mēģināsim vēlreiz.

⁶Un šoreiz viņu tīkli bija tik pilni, ka tie vai plisa pušu. Pēc palīgā sauciena talkā nāca biedri no otras laivas, un drīz vien abas bija tik pilnas ar zivīm, ka gandrīz vai grima.

^{7,8}Kad Sīmanis Pēteris aptvēra notikušo, viņš nometās ceļos Jēzus priekšā.

– Ak, Kungs, – viņš teica, – lūdzu, atstāj

mūs. Es esmu parāk liels grēcinieks, lai atrastos tavā tuvumā.

⁹Viņš un visi pārējie, ¹⁰kā arī divi viņa biedri – Jēkabs un Jānis, Cebedeja dēli, bija izbijušies par bagāto lomu.

– Nebīsties! – Jēzus atbildēja. Turpmāk tu gūsi cilvēku dvēseles!

¹¹Izkāpuši krastā, viņi tūlīt atstāja visu un devās līdz Jēzum.

Spitāligais

¹²Reiz kādā ciematā Jēzus sastapa spitālības pārņemtu cilvēku. Ieraudzījis Jēzu, tas no-
metās ar seju ceļa putekļos un lūdza, lai viņu izdziedina.

– Kungs, – viņš teica, – ja vien gribi, tu vari mani dziedināt.

¹³Jēzus izstiepa roku, aizskāra viņu un teica:

– Es to gribu. Topi vesels.

Un slimais tūdaļ izveseļojās.

¹⁴Tad Jēzus lika viņam tūlīt doties pie jūdu priestera, lai tas viņu apskatītu, bet piekodināja nevienam citam par dziedināšanu nestāstīt.

– Upurē, kā to paredz Mozus likums no spitālības izdziedinātiem, – viņš teica, – apliecinot, ka Dievs tevi darījis veselu.

¹⁵Tagad valodas par Jēzus spēku izplatījās vēl ātrāk. Lieli ļaužu pūļi nāca viņā klausīties un meklēt dziedināšanu.

¹⁶Bet viņš devās uz tuksnesi pielūgt Dievu.

Vara piedot grēkus

¹⁷Kādu dienu, kad viņš sludināja, tuvumā sēdēja daži farizeji un rakstu mācītāji. Šie cilvēki bija nākuši no Galilejas un Jūdejas, kā arī no Jeruzalemes. Dieva Gars deva Jēzum spēku dziedināt.

^{18,19}Atnāca daži cilvēki, nesdami paralizētu vīru. Viņi mēģināja izlauzties cauri pūlim pie Jēzus, bet velti. Tad tie uzkāpa uz jumta, uzplēsa to un nolaida slimo vīru ar visu guļvietu lejā, tieši Jēzus priekšā. ²⁰Redzēdams viņu ticību, Jēzus teica slimajam vīram:

– Mans draugs, tavi grēki ir piedoti.

²¹– Par ko gan viņš sevi uzskata? – nodomāja farizeji un rakstu mācītāji. – Tā ir zaimošana! Grēkus var piedot vienīgi Dievs.

²²Jēzus zināja, ko tie domā, un atbildēja:

– Kāpēc zaimošana? ^{23,24}Man ir dota vara zemes virsū piedot grēkus. Taču tā varētu pateikt jebkurš, bet es jums to pierādīšu, izdziedinādams šo slimnieku.

Tad viņš teica paralizētajam vīram:

– Celies, ņem savu gultu un ej uz mājām.

²⁵Un tūlīt, visiem redzot, vīrs piecēlās kājās, paņēma savu guļvietu un gāja uz mājām, slavēdams Dievu.

²⁶Visus klātesošos pārņēma mulsums un godbijība. Viņi slavēja Dievu, teikdami:

– Mēs šodien esam redzējuši brīnumus.

Veseliem ārstu nevajag

²⁷Pie pilsētas vārtiem Jēzus ieraudzīja sēžam kādu nodokļu vācēju, vārdā Leviju, un sacīja viņam:

– Nāc un kļūsti mans mācekļi!

²⁸Levijs tūdaļ cēlās, visu atstāja un gāja viņam līdz.

²⁹Tad Levijs savā mājā sarīkoja svētku mielastu, kurā piedalījās daudz viņa amata biedru – nodokļu vācēji un citi draugi. Jēzus tur bija goda viesis.

³⁰– Kā jūs varat saieties ar tādiem salašņām, – farizeji un rakstu mācītāji pārmeta Jēzus mācekļiem.

³¹– Ārsts vajadzīgs slimajiem, nevis veselajiem, – Jēzus tiem atbildēja. ³²– Mans uzdevums ir atgriezt no grēkiem grēciniekus, nevis paštaisnos.

Ligavaiņa draugi

³³Farizejiem nepatika arī tas, ka Jēzus mācekļi negavē.

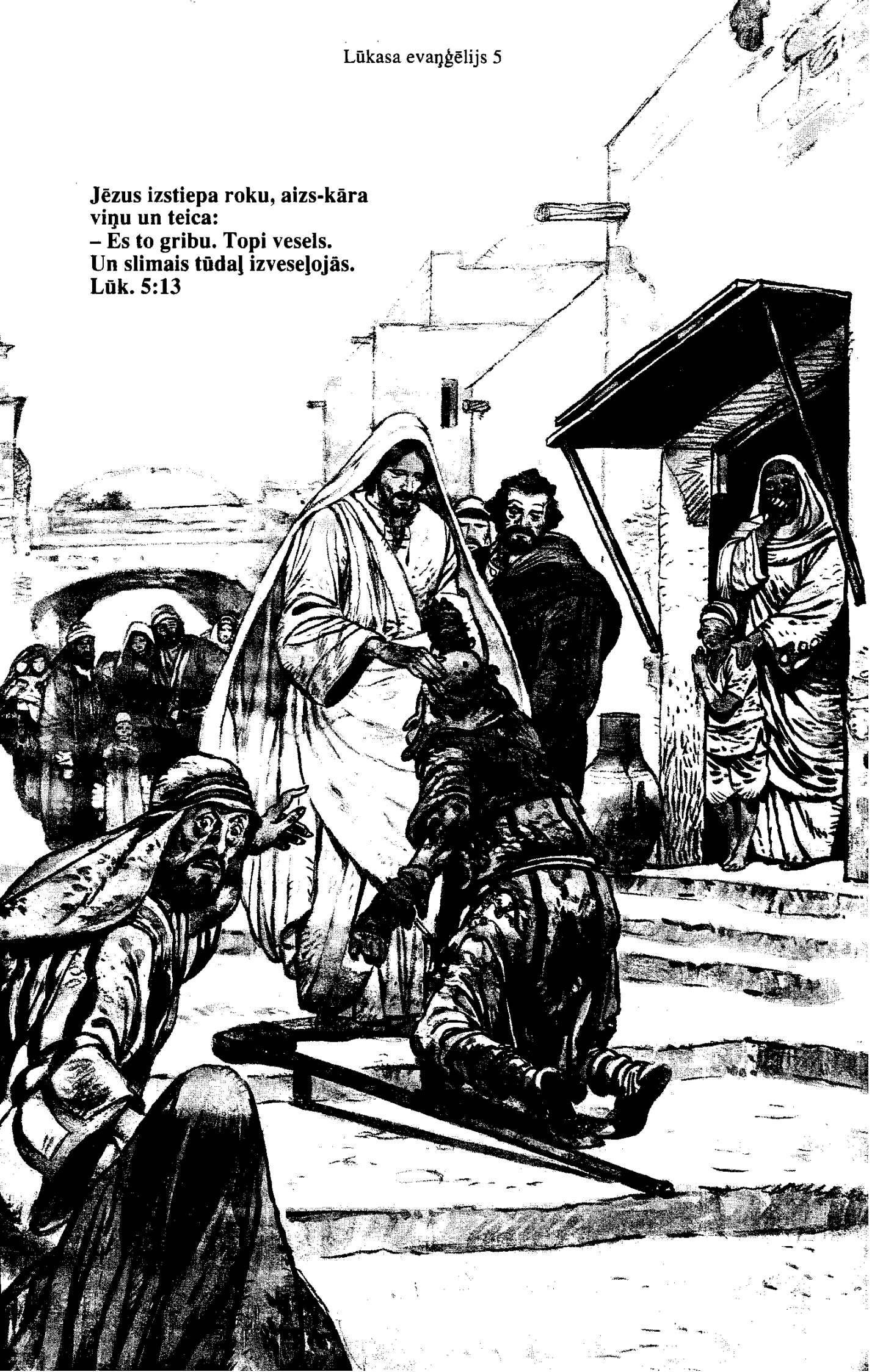
– Jāņa Kristītāja mācekļi bieži gavē un lūdz Dievu, – tie teica, – un tā darām arī mēs, bet tavējie dzer vīnu un mieļojas.

³⁴– Vai kāzu viesi, sēdēdami kopā ar ligavaini pie viena galda, gavē? – Jēzus vaicāja. ³⁵Bet drīz pienāks laiks, kad es vairs nebūšu pie saviem mācekļiem, tad viņi gavēs.

³⁶Tad Jēzus minēja vēl kādu citu piemēru:

– Neviens nesaplēsīs jaunas drēbes, lai liktu ielāpu vecam apģērbam, jo tā būs sabojāts jaunais, un arī vecais ne pēc kā neizskatīsies. ³⁷Neviens nepildīs jaunu vīnu vecos ādas maisos, jo tas tos pārplēsīs, un kā maisi, tā vīns būs pagalam. ³⁸Jauns vīns jāpilda jaunajos maisos. ³⁹Tomēr neviens, kas

**Jēzus izstiepa roku, aizs-kāra
viņu un teica:
– Es to gribu. Topi vesels.
Un slimais tūdaļ izveseļojās.
Lūk. 5:13**

dzēris veco vīnu, neprasis pēc jaunā, atzīstot, ka vecais ir labāks.

6 Labu darīt drikst vienmēr

¹Kādā sabatā Jēzus ar saviem mācekļiem gāja caur labības laukiem. Viņi lauza vārpas, izberza no tām graudus un ēda.

² – Jūs pārkāpjat Dieva likumus! – to redzot, daži farizeji uztraucās, – sabatā nedrīkst strādāt, bet tavi mācekļi vāc graudus.

³ – Vai jūs neesat lasījuši Svētos Rakstus? Vai neatceraties, ko darīja ķēniņš Dāvids, kad viņš un viņa ļaudis bija izsalkuši? ⁴Viņš iegāja dievnamā un paņēma svētnīcas maizi, ko drīkstēja ēst tikai priesteris, ēda to un deva arī citiem. ⁵Es esmu noteicējs par to, kas ir un kas nav atļauts sabatā, – Jēzus piebilda.

⁶Sludinādams sinagogā kādā citā sabatā, viņš tur pamanīja vīru ar kroplu labo roku. ⁷Rakstu mācītāji un farizeji vēroja, vai Jēzus slimo nesāks dziedināt. Tas būtu iemesls viņu apsūdzēt. ⁸Bet Jēzus, labi zinādams viņu domas, teica cilvēkam ar kroplu roku:

– Nāc un nostājies šeit, lai katrs tevi redz.

Viņš tā darīja. ⁹Tad Jēzus griezās pie farizejiem un rakstu mācītājiem.

– Es gribu jums kaut ko jautāt: vai sabatā vajag darīt labu vai ļaunu? Glābt dzīvību vai to iznīcināt?

¹⁰Viņš paskatījās uz katru no viņiem, un, tā kā tie klusēja, teica vīram:

– Izstiep savu roku!

Un, kad tas tā darīja, roka kļuva pilnīgi vesela. ¹¹To redzēdami, Jēzus pretinieki, mežonīgi saniknoti, sāka apspriesties, kā viņu dabūt pie malas.

Mācekļu izraudzišanās

¹²Drīz pēc tam Jēzus devās kalnos lūgt Dievu un pavadīja lūgšanās visu nakti. ¹³Gaismai austot, viņš sasauca kopā savus sekotājus un izraudzījās no viņu vidus divpadsmit mācekļus, kurus sauca par apustuļiem.

¹⁴⁻¹⁶Viņu vārdi bija: Sīmanis, ko Jēzus sauca arī par Pēteri, Sīmaņa brālis Andrejs, Jēkabs, Jānis, Filips, Bartolomejs, Matejs, Toms, Jēkabs Alfeja dēls, Sīmanis, saukts Zelots, dass Jēkaba dēls un Jūdass Iskariots,

kas vēlāk Jēzu nodeva.

Jūs esat laimīgi!

^{17,18}Nokāpuši pa kalna nogāzi, mācekļi kopā ar Jēzu apstājās plašā līdzenumā. Tur bija sapulcējies milzīgs ļaužu pūlis, kuru vidū bija daudz viņa sekotāju. Cilvēki bija nākuši no visas Jūdejas, no Jeruzalemes un pat no tālajām ostas pilsētām – Tiras un Sidonas. Viņi bija ieradušies, lai uzklausītu Jēzu vai tiktu dziedināti. Jēzus daudzus atbrīvoja no ļauniem gariem. ¹⁹Ikviens mēģināja viņam pieskarties, jo no viņa izplūda dziedinošs spēks, un slimie kļuva veseli. ²⁰Tad Jēzus pievērsās saviem mācekļiem.

– Kaut arī nabagi, – viņš teica, – jūs tomēr esat laimīgi, jo jums pieder Dieva valstība!

²¹Kaut arī tagad jums jācieš izsalkums, jūs esat laimīgi, jo Dievs to remdinās. Laimīgi esat arī jūs, kas raudat, jo drīz jūs priecīgi gaviļēsiet! ²²Jūs varat justies laimīgi arī tad, kad citi jūs ienīst, atstumj, nicina un aprunā jūs, tādēļ ka esat mani sekotāji. ²³Tad priecājieties un gaviļējiet, jo debesīs jūs tiksiet atalgoti. Senlaiku pravieši arī tāpat tikuši vajāti.

²⁴Nepriecājieties, bagātie, jūs sagaida bēdas, jo laimi jūs baudāt vienīgi šeit, zemes virsū. ²⁵Jūs tagad esat paēduši un pārtikuši, bet jūs cietīsiet trūkumu. Tagad jūs smejaaties, bet tad jūs raudāsiet un vaimanāsiet. ²⁶Un vēl lielākas bēdas sagaida tos, ko tagad pūlis cildina – viltus pravieši ir vienmēr godāti.

Mīliet ienaidniekus!

²⁷Bet klausieties, ko es tagad saku: mīliet savus ienaidniekus. ²⁸Dariet labu tiem, kas jūs ienīst, lūdziet Dieva svētību tiem, kas jums dara pāri. ²⁹Ja kāds jums sit pa vienu vaigu, pagrieziet arī otru! Ja kāds prasa jūsu virsdrēbes, atdodiet viņam arī savu kreklu. ³⁰Neatsakiet nevienam lūdzējam un neraizējieties, vai doto dabūsiet atpakaļ. ³¹Izturieties pret ļaudīm tā, kā jūs vēlētos, lai tie izturas pret jums.

³²Vai tas ir kāds nopelns, ja mīlat tos, kas mīl jūs? Tā dara visi! ³³Vai tas ir kas sevišķs, ja jūs darāt labu tikai tiem, kas to pašu dara jums? To dara pat tie, kas Dievu neatzīst! ³⁴Un kāds tur labums, ja jūs aizdodat naudu

vienīgi tiem, kas var jums atmaksāt? Pat noziedznieki tā dara, ja vien zina, ka visu dabūs atpakaļ. ³⁵Mīliet savus ienaidniekus. Dariet tiem labu. Aizdodiet tiem, atmaksas negaidīdami, jo Dievs jūs bagātīgi atalgos, un jūs būsiet īsti Dieva bērni. Viņa labestība izpaužas arī pret nepateicīgajiem un ļaunajiem. ³⁶Esiet tikpat līdzjūtīgi kā jūsu Tēvs debesis.

Nenosodiet!

³⁷Nenosodiet un netiesājiet, lai paši netiktu tiesāti. Esiet gatavi piedot, tad arī jums taps piedots. ³⁸Dodiet, kas jums ir, tad arī Dievs jūs tik bagātīgi apdāvinās, ka jūs to visu nevarēsiet pat saņemt. Ar tādu mēru, kā jūs citus mērojat, Dievs mēros arī jūs.

³⁹Jēzus turpināja:

– Vai akls aklam var rādīt ceļu? Vai viņi abi neiekritis pirmajā bedrē? ⁴⁰Vai mācekļi var mēroties zināšanās ar savu skolotāju? Bet, ja viņš cītīgi strādās, viņš iemācīsies tikpat daudz. ⁴¹Ko tu uztraucies par skabargu cita aci, ja pats savā nepamani baļķi? ⁴²Kā tu vari viņam teikt: es tev palīdzēšu izvilkt skabargu no acs, ja baļķis paša aci traucē redzēt? Liekuli! Vispirms tiec vaļā no baļķa, un varbūt pēc tam varēsi atbrīvot savu brāli no skabargas.

Kāds koks, tādi augļi

⁴³Labs koks nedod sliktus augļus un mazvērtīgs koks labus. Kāds koks, tādi augļi. Viģes nevar augt ērkšķu krūmos, nedz vīnogas brikšņos! ^{44,45}Labs cilvēks dara labus darbus tādēļ, ka pats ir labs. Ļauns cilvēks – ļaunus, jo viņa domas un nolūki ir tādi. Tas, ko cilvēks pasaka, ļauj ieskatīties viņa sirdī.

Ticības pamats – Jēzus

⁴⁶Kāpēc jūs mani nemitīgi saucat par Kungu, ja negribat paklausīt?

^{47,48}Vai zināt, ar ko es salīdzinu to, kas dzird manus vārdus un tiem paklausa? Tas ir kā cilvēks, kas, ceļot māju, nežēlo spēkus, lai izraktu dziļu bedri un ieliktu stingrus pamatus uz klints. Kad izceļas plūdi un ūdeņi brāžas pret māju, tā stāv stingri, jo ir celta uz cietiem pamatiem.

⁴⁹Bet, kas manus vārdus gan dzird, taču tiem nepaklausa, līdzinās cilvēkam, kas ceļ

māju bez pamatiem. Kad plūdi brāžas pret māju, tā sabrūk un pārvēršas drupu kaudzē.

7 Virsnieka ticība

¹Kad Jēzus bija beidzis runāt, viņš atgriezās atpakaļ Kapernaumā.

²Tur bija smagi saslimis kāda romiešu virsnieka iemīļots kalps. ³Kad virsnieks dzirdēja par Jēzu, viņš sūtīja pie tā dažus cienījamus jūdus ar lūgumu nākt un izdziedināt viņa kalpu. ⁴Tie sirsnīgi aicināja Jēzu nākt kopā ar viņiem un palīdzēt.

⁵– Ja vien kāds ir pelnījis tavu palīdzību, tad tas ir šis virsnieks, – tie teica, – jo viņš mīl mūsu tautu un par savu naudu licis uzcelt mums sinagogu.

^{6,7}Jēzus gāja viņiem līdzi. Bet, iekams viņi bija sasnieguši virsnieka māju, tas sūtīja dažus draugus pateikt:

"Kungs, nepūlies nākt uz manu māju, jo es neesmu šāda goda cienīgs. Tāpēc es arī neuzdrošinājos atnākt pats pie tevis. Saki tikai vienu vārdu, un mans kalps būs izdziedināts. ⁸Arī man jāpakļaujas augstākiem pavēlniekiem, bet man paklausa mani kareivji. Atliek tikai pateikt: ejiet! – un viņi iet, vai arī: nāciet! – un viņi nāk. Kad lieku savam kalpam kaut ko izdarīt, viņš to dara."

⁹Jēzus bija pārsteigts. Pagriezies pret ļaudīm, viņš sacīja:

– Starp visiem Izraēlas jūdiem es neesmu sastapis nevienu cilvēku ar tik stipru ticību.

¹⁰Un virsnieka draugi atgriezušies atrada kalpu pilnīgi veselu.

Atraitnes dēls

¹¹Drīz pēc tam Jēzus ar mācekļiem devās uz Naini, un, kā parasti, viņam gāja līdzi liels ļaužu bars. ¹²Pie pilsētas vārtiem pretī nāca bērū gājiens. Nomirušais bija atraitnes vienīgais dēls, un daudz bērnieku pavadīja viņu. ¹³Kad Jēzus redzēja atraitni, viņš no sirds juta tai līdzi.

– Neraudi! – viņš mierināja ¹⁴un, piegājis pie šķirsta, aizskāra to. Nesēji apstājās.

– Celies un topi atkal dzīvs, – viņš sacīja jauneklīm.

¹⁵Tas piecēlās, sāka runāt, un Jēzus atdeva viņu mātei.

¹⁶To redzot, ļaudis sajuta bailes, bet tad

sāka slavēt Dievu:

– Liels pravietis ir radies mūsu vidū!
Dievs ir atcerējies savu tautu.

¹⁷Drīz vien par to runāja visā Jūdejā un pat aiz tās robežām.

Vai tu esi istais Mesija?

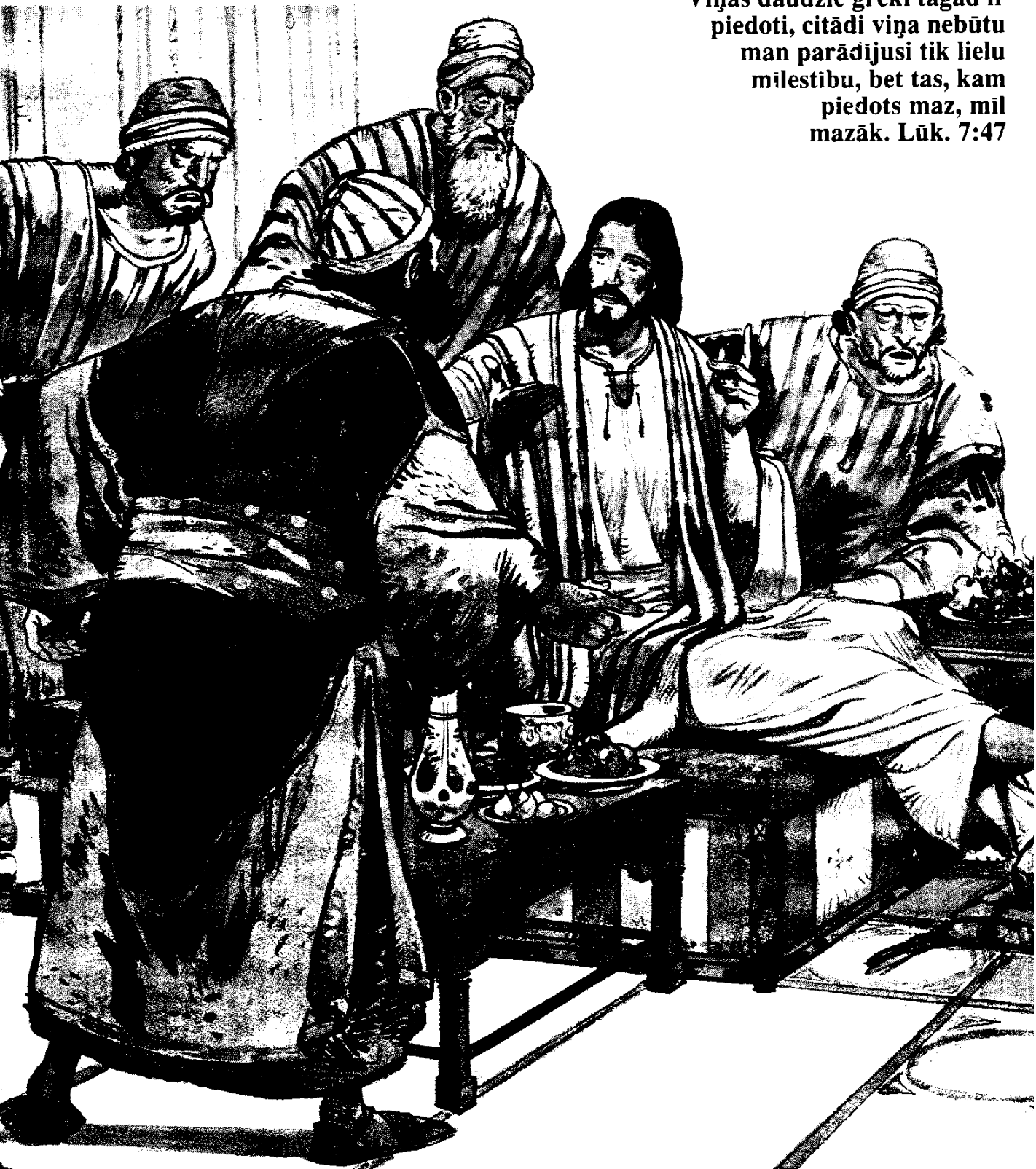
¹⁸Arī Jāņa Kristītāja mācekļi bija uzzinājuši visu, ko Jēzus darījis. Kad viņi par to bija pastāstījuši Jānim, tas sūtīja divus savus mācekļus pie Jēzus.

– Vai tiešām tu esi Dieva solītais Glābējs?
Vai arī mums jāgaida vēl kāds cits? – tie gribēja zināt.

²⁰⁻²²Jēzus tai laikā ārstēja daudz slimnieku no dažādām kaitēm – dziedināja kroplos un aklos un atbrīvoja apsēstos no ļauniem gariem. Kad atnākušie mācekļi viņam uzdeva Jāņa jautājumus, viņš atbildēja:

– Ejiet atpakaļ pie Jāņa un pastāstiet visu, ko šodien esat redzējuši un dzirdējuši: aklie tagad redz, kroplie var staigāt neklībojot,

Viņas daudzie grēki tagad ir piedoti, citādi viņa nebūtu man parādījusi tik lielu mīlestību, bet tas, kam piedots maz, mil mazāk. Lūk. 7:47

spitālīgie ir pilnīgi izdziedināti, kurlie atkal dzird, mirušie atgriežas dzīvē un nabagie dzird Labo vēsti. ²³Sakiet Jānim: "Svētīts ir tas, kas nešaubās par mani."

Jānis un Jēzus

²⁴Kad mācekļi bija aizgājuši, Jēzus runāja ar ļaudīm par Jāni.

– Ko jūs gribējāt redzēt, kad gājāt pie Jāņa tuksnesī? – viņš jautāja. Vai vēja locītu niedri? ²⁵Vai cilvēku krāšņās drēbēs? Nē! Tādi meklējami pilīs, nevis tuksnesī. ²⁶Varbūt pravieti? Jā! Un vēl vairāk nekā pravieti. ²⁷Jānis ir tas, par kuru Svētajos Rakstos teikts: "Raugieties! Es sūtu savu vēstnesi, lai sagatavotu tev ceļu." ²⁸Starp visiem uz zemes dzimušiem cilvēkiem nav neviena lielāka par Jāni, taču Dieva valstībā pat vismazākais ir lielāks par viņu.

²⁹Un visi, kas dzirdēja Jāni – pat ļaužu nicinātie muitnieki – atzina Dieva prasības un pieņēma Jāņa kristību. ³⁰Vienīgi farizeji un Mozus likumu mācītāji noraidīja Dieva

palīdzību un atteicās kristīties.

³¹ – Ko es varu teikt par šodienas cilvēkiem? – Jēzus vaicāja. – Ar ko varu tos salīdzināt? ³²Tie ir kā bērni, kuri uzsauc saviem draugiem: mēs pūšam stabuli, bet jūs nedejojat, mēs spēlējam bēres, bet jūs neesat noskumuši. ³³Jānis Kristītājs bieži gavēja un nekad nedzēra vīnu, un jūs teicāt: viņš ir apsēsts. ³⁴Bet kad es gan ēdu, gan dzeru, jūs atkal esat neapmierināti: kāds negausis un dzērājs! Viņš saietas ar visvisādiem grēciniekiem! ³⁵Bet esmu pārliecināts, ka jūs vienmēr mācēsiet attaisnot savas pretrunas.

Farizeja namā

^{36,37}Kāds farizejs uzaicināja Jēzu pie sevis uz pusdienām. Kad viņi apsēdās pie galda, tad kāda pagrimusi sieviete, uzzinājusi, ka Jēzus ir tur, atnāca un atnesa alabastra trauciņu ar dārgu eļļu. ³⁸Pienākusi pie Jēzus, viņa nometās ceļos pie viņa kājām un raudāja tā, ka viņa kājas kļuva slapjas no asarām. Tad viņa tās nosusināja ar saviem matiem, skūpstīja un slacīja ar smaržīgo eļļu.

³⁹Farizejs pazina šo sievieti un, redzēdams notiekošo, nodomāja: Ja Jēzus patiesi būtu Dieva sūtīts pravietis, viņam vajadzētu zināt, kas šī par sievieti.

⁴⁰ – Sīmani, es gribu tev kaut ko pastāstīt, – atbildot uz viņa domām, Jēzus sacīja.

– Labi, Skolotāj, – Sīmanis atbildēja.

^{41,42} – Kāds vīrs aizdeva naudu diviem cilvēkiem, – Jēzus iesāka, – vienam piecus tūkstošus, otram piecus simtus. Bet neviens no viņiem nevarēja atdot parādu, un viņš tiem abiem augstsirdīgi piedeva. Kā tu domā, kurš pēc tam viņu mīlēja vairāk?

⁴³ – Manuprāt, tas, kurš bija vairāk parādā, – Sīmanis atbildēja.

– Pareizi, – Jēzus piekrita. ⁴⁴Tad viņš pagriezās pret sievieti un teica Sīmanim:

– Vai redzi šo sievieti, kas te nometis ceļos? Kad es ienācu tavā mājā, tu negādāji ūdeni, ar ko man nomazgāt putekļus no kājām, bet viņa tās nomazgāja ar savām asarām un noslaucīja ar saviem matiem.

⁴⁵Tu neapsveici mani ar skūpstu, bet viņa ir nemitīgi skūpstījusi manas kājas. ⁴⁶Tu neievēroji paražu svaidīt* manu galvu ar eļļu, bet viņa slacīja manas kājas ar to. ⁴⁷Viņas

daudzie grēki tagad ir piedoti, citādi viņa nebūtu man parādījusi tik lielu mīlestību, bet tas, kam piedots maz, mīl mazāk.

⁴⁸ – Tavi grēki ir piedoti, – Jēzus sacīja sievietei.

⁴⁹ Tad tie, kas sēdēja pie galda, sāka sačukstēties.

– Par ko gan šis cilvēks sevi uzskata? Vai tad viņš var piedot grēkus?

⁵⁰ – Tava ticība ir tevi izglābusi, un tavā sirdī būs miers, – Jēzus teica sievietei.

8¹ Drīz pēc tam Jēzus ar saviem divpadsmit mācekļiem sāka staigāt pa Galilejas pilsētām un ciematiem, sludinādams par Dieva valstību. ² Viņiem līdzī nāca dažas sievietes, ko viņš bija atsvabinājis no ļauniem gariem un izdziedinājis: tur bija Marija Magdalēna (Jēzus bija atbrīvojis viņu no septiņiem ļauniem gariem), ³ Joanna, Kūzas sieva (Kūza bija valdnieka Hēroda mājas pārvaldnieks), Zuzanna un daudzas citas, kas rūpējās par Jēzus un viņa mācekļu uzturu.

Sējējs sēj Vārdu

⁴ Kādu dienu viņš runāja ar lielu klausītāju pulku, ar ļaudīm no dažādām pilsētām, un stāstīja viņiem:

⁵ – Kāds zemnieks izgāja tīrumā sēt graudus. Daži graudi krita ceļmalā. Tie tika samīti, un tos apēda putni. ⁶ Citi iekrita neauglīgā zemē uz akmeņiem. Tur tie sāka dīgt, bet drīz nokalta un aizgāja bojā, jo tiem trūka mitruma. ⁷ Vēl citi iekrita starp dadžiem, kuri nomāca jaunos stiebrus. ⁸ Pārējie graudi krita auglīgā zemē, kur tie uzauga un deva bagātīgu ražu. Ieklausieties, ko es jums saku! – pastāstījis šo piemēru, Jēzus teica.

⁹ Mācekļi viņam lūdza dzirdēto izskaidrot.

¹⁰ – Jūs varat saprast Dieva valstības noslēpumus, – viņš atbildēja, – bet pārējie neuztver šo stāstu jēgu, kaut arī viņiem ir acis un ausis. ¹¹ Līdzība jāsaprot tā: sētie graudi ir Dieva vēsts cilvēkiem. ¹² Ceļmala ir to ļaužu cietās sirdis, kuri gan dzirdējuši Dieva vārdus, bet pieļāvuši Sātanam tos iegūt un zaudējuši iespēju ticēt un izglābties.

¹³ Akmeņainā zeme ir tie, kuri ar sajūsmu

uzņem Dieva vārdus, bet īsti neiedziļinās tajos. Sākumā tie tic, bet kad ticība sagādā tiem nepatikšanas, viņi no tās novēršas.

¹⁴ Grauds dadžu vidū attēlo tos, kuri dzird Dieva vārdus, bet kuru ticību vēlāk nomāc rūpes, bagātība, pienākumi un dzīves baudas.

¹⁵ Auglīgā zeme ir cilvēki, kas labprātīgi un godīgi pieņem Dieva vārdus, un viņu ticība aug un nes bagātus augļus.

Viss reiz nāks gaismā

¹⁶ Vai tad kāds iedezina lampu, lai pēc tam to apsegtu ar spaini vai pabāztu zem gultas? Nē, gluži otrādi, lampu noliek tā, lai ienācēji redzētu gaismu.

¹⁷ Viss, kas vēl apslēpts, reiz nāks gaismā, un, kas šobrīd ir noslēpums, kļūs saprotams.

¹⁸ Viss ir atkarīgs no tā, kā jūs klausāties. Kam daudz ir, tam taps dots vēl vairāk, bet kam nav, tam atņems pat to, ko tas uzskata par savu.

¹⁹ Reiz pie Jēzus atnāca māte un brāļi, bet daudzo ļaužu dēļ nevarēja viņam piekļūt.

²⁰ Kad Jēzum pastāstīja, ka viņi ir ārā un vēlētos viņu sastapt, ²¹ viņš iebilda:

– Ikviens, kas dzird Dieva vārdus un paklausa tiem, ir mana māte un brāļi.

Mēs grimstam!

²² Kādu dienu viņš kopā ar mācekļiem iekāpa laivā.

– Pārcelsimies uz pretējo krastu, – viņš ierosināja.

²³ Ceļā Jēzus aizmiga. Sāka pūst vējš. Viļņi šļācās laivā, un viņiem draudēja briesmas.

²⁴ Mācekļi metās Jēzu modināt.

– Kungs, Kungs, mēs grimstam! – viņi sauca.

Jēzus piecēlās un apsauca vētru. Vējš un viļņi norima, un iestājās klusums.

²⁵ – Kur jūsu ticība? – viņš vaicāja mācekļiem.

Un tie, bijības un neizpratnes pārņemti, cits citam teica:

– Kas gan ir šis cilvēks, kam paklausa pat vējš un viļņi?

Apsēstais no kapenēm

²⁶ Viņi sasniedza Gerasas apkaimi, ezera otrā krastā iepretī Galilejai.

²⁷Kad viņi izkāpa no laivas, no Gadaras pilsētas nāca kāds vīrs, kuru jau ilgu laiku bija apsēduši ļauni gari. Viņam nebija ne māju, ne apģērba, un viņš mitinājās kapeņu alās.

²⁸Ieraudzījis Jēzu, šis cilvēks iekliedzās un noietās ceļos.

– Ko tu gribi no manis, Jēzu, Visaugstākā Dieva Dēls? Lūdzu nemoci mani! – viņš sauca.

²⁹Jēzus jau bija pavēlējis dēmonam atstāt šo cilvēku. Tas viņu ilgi bija mocījis. Bija izmēģināts viss: viņš tika gan sasiets, gan iekalts važās, bet viņš važas bija salauzis, saites pārrāvis un aizbēdzis tuksnesī, palikdams pilnīgi ļaunā gara varā.

³⁰– Kā tevi sauc? – Jēzus vaicāja garam.

– Leģions, – skanēja atbilde, jo šai cilvēkā bija tūkstošiem dēmonu.

³¹Tie sāka lūgties, lai Jēzus nedzen tos projām uz bezdibeni.

³²Netālu atradās kalns, kur ganījās liels cūku bars. Ļaunie gari lūdza, lai Jēzus ļauj viņiem ieiet cūkās. Jēzus to atļāva.

³³Atstājuši vīru, tie iegāja cūkās, un tūlīt viss ganāmpulks metās no kalna lejā, nogāzās no klints un noslika ezerā. ³⁴Gani aizbēga gan uz pilsētu, gan uz ciematiem un ceļā visiem stāstīja par notikušo. ³⁵No visām pusēm ļaudis nāca skatīties, kas noticis. Viņi ieraudzīja atbrīvoto cilvēku apģērbtu un veselu, mierīgi sēžam Jēzum pie kājām. Visi ļoti izbijās, ³⁶bet aculiecinieki pastāstīja, kā apsēstais ticis izdziedināts.

³⁷Ļaudis prasīja, lai Jēzus atstāj viņu apkārtni, jo izjuta lielas bailes. Viņš iekāpa laivā un devās uz ezera otru krastu.

³⁸Izdziedinātais lūdza atļauju doties līdz, bet Jēzus viņu atraidīja.

³⁹– Atgriezies savās mājās un pavēsti, kā Dievs tev ir palīdzējis, – viņš teica.

Tad vīrs devās uz pilsētu un stāstīja visiem par Jēzus brīnumdarbu.

Ticība spēj visu

⁴⁰Ezera otrā krastā Jēzu jau gaidīja liels ļaužu pulks. ⁴¹No tā iznāca kāds vīrs, sinagogas priekšnieks, vārdā Jairs. Viņš nokrita pie Jēzus kājām un lūdza to atnākt uz viņa mājām, ⁴²jo viņa vienīgais bērns, divpadsmit gadus veca meitene, bija tuvu miršanai.

Jēzus gāja viņam līdz, laužoties cauri ļaudīm. ^{43, 44}No aizmugures viņam pienāca kāda sieviete un aizskāra viņa drēbes. Šī sieviete jau divpadsmit gadus cieta no asiņošanas, un neviens nebija spējis viņu izdziedināt. Tiklīdz viņa pieskārs pie Jēzus drēbju vīles, asiņošana izbeidzās.

⁴⁵– Kas mani aizskāra? – Jēzus vaicāja.

Visi raustīja plecus.

– Kungs, šādā ļaužu biezumā tas nav nekāds brīnums, – Pēteris sacīja.

⁴⁶– Nē, – Jēzus iebilda, – kāds man pieskārs ar nodomu, jo es jutu, kā dziedinošais spēks izplūst no manis.

⁴⁷Sapratusi, ka Jēzus zina par viņas klātbūtni, sieviete drebēdama noietās viņa priekšā ceļos un izstāstīja, kāpēc viņa aizskārusi, un ka tagad ir vesela.

⁴⁸– Tava ticība tevi ir dziedinājusi. Nerai zējies vairs, – Jēzus viņai sacīja.

⁴⁹Kamēr viņš runāja ar šo sievieti, kāds ieradās pie Jaira ar ziņu.

– Tava meita mirusi, – tas teica meitenes tēvam, – nav vairs ko Mācītāju apgrūtināt.

⁵⁰– Nebaidies! – Jēzus, to izdzirdis, mierināja tēvu. – Tikai tici, un viņa būs glābta.

⁵¹Kad viņi sasniedza māju, Jēzus atļāva tajā ieiet vienīgi Pēterim, Jēkabam, Jānim un meitenes vecākiem. ⁵²Māja bija pilna ar sērojošiem cilvēkiem.

– Neraudiet! Viņa nav mirusi, bet tikai aizmigusi! – Jēzus tiem teica.

⁵³Neticēdami, tie sāka viņu izsmiet, jo labi zināja, ka meitene mirusi. ⁵⁴Tad Jēzus satvēra bērna roku un iesaucās:

– Meitiņ, celies augšā!

⁵⁵Tai pašā brīdī meitene atdzīvojās un piecēlās.

– Atnesiet viņai ēst! – Jēzus teica.

⁵⁶Vecāki tik tikko varēja aptvert notikušo, bet Jēzus piekodināja par to nevienam nestāstīt.

9 Ejiet tautā!

¹Sasaucis savus divpadsmit mācekļus, Jēzus tiem piešķīra varu pār visiem ļaunajiem gariem un spējas dziedināt slimības. ²Pēc tam viņš aizsūtīja tos vēstīt tautai, ka Dieva valstība ir tuvu, un dziedināt slimos.

³ – Ceļā neņemiet līdzi ne spieķi, ne pārtiku, ne naudu, ne arī lieku apģērbu, – viņš norādīja. – ⁴Katrā vietā esiet viesi tikai tai mājā, kur tiek uzņemti. ⁵Ja cilvēki negrib jūs uz klausīt, tad, ejot no turienes projām, nokratiet no kājām putekļus par zīmi, ka tos sagaida Dieva dusmas.

⁶Tad mācekļi devās no vienas vietas uz otru, sludinādami Labo vēsti un dziedinādami slimos.

Derētu viņu sastapt

⁷Kad valdnieks Hērods padzirdēja par Jēzus brīnumdarbiem, viņš izbijās un nezināja, ko domāt. Vieni sprieda: "Tas ir Jānis Kristītājs, kas piecēlies no mirušajiem", ⁸bet citi minēja: "Tas varētu būt Elijs vai kāds cits senais pravietis, kas augšāmcēlies."

⁹ – Es liku nocirst galvu Jānim, – Hērods teica, – bet kas gan ir šis cilvēks, par kuru kļūst tik pārsteidzošas valodas?

Un viņš vēlējās tikt ar Jēzu.

Pieci klaipi pieciem tūkstošiem

¹⁰Mācekļi atgriezās pie Jēzus un stāstīja, ko paveikuši. Viņi devās uz Betsaidas pilsētu, jo Jēzus gribēja pabūt vienatnē ar tiem. ¹¹Taču ļaudis uzzināja, uz kuriem viņš iet, un sekoja viņam. Viņš tos nesūtīja prom, bet stāstīja tiem par Dieva valstību un dziedināja slimos.

¹²Pievakarē mācekļi pienāca pie Jēzus:

– Sūti ļaudis projām uz tuvējiem ciematiem un sētām sameklēt pārtiku un naktsmītņus, jo šeit taču nekā nav.

¹³ – Jūs paši tos paēdināsi, – Jēzus apgalvoja.

– Ar ko? – viņi iebilda. – Mums ir tikai pieci maizes klaipi un divas zivis, bet ļaužu ir tik daudz. Vai tu gribi, lai mēs ejam un gādājam ēdamo visam šim baram?

¹⁴Tur bija kādi pieci tūkstoši cilvēku.

– Lieciet viņiem apsēsties pa piecdesmit cilvēkiem, – Jēzus sacīja.

¹⁵Tā tika izdarīts. ¹⁶Jēzus paņēma šos piecus maizes klaipus un divas zivis un, raudzīdamies uz debesīm, pateicās Dievam. Tad viņš lauza maizi gabalos, un mācekļi izdalīja tos ļaudīm. ¹⁷Visi sātīgi paēda, un salasīja vēl divpadsmit grozus ar pārpalikušo ēdienu.

Un ko domājat jūs?

¹⁸Reiz, kad Jēzus vienatnē lūdza Dievu, pie viņa pienāca mācekļi un viņš tiem jautāja:

– Par ko tad ļaudis mani uzskata?

¹⁹ – Gan par Jāni Kristītāju, gan par Eliju, vai kādu citu senlaiku pravieti, kas piecēlies no mirušajiem, – viņi tam atbildēja.

²⁰ – Bet ko jūs domājat? – viņš vaicāja.

– Tu esi Kristus, Dieva sūtītais Glābējs, – Pēteris atbildēja.

²¹Jēzus cieši piekodināja nevienam to ne teikt.

²² – Man būs daudz jācieš, – viņš teica. – No manis novērsīsies jūdu vadoņi, augstie priesteri un rakstu mācītāji. Viņi mani nogalinās, bet trešajā dienā es celšos augšā.

Ko nozīmē sekot Jēzum

²³ – Ja kāds vēlas man sekot, – viņš griezās pie visiem, – lai atsakās no dzīvošanas sev, lai labprātīgi uzņemas savu krustu un iet manās pēdās. ²⁴Kas vēlēšies dzīvot savā labā, tas izrādīsies zaudētājs, bet kas manis dēļ būs gatavs ziedot pat savu dzīvību, tas to izglābs. ²⁵Un kāds labums cilvēkam ir iegūt visu pasauli, ja viņš pazaudē mūžīgo dzīvi? ²⁶Kas kaunās par mani un maniem vārdiem, par to arī es kaunēšos, kad atgriezīšos sava Tēva un Viņa svēto eņģeļu valstībā.

²⁷Ticiet man: daži no jums vēl šajā dzīvē skatīs Dieva godību!

Kalnā

²⁸Astoņas dienas vēlāk Jēzus kopā ar Pēteri, Jēkabu un Jāni uzkāpa kalnā lūgt Dievu.

²⁹Lūdzot viņa seja pārvērtās un drēbes kļuva spoži baltas. ³⁰Pēkšņi parādījās vēl divas mirdzošas būtnes. Tie bija Mozus un Elijs. ³¹Viņi runāja ar Jēzu par viņa gaidāmo nāvi Jeruzalemē. ³²Pēteri un abus pārējos ap to laiku bija pievārējis miegs. Pamodušies, viņi ieraudzīja gaismas apstaroto Jēzu un abus vīrus. ³³Kad Mozus un Elijs grasījās doties prom, Pēteris skaļi iesaucās:

– Kungs, cik šeit ir labi! Ja vēlies, uzsliešim trīs teltis – vienu tev, vienu Mozum un vienu Elijam!

Apjukumā Pēteris īsti neapjēdza, ko runā. ³⁴Tai brīdī viņi pamanīja mākonī un pēc mirkļa jau atradās tajā. ³⁵Izbijušies viņi dzirdēja kādu balsi:

– Tas ir mans Dēls, ko esmu sūtījis pie jums, klausiet viņam!

³⁶Jēzus atkal bija viens. Mācekļi klusēja un vēl ilgi pēc tam nevienam nestāstīja par pieredzēto.

Ko nespēja apustuļi

³⁷Nākamajā dienā, kad viņi kāpa lejup, tiem pretī nāca liels ļaužu pulks.

³⁸– Mācītāj, – kāds cilvēks sauca, – lūdzu, lūdzu, apskati manu dēlu. Viņš man vienīgais. ³⁹Ļauns gars viņu pārņēma, ka viņš kliedz, raustās krampjos ar putām uz lūpām, un tas nelaiž bērnu vaļā. ⁴⁰Es lūdzu tavus mācekļus, lai tie izdzen ļauno garu, bet viņi to nespēja.

⁴¹– Kad beidzot jūs, stūrgalvīgie, sāksiet ticēt? – Jēzus izsaucās. – Cik ilgi man vēl nāksies jūs mācīt? Ved savu dēlu šurp!

⁴²Kad zēnu atveda, ļaunais gars notrieca viņu zemē un lika raustīties krampjos. Bet Jēzus pavēlēja ļaunajam garam iziet un zēnu jau veselu atdeva tēvam.

⁴³Visi brīnījās par Dieva varenību. Ļaudīs vēl nebija rimusi apbrīna, kad Jēzus jau sacīja mācekļiem:

⁴⁴– Klausieties un atcerieties: mani, cilvēces Glābēju, nodos cilvēku rokās.

⁴⁵Mācekļi nesaprata šo vārdu nozīmi, bet viņi baidījās kaut ko tuvāk par to izvaicāt.

Atšķirīgas mērauklas

⁴⁶Viņi sāka spriest, kurš no viņiem ir pats galvenais. ⁴⁷Bet Jēzus, zinādams viņu domas, paaicināja pie sevis mazu bērnu ⁴⁸un teica:

– Katrs, kas aiz mīlestības pret mani pieņem šādu mazu bērnu, pieņem arī mani. Bet, kas pieņem mani, tas pieņem arī Dievu, kurš mani sūtījis. Kurš vismazāk domā par sevi, tas ir īsti liels.

⁴⁹– Mācītāj, – Jānis satraukts viņam stāstīja, – mēs redzējām kādu cilvēku, kas tavā vārdā izdzen ļaunos garus. Tā kā viņš nav mūsējais, mēs aizliedzām viņam to darīt.

⁵⁰– Tā nevajadzēja, – Jēzus atbildēja, – ikviens, kas nav pret jums, ir ar jums.

Piedot, nevis atriebties

⁵¹Kad viņam tuvojās laiks atgriezties debesīs, Jēzus uzsāka ceļu uz Jeruzalemi. ⁵²Tad

viņš izsūtīja vēstnešus sarunāt naktsmājas kādā samariešu ciematā. ⁵³Bet tie atgriezās tukšā. Ciemata ļaudis bija atteikušies viņus uzņemt, tāpēc ka viņi bija ebreji un gāja uz Jeruzalemi.

⁵⁴Jēkabs un Jānis, to dzirdot, noskaitās.

– Mācītāj, ja vēlies, mēs, kā savā laikā Elijs, liksim, lai debesu uguns nāk pār šiem ļaudīm un tos sadedzina.

⁵⁵Bet Jēzus viņus norāja.

– Vai jūs nesaprotat, kādam garam jāvalda jūsu sirdīs? Esmu nācis cilvēkus glābt, nevis iznīcināt.

⁵⁶Un viņi devās uz citu ciematu.

Mēs labprāt sekotu Viņam

⁵⁷Ceļā kāds cilvēks uzrunāja Jēzu:

– Es sekošu tev, lai tu ietu, kur iedams.

⁵⁸– Lapsām ir alas, putniem ligzdas, – Jēzus atbildēja, – bet man šeit nav pat vietas, kur galvu nolikt.

⁵⁹– Nāc man līdz! – viņš kādam citam sacīja.

– Labi, Kungs, tikai vispirms atļauj man apbedīt savu tēvu.

⁶⁰– Par mirušajiem lai rūpējas tie, kam Dievs un mūžīgā dzīve neko nenožīmē. Bet tavs uzdevums sludināt par Dieva valstības tuvošanos, – Jēzus sacīja.

⁶¹Vēl kāds cits teica:

– Jā, Kungs, es iešu, bet vispirms atļauj man atvadīties no saviem mājiniem.

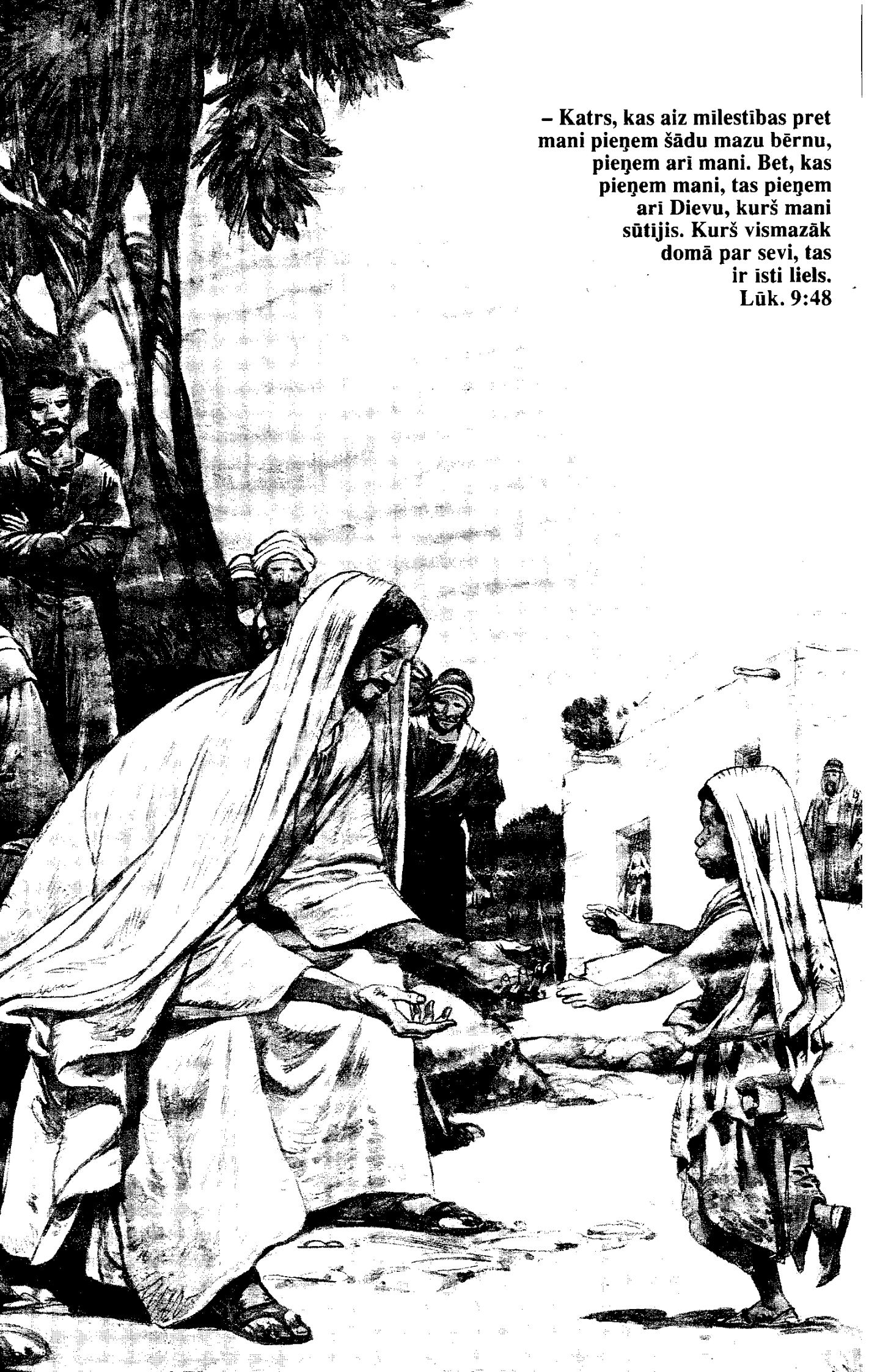
⁶²– Tas, kurš ķeras pie arkla un skatās atpakaļ, neder Dieva valstībai, – Jēzus viņam atbildēja.

10 Kā jēri vilku barā

¹Pēc tam Jēzus izraudzījās septiņdesmit citus mācekļus un sūtīja tos pa diviem uz visām pilsētām un ciematiem, ko viņš bija iecerējis vēlāk apmeklēt. ²Viņš tiem sacīja:

– Lūdziet Dievu, kas ir Kungs pār ražu un pļauju, lai viņš sūta vēl daudzus savas druvās. Raža ir bagāta, bet strādnieku trūkst, ³tādēļ tagad ejiet! Es zinu, ka sūtu jūs kā jērus vilku barā. ⁴Neņemiet līdzi ne naudu, ne ceļasomu, ne lieku apavu pāri un ceļā velti netērējiet laiku. ⁵Ieejot kādā mājā, dodiet tai savu svētību. ⁶Ja tur būs kāds, kas vēlas to saņemt, viņš to arī iegūs, ja ne, tā

**– Katrs, kas aiz mīlestības pret
mani pieņem šādu mazu bērnu,
pieņem arī mani. Bet, kas
pieņem mani, tas pieņem
arī Dievu, kurš mani
sūtījis. Kurš vismazāk
domā par sevi, tas
ir īsti liels.
Lūk. 9:48**

atgriezīsies atpakaļ pie jums. ⁷Nestaigājiet no mājas uz māju, bet palieciētur, kur jūs uzņēmt. Esiet pateicīgi par visu, ar ko jūs cienā, jo to jūs būsiētgodam nopelnījuši. ^{8,9}Ja jūs kādā pilsētā labprāt uzņēmt, tad neatsakīēties no viesmīlības, bet, pats galvenais, dziediniētslimos un sakīētiētiem: "Dieva valstība ir jums pavisam tuvu." ¹⁰Bet, ja jūs kādā vietā noraida, tad ejiētprom un sakīētiē: ¹¹"Mēs nokratām no savām kājām pat jūsu pilsētas putekļus. Taču ņēmiētvērā, cik tuvu jums bija Dieva valstība!" ¹²Pat ļaunajai Sodomai Dieva tiesas dienā klāsīētslabāk nekā tādai pilsētai.

¹³Kāds briesmīēgslīktenis gaida jūs, Horacinas un Betsaidas iedzīvotāji! Ja šādi brīnumi būtu notikuši Tirā un Sidonā, tad šo pilsētu iedzīvotāji jau sen būtu nožēlojuši grēkus un, paužot savu nožēlu, maisos tērpūšīēts, kaisītu sev pelnus uz galvas. ¹⁴Tiesas dienā jums klāsīētsdaudz grūtāk nekā Tirai un Sidonai. ¹⁵Bet tu, augstprātīgā Kapernauma, vai tu domā nonākt debesu valstībā? Nē, tava vieta būs ellē!

¹⁶Tad viņš teica mācekļiem:

– Kas jūs uzklausā, uzklausā arī mani. Bet, kas jūs noraida, noraida mani un Dievu, kurš mani sūtījis.

Par ko jāpriecājas

¹⁷Atgriezušīētspie Jēzus, septiņdesmit mācekļi priecīēgī vēstīja:

– Pat ļaunie gari paklausīja mums, kad piesaucām tavu vārdu!

¹⁸– Es zīnu, – viņš tiem teica, – es redzēju Sātānu no debesīm krītam gluži kā zībenī!

¹⁹Esmu jums devis varu pār visīētmienaidnieka spēkiem. Jūs varat samīt čūskas un skorpionus, un nekas jums nekaitēs! ²⁰Tomēr svarīgākais nav tas, ka ļaunie gari jums paklausā, bet jums jāpriecājas par to, ka jūsu vārdi ir ierakstīti debesīs.

²¹Jēzus, Svētā Gara pārņēmts un priekāpilns, lūdza:

– Mans Tēvs, debesu un zemes Valdniek, es pateicos tev, ka tu to visu esi apslēpis tiem, kas uzskatā sevi par gudriem un prātīgiem, bet atklājis to vienkāršīētm, nemācīētm, nemācīētm ļaudīm. Jā, Tēvs, tāds ir bijis tavš nodoms.

Un atkal viņš griezās pie mācekļiem:

²²– Mans Tēvs piešķīris man visu varu.

Nevīēts īsti nepazīst Dēlu, kā tikai Tēvs, un arī Tēvu pazīst vīēnīēgī Dēls un tie, kuriem viņš to grib atklāt.

²³– Cik laimīgi varat būt jūs! – Jēzus saviem mācekļiem teica. ²⁴– Senlaiku pravīēši un valdnieki ir alkuši skatīt visu to, ko tagad redzat un dzirdat jūs, bet viņiem tas nebīja lemts.

Žēlsirdīgais samariēts

²⁵Reiz kāds rakstu mācīētājs, gribēdamš atrast pretrunu Jēzus vārdos, viņam jautāja: – Skolotāj, kas man jādara, lai iegūtu mūžīēgō dzīvi?

²⁶– Un kas par to rakstīēts Mozus bauslībā?

²⁷– Tur teikts, – tas atbildēja, – mīli Dievu, savu Kungu no visas sirds un dvēseles, ar visu spēku un prātu. Mīli savu tuvāko tāpat kā pats sevi.

²⁸– Pareizi! – Jēzus viņam sacīja. – Dari tā, un tu mūžīēgī dzīvosi.

²⁹Taču viņš nelīkās mierā.

– Bet kas ir mans tuvākais?

³⁰Atbildes vietā Jēzus stāstīja:

– Kāds ebrejs gāja no Jeruzalemes uz Jeriku. Ceļā viņam uzbruka laupītāji. Tie viņu izgērba, atņēma naudu, piekāva un atstāja pusdzīvu guļam uz ceļa. ³¹Nejauši garām gāja kāds ebreju priesteris. Ieraudzījis tur guļam nelaimīēgō, viņš devās tālāk. ³²Pa to pašu ceļu nāca kāds Jeruzalemes tempļa kalpotājs, taču arī tas, paskatījies, apmetā krietnu līkumu. ³³Bet tad tuvojās kāds nicināts samariēts*. Ieraudzījis ievainoto, viņš iežēlojās par to, ³⁴nolīecās pie viņa, iztīrīja un pārsēja viņa brūces. Uzcēlis cietušō uz sava ēzeļa, viņš to aizgādāja līdz viesnīcai, kur varēja labāk parūpēties par viņu.

³⁵Nākamajā rītā viņš iedeva naudu viesnīcas saimniekam un lūdza gādāt par nelaimīēgō: "Ja ar to nepietīks, es samaksāšu, kad atgriezīšos atpakaļ."

³⁶– Kā tev šķīēti, kurš no šīēm trim bīja nelaimīēgajam vistuvākais? – Jēzus nobētdza.

³⁷– Tas, kurš bīja žēlsirdīēgs.

– Tad dari arī tu tāpat, – Jēzus teica.

Pats svarīgākais

³⁸Turpinot ceļu uz Jeruzalemi, Jēzus ar

mācekļiem nonāca ciematiņā, kur kāda sieviete, vārdā Marta, uzņēma viņus savā mājā.³⁹Viņas māsa Marija apsēdās pie Jēzus kājām un klausījās viņā,⁴⁰bet Marta pa to laiku rūpējās par cienastu. Viņa pienāca pie Jēzus un vaicāja:

– Kungs, vai ir pareizi, ka mana māsa sēž te, bet man vienai visu laiku jāstrādā? Saki, lai viņa man palīdz.

⁴¹– Mīļā Marta, – Jēzus viņai atbildēja, – tu raizējies par niekiem, ⁴²– taču patiesi svarīgs ir tas, ko izvēlējusies Marija, un to es viņai neatņemšu nekad.

11 Lūgšana

¹Reiz, kad Jēzus bija lūdzis Dievu, viens no viņa mācekļiem vērsās pie viņa ar vārdiem:

– Kungs, māci mums pareizi lūgt Dievu, kā Jānis to mācīja saviem sekotājiem.

²Jēzus atbildēja:

– Jums jālūdz šādi: Mūsu Tēvs debesīs, lai top godāts tavs svētais vārds. Valdi tu mūsu dzīvē un zemes virsū.³Dod mums arī šodien visu vajadzīgo,⁴un piedod mums mūsu vainas, kā mēs piedodam visiem, kas darījuši mums pāri. Pasargi mūs no visiem kārdinājumiem.

^{5,6}Turpinot sarunu par lūgšanu, Jēzus paskaitroja:

– Iedomājieties, ka jūs nakts vidū ejat pie drauga un lūdzat, lai viņš jums aizdod maizi, sacīdami: "Man atnācis ciemiņš, bet nav nekā, ar ko viņu pacienāt."⁷Varbūt draugs jums teiktu: "Netraucē mani; durvis ir aizslēgtas, un mēs visi jau guļam. Šoreiz es tev nevaru palīdzēt."

⁸Taču es jums saku – ja arī viņš to nedarītu aiz draudzības, tad jūsu neatlaidības dēļ viņš tomēr dos jums visu, ko lūdzat.⁹Tāpat ir arī ar lūgšanu – lūdziet, tad jums dos, meklējiet, tad jūs atradīsiet, klauvējiet, un

jums atvērs. ¹⁰Ikviens, kas lūdz, dabū, kas meklē, tas atrod, un kas klauvē, tam atver.

¹¹Vai jūs varat iedomāties tēvu, kas dotu savam dēlam čūsku, ja tas lūdz zivi, vai ¹²skorpionu olas vietā? ¹³Ja pat visjaunākais cilvēks dod saviem bērniem labas dāvanas, tad vēl jo vairāk Debesu Tēvs dos Svēto Garu tiem, kas Viņu lūdz.

Jēzus un Belcebuls

¹⁴Reiz Jēzus atbrīvoja kādu mēmo no ļauna gara, un tas tūdaļ atguva balsi. Ļaudis tas radīja izbrīnu, ¹⁵bet daži teica:

– Nav ko brīnīties par to, viņam tādas spējas devis Belcebuls, pats ļauno garu valdnieks!

¹⁶Citi, apšaubīdami viņu, prasīja pierādījumam kādu zīmi no debesīm. ¹⁷Jēzus noprata viņu nolūku un tāpēc teica:

– Valsts, kurā notiek šķelšanās, aiziet bojā. ¹⁸Ja nu Sātans vērsas pats pret sevi, kā tad viņa valsts var pastāvēt? ¹⁹Ja jūs apgalvojat, ka es to daru ar Sātana spēku, tad ar kā spēku jūsu piekritēji izdzen ļaunos garus? Lai tad viņi arī jums to pasaka. ²⁰Bet ja es to daru ar Dieva spēku, tas pierāda, ka Dieva valstība jums tuvu. ²¹Kamēr savu māju sargā kāds stiprs un labi apbruņots cilvēks, tā ir drošībā. ²²Bet, kad viņam uzbrūk kāds stiprāks un vēl labāk apbruņots un uzvar viņu, tas nolaupīs visu.

²³Ikviens, kas nav ar mani, ir pret mani. Viss, kas panākts bez manis, būs tikai zaudējums.

Bistami būt atkritējam

²⁴Kad ļaunais gars ir cilvēku atstājis, tas nekur neatrod miera un tāpēc atgriežas pie tā paša cilvēka, ²⁵un atrod savu mājokli kārtīgu un tīru, bet tukšu. ²⁶Tad viņš aiziet un ataicina septiņus citus vēl ļaunākus dēmonus, un tie visi iemājo šajā cilvēkā. Un viņa stāvoklis ir vēl sliktāks nekā iepriekš.

Īstā laime

²⁷Kamēr Jēzus tā runāja, kāda sieviete no pūļa iesaucās:

– Cik laimīgai jābūt sievietei, kas tevi dzemdējusi un uzaudzinājusi!

²⁸– Bet vēl laimīgāki, – Jēzus atbildēja, – ir tie, kas dzird Dieva vārdu un dzīvo sas-

kaņā ar to.

Lielāks par Jonu un Salamanu

^{29,30}Ļaudis pulcējās ap Jēzu no visām pusēm, un viņš tiem teica:

– Cilvēki tagad ir ļauni un bezdievīgi. Viņi prasa pierādījumus, bet nesaņems tos. Atcerieties, kas notika ar pravieti Jonu. Tāpat kā Jona bija Dieva zīme Ninives iedzīvotājiem, arī es būšu tas jums.

³¹Dieva tiesas dienā Sābas ķēniņiene apsūdzēs jūsu paaudzi. Viņa nāca no vistālākās pasaules malas klausīties Salamana gudrību, bet jūsu priekšā stāv kāds vēl lielāks par Salamanu un tomēr jums ar to vēl nepietiek. ³²Arī ninivieši nosodīs jūs. Dzirdēdami Jonas sludināšanu, viņi nožēloja grēkus, bet jūs uzrunā kāds vēl lielāks par Jonu.

Gaisma un tumsa

³³Vai tad kāds iedezina lampu un to paslēpj? Nē, to noliek tā, lai visi ienācēji redzētu gaismu.

³⁴Acis ir dvēseles spogulis. Skaidras acis liecina par tīru sirdi, bet ļaunas atklāj cilvēka samaitātību. ³⁵Tāpēc pārbaudiet, vai jūsos mīt gaisma vai tumsa. ³⁶Ja jūsu dvēselēs būs tikai gaisma, tad arī jūsu seja staros.

Jūs neizbēgsiet Dieva sodam

^{37,38}Kamēr viņš tā runāja, kāds farizejs uzaiicināja viņu uz pusdienām. Jēzus gāja līdz un apsēdās pie galda, lai gan pēc jūdu paražas pirms ēšanas vajadzēja nomazgāt rokas. Saimnieks par to bija neizpratnē. ³⁹Tad Jēzus viņam teica:

– Jūs, farizeji, ārēji esat bez vainas, bet jūsu iekšienē valda mantkārība un negodīgums. ⁴⁰Liekuļi! Vai Dievs nav radījis gan iekšieni, gan ārieni? ⁴¹Dāsnums liecina par dvēseles skaidrību. ⁴²Bet jūs, farizeji, jūs gan cītīgi ziedojat Dievam desmito daļu no vissīkākajiem ienākumiem, bet atstājat novārtā taisnību un Dieva mīlestību. Jā, jums jādod desmitā tiesa, bet nav jāaizmirst arī pārējais. ⁴³Jums, farizejiem, dievkalpojums patiek sēdēt goda vietās un pilsētas laukumos saņemt godbijīgus sveicienus. ⁴⁴Jūs neizbēgsit Dieva sodam. Jūs esat kā nezāļu pārņemti kapi, kam ļaudis staigā

pāri, to pat nenojaušot.

⁴⁵ – Kungs, – iebilda kāds rakstu mācītājs, – tā teikdams, tu apvaino arī mūs.

⁴⁶ – Jā, – apliecināja Jēzus, – jūs sagaida tas pats! Jūs uzliekat tautai neizpildāmas prasības, ko paši ir nedomājat ievērot. ⁴⁷Jūs gan ceļat pieminējumus praviešiem, ko nogalinājuši jūsu tēvi, ⁴⁸tomēr piekrītat, ka viņi rīkojušies pareizi. ⁴⁹Ne velti Dievs par jums ir teicis: "Es sūtīšu pie jums praviešus un vēstnešus, bet jūs tos vajāsi un nogalināsi." ⁵⁰Jūsu paaudzei būs jāatbild par visu Dieva kalpu nogalināšanu jau kopš pasaules sākuma, ⁵¹ – sākot ar Ābelu līdz Caharijam, kurš tika nonāvēts dievnamā. Jā, par to visu jums būs jāatbild. ⁵²Jūs, rakstu mācītāji, ar savām mācībām jūs esat lieguši ļaudīm rast patiesības ceļu. Paši pa to neejat un neļaujāt to darīt citiem.

^{53,54}Farizeji un rakstu mācītāji pārskaitās. Turpmāk viņi uzmācās Jēzum ar viltīgiem jautājumiem, mēģinādami no viņa atbildēm rast iemeslu apsūdzībai.

12 Bistieties vienīgi Dievu!

¹Pūlis kļuva arvien lielāks. Tūkstošiem ļaužu spiedās cits citam virsū. Jēzus vispirms griezās pie saviem mācekļiem:

– Vairāk par visu sargieties no farizejiem un viņu liekulības, kura tik un tā reiz kļūs manāma tāpat kā raugs mīklā. ²Viss, ko cilvēki grib noslēpt, reiz nāks gaismā. ³Ko jūs runājat slepenībā, nāks zināms atklātībā, un ko jūs esat kādam čukstējuši ausī, to uzzinās visi.

⁴Mani draugi, nebaidieties no cilvēkiem, kuri nevar jums atņemt vairāk nekā dzīvību. ⁵Ziniet, no kā jābīstas – no Dieva, un tikai no Viņa, jo Viņam ir vara jūs nonāvēt un pēc tam iemest ellē.

⁶Vai zvirbuļiem ir kāda vērtība? Bet Dievs nav aizmirsis nevienu no tiem. ⁷Pat ikviens mats uz jūsu galvas ir saskaitīts. Dievam jūs esat vairāk vērti nekā vesels zvirbuļu bars, tāpēc nekādām bailēm nav pamata.

⁸Un vēl es teikšu: Ikvienu, kas apliecinās mani cilvēku priekšā, es apliecināšu Dieva eņģeļu priekšā. ⁹Bet tos, kas šeit mani noliedz, arī es noraidīšu debesīs. ¹⁰Tomēr tiem, kas vērsīsies pret mani, varēs piedot, bet

tiem, kas zaimos Svēto Garu, netiks piedots nekad.

¹¹Un kad jūs tiesās garīgā vai laicīgā tiesa, tad neuztraucieties par to, ko teikt un kā aizstāvēties, ¹²jo Svētais Gars īstajā laikā dos jums īstos vārdus.

Nabaga bagātie!

¹³ – Mācītāj, – kāds no pūļa sauca, – saki manam brālim, lai viņš dalās ar mani mantojumā.

¹⁴ – Vai tad es esmu jums tiesnesis vai mantas dalītājs? – Jēzus atbildēja. ¹⁵ – Sargieties no mantkārības! Dzīves vērtību nenosaka bagātība.

¹⁶Un teikto Jēzus paskaidroja ar šādu piemēru:

– Kādam turīgam saimniekam lauki bija devuši bagātu ražu. ¹⁷Viņš domāja, kur visu to glabāt, ¹⁸un tad izsaucās: "Es zinu! Veco klēšu vietā uzcelšu lielākas un tur savedīšu visu ražu! Tad es atpūtišos, jo man būs krājumi daudziem gadiem. ¹⁹Varēšu labi ēst, dzert, un baudīt dzīvi." ²⁰Bet Dievs viņam teica: "Neprātīgais! Tu šonakt mirsi. Un kas tev paliks no visa tā?" ²¹Tā klāsies visiem, kas rauš bagātību šai dzīvē, bet Dieva priekšā stāsies tukšām rokām, – Jēzus nobeidza.

Paļaušanās uz Dievu

²²Tad viņš griezās pie mācekļiem:

– Neraizējieties, ko jūs ēdīsiet un ar ko ģērbsieties, ²³jo dzīvība ir daudz svarīgāka par barību un cilvēks vērtīgāks par to, kas viņam mugurā. ²⁴Skatieties uz kraukļiem – ne tie sēj, ne pļauj, nedz vāc krājumus priekšdienām, bet Dievs rūpējas par tiem. Vai tad jūs viņam neesat daudz vērtīgāki par putniem! ²⁵Kāda jēga ir raizēties? Vai jūsu dzīve ar to var kļūt kaut par dienu garāka?

²⁶Ja jūs nespējat iegūt pat sīkumu, kādēļ tad gausties par ko lielāku? ²⁷Skatieties uz liliņām – ne tās vērpj, nedz auž, bet pat Salamans savā greznībā nebija tā apģērbs kā ikviena no tām. ²⁸Un, ja Dievs tik skaisti ietērpj puķes, kuras šodien zied, bet rīt jau novīst, vai jums būtu jāšaubās un jābaidās, ka Viņš neparūpēsies arī par jums? ²⁹Tāpēc beidziet raizēties par savām ikdienas vajadzībām. ³⁰To dara visi cilvēki, kas neatzīst

Dievu par savu Tēvu. Bet Viņš jau iepriekš zina, kā jums vajag.

³¹Pirmām kārtām rūpējieties par Dieva valstību, tad Dievs jums dos visu pārējo.

³²Kaut arī jūsu nav daudz, esiet droši, jo jūsu Tēvs dāvās jums savu valstību. ³³Pārdodiet savu īpašumu un izdaliet naudu nabagiem. Krājiet sev mūžīgas vērtības, kas nenoveco, ko nevar ne nozagt, ne sabojāt.

³⁴Kur būs jūsu dārgumi, tur arī jūsu sirds.

Gatavība nakts vidū

³⁵Esiet allaž pilnīgā gatavībā manai atnākšanai kā kalpi, ³⁶kuri iedegtām lampām gaida sava Kunga atgriešanos no kāzām, lai varētu atvērt durvis, līdzko viņš ieradīsies un klaudzinās. ³⁷Kāds prieks būs tiem, kas viņu sagaidīs. Ziniet, ko viņš darīs? Viņš pats tos apsēdinās pie galda un, priekšautu apsējis, apkalpos. ³⁸Viņš var nākt pusnaktī vai rītam austot. Bet, lai viņš nāktu kad nākdams, viņš priecāsies par kalpiem, kas viņu sagaida. ³⁹Protams, ikviens būtu nomodā, ja zinātu, kad nāks zaglis. ⁴⁰Tāpēc arī jums jābūt gataviem vienmēr, jo es nākšu tad, kad mani vismazāk gaidīs.

Krietns darbinieks

⁴¹ – Kungs, vai šie vārdi domāti tikai mums, vai arī visiem? – Pēteris vaicāja.

⁴²⁻⁴⁴ – Vai tad krietns pārvaldnieks, – Jēzus iesāka, – kuram viņa saimnieks uzticējis gādāt par pārējiem darbiniekiem, neparūpēsies par visu nepieciešamo? Kad saimnieks atgriezies redzēs, ka tas savu darbu ir godam veicis, viņš to iecels par visa īpašuma pārvaldnieku. ⁴⁵Bet, ja šis cilvēks ir neuzticams un iedomājas, ka viņa kungs tik drīz neatgriezīsies, sāk pazemot savus padotos, dzert un pļēgurot, ⁴⁶tad saimnieks atgriezīsies negaidīts, atceļ viņu no šī amata un bargi sodīs. ⁴⁷Šis cilvēks taču labi zināja savu uzdevumu, bet atstāja to novārtā. ⁴⁸Ja tomēr izrādītos, ka viņš nepavisam nav sapratis saimnieka gribu, viņš tiktu cauri ar vieglāku sodu. Kam daudz dots, no tā daudz gaidīs, un kam daudz uzticēts, no tā daudz prasīs.

Šķelšanās Kristus dēļ

⁴⁹Es esmu atnācis iedegt uz zemes uguni –

kā es vēlētos, lai tā jau degtu! ⁵⁰Tomēr pirms tam man būs jāizcieš briesmīgas mokas, un mani māc bailes par to, kas mani sagaida. ⁵¹Vai jūs domājat, ka mana ierašanās nodibinās uz zemes mieru? Nē! Tā radīs šķelšanos. ⁵²Pat ģimenes sašķelsies manis dēļ: trīs par mani, divi pret mani, vai arī otrādi. ⁵³Tēvs nostāsies pret dēlu, dēls pret tēvu, māte pret meitu, vīramāte pret vedkļu.

Saskatīt būtisko

⁵⁴Tad, pagriezies pret ļaudīm, Jēzus teica:

– Ja jūs redzat, ka rietumos ceļas mākoņi, jūs sakāt: "Būs lietus." Un tā arī notiek. ⁵⁵Kad vējš pūš no dienvidiem, jūs sakāt: "Būs karsts." Un jums ir taisnība. ⁵⁶Kāda liekulība! Ja jūs tik nemaldīgi varat noteikt gaidāmo laiku, tad kāpēc jūs negribat redzēt to, kas īstenojas jūsu acu priekšā? ⁵⁷Kāpēc jūs paši negribat atzīt, kas ir pareizi un kas ne?

⁵⁸Ja tas, kam esi parādā, grasās tevi iesūdzēt tiesā, tad dari visu iespējamo, lai vienotos ar viņu, jo tiesnesis var tev piepriest cietuma sodu, ⁵⁹un tu neiziesi brīvībā, kamēr nebūsi nomaksājis visu līdz pēdējam.

13 Atgriešanās vai bojāeja

¹Tai pašā laikā ļaudis Jēzum pastāstīja, ka Pilāts bija licis nogalināt dažus jūdus no Galilejas, kad tie upurējuši Jeruzalemes templī. ²Jēzus vaicāja:

– Jūs varbūt domājat, ka tie bija lielāki grēcinieki nekā pārējie galilejieši tāpēc, ka viņus tik nežēlīgi noslepkavoja? ³Nebūt ne! Arī jūs tāpat aiziesiet bojā, ja nenožēlosiet grēkus un neatgriezīsieties pie Dieva.

⁴Atcerieties tos astoņpadsmit, kurus nosita Ziloas tornis. Vai tie bija lielākie grēcinieki Jeruzalemē? ⁵Nebūt ne! Un arī jūs aiziesiet bojā, ja nenožēlosiet grēkus!

Neaugligais koks

⁶Tad Jēzus stāstīja šādu līdzību:

– Kāds cilvēks iestādīja savā dārzā viēģes koku un bieži gāja skatīties, vai tam būs kāds auglis, bet nevienu neatrada. ⁷Beidzot viņš teica dārzniekam: "Esmu gaidījis jau trīs gadus, bet šim kokam nav bijušas nevie-

nas vīģes. Nav ko ilgāk rūpēties par to. Tas tikai velti aizņem vietu. Nocērt to."

⁸"Dod tam vēl vienu izdevību," dārznieks lūdza. "Atstāj to vēl vienu gadu, un es par to īpaši parūpēšos un bagātīgi to mēslošu. ⁹Varbūt nākamgad tas dos augļus, ja ne, tad tu vari to nocirst."

Pēc astoņpadsmit gadu mokām

¹⁰Kādā sabatā, kad Jēzus dievnamā runāja ar ļaudīm, ¹¹viņš ieraudzīja slimu sievieti, kura astoņpadsmit gadus nevarēja atliekties taisni.

¹²Jēzus viņu pieaicināja sev klāt un teica:
– Tava slimība ir izdziedināta!

¹³Kad viņš to aizskāra, viņa tūlīt izslējās taisni un sirsnīgi pateicās Dievam.

¹⁴Sinagogas vecākais saniknojās par to, ka Jēzus dziedina sabatā. Viņš uzsauca ļaudīm:

– Nedēļā ir sešas darba dienas. Nāciet, lai jūs dziedina tajās, nevis sabatā!

¹⁵ – Jūs liekuļi! – Jēzus iebilda. – Jūs paši arī strādājat sabatā! Vai jūs šai dienā neatraisāt savus mājlopus un nevedat tos padzirdināt? ¹⁶Bet to, ka es sabatā atbrīvoju šo Abrahāma pēcnācēju no astoņpadsmit gadu ilga Sātana gūsta, jūs uzskatāt par grēku.

¹⁸Tad viņa ienaidnieki nokaunējās, bet visi pārējie priecājās par Jēzus brīnumainajiem darbiem.

¹⁸Un viņš atkal sāka ļaudīm skaidrot par Dieva valstību.

Par Dieva valstību

– Kāda ir šī valstība? – viņš jautāja. – Ar ko to var salīdzināt? ¹⁹Tā līdzinās sīksīkai sīnepju sēkliņai, kas, iesēta dārzā, izaug par lielu koku, kur savas ligzdas vij putni. ^{20,21}Tā ir gluži kā raugs, ko saimniece iejauc mīklā, un šis mazumiņš to visu uzraudzē.

²²Turpinādams ceļu uz Jeruzalemi, Jēzus gāja caur pilsētām un ciematiem, mācīdams ļaudis. ²³Kāds viņam jautāja:

– Vai tikai nedaudzi nokļūs Dieva valstībā? Viņš atbildēja:

^{24,25} – Durvis uz debesīm ir šauras. Dariet visu, ko spējat, lai pa tām ieietu. Daudzi to mēģina, bet tikai dažiem tas izdodas. Kad namatēvs durvis aizslēgs, būs par vēlu. Un, ja jūs tad stāvēsiet ārā, klauvēsiet un lūgsiet:

nepazīstu. Tādiem kā jūs šeit nav ko meklēt. Ejiet prom."

²⁸Un tad jūs raudāsiet un drebēsiet, kad stāvēsiet ārā un redzēsiet Ābrahāmu, Īzāku, Jēkabu un visus praviešus Dieva valstībā. ²⁹Ļaudis nāks no visām zemes malām, lai piedalītos Debesu mielastā. ³⁰Un ņemiet vērā: daudzi, kas tagad ir pēdējie, būs pirmie, bet tos, ko šeit cildina, tur nepazīs.

Jeruzaleme, Jeruzaleme!

³¹Tad pienāca daži farizeji un brīdināja viņu:
– Ja tev tava dzīvība dārga, tad bēdz projām no šejienes, jo valdnieks Hērods grib tevi nogalināt!

³²– Pasakiet šim viltņiekam, – Jēzus atbildēja, – ka es turpināšu izdzīt ļaunos garus un dziedināšu slimos šodien un rīt, bet parīt būšu galā. ³³Jā, šodien, rīt un parīt būšu vēl ceļā, bet Dieva pravietim pienākas mirt vienīgi Jeruzalemē.

³⁴Jeruzaleme, Jeruzaleme! Pilsēta, kurā nogalina praviešus un nomētā ar akmeņiem tos, kas sūtīti tai palīdzēt. Cik daudzkārt esmu vēlējies sapulcināt kopā tavus bērnus, tāpat kā vista paslēpj zem spārniem cālīšus, bet jūs to negribējāt. ³⁵Tāpēc tagad Dievs no jums ir novērsies. Jūs mani vairs neredzēsiet līdz tam laikam, kad varēsiet teikt: "Svētīts tas, ko pie mums bija sūtījis Dievs."

14 Vai sabbatā palīdzēt aizliegts?

¹Reiz sabbatā Jēzus viesojās kāda jūdu reliģiska vadoņa mājā. Farizeji uzmanīgi vēroja, ²vai viņš nesāks dziedināt kādu tūskas slimnieku, kas atradās viņu vidū.

³– Vai sabbatā ir atļauts dziedināt vai nē? – Jēzus jautāja farizejiem un bauslības mācītājiem.

⁴Bet tie klusēja. Jēzus aizskāra slimo vīru, izdziedināja un sūtīja viņu mājās.

⁵Tad viņš griezās pie klātesošiem ar jautājumu:

– Ko jūs darāt, ja jūsu bērns vai lopiņš iekrīt akā tieši sabbatā? Vai jūs tūlīt to neizvilksiet?

⁶Un tiem nebija ko atbildēt.

Kam pienākas goda vietas

⁷Redzot, ka viesi cenšas ieņemt goda vietas,

Skatieties uz kraukļiem – ne tie sēj, ne plauj, nedz vāc krājumus priekšdienām, bet Dievs rūpējas par tiem. Vai tad jūs viņam neesat daudz vērtīgāki par putniem!
Lūk. 12:24

"Kungs, atver mums!" – viņš atbildēs: "Es jūs nepazīstu." – ²⁶"Mēs taču kopā ar tevi ēdām un tu sludināji mūsu ielās," jūs teiksiet, ²⁷bet viņš atkārtos: "Es jau teicu, ka jūs

Jēzus tiem minēja šādu piemēru:

⁸ – Ja esi ielūgts kāzās, tad nesēdies ikreiz labākajā vietā. Viesu vidū var gadīties kāds ievērojamāks par tevi, un tad ⁹namatēvam būs jāpieiet un jālūdz tevi atbrīvot ieņemto vietu. Tā tev ar kaunu nāksies visu priekšā to atstāt. ¹⁰Labāk paliec tālākajā vietā, līdz namatēvs tev teiks: "Draugs, man tev paredzēta labāka vieta." Tad tu būsi pagodināts pārējo viesu priekšā. ¹¹Ikviens, kas pats sevi izceļ, neizbēgs pazemojumam, bet tas, kas pats pazemojas, taps pagodināts.

¹²Beidzot Jēzus uzrunāja namatēvu:

– Kad tu rīko mielastu, neielūdz draugus, brāļus, radus un bagātus kaimiņus, gaidot, ka tie savukārt ielūgs tevi. ¹³Nē, aicini nabadzīgos, kroplos, klibos un aklos, ¹⁴kuri nespēj tev atmaksāt, tad augšāmcelšanās dienā Dievs tev atlīdzinās par to.

Lūgtie viesi atsakās

¹⁵To dzirdēdams, kāds no galda viesiem teica:

– Kāda laime būs nokļūt Dieva valstībā!

¹⁶Jēzus viņam atbildēja, minot šādu piemēru:

– Kāds cilvēks rīkoja lielu mielastu un bija uzaicinājis daudz viesu. ¹⁷Kad viss bija sagatavots, viņš sūtīja savu kalpu ziņot viesiem, ka ir laiks ierasties. ¹⁸Bet tie visi atteicās. Viens sacīja, ka nopircis zemes gabalu un gribot to apskatīt, un lūdza viņu atvainot. ¹⁹Otrs stāstīja, ka iegādājies piecus pārus vēšņu un vēlētos tos pārbaudīt. ²⁰Trešais aizbildinājās, ka esot tikko apprecējies un tādēļ nevarot ierasties. ²¹Kad kalps atgriezās un pastāstīja to savam saimniekam, tas sadusmojās. Viņš lika kalpam tūlīt doties uz pilsētu un atvest visus nabadzīgos, kroplos, klibos un aklos. ²²Bet arī tad vēl palika daudz brīvu vietu. ²³Tad namatēvs sacīja kalpam: "Ej uz lielceļiem un sētmaļēm un uzaicini ikvienu, ko sastopi ceļā, lai

nams būtu pilns. ²⁴Bet neviens lūgtais viesis nebaudīs manu mielastu."

Visu vai neko

²⁵Jēzum līdzī gāja daudz ļaužu.

²⁶ – Kas grib man sekot, – pagriezies pret tiem, viņš teica, – lai uzskata mani par pašu svarīgāko savā dzīvē, vērtējot augstāk par savu tēvu, māti, sievu, bērniem, brāļiem, māsām un pat par savu dzīvību. Tikai tad viņš var būt mans māceklis. ²⁷Kurš nav gatavs uzņemties šo nastu manis dēļ un man sekot, tas nevar būt mans māceklis.

²⁸Taču nesāciet neko, pirms nezināt, ko tas maksā. Ja kāds grib celt ēku, tam vispirms jāaprēķina visi izdevumi un jāpārlicinās par savām iespējām. ²⁹Citādi var gadīties, ka viņš ieliek tikai pamatus, bet tālāk turpināt nespēj. Ļaudis tad viņu izsmies: ³⁰"Skat, kāds celtnieks! Tālāk par pamatiem netika!"

³¹Un vai valdnieks, gatavojoties karam, vispirms neapspriedīsies ar saviem padomniekiem, vai viņa desmit tūksoš karavīru lielā armija spēs aizstāvēties pret divdesmit tūkstoš lielo ienaidnieka karaspēku? ³²Un, ja ne, tad viņš jau laikus, kamēr ienaidnieks vēl tālu, sūtīs vēstnesi uzsākt sarunas par mieru. ³³Tāpat arī ikvienam no jums, kas grib būt mans māceklis, jābūt gatavam atteikties no visa, lai sekotu man.

³⁴Ko lai iesāk ar sabojātu sāli? Tā vairs neder nekam, pat ne mēslojumam. To atliek tikai izsviest ārā. Ieklausieties manos vārdos, lai tos izprastu.

15 Lielākais prieks

¹Bieži vien Jēzus runas klausīties nāca nodokļu vācēji un citi pagrimuši cilvēki, ²bet jūdu ticības vadoņi un reliģijas likumu zinātāji kurnēja, ka viņš satiekas ar šādiem nicināmiem ļaudīm un pat ēd kopā ar tiem. ^{3,4}Tad Jēzus pastāstīja šādu līdzību:

– Ja jums ir simt aitu, un pēkšņi viena pazūd tuksnesī, vai tad jūs neatstāsīt tās deviņdesmit deviņas un neiesit meklēt vienu pazudušo, līdz to atradīsiet? ⁵Un tad jūs priecīgi nesīsiet to uz pleciem mājās. ⁶Pēc tam jūs saaicināsiet savus draugus un kaimiņus, lai priecātos kopā ar viņiem, tāpēc

Kad viņš to aizskāra, viņa tūlīt izslējās taisni un sirsnīgi pateicās Dievam.
Lūk. 13:13

ka pazudusi aita atrasta. ⁷Tāpat arī debesīs būs lielāks prieks par vienu grēcinieku, kas atgriežas pie Dieva, nekā par deviņdesmit deviņiem taisnīgajiem, kam atgriešanās nav vajadzīga.

⁸Vai arī cits piemērs. Kādai sievietei ir desmit sudraba naudas gabali, un vienu no tiem viņa pazaudē. Vai tad viņa neaizdedzinās lampu un nesāks meklēt šo monētu pa visiem kaktiem, kamēr to atradīs? ⁹Un vai pēc tam viņa nepaaicinās savas draudzenes un kaimiņienes, lai priecātos kopā ar tām? ¹⁰Tāpat priecājas arī Dieva eņģeļi, ja atgriežas viens grēcinieks.

Pazudušie dēli

¹¹Jēzus stāstīja vēl šādu notikumu:

¹² – Kādam cilvēkam bija divi dēli. Jaunākais teica tēvam: "Es gribu dabūt savu mantojuma daļu tūlīt." Tēvs bija ar mieru un sadalīja mantu abiem dēliem. ¹³Pēc dažām dienām jaunākais dēls ar savu daļu devās projām uz tālu zemi. Tur, neliegdams sev nekā un jautri dzīvodams, viņš pat nepamanīja, ka ir visu izšķērdējis.

¹⁴Turklāt tanī laikā izcēlās bads. Nonācis galīgā trūkumā, ¹⁵viņš salīga pie kāda zemnieka par cūkganu.

¹⁶Jauneklis bija tik izsalcis, ka labprāt būtu ēdis pat cūkām domāto barību, bet neviens viņam nekā nedeava. ¹⁷Tad viņam beidzot nācās atzīt: es šeit mirstu badā, bet mājās pat kalpiem nekā netrūka. ¹⁸Došos atpakaļ pie tēva un teikšu: "Tēvs, esmu grēkojis pret debesīm un tevi. ¹⁹Neesmu vairs cienīgs saukties par tavu dēlu. Pieņem mani par kalpu!"

²⁰Tā viņš devās mājup. Tēvs viņu pazina jau no tālienes. Sajutis žēlumu, viņš skriešus devās dēlam pretī, apkampa un skūpstīja to.

²¹"Es esmu grēkojis pret debesīm un tevi, tēvs," jauneklis sacīja, "un neesmu cienīgs saukties par tavu dēlu."

²²"Atnesiet ātri vislabākās drēbes," tēvs pavēlēja saviem kalpiem, "un ietēriet viņu. Uzvelciet viņam pirkstā dārgu gredzenu un kājās kurpes. ²³Tad nokaujiet vislabāko teļu. Svinēsim svētkus, ²⁴jo mans dēls bija miris, bet tagad ir atgriezies dzīvē. Viņš bija pazudis un tagad ir atrasts."

Mājās sākās dzīres.

²⁵Tai laikā vecākais dēls strādāja laukā. Tuvojoties mājai, viņš izdzirdēja dzīru troksni ²⁶un vaicāja kalpam, kas tur notiekot.

²⁷"Ir atgriezies tavš brālis," kalps stāstīja, "tēvs lika nokaut labu teļu un sarīkoja lielus svētkus, priecādamies, ka viņš atgriezies sveiks un vesels."

²⁸Vecākais dēls sarūgtināts negribēja iet mājā. Tad iznāca tēvs un aicināja viņu iekšā. ²⁹Bet dēls atteica:

"Visus šos gadus esmu tev kalpojis un paklausījis, taču tu ne reizes neesi atvēlējis man pat kazlēnu, lai es varētu paliksmoties kopā ar draugiem. ³⁰Bet tagad, kad mans brālis, uzdzīvē visu izputinājis, atgriežas mājās, tu liec nokaut dzīrēm mūsu labāko teļu."

³¹Tad tēvs viņam atbildēja:

"Redzi, mīlais dēls, tu esi vienmēr pie manis, un viss, kas pieder man, pieder arī tev. Kā lai mēs tagad nepriecājamies un neliksmojamies, jo tavš brālis, kas bija miris, nu ir dzīvs, viņš, kas bija pazudis, tagad ir atrasts!"

16 Gudrais pārvaldnieks

¹Jēzus vēl stāstīja saviem mācekļiem:

– Kādam bagātam cilvēkam kļuva zināms, ka viņa mājas pārvaldnieks izšķērdējis viņa mantu.

²Viņš to ataicināja pie sevis:

"Kas gan man jādzird par tevi – tu mani apzogot. Saved kārtībā papīrus un ej, jo tu esi atlaists."

³Pārvaldnieks gudroja: "Ko tagad iesākt? Saimnieks mani atlaida. Strādāt ar lāpstu es nespēju, bet diedelēt kaunos. ⁴Tomēr es zinu! Rikošos tā, lai man būtu daudz draugu, kas gādās par mani, kad būšu atlaists."

^{5,6}Viņš pēc kārtas ataicināja pie sevis visus sava kunga parādniekus un jautāja pirmajam:

"Cik tu esi manam saimniekam parādā?"

"Simt mucu olīveļļas," tas atbildēja.

"Te ir tava parādzīme, ņem to un ieraksti tur piecdesmit," pārvaldnieks viņam teica.

⁷"Bet cik tu esi parādā?" viņš jautāja citam.

"Simt maisu kviešu," tas atbildēja.

Pārvaldnieks iedeva tam parādzīmi un lika tajā pārrakstīt astonādesmit.

⁸Bagātajam vīram gribot negribot vajadzēja apbrīnot šo blēdi, kurš bija tik saprātīgs. Patiešām, šīs pasaules bērni savā labā ir gudrāki nekā Dieva bērni.

⁹Nauda daudziem nes tikai postu, tāpēc lietojiet to tik gudri, kā šis pārvaldnieks. Palīdziet visiem, kam vien varat, lai tad, kad naudai vairs nebūs nekādas nozīmes, Dievs jūs pieņemtu debesu valstībā.

¹⁰Taču ņemiet vērā: tikai tad, ja jūs būsiet godīgi mazos pasākumos, jūs tādi būsiet arī lielos. Ja jūs krāpsiet kaut sikumos, tad jums nevar uzticēt atbildību par kaut ko lielāku.

¹¹Bet, ja jūs negodīgi apejaties ar naudu, vai tad Dievs var jums uzticēt debesu bagātības? ¹²Ja jūs neesat godīgi rīkojušies ar svešu mantu, vai tad rīkosities godīgi ar savējo? ¹³Jo neviens taču nevar kalpot diviem kungiem. Tas vienu ienīdīs un otru cienīs, vai arī otrādi – vienam pieķersies, bet otru pametīs. Jūs nevarat kalpot gan Dievam, gan mantai.

Jaunas mērauklas

¹⁴Mantkārīgie farizeji par to tikai pazobojās.

¹⁵Tad Jēzus tiem teica:

– Cilvēku priekšā jūs gan izliekaties taisnīgi un cienījami, bet Dievs zina, kas slēpjas jūsu sirdīs. Tas, ar ko jūs gūstat cilvēku atzinību, Dievam ir pretīgs. ¹⁶Līdz tam laikam, kad sāka sludināt Jānis Kristītājs, cilvēki vadījās pēc Mozus likumiem un praviešu rakstiem. Bet Jānis iepazīstināja ar Labo vēsti par tuvo Dieva valstību, un nu jau daudzi vēlas tanī iekļūt. ¹⁷Taču tas nenozīmē, ka baušļi būtu zaudējuši spēku kaut mazākajā sīkumā. Tie ir stingri un nesatricināmi kā debesis un zeme.

¹⁸Gluži tāpat ikviens, kas šķiras no sievas un apprec citu, pārkāpj laulību, un katrs, kas apprec šķirteni, arī pārkāpj laulību.

No elles nav atpakaļceļa

¹⁹ – Reiz dzīvoja kāds bagāts vīrs, – Jēzus vēl stāstīja, – kas ģērbās greznās drēbēs un katru dienu dzīvoja vienos priekos. ²⁰Bet viņa durvju priekšā gulēja kāds slims ubags vārdā Lācars. ²¹Viņš sapņoja par druskām no bagātā vīra galda, bet suņi nāca klāt un

laizīja viņa vātis. ²²Beidzot nabagais nomira, un eņģeļi viņu aiznesa Ābrahāma klēpī. Arī bagātnieks nomira. Viņu apglabāja, ²³bet viņa dvēsele nonāca ellē. Briesmīgas mokas ciezdams, viņš iztālēm ieraudzīja Lācaru Ābrahāma klēpī. ²⁴"Ābrahāma tēv," viņš kļiedza, "apžēlojies par mani! Atsūti Lācaru, lai viņš iemērc kaut pirksta galu ūdenī un atveldzē manu mēli, jo liesmās es ciešu lielas mokas."

²⁵Bet Ābrahāms atbildēja: "Dēls, atceries, ka zemes dzīves laikā tev bija viss, ko vien vēlējies, bet Lācaram nebija nekā. Tagad viņam šeit klājas labi, bet tev jācieš mokas. ²⁶Turklāt mūs šķir dziļa aiza, un, ja kāds gribētu no šejienes pie tevis aiziet, viņam nāktos apstāties aizas malā, un arī no jūsu puses neviens nevar tikt pāri pie mums."

²⁷Tad bagātnieks teica: "Ābrahāma tēv, lūdzu, sūti viņu uz mana tēva māju. ²⁸Man ir pieci brāļi. Lai viņš tos brīdina, ka arī viņi pēc nāves var nonākt šai moku vietā."

²⁹Ābrahāms atbildēja: "Svētie Raksti viņus daudzkārt ir brīdinājuši. Tavi brāļi tos var lasīt, kad vien vēlas."

³⁰Bagātnieks iebilda: "Nē, Ābrahāma tēv, tie nepulēsies tos lasīt. Bet, ja pie viņiem atnāktu kāds mirušais, tad viņi novērstos no grēkiem."

³¹Tad Ābrahāms sacīja: "Ja viņi neņem vērā Mozus un praviešu rakstīto, viņi neticēs pat tad, ja augšā celsies kāds no mirušajiem."

17 Piedošanai robežu nav

¹Kādu dienu Jēzus teica saviem mācekļiem:

– Kārdinājums grēkot būs vienmēr, bet jo ļaunāk tam cilvēkam, kurš kārdina. ^{2,3}Pat ar kaklā piesietu akmeni iemests jūrā, viņš justos laimīgāks nekā ciezdams sodu par vismazākā brāļa pavedināšanu uz ļaunu. Ņemiet to vērā!

Aizrādi savam brālim, ja viņš grēko, un piedod viņam, ja viņš nožēlo. ⁴Ja viņš dara tev pāri septiņas reizes dienā un katrreiz lūdz piedošanu, tad piedod viņam.

Maza ticība lielam Dievam

⁵Apustuļi vaicāja Kungam:

– Pamāci mūs, kā kļūt stiprākiem ticībā.

⁶ – Ja jūsu ticība būtu tikai kā sīka sinepju sēkliņa, jūs varētu šim vīģes kokam pavēlēt: "Izraujies ar visām saknēm un meties jūrā!" Un tā tas notiktu.

⁷⁻⁹ Kad kalps atgriežas no lauka vai ganībām, viņš tūlīt nesēžas pie galda, bet vispirms gādā, lai saimnieks būtu paēdis, un tikai pēc tam ēd pats. Viņam par to nesaka paldies, jo viņš ir darījis tikai to, kas pienākas. ¹⁰ Gluži tāpat, ja jūs izpildāt manu gribu, tad negaidiet par to uzslavu, jo jūs esat darījuši vienīgi to, kas jums jādara!

Vienīgā pateicība

¹¹ Turpinādami ceļu uz Jeruzalemi, viņi sasniedza robežu starp Galileju un Samariju, ¹² un, iegājuši kādā ciematā, ieraudzīja iztālēm stāvam desmit spitālīgos, ¹³ kas sauca:

– Jēzu, Kungs, apžēlojies par mums!

¹⁴ Jēzus uz tiem paskatījās un teica:

– Ejiet pie jūdu priestera un parādiet viņam, ka esat izdziedināti.

Un ceļā tie kļuva veseli. ¹⁵ Viens no viņiem nāca atpakaļ pie Jēzus.

– Lai slavēts Dievs, – viņš sauca, – es esmu izdziedināts!

¹⁶ Viņš noiet zemē Jēzus priekšā ar seju ceļa putekļos un pateicās viņam par dziedināšanu. Šis cilvēks bija no nicināto samariešu cilts.

¹⁷ – Vai es neizdziedināju desmit cilvēkus? – Jēzus vaicāja. – Kur tad ir pārējie deviņi? ¹⁸ Vai vienīgi šis svešinieks ir atgriezies, lai slavētu Dievu?

¹⁹ Tad Jēzus šim vīram sacīja:

– Celies un ej. Tava ticība tev ir palīdzējusi.

Kad sāksies beigas

²⁰ Kādu dienu farizeji jautāja Jēzum:

– Kad sāksies Dieva valstība?

– Dieva valstība neparādās ārēji redzamā veidā, – Jēzus paskaidroja. ²¹ Jūs nevarēsiet teikt: tā ir šeit vai tur. Dieva valstība ir pašos cilvēkos.

²² Pēc tam viņš atkal uzrunāja mācekļus:

– Nāks laiks, kad jūs ilgosieties kaut vienu dienu pavadīt kopā ar mani, bet es nebūšu šeit.

²³ Jūs saņemsiet ziņas, ka es esot atgriezies

un mani varot sastapt tai vai citā vietā. Neticiet tam un nemeklējiet mani. ²⁴ Jo, kad es atgriezīšos, tad to zinās visi. Tas būs redzams tikpat skaidri kā zibens pie debesīm. ²⁵ Bet vispirms man būs daudz kas jāizcieš, un šī tauta mani atstums.

²⁶ Kad es atgriezīšos, viss būs tā, kā Noasa laikā. ²⁷ Laudis tolaik ēda, dzēra, precējās, viss ritēja kā parasti līdz tai dienai, kad Noass iegāja šķirstā. Tad nāca plūdi, un visi aizgāja bojā.

²⁸ Pasaule būs tāda pati kā Lata laikā, kad cilvēki gāja savās ikdienas gaitās. Tie ēda, dzēra, pirka un pārdeva, dēstīja un būvēja ²⁹ līdz tam rītam, kad Lats atstāja Sodomu. Tad no debesīm sāka līt uguns un sērs un visus iznīcināja. ³⁰ Jā, viss ritēs kā parasti arī līdz tam brīdim, kad es atgriezīšos.

³¹ Tie, kas tai dienā būs projām no mājas, lai nekavē mantas; tie, kas atradīsies laukos, lai nesteidzas uz pilsētu. ³² Atcerieties, kas notika ar Lata sievu! ³³ Kas savu dzīvību centīsies paturēt, tas to pazaudēs, bet kas būs ar mieru to upurēt, tas to iegūs. ³⁴ Tajā naktī divi cilvēki gulēs blakus, un vienu no viņiem paņems, otru atstās. ^{35,36} Divas sievietes strādās kopā mājās, vienu paņems, otru atstās, un tāpat būs ar cilvēkiem, kas strādās viens otram blakus tīrumā.

³⁷ – Kungs, kur tad tie nonāks? – mācekļi viņu pārtrauca.

– To jau visi redzēs, – Jēzus atbildēja.

18 Neatlaidība lūgšanā

¹ Reiz Jēzus minēja mācekļiem piemēru par to, ka viņiem pastāvīgi jālūdz Dievs, līdz tie sagaida atbildi.

² – Kādā pilsētā dzīvoja tiesnesis, – viņš teica, – kas neticēja Dievam un nicināja cilvēkus. ³ Pie viņa bieži nāca kāda atraitne un lūdza izskatīt viņas sūdzību par cilvēku, kurš viņai bija darījis ļaunu. ^{4,5} Kādu laiku tiesnesis nelikās par viņu ne zinīs, bet beidzot viņa tam apnika. Viņš nodomāja: "Man nav bail ne no Dieva, ne cilvēkiem, bet šī sieviete man neliek mieru. Izskatīšu viņas lietu, lai viņa mani vairs netraucē."

⁶ – Ja tā rikojās pat bezdievīgais tiesnesis, – Jēzus nobeidza, – ⁷ vai jūs domājat, ka

Dievs neievēros savus ļaudis, kas Viņu lūdz dienu un nakti? ⁸Viņš tiem atbildēs drīz. Bet kad es atgriezīšos uz zemes, vai atradīšu daudz tādu, kam ir ticība un kas lūdz Dievu?

Kādu lūgšanu Dievs dzird

⁹Tiem, kas bija pārlicināti par savu krietnumu un augstprātīgi raudzījās uz citiem, Jēzus izstāstīja šādu notikumu:

¹⁰ – Divi cilvēki devās uz svētnīcu lūgt Dievu. Viens bija lepns, paštaisns farizejs, otrs – negodīgs nodokļu vācējs. ¹¹Farizeja

lūgšana bija šāda: "Es tev pateicos, Dievs, ka es neesmu grēcinieks kā citi, piemēram, kā šis nodokļu vācējs. Es nekad nedaru ļaunu, nepārkāpju laulību, ¹²divreiz nedēļā gavēju un atdošu Dievam desmito tiesu no saviem ienākumiem."

¹³Bet nodokļu vācējs, stāvēdams iztālēm un lūgdams, neiedrošinājās pat acis pacelt pret debesīm, tikai izmisis sita sev pie krūtīm un sauca: "Dievs, esi man, grēciniekam, žēlīgs!"

¹⁴Tad ziniet, ka nevis farizejs, bet nodokļu

Kādu dienu farizeji jautāja Jēzum:

– Kad sāksies Dieva valstība?

– Dieva valstība neparādās ārēji redzamā veidā, – Jēzus paskaidroja. Jūs nevarēsit teikt: tā ir šeit vai tur. Dieva valstība ir pašos cilvēkos. Lūk. 17:20-21

vācējs atgriezās mājās apžēlots, jo lepnos pazemos, bet tos, kas pazemojas, paaugstinās.

Valstības mantinieki

¹⁵Kādu dienu mātes atnesa savus bērniņus, lai Jēzus tiem pieskartos un tos svētītu, bet mācekļi raidīja tās projām.

^{16,17}Tad Jēzus aicināja bērnus pie sevis un teica mācekļiem:

– Ļaujiet, lai bērniņi nāk pie manis! Nekad nesūtiet viņus prom, jo Dieva valstība pieder tiem, kuri ir tādi kā šie bērniņi. Kas tādi nebūs, tie nekad nenonāks Dieva valstībā.

Cik grūti ir bagātajiem

¹⁸– Labais kungs, kas man jādara, lai nokļūtu debesīs? – kāds ievērojams cilvēks reiz Jēzum jautāja.

¹⁹– Vai tu saproti, ko saki, dēvēdams mani par labu? – Jēzus paskaidroja. – Patiesi labs ir vienīgi Dievs. ²⁰Bet uz tavu jautājumu atbildi dod desmit baušļi – nepārkāp laulību, nenogalini, nezodz, nepatiesi neliecinā, godā savus vecākus...

²¹– To visu esmu ievērojis kopš bērnības, – šis cilvēks atbildēja.

²²– Tomēr tev vēl kaut kas pietrūkst: pārdod visu, kas tev pieder, atdod naudu nabagiem – tā tu iegūsi bagātību debesīs – un tad nāc, seko man.

²³To dzirdējis, šis cilvēks ļoti noskuma un bēdīgs gāja projām, jo viņš bija ļoti bagāts.

²⁴Jēzus noskatījās uz viņu un tad griezās pie mācekļiem:

– Cik grūti ir bagātam ieiet Dieva valstībā! ²⁵Vieglāk ir kamielim izlīst caur adatas aci nekā bagātam iekļūt Dieva valstībā.

²⁶– Ja tas ir tik grūti, vai tad vispār iespējams tur nokļūt? – klausītāji vaicāja.

²⁷– Kas nav iespējams cilvēkiem, tas iespējams Dievam, – viņš atbildēja.

²⁸– Mēs esam atstājuši visu, lai sekotu tev, – Pēteris sacīja.

²⁹– Tiešām, – Jēzus piebilda, – kas tā dara kā jūs – atstāj savu māju, sievu, brāļus, vecākus un bērnus Dieva valstības dēļ, ³⁰tas jau tagad saņem daudzkārt vairāk, bet vēlāk iemantos mūžīgo dzīvi.

Man tiešām būs jāmirst

³¹Sapulcinājis visus divpadsmit mācekļus, Jēzus viņiem sacīja:

– Kā jūs jau zināt, mēs ejam uz Jeruzalemi. Un kad būsime tur nonākuši, tad notiks viss, ko pravieši par mani pareģojuši. ³²Mani nodos pagāniem, izsmies, nonievās, apspļaudīs, ³³sītīs un nogalinās. Bet trešajā dienā es celšos augšā.

³⁴Tomēr viņi no teiktā nekā nesaprata. Viņiem šķita, ka Jēzus runā mīklās.

Aklais ceļmalā

³⁵Kad viņi tuvojās Jērikai, ceļa malā sēdēja kāds akls vīrs un ubagoja. ³⁶Dzirdēdams, ka garām iet daudz ļaužu, viņš jautāja, kas šie notiekot. ³⁷Viņam pateica, ka garām iet Jēzus no Nācāretes, ³⁸un tad aklais sāka saukt:

– Jēzu, Dāvida dēls, apžēlojies par mani!

³⁹Ļaudis, kas gāja Jēzum pa priekšu, centās aklo apklusināt, bet tas sauca vēl skaļāk:

– Dāvida dēls, apžēlojies par mani!

⁴⁰– Atvediet aklo pie manis, – nonācis tai vietā, Jēzus apstājās.

⁴¹– Ko tu gribi? – viņš griezās pie nelaimīgā.

– Kungs, – aklais lūdza, – es gribu atgūt redzi.

⁴²– Labi, kļūsti redzīgs! – Jēzus teica. – Tava ticība tevi ir izdziedinājusi.

⁴³Un tūlīt šis cilvēks atkal varēja redzēt. Slavēdams Dievu, viņš sekoja Jēzum. Arī visi citi, kas to redzēja, slavēja Dievu.

19 Jauna dzīve

^{1,2}Kad Jēzus gāja cauri Jērikai, kāds augsts nodokļu ierēdnis, vārdā Caķejs, ļoti bagāts cilvēks, ³gribēja Jēzu redzēt, bet, tā kā viņš bija maza auguma, tad apkārtstāvošo dēļ to nevarēja. ⁴Tāpēc viņš aizskrēja uz priekšu un uzkāpa ceļa malā vīģes kokā, lai noraudzītos no turienes.

⁵Kad Jēzus gāja garām, viņš paskatījās uz augšu un uzlūkoja Caķeju.

– Caķej, – viņš mudināja, – kāp ātri zemē! Šodien es gribu būt viesis tavā mājā.

⁶Caķejs steigšus nokāpa zemē un ar lielu prieku uzaicināja Jēzu savā namā. ⁷Pūlī atskanēja neapmierinātība.

– Viņš ir aizgājis viesos pie plaši pazīstama grēcinieka, – ļaudis kurnēja.

⁸ – Kungs, – piecēlies pie galda, Caķejs teica Jēzum, – pusi no savas mantas es gribu dot nabagiem. Bet, ja no kāda esmu netaisni paņēmis, to gribu atdot četrkārtīgi!

^{9,10} – Šodien šis cilvēks ir ieguvis jaunu dzīvi, – Jēzus sacīja. – Viņš bija viens no Ābrahāma pazudušajiem dēliem, bet es esmu nācis meklēt un glābt pazudušos.

Dažādi kalpi

¹¹Tā kā Jeruzaleme bija jau tuvu, un daudzi domāja, ka drīz varētu parādīties Dieva valstība, tad, lai gaisinātu šos maldus, Jēzus pastāstīja vēl vienu salīdzinājumu:

¹² – Kāds provinces dižciltīgais tika aicināts ierasties valsts galvaspilsētā, lai tur viņu kronētu par sava apgabala valdnieku. ¹³Pirms aizbraukšanas viņš paaicināja desmit kalpotājus un izsniedza tiem katram pa mārciņai sudraba, lai tie viņa prombūtnes laikā ar to saimniekotu. ¹⁴Bet, kad viņš bija prom, tad padotie, kas viņu neieredzēja, aizsūtīja viņam ziņu, ka gribot būt neatkarīgi, esot sacēlušies un neatzīstot viņu par savu valdnieku.

¹⁵Atgriezies viņš sapulcināja tos, kam bija devis naudu, gribēdams uzzināt, kā viņi to izlietojuši un kādu peļņu guvuši.

¹⁶Pirmais no viņiem bija ieguvis ļoti daudz – sākotnējo summu vairojis desmitkārt.

¹⁷ – Lieliski! – valdnieks iesaucās. – Uz tevi var paļauties. Ja tu esi bijis uzticams šai ziņā, tad par atalgojumu tu valdīsi pār desmit pilsētām.

¹⁸Arī otrs bija daudz guvis – viņš savu summu bija pavairojis piekārt.

¹⁹ – Labi! – teica viņa kungs. – Tu pārvaldīsi piecas pilsētas.

²⁰Bet trešais atnesa tikpat daudz naudas, cik bija saņēmis.

²¹ – Es šo naudu noglabāju, jo baidījos no tevis; tu esi bargs cilvēks, tu ņem to, kas tev nepieder un ievāc sveša darba augļus.

²² – Tu nekrietnais kalps! – valdnieks viņam uzsauca. – Tu saki, ka esmu bargs? Tieši tāds es būšu pret tevi! Ja tu zināji, kāds esmu, ²³kāpēc tu vismaz nenodevi naudu bankā, lai tā nestu peļņu?

²⁴Tad viņš pagriezās pret pārējiem un

pavēlēja:

– Atņemiet viņam naudu un atdodiet tam, kas nopelnījis visvairāk.

²⁵ – Bet, kungs, – tie iebilda, – viņam jau tā ir daudz.

²⁶ – Jā gan! – valdnieks atbildēja. – Tam, kas savu mantu izlieto saprātīgi, var uzticēt vēl vairāk, bet tam, kas to iznieko, atņems to pašu. ²⁷Bet tagad atvediet manus ienaidniekus, kas negribēja, lai es valdītu, un sodiet tos ar nāvi.

Valdnieks nāk!

²⁸To pastāstījis, Jēzus savu mācekļu priekšgalā turpināja ceļu uz Jeruzalemes pusi.

²⁹Kad viņi bija nonākuši pie Betfagas un Betānijas pilsētas Eļļas kalnā, viņš aizsūtīja pa priekšu divus mācekļus, ³⁰lai tie dotos uz nākamo ciematu, un tur sameklētu ceļa malā piesietu vēl neiejātu ēzeli.

– Atraišiet to, – Jēzus teica, – un atvediet šurp. ³¹Ja kāds jautā, ko jūs ar to darīsiet, tad atbildiet: "Viņu vajag mūsu Kungam." ³²Mācekļi atrada ēzeli, kā Jēzus bija norādījis, ³³un atraišīja to.

– Ko jūs darāt? Kāpēc jūs sienat vaļā mūsu lopīņu? – īpašnieki vaicāja.

³⁴ – Viņu vajag mūsu Kungam, – mācekļi paskaidroja. ³⁵Viņi aizveda ēzeli pie Jēzus, uzklāja tam savas drēbes un uzsēdināja Jēzu.

^{36,37}Tad ļaudis klāja savas drānas uz ceļa Jēzus priekšā, un, kad viņi tuvojās Eļļas kalna nogāzei, viss gājiens sāka skaļi un priecīgi slavēt Dievu par visiem brīnumdarbiem, ko Jēzus bija darījis.

³⁸ – Dievs sūtījis mums valdnieku! – viņi sauca. – Lai slavēts ķēniņš, kas nāk mūsu Kunga vārdā! Lai liksmo debesis! Slava Dievam debesu augstumos!

³⁹ – Apsauc savus mācekļus, skolotāj! – daži farizeji aizrādīja Jēzum, – Neļauj viņiem tā runāt!

⁴⁰ – Ja tie klusēs, tad akmeņi ceļa malās gavilēs! – Jēzus atbildēja.

⁴¹Kad viņi pienāca tuvāk Jeruzalemei un ieraudzīja pilsētu, Jēzus sāka raudāt.

⁴² – Ja tu, pilsēta, zinātu, ka miers tev bija tik tuvu, – viņš caur asarām teica, – bet tagad ir par vēlu. ⁴³Tavi ienaidnieki cels tev apkārt nocietinājumus un tevi aplenkis no visām pusēm, ⁴⁴tie nopostīs tevi līdz pama-

tiem kopā ar taviem bērniem. Ienaidnieki neatstās akmeni uz akmens tāpēc, ka tu neizmantoji izdevību, ko tev bija piešķīris Dievs.

Tirgotāju padzišana

⁴⁵Tad viņš devās uz templi un sāka dzīt ārā tur iekārtojušos tirgotājus.

– Rakstos ir teikts: mans nams ir lūgšanas vieta, bet jūs to esat pārvērtuši par laupītāju midzeni!

⁴⁷Pēc tam viņš katru dienu dievnamā sludināja savu mācību, bet augstie priesteri, rakstu mācītāji un tautas vadoņi meklēja iespēju, kā tikt no viņa vaļā. ⁴⁸Tomēr viņi nezināja, kā to izdarīt, jo Jēzus bija tautā iemīļots, un ļaudis kāri tvēra un uzklausa katru viņa vārdu.

20 Neatbildēti jautājumi

¹Reiz, kad Jēzus dievnamā mācīja ļaudis un sludināja evaņģēliju, pie viņa pienāca augstie priesteri un citi tautas vadoņi. ²Viņi gribēja zināt, kas Jēzum devis tiesības izdzīt no dievnama tirgotājus.

³ – Iekams atbildu, es jautāšu jums, – Jēzus sacīja. ⁴ – Vai Jāni Kristītāju bija sūtījis Dievs, vai arī viņš rīkojās tikai pēc sava prāta?

⁵ – Ja mēs teiksim, ka to sūtījis Dievs, – tie sačukstējās, – tad viņš jautās, kāpēc mēs tam neticējām. ⁶Bet, ja teiksim, ka Dievs nav Jāni sūtījis, tad tauta mūs var nomētāt ar akmeņiem, jo tā tic, ka viņš bija pravietis.

⁷ – Mēs nezinām, – viņi beidzot pateica.

⁸ – Tad arī es neatbildēšu uz jūsu jautājumu, – Jēzus sacīja.

Neuzticamie nomnieki

⁹ – Kāds cilvēks iestādīja vīna dārzu un sadalīja to nomniekiem, – pagriezies pret ļaudīm, Jēzus stāstīja, – bet pats uz vairākiem gadiem aizceļoja. ¹⁰Kad pienāca ražas laiks, viņš aizsūtīja uz vīna dārzu kādu kalpu pēc savas daļas. Bet nomnieki kalpu piekāva un aizdzina atpakaļ tukšā. ¹¹Tad viņš sūtīja citu kalpu, bet notika tas pats: arī to piekāva, apvainoja un padzina. ¹²Pēc tam tika sūtīts trešais, un arī tas piedzīvoja to

pašu. Arī viņu, tāpat kā iepriekšējos, smagi piekāva un aizdzina prom. ¹³Tad īpašnieks prātoja: "Ko man darīt? Zinu! Sūtīšu savu mīļoto dēlu. To viņi noteikti pratīs cienīt."

¹⁴Bet, kad nomnieki ieraudzīja īpašnieka dēlu, tie teica:

"Mums ir lieliska izdevība! Šis puisis pēc tēva nāves mantos visu zemi. Nobeigsim viņu, tad zeme piederēs mums." ¹⁵Un viņi izvilka dēlu ārā no vīna dārza un nogalināja.

Kā jūs domājat, ko darīs īpašnieks? ¹⁶Es jums pateikšu – viņš atnāks, nogalinās ļaundarus un vīna dārzu iznomās citiem.

– Tā taču nevarētu būt! – klausītāji iebilda.

¹⁷Tad Jēzus paskatījās uz viņiem un vaicāja:

– Bet ko nozīmē šādi vārdi Svētajos Rakstos: "Akmens, kuru namdari atmetuši, kļuvis par stūra akmeni?"

¹⁸ – Kas uz šī akmens paklups, – viņš vēl piebilda, – tas vairs necelsies, bet, uz kuriem akmens kritīs, tie tiks sadragāti.

¹⁹Kad augstie priesteri un rakstu mācītāji to dzirdēja, viņi gribēja Jēzu tūlīt apcietināt, jo saprata, ka sacītais attiecas uz viņiem. Šai stāstā ļaunie nomnieki bija viņi. Tomēr viņi baidījās paši Jēzu apcietināt, jo tad saceltos tauta. Tad tie mēģināja izvilināt no viņa kaut ko tādu, par ko varētu ziņot romiešu valdniekam, uzdodot to par apcietināšanas iemeslu.

Dievam un ķeizaram

²⁰Tā viņi atsūtīja savus spiegos.

²¹ – Skolotāj, – tie, izlikdamies godīgi, vaicāja, – mēs zinām, ka tu esi ļoti krietns. Tu runā un māci patiesību un nebēdā, ko par to domā citi, bet vadi pa Dieva ceļiem. ²²Saki – vai tas ir pareizi, ka mēs maksājam nodevas romiešu valdībai, vai nē?

²³Jēzus saprata viņu viltību.

²⁴ – Parādiet man monētu. Kā attēls un vārds ir uz tās?

– Ķeizara, Romas valdnieka, – viņi atbildēja.

²⁵ – Tad dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder, – viņš sacīja.

²⁶Tādējādi viņiem neizdevās uzveikt Jēzu ar viltību tautas priekšā, un, pārsteigti par

**– Dievs sūtījis mums valdnieku! – viņi
sauca. – Lai slavēts ķēniņš, kas nāk
mūsu Kunga vārdā! Lai liksmo debesis!
Slava Dievam debesu augstumos!
Lūk. 19:38**

atbildi, viņi apklusā.

Vai mirušie celsies augšā?

²⁷Tad pie Jēzus pienāca daži sadukēji – cilvēki, kuri domāja, ka pēc nāves viss beidzas un nav augšāmcelšanās. ²⁸Viņi vaicāja:

– Mozus likumos teikts: ja nomirst precēts vīrs, kam nav bērnu, tad atraitni jāprec viņa brālim, un viņu bērnus uzskatīs par aizgājēja bērniem. ²⁹Reiz kādā ģimenē bija septiņi brāļi. Vecākais apprecējās, bet nomira bez bērniem. ³⁰Atraitni apprecēja viņa brālis un arī nomira bez bērniem. ³¹Tad atraitni apprecēja trešais un tā joprojām, līdz visi septiņi nomira. Bet bērnu viņiem nebija. ³²Beidzot nomira arī sieva. ³³Mēs gribam zināt: kura brāļa sieva viņa būs, kad visi celsies augšā, jo viņa taču piederējusi visiem septiņiem.

^{34,35}Jēzus atbildēja:

– Ļaudis precas tikai zemes dzīvē, bet tie, kas pēc nāves nonāk debesīs, vairs neprecas. ³⁶Tie nemirst, bet dzīvo mūžīgi kā eņģeļi un ir Dieva bērni, jo augšāmcēlušies jaunai dzīvei.

^{37,38}Bet jūs gribat zināt, vai vispār ir augšāmcelšanās. Jā gan, to apliecina arī Mozus. Kad viņš raksta, kā Dievs viņam parādījies degošā krūmā, viņš runā par Dievu kā Ābrahāma, Īzāka un Jēkaba Dievu. Ja tiek sacīts, ka Dievs ir kāda cilvēka Dievs, tas nozīmē, ka šis cilvēks ir dzīvs, jo Dievs ir dzīvo, nevis mirušo Dievs.

³⁹– Skolotāj, tas bija labi teikts, – sacīja daži rakstu mācītāji.

⁴⁰Ar to visi jautājumi bija izsmelti, jo neviens vairs neuzdrīkstējās sarunu turpināt.

⁴¹Tad savukārt Jēzus jautāja viņiem:

– Kā var teikt, ka Kristus jeb Mesija, ir ķēniņa Dāvida pēcnācējs? ^{42,43}Bet pats Dāvids savā Psalmu grāmatā raksta: "Dievs teica manam Kungam: "Sēdies pie manas labās rokas, ⁴³līdz es pazemošu tavus ienaidniekus."" ⁴⁴Kā gan Mesija var būt Dāvida dēls un tai pašā laikā Dāvida Dievs?

⁴⁵Tad viņš brīdināja savus mācekļus tā, ka to dzirdēja arī tauta:

⁴⁶– Sargieties no šiem rakstu mācītājiem, jo viņiem patīk staigāt greznos apģērbos, lai tauta viņus klanoties sveicinātu. Un viņi kāro ieņemt goda vietas sinagogās un

religiskos pasākumos! ⁴⁷Bet, pat Dievu lūgdami un garas lūgšanas skaitīdami, viņi tai pašā laikā domā, kā apkrāpt nabaga atraitnes. Tāpēc šos cilvēkus gaida vissmagākais Dieva sods.

21 Visbagātākais ziedojums

¹Stāvēdams svētnīcā, Jēzus vēroja, kā bagātnieki met ziedojumus naudas lādē. ²Tad garām gāja nabadzīga atraitne un iemeta divas sīkas vara monētas.

³– Patiešām, – Jēzus bilda, – šī nabadzīgā atraitne ir devusi vairāk par visiem. ⁴Citi ziedoja niecīgu daļu no tā, kas tiem pieder, bet viņa, nabadze būdama, atdeva savu pēdējo naudiņu.

Tempļa nopostīšana

⁵Kad daži viņa mācekļi norādīja uz to, cik bagāti dievnams greznots ar skaistiem akmensiem un mākslas darbiem pie sienām, ⁶tad Jēzus atgādināja:

– Nāks laiks, kad visu, ko jūs te apbrīnojat, nopostīs, tā ka nepaliks akmens uz akmens. Viss būs viena vienīga drupu kaudze.

⁷– Ko tu saki, Kungs! – viņi iesaucās. – Kad tas notiks? Vai mēs iepriekš tiksīm brīdināti?

Beigu laika zīmes

⁸– Uzmanieties no viltvāržiem, – viņš sacīja, – jo būs daudzi, kas uzdosies par cilvēces glābējiem un apgalvos, ka pasaules gals jau pienācis. Bet neticiet tiem! ⁹Un kad jūs dzirdat, ka sākušies kari un revolūcijas, nebaidieties! Tam visam tā jābūt, bet tās vēl nebūs beigas. ¹⁰Tauta sacelsies pret tautu un valsts pret valsti, ¹¹būs lielas zemestrīces, bads daudzās zemēs, epidēmijas un biedējošas parādības debesīs.

¹²Bet vēl pirms tam būs vajāšanu laiks, mana vārda dēļ jūs metīs cietumos un vedīs šīs pasaules vareno un valdnieku priekšā.

¹³Toties jums tā būs izdevība mani apliecināt un manu mācību darīt visiem zināmu.

¹⁴Tāpēc nerūpējieties par to, ko jums atbildēt pret apvainojumiem, ¹⁵jo es došu jums īstos vārdus un gudrību, lai nevienam pretiniekam nebūtu ko iebilst. ¹⁶Pat jūsu tuvākie – vecāki, brāļi, radi un draugi – jūs nodos un

jūs apcietinās, un dažus no jums nogalinās. ¹⁷Visi jūs ienīdīs, tāpēc ka esat mani sekotāji. ¹⁸Tomēr Dievs jūs nepametīs, bez Viņa ziņas pat mats jums nenokritīs. ¹⁹Ja būsiet stipri, jūs izglābsiet savas dvēseles.

Jeruzalemes liktenis

²⁰Bet, kad jūs redzēsiet, ka Jeruzalemi ielencis karaspēks, tad ziniet, ka ir pienācis tās izpostīšanas laiks. ²¹Tad lai Jūdejas ļaudis dodas uz kalniem. Lai tie, kas mīt Jeruzalemē, mēģina no turienes izbēgt, bet tie, kuri aizceļojuši, lai necenšas tur atgriezties. ²²Tās būs Dieva tiesas dienas, kad īstenosies tas viss, ko pravieši rakstījuši senajos rakstos. ²³Visgrūtāk klāsies topošajām mātēm un tām, kam mazi bērniņi, jo visus piemeklēs smagas ciešanas un Dieva sods. ²⁴Iedzīvotājus nežēlīgi nogalinās vai aizdzīs trimdā uz visām pasaules malām, bet Jeruzalemi ieņems un postīs svešas tautas tik ilgi, cik Dievs to pieļaus.

Vistumšāk ir pirms ritausmas

²⁵Tad uz saules, mēness un zvaigznēm parādīsies divainas zīmes, un cilvēkus uz zemes pārņems bailes un neziņa dabas katastrofu un plūdu priekšā.

²⁶Cilvēki drebēs bailēs, jo viņi redzēs, ka uz zemes norisinās briesmīgi notikumi, un debesīs pat zvaigžņu gaita izmainās. ²⁷Visas pasaules tautas tad redzēs mani parādāmieš mākoņos dievišķīgā spēkā un spožumā. ²⁸Kad tas viss sāksies, tad nezaudējiet drosmi. Skatieties augšup, jo jūsu atbrīvošana ir tuvu.

²⁹Tad Jēzus minēja šādu salīdzinājumu:

– Skatieties uz vīģes koku vai uz kādu citu koku. ³⁰Kad parādās lapas, jūs paši zināt, ka vasara tuvu. ³¹Tāpat, kad jūs redzat manus vārdus piepildāmieš, tad varat būt droši, ka Dieva valstība tuvu.

³²Kad tas viss notiks, tad tiešām būs pienācis šī laikmeta gals. ³³Un, kaut arī debesis un zeme ietu bojā, mani vārdi vienmēr paliks spēkā.

Esiet nomodā!

^{34,35}Uzmanieties, lai tieksme pēc labklājības, greznības, kā arī ikdienas rūpes jūs nenovirza no galvenā mērķa, un lai šī diena

jūs nepārsteidz nesagatavotus. ³⁶Esiet pastāvīgi nomodā, un lūdziet Dievu, lai jūs spētu visu izturēt. Tad jūs droši varēsiet skatīties man acīs, kad sastapsimies.

^{37,38}Jēzus gāja katru dienu uz dievnamu sludināt savu mācību, un cilvēki pulcējās jau agri no rīta, lai viņu uzklausītu. Bet ik vakaru viņš atgriezās pārnakšņot Eļļas kalnā.

22 Nodevējs

¹Bija tuvu Lieldienas – jūdu svētki, kad pēc senas paražas ēd tikai neraudzētu maizi. ²Augstie priesteri un rakstu mācītāji slepeni plānoja, kā Jēzu nonāvēt, lai neizraisītu tautā sacelšanos, jo no tā viņi ļoti baidījās.

^{3,4}Tad Jūdasa Iskariota sirdī iemājoja Sātans. (Jūdass bija viens no Jēzus divpadsmit mācekļiem.) Viņš aizgāja pie augstajiem priesteriem un tempļa sardzes priekšniekiem apspriesties, kā vislabāk nodot Jēzu viņu rokās. ⁵Tie, protams, priecājās par viņa piedāvājumu un apsolīja viņu atalgot. ⁶Tā Jūdass sāka meklēt izdevību, kā, ļaudīm nezinot, Jēzu apcietināt.

Pēdējās vakariņas

⁷Bija pienācis Lieldienu svinēšanas laiks, kad nokāva Lieldienu jēru un ēda neraudzētu maizi. ⁸Jēzus sūtīja Pēteri un Jāni meklēt vietu, kur sagatavot Lieldienu mielastu.

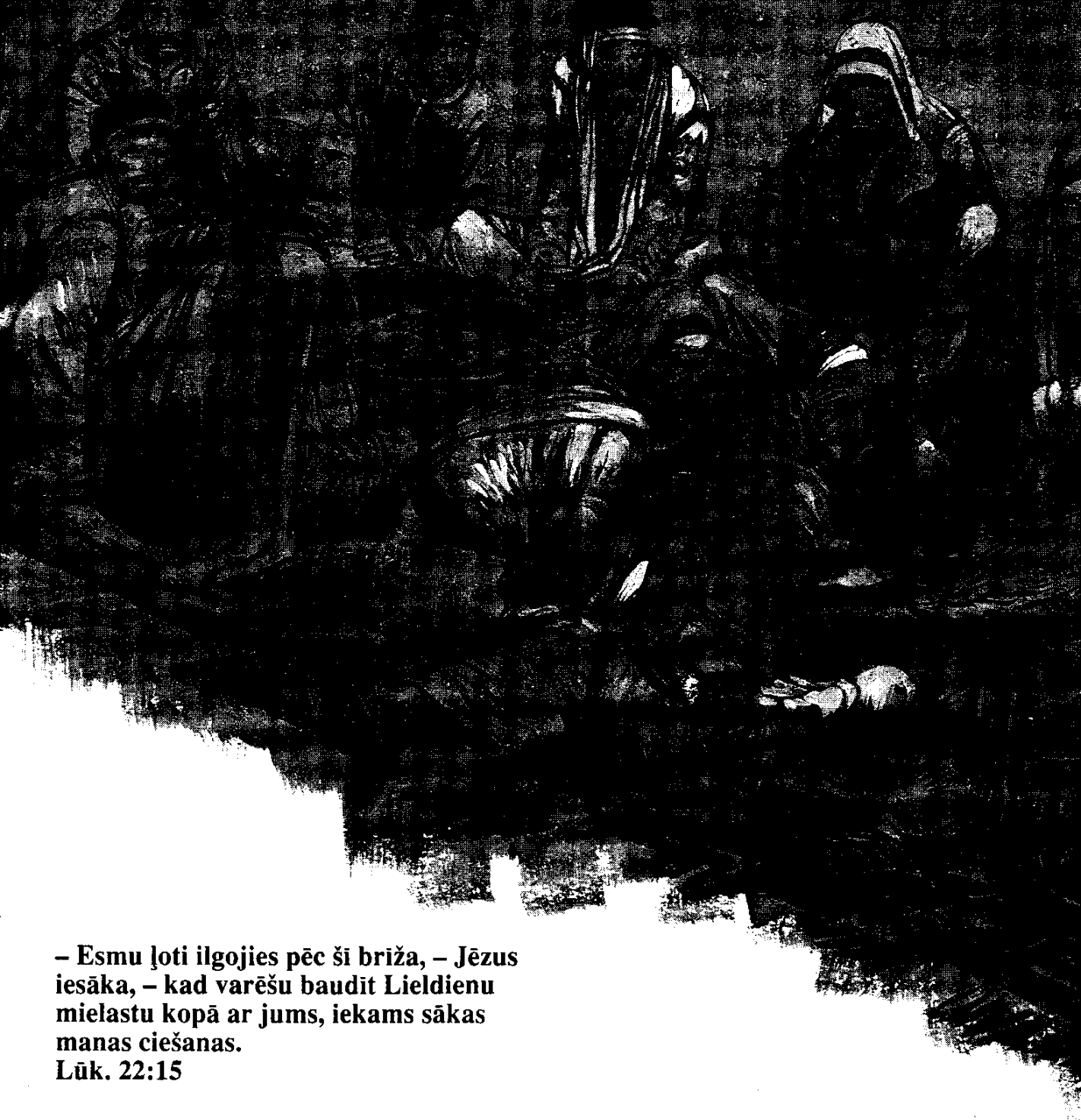
⁹– Uz kuriem lai mēs ejam? – viņi jautāja.

¹⁰– Tiklīdz jūs ieiesiet Jeruzalemē, – Jēzus atbildēja, – jums pretī nāks kāds cilvēks ar ūdens krūzi rokās. Sekojiet viņam namā, kurā viņš ieiet, ¹¹un tad sakiet šī nama saimniekam: "Mūsu Skolotājs lūdz ierādīt telpu, kurā viņš kopā ar mācekļiem varētu ieturēt Lieldienu maltīti." ¹²Viņš vedīs jūs uz lielo augšstāva istabu, kas jau būs mums sagatavota. Dodieties turp un visu nokārtojiet.

¹³Mācekļi devās uz pilsētu un atrada visu, kā Jēzus bija teicis, un sagatavoja Lieldienu vakariņas.

¹⁴Tad tur ieradās arī Jēzus ar pārējiem, un noteiktajā laikā visi kopā sēdās pie galda.

¹⁵– Esmu ļoti ilgojies pēc šī brīža, – Jēzus iesāka, – kad varēšu baudīt Lieldienu mielastu kopā ar jums, iekams sākas manas

– Esmu ļoti ilgojies pēc šī briža, – Jēzus iesāka, – kad varēšu baudīt Lieldienu mielastu kopā ar jums, iekams sākas manas ciešanas.

Lūk. 22:15

ciešanas. ¹⁶Šo mielastu – kā to tagad darām – mēs atkal baudīsim tikai Dieva valstībā, jo tur atklāsies šo svētku īstā nozīme.

¹⁷Tad viņš ņēma vīna kausu, pateicās un sacīja:

– Nemiet un dzeriet visi no tā. ¹⁸Bet es vairs to nedzeršu, iekams būs atnākusi Dieva valstība.

¹⁹Viņš paņēma maizi, pateicās Dievam, lauza to un sadalīja mācekļiem, teikdams:

– Tā ir mana miesa, kas tiks atdota par jums. Ēdiet to, mani pieminēdami.

²⁰Pēc vakarēdiena Jēzus deva mācekļiem vēl vienu vīna kausu un teica:

– Šis vīns ir manas asinis, kas apzīmogo jauna laikmeta sākumu Dieva un cilvēku

attiecībās. Es tās izliešu jūsu labā. ²¹Bet pie šī galda kopā ar mums sēž cilvēks, kas mani nodos. ²²Man jāmirst. Tāda ir Dieva griba, bet arī nodevējs neizbēgs savam sodam.

²³Mācekļi klusībā brīnījās, kurš to spētu izdarīt.

Kurš būs pārākais?

²⁴Tad viņi sāka strīdēties par to, kurš no viņiem būs pārākais Dieva valstībā.

²⁵ – Šīs pasaules varenie pavēl saviem padotajiem, un tiem ir jābūt ar to mierā, – Jēzus viņus pamācīja. ²⁶ – Bet lai jūsu vidū ir tā: tas, kurš ir pārākais, pakļaujas citiem, un tas, kurš jūs vada, spēj arī pazemoties. ²⁷Parasti saimnieks sēž pie galda un padotie

viņu apkalpo. Bet šeit tā nav, jo es esmu jūsu kalps. ²⁸Tā kā jūs bijāt man uzticami šai grūtajā laikā, ²⁹tad es novēlu jums savu valstību, kā man to novēlējis Tēvs. ³⁰Tad jūs tur sēdēsiet ar mani pie viena mielasta galda. Jūs arī valdīsiet un spriedīsiet tiesu par divpadsmit Izraēla ciltīm.

Neviens nevar būt drošs par sevi

³¹ – Ak Sīmani, Sīmani, Sātans tiko jūs sijāt, kā pelavas atšķir no kviešiem. ³²Bet es esmu lūdzis par tevi, lai tu nezaudētu ticību. Kad tu savu vājumu būsi nožēlojis, tad stiprini ticībā savus brāļus.

³³ – Kungs, es nebaidos iet kopā ar tevi cietumā un pat nāvē, – Sīmanis apgalvoja.

³⁴ – Paklausies, Pēter, – Jēzus teica – šai pašā naktī, pirms gailis vēl nebūs dziedājis, tu jau trīs reizes pateiksi, ka mani nepazīsti.

Pērciet zobenus!

³⁵ – Kad es jūs sūtīju ļaudīs, – Jēzus vaicāja mācekļiem, – bez naudas, somām un liekas drēbju kārtas, – vai cietāt trūkumu?

– Protams, ka ne, – viņi atbildēja.

³⁶ – Bet tagad, – viņš tos pamācīja, – nemiet somas, ja jums tādas ir, un visu naudu. Ja jums nav zobenu, tad pārdodiet drēbes un nopērciet tos. ³⁷Jo ir klāt laiks, kad notiks tas, kas teikts par mani: "Viņu notiesās kā noziedznieku". Tā īstenosies viss, ko par mani rakstījuši pravieši.

³⁸ – Kungs, – mācekļi iesaucās, – mums ir divi zobeni.

– Tad pietiek, – Jēzus atbildēja.

Lai notiek Tava griba

³⁹Pēc tam kopā ar saviem mācekļiem Jēzus, kā parasts, gāja uz Eļļas kalnu. Tur viņš tiem sacīja:

– Lūdziet Dievu, lai jūs spētu izturēt šo pārbaudījumu.

^{41,42}Viņš aizgāja netālu no tiem, nometās ceļos un lūdza Dievu:

– Tēvs, ja tu gribi, tad pasargā mani no šīm ciešanām. Tomēr lai viss notiek pēc tavas gribas, nevis pēc manējās.

⁴³Tad no debesīm atnāca eņģelis un Jēzu stiprināja, ⁴⁴jo viņš bija nāves baiļu pārņemts, un sviedri kā asins lāses pilēja zemē, kad viņš tik izmisīgi lūdza Dievu.

⁴⁵Beidzot Jēzus piecēlās un atgriezās pie mācekļiem, taču skumjas un miegs bija tos pievārējis.

⁴⁶ – Vai jūs guļat? – viņš vaicāja. – Celieties! Lūdziet Dievu, lai jūs varētu stāties pretim pārbaudījumam.

Apcietināšana

⁴⁷Tai brīdī, viņa mācekļa Jūdasa vadīts, tuvojās liels ļaužu pulks. Jūdass piegāja pie Jēzus un šķietami draudzīgi noskūpstīja viņu uz vaiga.

⁴⁸ – Jūdass, – Jēzus vaicāja, – vai tu ar skūpstu gribi nodot mani?

⁴⁹ – Kungs, vai mums jāaizstāvas? Mums ir zobeni! – redzot notiekošo, mācekļi iesaucās. ⁵⁰Un viens no viņiem nocirta augstā priesterā kalpam labo ausi.

⁵¹ – Nevajag, – Jēzus teica.

Viņš aizskāra nocirstās auss vietu, un tā tūdaļ atauga. ⁵²Tad Jēzus vaicāja augstajiem priesteriem, tempļa sardzes virsniekiem un rakstu mācītājiem, kas veda pūli:

– Vai es esmu laupītājs, ka jūs esat atnākuši mani sagūstīt, bruņojušies ar zobeni un rungām? Kāpēc jūs neapcietinājāt mani dievnamā? ⁵³Tur es uzturējos katru dienu. Bet tagad ir pienācis jūsu un Sātana laiks.

⁵⁴Viņi sagrāba Jēzu un aizveda uz augstā priesterā namu, bet Pēteris iztālēm sekoja.

⁵⁵Karavīri pagalmā sakūra ugunsgrūdu, apsē-

dās ap to un sildījās, un arī Pēteris sēdēja kopā ar viņiem.

Atteikšanās

⁵⁶Kāda kalpone uguns gaismā viņu ievēroja un cješi uzlūkoja.

– Šis vīrs bija kopā ar Jēzu, – viņa beidzot teica.

⁵⁷ – Es viņu nepazīstu! – Pēteris to noliedza.

⁵⁸Pēc brīža viņu uzlūkoja vēl kāds cits un bilda:

– Liekas, tu tomēr esi viens no viņiem!

– Nudien, es tas neesmu, – Pēteris dievojās.

⁵⁹Pēc kādas stundas vēl cits pēkšņi ie-teicās:

– Es zinu, ka šis vīrs ir viens no Jēzus mācekļiem, jo viņi abi ir no Galilejas.

⁶⁰ – Man nav ne jausmas, par ko jūs runājat, – Pēteris atteica.

Tiklīdz viņš šos vārdus bija izteicis, iedziedājās gailis.

⁶¹Tai brīdī Jēzus pagriezās un uzlūkoja Pēteri. Tad Pēteris atcerējās Jēzus vārdus: "Pirms gailis vēl nebūs dziedājis, tu trīs reizes mani būsi noliedzis." ⁶²Un Pēteris aizgāja no pagalma, rūgti raudādams.

Pazemojumi

^{63,64}Uzraugi, kas Jēzu apsargāja, sāka viņu izsmiet. Tie aizsēja viņam acis un sita ar dūrēm.

– Kurš tev šoreiz iesita, pravieti? – viņi prašāja.

⁶⁵Tā viņi vēl ilgi nīrgājās par Jēzu.

⁶⁶Nākamajā rītā, gaismai austot, sanāca jūdu Augstākā tiesa, kurā bija augstie priesteri, rakstu mācītāji un tautas vadoņi. Jēzu atveda šīs tiesas priekšā ^{67,68}un lika viņam pasacīt, vai viņš uzdodas par Mesiju vai nē.

– Ja es jums teikšu, jūs man neticēsiet un arī neļausiet neko paskaidrot, – Jēzus atbildēja. ⁶⁹ – Bet drīz nāks laiks, kad es sēdēšu tronī līdzās visuvarenajam Dievam.

⁷⁰ – Tātad tu apgalvo, ka esi Dieva Dēls? – visi sauca.

– Jā, tas es esmu, – viņš tiem atbildēja.

⁷¹ – Kādus lieciniekus mums vēl vajag! – tie kļiedza. – Mēs paši to no viņa mutes dzirdējām.

23 Valdnieku priekšā

¹Tad šie ļaudis aizveda Jēzu pie Romas ieceltā Jūdejas pārvaldnieka Pilāta. ²Viņi tūlīt sāka Jēzu apsūdzēt:

– Šis ir ļoti bīstams cilvēks, viņš mudina nemaksāt nodokļus romiešu valdībai un apgalvo, ka esot mūsu Mesija – Dieva sūtītais valdnieks.

³ – Vai tu esi viņu valdnieks? – Pilāts viņam vaicāja.

– Jā, – Jēzus atbildēja, – tas es esmu.

⁴ – Nu un tad? – Pilāts sacīja augstajiem priesteriem un pārējiem. – Tas taču nav nekāds noziegums!

⁵ – Bet viņš kūda tautu sacelties pret valdību, kur vien viņš iet, no Galilejas līdz Jeruzalemei, – tie neatlaidās.

⁶ – Vai viņš ir no Galilejas? – Pilāts vaicāja.

⁷Kad ļaudis to apstiprināja, tad Pilāts sūtīja viņu pie Galilejas pārvaldnieka Hēroda, jo arī tas šai laikā atradās Jeruzalemē. ⁸Hērods priecājās par iespēju Jēzu redzēt, jo par viņu bija daudz dzirdējis un cerēja ieraudzīt kādu brīnumu.

⁹Viņš Jēzu iztaujāja, bet bez panākumiem.

¹⁰Augstie priesteri un pārējie stāvēja turpat un joprojām viņu apsūdzēja.

¹¹Hērods un viņa kareivji sāka ņirgāties par Jēzu. Tie aplika viņam karalisku apmetni un sūtīja atpakaļ pie Pilāta. ¹²Tajā dienā Hērods un Pilāts, kuri bija ienaidnieki, salīga mieru.

Nāves spriedums

¹³Tad Pilāts paziņoja augstajiem priesteriem un visiem pārējiem ¹⁴savu spriedumu:

– Jūs atvedāt šo cilvēku pie manis, apsūdzēdami viņu kūdišanā pret valdību. Es viņu nopratināju un nācu pie slēdziena, ka viņš nav vainīgs. ¹⁵Hērods atzina to pašu un sūtīja viņu atpakaļ pie manis. Šis cilvēks nav darījis neko tādu, par ko būtu pelnījis nāvi. ¹⁶Es viņu likšu nopērt ar pletni un atbrīvot.

^{17,18}Bet pūlis sāka aurot un vienā balsī sauca:

– Sodiet viņu ar nāvi un atbrīvojiet Barabu! (Baraba bija apcietināts par dumpja

mēģinājumu Jeruzalemē un slepkavību.)

²⁰Pilāts nevēlējās izpildīt ļaužu prasību, jo gribēja atbrīvot Jēzu. ²¹Bet tie kļiedza:

– Šitiet viņu krustā!

²² – Kāpēc? Kādu noziegumu viņš ir izdarījis? – Pilāts vaicāja trešo reizi. – Nav nekāda iemesla sodīt viņu ar nāvi. Es tomēr gribu viņu pārmācīt un atbrīvot.

²³Bet pūlis arvien skaļāk un skaļāk pieprasīja Jēzus nāvi un beidzot panāca savu.

²⁴Tad Pilāts pakļāvās ļaužu prasībai ²⁵un pēc viņu lūguma atbrīvoja Barabu – dumpinieku un slepkavu, bet Jēzu nodeva ļaužu varā.

Ciešanu ceļš

²⁶Kad Jēzu veda uz soda vietu, kāds cilvēks, vārdā Sīmanis, nāca no laukiem uz Jeruzalemi (viņš bija no Kirēnas Ziemeļāfrikā). Kareivji piespieda Sīmani nest Jēzus krustu. ²⁷Viņiem sekoja liels pūlis, un daudzas sievietes Jēzu apraudāja.

²⁸Jēzus pagriezās pret viņām un teica:

– Jeruzalemes meitas, neraudiet par mani, bet gan par sevi un saviem bērniem. ²⁹Jo tuvojas laiks, kad sievietes, kam nav bērnu, tiks uzskatītas par laimīgām. ³⁰Cilvēki sauks, lai kalni krīt un viņus aprok, izbeidzot viņu ciešanas. ³¹Ja šādi apietas ar mani – nevainīgo, kas tad sagaida jūs?

Golgata

^{32,33}Līdz ar viņu arī divus noziedzniekus veda sodīt uz tā saukto Pieres vietu, ebrejiski – Golgatu. Tur visus trīs sita krustā, Jēzu vidū, bet tos abus katru savā pusē.

³⁴ – Tēvs, piedod šiem ļaudīm, – Jēzus teica, – jo viņi nezina, ko dara.

Karavīri meta kauliņus par viņa drēbēm, lai tās sadalītu. ³⁵Pūlis noskatījās, bet daži jūdu vadoni smējās un zobojās:

– Viņš bija tik labs, ka palīdzēja citiem, lai nu glābj pats sevi, ja tiešām ir Dieva izredzētais Mesija.

³⁶Arī kareivji viņu izsmēja. Tie deva viņam dzert etiķi ³⁷un sauca:

– Ja tu esi jūdu valdnieks, tad glāb sevi!

³⁸Pie krusta virs viņa galvas bija pie-naglots uzraksts:

"Šis ir jūdu valdnieks."

Divi noziedznieki

³⁹Arī viens no sodītajiem viņu zaimoja un teica:

– Tātad tu esi Mesija? Pierādi to un glāb pats sevi un arī mūs.

^{40,41}Bet otrs viņu norāja:

– Vai tu nebīsties no Dieva pat nāves brīdī? Mēs esam šo sodu pelnījuši, bet šis cilvēks nekā ļauna nav darījis.

⁴²Tad viņš lūdza:

– Jēzu, atceries mani, kad tu nonāksi savā valstībā.

⁴³– Es tev apsolu, – Jēzus sacīja, – ka jau šodien tu būsi ar mani paradīzē.

Viņa nāve

⁴⁴Bija pusdienlaiks, bet pēkšņi visa zeme satumsa un trīs stundas palika tumsā tīta.

⁴⁵Piepeši tempļa biežais priekšgars, kas sedza ieeju vissvētākajā vietā, pārplīsa pušu.

⁴⁶– Tēvs, – Jēzus sauca, – es nododu savu garu tavās rokās!

Pateicis šos vārdus, viņš nomira.

⁴⁷Kad romiešu virsnieks, kurš vadīja nāves soda izpildīšanu, visu to redzēja, viņš godbijīgi sacīja:

– Patiesi, šis cilvēks bija nevainīgs.

⁴⁸Ļaudis, kas noskatījās, kā Jēzu sit krustā, redzēdami, ka viņš miris, nu satriekti devās projām.

⁴⁹Iztālēm to visu vēroja arī Jēzus draugi un sievietes, kas bija nākušas kopā ar viņu.

Apglabāšana

⁵⁰⁻⁵²Tad kāds jūdu Augstākās tiesas loceklis – Jāzepe no Arimatijas, – devās pie Pilāta un lūdza atļauju apbedīt Jēzu. Viņš bija dievbijīgs cilvēks, kas bija gaidījis Mesijas atnākšanu un nebija piekritis Augstākās tiesas spriedumam. ⁵³Viņš noņēma Jēzu no krusta, ietina tīrā linu autā un guldīja pilnīgi jaunā,

Viņiem sekoja liels pūlis, un daudzas sievietes Jēzu apraudāja.

Lūk. 23:27

klintī izcirstā kapā. ⁵⁴Tas notika vēlā piektdienas pēcpusdienā, īsi pirms sabata sākšanās.

⁵⁵Kad mirušo Jēzu nesa projām, sievietes no Galilejas gāja līdz un noskatījās, kā to gulda kapā. ⁵⁶Tad viņas gāja uz mājām, lai sagatavotu balzamējamās ziedes, bet, tā kā sākās sabats, tad viņas šo darbu pārtrauca.

24 Tukšais kaps

¹Svētdienas rīta agrumā sievietes, paņēmušas līdz ziedes, devās uz kapu, ²bet tur viņas ieraudzīja, ka milzīgais akmens no kapa ieejas novelts. Viņas iegāja iekšā, bet kaps bija tukšs. ⁴Apmulsušas, viņas nezināja, ko iesākt. Piepeši viņu priekšā parādījās divas mirdzoši baltās drānās tērptas būtnes. ⁵Sievietes izbijās un neiedrošinājās pacelt acis.

⁶ – Kāpēc jūs meklējat kapā to, kurš ir dzīvs? – svešie jautāja. ⁷ – Viņa te vairs nav. Viņš ir atgriezies dzīvē. Vai jūs neatceraties, kā viņš Galilejā jums teica, ka viņu nodos ļaunu cilvēku varā, sitis krustā, bet trešajā dienā viņš celsies augšā?

^{8,9}To atcerējušās, viņas steidzās atpakaļ uz Jeruzalemi vēstīt par notikušo Jēzus vienpadsmit mācekļiem un viņa draugiem. ¹⁰Šo sievietu vidū bija arī Marija Magdalēna, Joanna un Jēkaba māte Marija. ¹¹Taču mācekļiem šis stāsts izklausījās pilnīgi neticams. ¹²Vienīgi Pēteris aizskrēja pārliecināties. Saliecies viņš ieskatījās kapā un redzēja tur pamesto linu autu. Neko nesapratis, viņš devās prom.

Ceļā uz Emavu

¹³Tai svētdienā divi citi Jēzus mācekļi gāja uz Emavas ciemu, kas atradās aptuveni desmit kilometrus attālu no Jeruzalemes. ¹⁴Ceļā viņi runāja par pēdējo dienu notikumiem. ¹⁵Pēkšņi pats Jēzus pievienojās viņiem, ¹⁶bet viņi to nepazina.

¹⁷ – Liekas, jūs kaut ko nopietni pārrunājat. Kas jūs nomāc?

Mācekļi apstājās, un viņu sejās atspoguļojās bēdas. ¹⁸Viens no viņiem, vārdā Kleops, teica:

– Tu laikam vienīgais visā Jeruzalemē vēl

neesi dzirdējis par pēdējo dienu notikumiem.

¹⁹ – Kādiem tad? – Jēzus vaicāja.

– Par Jēzu no Nācetes, – viņi teica. – Viņš bija Dieva sūtīts pravietis, un pēc viņa vārdiem un darbiem ikviens par to varēja pārliecināties. ²⁰Bet augstie priesteri un mūsu tautas vadoņi viņu apcietināja un nodeva romiešu valdības rokās, lai viņu sodītu ar nāvi pie krusta. ²¹Mēs domājam, ka viņš ir Dieva sūtītais tautas glābējs.

Tas notika pirms trim dienām. ^{22,23}Šorīt mūs satrauca dažu mūsu sieviešu ziņa, ka Jēzus kaps esot tukšs, un ka viņas tur redzējušas eņģeļus, kuri teikuši, ka Jēzus esot dzīvs. ²⁴Daži mūsējie aizskrēja skatīties, un tiešām, kā sievietes teikušas, Jēzus kapā vairs nebija.

²⁵Tad Jēzus viņiem sacīja:

– Kā jūs varat būt tik nesaprātīgi? Vai jums tik grūti noticēt visam tam, ko pravieši rakstījuši? ²⁶Vai tie nav skaidri pateikuši, ka Kristum tas būs jāizcieš, iekams viņš sāks valdīt?

²⁷Tad Jēzus tiem izskaidroja, kas teikts par viņu Svētajos Rakstos, sākot ar Mozus grāmatām līdz pat praviešiem.

²⁸Viņi bija jau gandrīz nonākuši Emavā. Jēzus it kā gribēja iet tālāk, ²⁹tomēr viņi lūdza to pārnakšņot pie viņiem, jo kļuva jau vēls. Jēzus piekrita.

³⁰Pie galda Jēzus lūdza Dieva svētību, paņēma maizi, lauza to un sniedza viņiem. ³¹Tad pēkšņi tie viņu pazina, bet tai pašā brīdī viņš pazuda.

³²Tad mācekļiem gluži kā zvīņas nokrita no acīm.

– Vai tad mēs jau sirdīs nenojautām, kad viņš ar mums ceļā runāja un izskaidroja Svētos Rakstus?

^{33,34}Nezaudējot laiku, viņi steidzās atpakaļ uz Jeruzalemi, kur vienpadsmit mācekļi un citi Jēzus draugi tiem pavēstīja:

– Mūsu Kungs tiešām ir augšāmcēlies! Pēteris viņu redzējis.

³⁵Tad viņi pārējiem stāstīja, kā Jēzus viņiem parādījies ceļā un kā viņi to pazīnuši, kad tas lauzis maizi.

Atkal kopā

³⁶Pēkšņi pats Jēzus nostājās viņu vidū un

viņus sveicināja. ³⁷Bet visi ļoti izbijās, domājot, ka tas ir rēgs.

³⁸ – Kāpēc jūs baidāties un šaubāties, ka tas tiešām esmu es? – viņš jautāja. ³⁹– Skatieties uz manām rokām un kājām! Redziet, tas taču esmu es pats. Aptaustiet mani un pārliedcinieties, ka es neesmu rēgs, jo tos nevar aptaustīt.

⁴⁰Viņš parādīja tiem savas rokas un kājas.

⁴¹Mācekļi, prieka apstulbināti, vēl nespēja tam noticēt.

– Vai jums te ir kaut kas ēdams? – viņš tiem vaicāja.

⁴²Tie pasniedza Jēzum gabalu ceptas zivs ⁴³un noskatījās, kā viņš to apēd. ⁴⁴Tad viņš

– Skatieties uz manām rokām un kājām! Redziet, tas taču esmu es pats. Aptaustiet mani un pārliedcinieties, ka es neesmu rēgs, jo tos nevar aptaustīt. Lūk 24:39

teica:

– Vai jūs neatceraties, cik bieži es jums stāstīju, ka viss, kas par mani teikts Mozus un praviešu rakstos un psalmos, tiešām notiks?

⁴⁵Tad beidzot viņi saprata šos praviešu teikumus.

Atvadu vārdi

⁴⁶ – Patiešām, – viņš vēl piebilda, – tur taču ir sacīts, ka Kristum būs jācieš, jāmirst un trešajā dienā jāceļas augšā no mirušajiem.

⁴⁷Visām tautām ir jāzina: ikviens, kurš nāk pie manis un nožēlo grēkus, saņems grēku piedošanu. Sludiniet vispirms to Jeru-

zalemē. ⁴⁸Jūs esat redzējuši, ka šie praviešu teikumi piepildījušies un esat liecinieki tiem.

⁴⁹Un nu es gribu jums sūtīt Svēto Garu, kā solījis mans Tēvs. Pālieciet pilsētā, kamēr nāks Svētais Gars un dos jums spēku no debesīm.

Atpakaļ pie Tēva

⁵⁰Pēc tam Jēzus kopā ar viņiem aizgāja līdz Betānijai un, pacēlis rokas pret debesīm, svētīja viņus, ⁵¹tad sāka celties gaisā un nozuda debesīs. ⁵²Mācekļi krita viņa priekšā ceļos un tad, prieka pārpilni, atgriezās Jeruzalemē, ⁵³kur bieži jo bieži uzturējās dievnamā un slavēja Dievu.

The Latvian Gospel of Luke
in Contemporary Language
© International Bible Society, 1991
All rights reserved

Illustrations by José Pérea Montero
Illustrations courtesy of Scandinavia
Publishing House, Copenhagen, Denmark

Printed in Sweden
Svenska Tryckcentralen AB, Stockholm 1993

ISBN 91-7165-0067

Published by International Bible Society
P.O. Box 205
524 23 Herrljunga, Sweden